

437

~~247~~ 260

256

ex. 462

Santa Cruz

Andreas Primus
in Strassburg

~~347~~

457

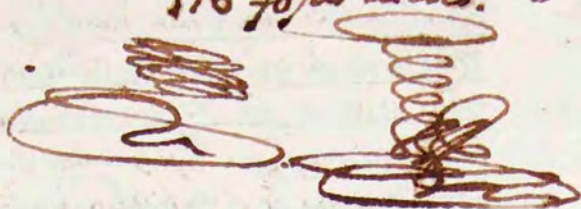

79

ia
o
p
t
a
b
c
d
e
f
g
h
i
k
l
m
n
o
p
q
r
s
t
u
v
w
x
y
z

ad hunc de Vulgari et ~~quodam~~ Latinae
interpretatione. Lib. 1. 207. 110.
interpretatione Lib. 2. 207. 110.
interpretatione Lib. 3. 207. 110.
interpretatione Lib. 4. 207. 110.
interpretatione Lib. 5. 207. 110.

Titulus Sextus lib. vigessimi Octavi, cuius in-
 signiora capita sum interpretatur, ex secordi interpretum
 sententia & fide lib. inferibit: De Vulgari & Pupilari subro-
 titut. eademq; e inscriptio in Institutionib; . in duos
 tm tt. diuisa. In Cod. tm alijs verbis inscribitur sic tracta-
 ty substitutionum, scilicet: De Impuberum & alijs substitu-
 tionib;. In iure Hispano solo nomine generis, his verbis:
 Como pueden ser establecidos otros herederos entre Testa-
 mentos en lugar de los que fueren pueltos primeramente
 a que dicen en Latin Substitutos. Qui e tt. 9. s. p. 6.
 Cur tan varie disputant late Iass. Sanc. & Rec. quors
 opin. refert et implet Corraeus in Rub. C. de impub.
 n. 16. Controversia cam prestat q n videat; ppie appel-
 lari Substitut. pupilaris in Sac Rub. cum Pupil. sit mi-
 nor quatordecim annis morte Patris aut emancipat.
 potestate ipsiq; liberat; e. l. Pupilus. 239. de Verb. signif.
 At Sac substit. fieri n' potest nisi existentib; in potestate
 in pr. inst. de pup. l. 2. in pr. Soc. tt. Quo arg. Superatus
 Iass. agrosit n' recte Sunc tt. inscribi in Digestis, propis
 q; in C. Justin. Sed cum irridet Corr. d. n. 16. quare

N. 1.

Cur tan varia Titulo-
 rum inscribitio in f.
 C. Instit. et partit.
 6. tt. 9.

N. 2.

dicendum e Substitutionem pupil. appellari ppie Sabitu
Respectu ad Temp, n quo fit, sed ad illud in quo cum
effectu incipit ee filij Testamentum, scilicet post mortem
Patris, quo Temp ppie Pupily dicit. d. l. Pupily. Sed ins
pectu Ipore quo fit n male dicitur pupilaris, quoniam im
pubes etn cum in potest. Patris a Pupilly dicitur. l. quam
Tuberonis. 7. D. de peculis. 5. Tam atm pupily. l. fi. 5. 2.
de Verb. obl. l. 4. C. de necess. Ser. Sered. inst. iuncta ex
posit. gl. v. Suum pupilum. Illud Deniq; Observandum
e in Sac interpret. Quas tantum species Substitutionum
propom, cum inscriptio C. plures ee significet, qua vere
dicitur j. atq; Sac de inscript.

n. 3.

Verbum. Substitutus.
Vnde Originem capiat.

Circa Etymologiam observandum e, Verbum
Substitutio: a vr^o Status, & preposit^o Sub, positio signi
ficare in locum alterij collocare & subijcere. not. Vigily in
pr. de Vulgari. n. 4. Unde generaliter, quid q. alterius loco
subrogatur Sic vr^o significatur. Sic Substituta Arbores dicun
tur in l. Agri. 22. in l. arbores. 66. t. n culpa fructuarij
lucras ab eo substitui n placet. ff. de Vrus. l. in fraudem
45. 5. Vltimo. ff. de iur. fidei. 5. Nec Cupressi materiam
Vendere, vel Oliva, non substituitur alijs. Q pecora substi
tuta. l. Ut. inutilium. 75. ff. de Vrus. 6. Ut per substit.
fiant propria fructuarij. l. grega. 23. j. de legat. 1. et alt^o
substit. l. 1. 5. ante additam. vr^o. plenus. ff. si quis tit. liber
ee insu. ^{fuerit} & Creditor substituto. l. Claudij. 17. vr^o. plane
ff. qui potior. in pign. & debitor. l. frustra. 3. C. de non
num. pecun. & iudex substituz. l. cum apud. 20. ff. iudic
sol. & negotiator. l. fi. ff. q. cumes. Et plerq; alia
que conerit Quar. in parafrafi Suis tit. pag. 2. ad fin.
Corr. in Rub. C. de Impub. n. 1. Menchaca de Succes. gress.

lib. 2. §. 16. n. 4. Baconius lib. 4. declaration. iur. c. 6.
n. 4. Brissonius. de Ver. Sig. lib. 16. §. 6. Substituere.

Et Ergo Substit^o nomem generis oem subrogationem Substitutionis gene-
Loco alterius significans. Quomodo n' accipit in nro et^o ria. Dispositio.

Sed in specie de Substitut^o que fit in hereditatibz, cum
Unus heres in locum alterius subrogatur & substituitur.

Hac atq. Substit^o dicitur ab Acur. in gl. nra. n. 4.

Rubr. Ut sit secunda instit^o que dicitur licet pleriq. Dispositio Substitue-
triplicat, recipit tm dicitur teste Pass. B. n. 5. Rip. n. 2. tio de qua in not-
Colloneto 25. Perak. in Rub. S. de hered. instit. n. 26. to et^o.

Cou. in c. Raymundus. §. 4. in pr. que dicitur sumitur
ex Caio. lib. 2. institutionum n. 4. Ulpian. in fragment.

tt. 22. in fi. Paul. lib. 35. sent. tt. 4. vi. heredes. & pro-
vari pot. ex l. 1. l. ex facte. 43. §. Lucius. Soc. tt. 2. Siquis

tt. 25. §. de Tellam. l. neq. i. 4. alias incipit. idem e
i. 3. §. fi. j. de milit. tt. l. quero. 32. ff. de pœnis. Et

alijs multis iuris Doctoribz & bonoz auctoz Testimonijs,
in quibz substituti vocantur Secundi heredes, quoz memi-

nit Conan. lib. 10. Comment. c. 7. n. 1. Petr. Greg. 3. p. Sentoz.
lib. 42. tt. 10. n. 2. & Lambin. ad Horat. lib. 2. Sermoz.

Saty. 5. & probati Sac dicitur in l. 1. tt. 5. p. 6. Sic nobis:

Substitutus en latine tanto quere dicitur como otro

heredero que es establecido del Testador en el segundo

grado.

Sed aduersz. Sane dicitur^m obijci solent multa n. 5.

Ex quibz quæ notabiliora snt vl. ppter difficultatem Dispositio imbuonatr.
aut militatm psecuat. Et in primis illud q colligitur

ex gl. nra Rub. scilicet substitut^m 3. quoz; gradu
fieri pve. l. 1. Suius tt. & vteriori in pr. instit. de Vulz.

Sed Respondet sicut Acur. oem institut^m post primam

Omnis Institutio post
primam appellatur
Secunda.

apellari Secundam, quemadmodum nuptis post primas
dicuntur Secunda in tit. C. de Secun. nupt. in l. si quis prioris
2. §. Talem. Vr. Secundo Tero es. tit. Quam solut. m. iter
recipiunt interpretes. Iste Rip. & Alc. n. 2. Paul. iconio
in tit. de Substit. n. 5. Esforcia. de Compendios. substit.
i. §. 9. 1. opit. 2. Ratio est quia si negari non potest vere
tot esse gradus quod sit substituti, qui in precedentium
loco subrogantur, sicut tot nuptia q. vere fuerint strata.
l. Sac. edictali. in pr. C. de Secun. nupt. 6. ad 2. v. 3.
Vlterius. ex interpretat. tm. 3. Vlteriori gradu insti-
tuto, substituti dicitur respectu proximi Teredii, ut ipse subs-
tituitur, quemadmodum in nuptijs adnotavit gl. in l. si quis
prioris. §. Talem. ibi forte respectu 2. et consequenter
precedens primus appellatur. l. si plures. 10. j. de iur. delib.
6. et ap. primo quoq; ad sequentem translata Tereditate.

n. 6.

Filius Secundus si ad
Successionem vocetur, et
promouatur primus ante
delatam successionem, 3°
senatus succedit excluso
2°.

ex qua resolutione multa deducuntur, que fre-
quenter in praxi Occurrunt. Primum q. si ad successionem
Vocetur filius Secundus, et promouatur primus ante delatam
Successionem, 3° genitus succedit excluso fratre Secundo,
qui incipit esse et 3° secundum l. ex duobus. 34. j. Soct.
l. proximus. 92. de Ver. sign. Not. Alc. n. 5. 6. Et in oc-
currenti casu ita tribuisse se refert, et e. Responsum

Rip. Respons. i. 31. n. 14. Subtitulo
de Substit. Exornat lata Mantica. de dicturis ultim.
Voluntat. lib. 2. tit. 10. n. 2. Menoch. diu. 97. n. 1. v. 93
ad 39. lib. 1. et diu. 229 n. 123. et diu. 269 n.
24. lib. 3. et diu. 442 n. 1. Vol. 5. Fulcapur. diu. 229
n. 20. lib. 3. Pelaez. in tit. Maiorat. 2. §. 9. 4.
migrat. 3. per tot. et §. 6. n. 47.

n. 7.

Secundam q. si ex consuetudine vel pacto Primus

Ex. 2.º Matrimonio primo debeat succedere si ex pri-
mo matrim. n' extet filius succedet Primogenitus ex
Secundo exclusis fratribus, quoniam Soc primus e, ut
nominatim docent Balo. & Salic. in d. g. Talem. n. 2.
Sequit. Rip. in Rub. C. de 2.º nupt. n. 7. & S. n. 3.
Siraq. in tit. de Primogenitura. q. 23. Greg. in l. 2.º
S. p. 2.º. Vr. Sine et filio mayor. q. 6. 2.º. Sed pone quod
in maiori. Peral. in Rub. 5.º de Hered. inst. n. 126. Vr.
D. ampliatit; qua opinio n' procedit si contemplatio certi
matrimonij dispositio esset facta, non tunc susceptus ex
alio n' admitetur. Arto. l. filius a patre. 27. §. si quis ex certis
S. de liber. et testib. quem Dom. in Tunc sensus accepit
gl. in l. ideog; S. et. tit. et post in d. d. Rex Alagans in l.
Cum vir uxori. 25. §. de Condit. et demonstr.

Ex quo suspensa videri pot. opin. Greg. in l. 2.º. tit. 5.
p. 2.º. Vr. Sine et filio mayor. q. 7. incipienti quis atm. si Rex
dicentis. q. si Rex contemplat. certi matrimonij fecerit
donat. Castri alicui nobili, ita ut succederet in eo
Primogenitus ex illis procreandis, si ex primo matrim.
filius n' suscipiatur succedit primogenitus ex 2.º matrim.
allegat ad Soc. l. Viciam C. si liberalit. Imper. Socius
sine herede deceverit. qui Rex ad q. n' facit dum probat
re donata a Rege duobus si alter deceverit sine liberis
secundum primam gl. interpretat. Vt sine herede san-
guinis & secundam partem eius, n' pertinere ad fiscum
aut ad alium extraneum heredem, sed ad Socium;
q. n' conuenit q. pposita. a Greg. Tum q. in ea donatio
sola Marito pposita facta, n' vtiq; Coniugi, ut in d. l.
Vic. Tum etm. q. in ea Rex nullum grauamen fuit
appositum Donatorijs in fauorem alterius persone

n. 2.

quemadmodum proponitur in g. Greg. in favorem Primogeniti
ex illo Matrim. Vrsus allegat Gregor, Bald. in Aut. 5.ta
quidem. n. 6. C. de Sacr. Eccl. dicentem q. si Impery-
teus ita dedit vobis & filijs vestris, si ex eo Matrim.
n. supersint liberi censetur deca filij: alterius Matrimonij.

n. 9.

Verum neq; Soc probat Greg. Sententiam
quoniam Bald. loquitur quando Verba sunt ambigua
& Generalia, quor. pluralitas Resolvitur in singularit.
D. l. 2. §. ff. de Condit. inst. et sequenter idem e. acci-
ditum est, Concedo vobis & filijs cuiuslibet Vestrum
atq; ita venient filij cuiuscumq; Matrimonij, ut sentit
idem Bald. alexand. l. placet. 4. §. de liber. & Post.
& expresse declarat Soing in d. l. Cum Vir uxori in
fi. Boer deusi. 276. ad fin. quos refert & sequitur
Molin. lib. 3. de Primogen. c. 5. n. 74. Unde si in castro
Bal. dictum fuisset; Concedo vobis & filijs ex ambo
Suscipiendis, procul dubio n. procederet Baldi Sententia

n. 10.

Deniq; n. facit pro Greg. Sententia Joannes
Andree in additionibus ad Speculat. sub Rub. de
tit. in prima add. magna. V. Occurrit alia qualis
Vbi ait, q. si quis uxorem habens simpliciter instituat
Centrem uxoris eam nominando intelligitur substitui-
tus n. solum primo sed alius ex eadem uxore nasciturus.
Respondetur. institut. in casu Alexandri n. de li-
mitatam sed indefinitam, ut bene notat & explicat
Menoc. de presumpt. lib. 4. presumpt. 21. n. 12. adden-
sus ad d. l. placet.

n. 11.

Impugnatur 2.

Rursus d. definit. obijci solet l. querebatur. i. d.
§. ff. de milit. tit. in cuius specie datur 2. instit.
qua tm. substit. n. e. q. ex eo probatur, q. substitutus

Et n' prestat Legata Velida. ab instit^o quo probatur
 est substit^o. l. licet Imperator. 73. ff. de legat. 1. atq;
 ita difinit^o n' conuertitur cum difinito quemadmodum
 Queri deberet si est perfecta, ut docet Bart. p. 12. b. in
 l. 1. §. dolum. ff. de solo. in qua difficultate explicanda
 n' inveniunt iuris viterop. Nam aliqui secundum
 Seredem in specie d. §. fi. docent n' e' substitutum
 ita Acur. b. gl. f. in fi. sequitur Bart. in d. l. licet im-
 perator. n. 3. Arret. C. n. 1. Socin. in l. Centurio. n. 10.
 J. Soc. tt. et in Sanc. Sentiam inclinant plures Velati
 a Menoch. de presump. lib. 1. presump. 43. asseren-
 tem in specie illius Pars Dux e' Coheredes, n' vero
 alterum institutum alterum substitutum. qsi verum
 est cesat difficultas, quam Sabet ille Pars. in d. l. quere-
 batr. §. fi. Id vixet maxime d' difinit^o

4
 l. querebatur. 19. §.
Siquis. ff. de tit. milit.
intelligitur.

Quare alij secundum Seredem substitutum e'
 afirmant, p. l. miles. 42. in pr. b. nemine substit^o.
 ff. de milit. tit. per quem Tx. iuss. in d. l. licet impe-
 rator. n. 27. Secundum institutum amilitate ex tempo-
 re substitutum e' firmat, q ante ipsum verum e' pfecti
 Socin. et Cuman. Velati a Corraissio in Rub. C. Soc
 tt. n. 9. Rip. int. n. 6. et 7. sequitur Bologneto, n.
 16. Polit. in tit. Substitut. in prologo n. 19. et opti-
 ma Vat. e' firmat Menoch. s. n. 45. qua Sentia
 admisa difficultas d. §. fi. versate in Soc: quare
 Substitut^o illic n' prestat Legata Velida. ab instituto.

n. 17.

In Sac. Strouersia pro Vera et perfecta interpre-
 tat^o. d. l. querebatur. §. fi. obseruandum e' de iuss^o
 illius Tx pendere ex mero p'quilegio Militis, cui
 deditur vnum Seredem ad Tempus, et aliud a temp.

n. 13.
Miles potest vnum Ser-
edem ad Tempus, et
aliud a tempore mi-
stitueri. Sicut in
Paganis.

scribere. *l. in fraudem. 26. §. miles. & ad Temp. j. de*
tit. militari. l. certi iuris. 3. C. et. Nam in pagani
adjectio illa Temporis ut viciosa Reijctur, & pura manet
insti. l. Hereditas ex die. 34. §. de Hered. in lit. l. 15.
§. 3. p. 6. Et sane si secundo iste Sereus Vocato ex tem-
pore substitutus est. x. l. d. miles, ita apparet sic alius
Militis privilegium, sult, ut post aditam Hereditatem
positi directo substituere, & etm. probat. l. in l. mili-
tes. §. j. de tit. milit. l. Centurio. 15. j. Soc. et, & paga-
no n. concedit. l. post aditam. C. de impuber. l. 4. et
5. p. 6. x. que iuris principia. iam stat substituit
de qua in d. l. querebatur n. et ordinariam & vulgarem,
de qua loquitur & tradita definit, de extraordina-
riam & privilegiatam, quam Interpretes directam
Militarem Vocant: dicem, itaq; n. male ad disfluen-
dam argumentum adiectum d. definitionem ea d. l.
querebatur. §. fi. x. illum procedere in substit. directa
Militari, que sicut in alijs deficit a iuris preceptis
ita & in Soc, & succedens ex ea in ea substituit n. pres-
tat relicta ab instituto, & si nullus ita explicet
invenium tm in Soc. des. excepto eo q. alij. 2. Loco Vocatum
coheredem Vocant alij substitutum. Un eo tm magna
inter Interpretes dissensio e, que sit rat. differentia,
inter substitut. vulgarem a pagano factam, & mi-
litarem, quare in illa substitut. prestat legato
relicta ab instituto, in Soc. n. ita & multiplex orig.
natur ab Interpretib, ut colliges ex Menoc. lib. 4.
presumpt. 102.

n. 14.

Ego ut rem ab alijs sepe tractatam nova deuden-
di rat. disputem, animadverto, Secundum istum

Seredem, quem militarem substitutum vocari dixi, n^o minus prestare debuisse legata quam quolibet ordinariis substitutum, imo maior forsam cum rat.
 Primo q^o translatio suorum fit cum eodem onere. l. caso i B. j. de aliment. et iubar. legat.

n. 15.

Secundo q^o repetitio legatorum fuit inducenda propter defuncti voluntatem, et quo plenius adimpleatur, non deficiente i. Serede deficiant legata, et Testator videatur frustra reliquisse, l. si quando. iij. ff. de legat. i. et facit l. quoties. j. de verb. dub. quam rat. ad d. l. licet imperator, cum Castrens. et Cuman. desiderat Mares. d. presumpt. iob. n. 54. et 55. at militis voluntas multo magis quam Pagani servari debet. l. i. de tit. milit. in pr. instit. es. Ergo repet. Legatorum in milit. substituto magis debuit induci. Deniq; hanc partem iubat l. militis Codicillis. 37. ff. de tit. milit. ubi relicta a coherede cogitur prestare alter coheres in Codicillis scripto.

n. 16.

Quare prorat. d. l. querebatur. §. si. desiderat. Cuman. ides in d. l. licet imperator rescripto diu Severi inductam fuisse legatorum repetit. q^o cum institutus magis dilectus legatis gravetur, a fortiori censerit debet gravari substitutus minus dilectus. Arg. l. Publici. 36. §. j. de iur. et demost. qua rat. cessat in d. l. querebatur §. si. in quo substitutus n^o est minus sed magis dilectus, cum ei in perpetuum, instituto vero ad Tempus Seredito fuerit rata. Quam rat. Cuman. receptam testatur Al. de presumpt. R. 2. presumpt. 25. et sequitur Forcatulo. Dialogo. 23. n. 7.

Sed n^o est sufficiens hac rat. quia sequeretur q^o s^{ed}

primus Seres ad decem annos fuisset institutus, secundus
ad quinque, Tunc secundus teneretur ad legata relicta
a primo, qui magis fuit dilectus, cuius verbum verum et
conoscunt interpretas fere oēs.

n. 17.

Hac vero Rat. frequentius recipitur alia ratio ad §.
fi. Sicut ides substitutum n. debere legata, qd primo Seres per
aditionem mansit obligatus ad ea, prestat. em §. Seres,
instit. de obligat. qua ex quasi tradit. Quod secus e in
Substitut. vulgari, qua n. habet locum nisi cum institutus
n. adijt Sereditatem. l. post aditam. C. de impub. l. quan-
dum v. iratm. y de acq. Sered. atq; ita corruerent
legata. l. si nemo. ff. de leg. iur. l. eamquam. C. de
fideicomis. nisi substitutus ad quem per representationem
instituti devoluit Sereditas ea legata prestatum est.
Quam Rat. em scribit Curt. iun. in Rub. C. de impub.
n. 2. & eo n. relato probant. F. Rip. n. 6. Volognetz. 27.
Duar. in Paraphrasi Suius tit. pag. 4. ad medium. & ad tit.
de milit. tit. c. 6. colum. 2. Pro cuius rationis expli-
cat & adverto substit. em vulgarem introductam fuisse ne se-
ficientibus Seredibus primo gradu instituti Sereditas ma-
neret caduca. l. inie. in pr. 6. & substitut. em introducerent
ne fierent caduca. §. et cum triplici. iuncto §. p. 2.
v. Sed et oēs. C. de fadue. Toll. et consequenter legata
corruerent. d. l. si nemo. quod sane inconueniens
militaret adhuc nisi substit. ad prestat. em legatorum
Teneretur, ob id q; Testiscriptum Dni Severi quasi ex
ipsa defuncti voluntate repetit. em inducit. Ceterum
in substit. militari n. potuit hoc timeri, nam cum ea
substit. locum habeat adita Sereditate per primum
Seredem. necesse n. fuit substitutum obligare ad

præstat. ^{em} Legatorum, quia etiam adveniente Tempore
 Substitutionis primus Heres ad præstat. ^{em} Legatorum tenebat,
 nam cum Heredit. ^{em} adisset ea quasi contractu manebat
 obligat. Legatarijs. l. ex maleficijs. §. Heres. de act.
 & oblig. l. apud Julionum. §. fi. ff. in quibz. caus. in poss.

n. 18.

Nec est inconueniens qd primus post tempus Heres
 ei definat, qd obligat. ^{em} contractam per additionem Hereditatis
 tempore tollere n̄ potest. l. obligationum fere. 43. §. placet. de
 act. & oblig. neg; hoc inique contra Heredem statuitur
 cum illo medio Temp. Hereditate fruatur, & ipse siue serue-
 rit ea sibi lege Hereditatem deferri ut legata præstaret, que
 si ultra vires Hereditatis sibi data esse putauit potuit He-
 redit. ^{em} n̄ adire, ne operi legatorum maneret obligat.

n. 19.

Neg; siue resolutioni obstat qd in Substitutioni pupila-
 ri præsupponimus primum Heredem aduise. ut in p̄. insit.
 de pupulari, & sequenter mansisse obligat. Legatarijs, &
 nihilominus pupularis Substitutus tenetur præstare Legata
 Velita ab insitutu. l. in rat. ii. §. g. l. ad l. falsid. quia
 Respondes Substitut. pupilarem teneri quoniam Heres
 est pupuli. d. p̄. de pupil. vi. Si vero extiterit. atq; ita
 mirum n̄ est si præstet legata ad que tenebatur Pupulus
 cui successit. X. R. t. in l. Cum amatre. C. de rei vind.
 & hoc modo interpretor V. d. §. g. vulgo. b. ut quolibet
 et alienum debeat: Significat enim. l. C. Legata es ca. p̄
 præstari, n̄ quasi noue debita ea additione Substituti, sed
 quasi iam ante debita, & filium primum Heredem, in
 cuius bonis hoc et alienum inuenit Substitus, quo casu
 n̄ potest adaptari d. l. querebatur. §. fi. Vbi Secundus
 Heres non est Heres primi, qui adiuuit & obligat. man-
 sit Legatarijs, sed tñtatis, obligat. ad debita contracta per primum

Heredem n̄ Tenetur.

n. 20.

Sed adhuc Superiori Tat. et interpret^o Curcij Junioris sic explicata, et ab impugnatoribz defensa scrupulis non caret, q̄ procedit tantum eo casu quo primus Heres adiecit Hereditatem, et sic obligatur Legatarijs, Sed l. C. in d. g. ff. generaliter ait Secundum non debere Legata, et induit etiam eum casum, quo primus Repudiavit, tunc magis sp̄cialem Tunc casum Repudiationis in quo p̄vabiliter dubitari poterat quis deberet Legata, nam si primus adiecit Extra controversiam Videbatur eum debere, et Curman. considerat, et Tunc casus Repudiata Hereditatis n̄ fuerit Tat^o Cur. Junior.

n. 21.

Sed Tunc objectioni Respondetur, q̄ si Heres Repudiet defertur Hereditas venientibz ab intestat^o qui eam fruuntur toto illo Temp^o quo eam habitur^o erat primus Heres si adiecit. l. miles ita. 42. v. et quibus diximus. j. de Itt. mil. Unde cum etiam hoc casu sit qui Legata praestet, non e necesse a Substitutis inducere eor^o repeti^o qua tunc necesse e q̄ per Repudiat^o institutus immediate defertur Hereditas Substit^o, non vero q̄ modo Temp^o devolvitur ad alium, et considerat Menoch. d. praesumpt. 103. n. 56. Et ita ut novam interpretat^o scribat, maiori tamen ex parte insidet Vestigijs Curcij Junioris.

n. 22.

Sed haec resolut^o apud me sp̄s dubia fuit, q̄ si de soluta ad causam intestati Heredes ab intestat^o n̄ debent Legata in Itt. relicta. l. eamquam. i. 4. C. de fideicommissis, cum alijs adjectis ab Ant. Gomezio in l. 24 Tauri. n. 1. colum. 4. v. principaliter. Quod etiam procedit in Milite, qui in Soc n̄ reperitur privilegiatus, atq; ita uti debet iure communi, maxime cum Re

7
D. I. lam quam procedat in causis privilegiatis, quo-
lis e libertas. l. 2. inf. C. si omnis. sit caus. III. Cuius
ter: arg. in di causa pia pcedere Reg. I. lam quam
obseruat l. ass. C. n. 19. & Gomez. S. Val. atq; quare
n' teneant Venientes ab intest. ea e, qd n' ex iudicio
Defuncti, sed benef. s' succedunt, ut presupponit. l. legem
obvenire. i. 30. de Verb. Sign. ff. Neg; ad rem pertinet
q; medio illo Temp. fruante modo hereditatis, nam cum
illis obveniret ex benef. s' n' debent teneri ad prelat. em
loris, qua p defunctum relicta sunt ex rat. s' Si arrogator.
vi. qd n' ex iudicio. ff. de adoption. At q; ita hoc casu cum
Seres n' debeat legata, qd n' adiit, neg; Venientes ab in-
test. qd ex iudic. Testatoris n' veniunt, dicendum vide-
batur Substitutum ad quem post Tempus ex iudic. Testatoris
devoluit hereditas legata debere, cuius strarium Respondet
l. C. in d. §. fi. atq; ita ei n' ducit integrit. et rat. Curioj
iuncta obseruat. Menochij, cum n' possit adaptari omni-
bus casib; in quib; procedit l. C. decisio.

Quare ego intelligo l. C. in d. §. f. Liberasse
Secundum heredem a solut. legatorum, n' solum eo casu
quo poterant peti a primo herede, sed etiam in eo quo peti n'
poterant eo qd n' advenerat, neg; a venientib; ab intestato
qui gravati n' erant, atq; ita voluisse hunc legatam om-
nino corrumpere, qd nullus alius supererat a quo peti pos-
sent nisi Secundus heres, quem n' debere Respondit, et
in hoc casu nulla ex rationib; aductiscludit, quare
Secundus ille heres legata n' debeat.

n. 23.

Sed ego lam ei existimo quoniam Substitutus
militaris n' succedit heredi instituto, sed militi quasi in
nova hereditate, ut dicit Bart. in l. Marcellus. §.

n. 24.

Quidam liberis. n. 9. ff. ad Trebell. Costa in. c. si pater
3. p. vi. in d. n. 64. Quod sius e in Substitutis Vul-
gari, qui subrocati in locum primi heredis et eius natam
suntitur. X. l. i. g. ante aditam. vi. Sac. alt. ff. si quis
tit. liber. l. si eum. g. qui iniuriarum. ff. si quis cautionibus.
Qua Vat. et integrit. ad g. fi. e de mente lass. in d. l.
sicut imperator. n. 29. et 5. n. 7. et 8. et in hunc sensum
defendi pot. Secundum illum heredem n. e. Substitutum
cum n. subrogetur in locum primi, sed remum extincto iure
primi qui successit datur ius succedendi alij. Neg. sta-
tat d. l. miles ita. 42. de tit. milit. quia e vocatur Subs-
titutus propter figuram Verborum sub qua vocatus e post primum.

n. 25.

Neg. obstant arg. ^{to} s. adducta n. 15. ad pbandum
Sane Vegetit. Legatorum induci debere et in militari
Substitut. nam ad i. d. l. Cais. j. de aliment. et cibari.
quo pbat. translat. ^{em} suci fieri cum eodem onere, res-
pondet Cumanus in. d. g. fi. quem legit lass. 5. n. 2.
et in d. l. sicut. n. 30. R. d. dicta l. Cais. procedere
q. Translat. fit statim, nam si fiat post aliquod
Temp. ut in d. g. fi. n. transfertur cum onere; So Sac.
solut. n. e. admitendas, quoniam e verum dicere vno here-
de in hunc ad Temp. et alio ex Temp. heredit. ^{em} transferri
de vno in alium, q. potius secundus succedit in noua he-
reditate extincto iure primi heredis. Ex qua doctrina
Colligitur solut. difficultatis pposita ex d. l. Cais. Scilicet
tam l. pcedere vbi eadem omnino res transfertur, at v.
in casu d. g. fi. n. fit translatio eiusdem hereditatis.
X. opinionem quam defendo, sed alia hereditas datur.

n. 26.

Rursus n. obstat q. legata Vegetantur ex volunt.
qua magis seruanda e in tit. militi quam Papam

q^d Respondet, in Directa militari n^o conuere Legata
Vbi prim^o Seres adiuit, et ideo n^o est necesse inducere Repet.
t.^{em} cum sine ea seruat^r voluntas; Vbi v^o Seres Repudiat
Legata n^o debent, quambis Sereditas post Temp^o deueni-
at ad Secundum Seredem, q^d n^o subrogat^r in locum primi
X. s. tradita, sed in alia Sereditate Succedit, atq; ita
n^o adest praesumpta voluntas ppter quam Rescriptum
Dni Severi induxit Repet.^{em} Legator^{um} in Substit^o subrogat^o.

8

Deniq; n^o obstat d. l. militis Codicillis. Cui⁹ n°. 27.

Respondet Cuman⁹ in d. g. f. t. debent Legata q^d fuerunt
Velicta, sub nomine appellatus Seredis, quo casu Secun-
dus Seres tenet^r ad Legata, n^o ex vi repetitionis, sed
Virtute Verborum, qua ad omnes Seredes pertinent. l.
Si plures. 96. ff. de Legat. 3.º quo interpretat^r displicet
ex eo, q^d n^o constat sub nomine appellatus fuisse Velicta
Legata. Quare Venior est qua colligit^r ex s. traditi^o
Scilicet Seredem scriptum in Codicillis Teneri, q^d subro-
gat^o est in dimidia p^{te} Sereditatis loco primi Seredis, qui
in totum fuit Script⁹ in t^{er}ti^o atq; ita Respectu illig^r dimidia
p^{te} tenebit^r et^{iam} p^{ro} dimidia soluere Legata Nat^o subrogat^o
per quam Imo dum dimidia p^{te} Sereditatis ad eum
pertinet, atq; ita on^{us} pertinere debet, X. R. l. Secun-
dum natam. 20. de Regul. iur.

Quib⁹ ita Militis ad interpret^{em} l. Querebat^r. n°. 28.

S. f. Declaranda est est decisio. 2.º Vt n^o procedat
q^d Legata Velicta sunt per nomen appellatum, ita
scilicet Seres meus dato. quia is sermo ad o^mes Seredes
pertinet, Vt s. aduenti cum Cumano per l. Si plures.
de Legat. 3.º et firmat^r ex Late adducti a Menoch.
d. cas. 108. n°. 2. et seq⁹. Sed circa istam declarat^{em}.

aduertendum e, tunc ei necessariam qm primus heres
 n adiuu, et ita conuerent legata nisi ea praestaret heres
 2° loco scriptus. Nam si adiuu, cum sermo verificetur in 1.º
 herede, et q; teneatur soluere legata, n e necesse onerare
 2mo praestat. legatorum.

n. 29.

Secundo n procedere in legati annuis, qd cum
 tot sint legata quot anni. l. in senectute. 4. de ann. legat. Nat
 uenit ut secundus heres ptempore sua in l. it. onus legatorum
 aonestat. quemadmodum primus heres ptemp. quo heredi-
 t. subiit ad legata tenet. N. quam sententiam explicari
 possunt uerba d. l. querebatur. §. si. b. nisi alia uoluntate
 militis pset. pbatit enim ex nata ipsius legati annuis.
 qua declarat. plane procedit qd. Vn legati dirigitur ad
 legatarium. ita scilicet. lego Titio Centum in singulos ann.
 Sed n ita si testator sic grauetur heredem: Rogo Sempron.
 ut Titio centum praestet in singulos ann. Quo casu
 nominatum a 1. herede uidetur ueluti, n a 2. ita ut
 finito temp. quo primus obtinet heredit. extriguatur legator.

n. 30.

Impugnatur. 3:

Rursum e et illud arg. n inelegans d. s. traditio
 definit. substitutionis, qua debet comprehendere oes.
 substitutionis species, et tamem n comprehendit pupila-
 rem, qua uere et proprie substit. e ex mra Rab. et tm
 n e. 2. in l. it. q. pbatit ex eo, qd per pupilarem succedit
 ipsi Pupilo. in pr. et in §. ipiti. in l. it. de Pupil. l. sed si
 plures. io. §. ad substitutos. j hoc ut. l. si pupilus. 42.
 Vn. impugnatur enim. j. de acq. hered. Atq; ita Substi-
 ty pupularis n e. 2° heres, qd ipse immediate succedit
 ipsi pupilo, interquem et substitutum nullus alig e gra-
 do, neq; uidetur quidquam facere qd etm succedat in
 heredit. Patris, qd per additionem fuit factus filij. d. l.

Sed si plures. & filio impuberi. ibi eundem Sereditas
ei cepit, atq; ita n̄ facit 2.^m gradum. O Virget magis Soc
arg^m eo casu quo pupularis subtit.^o fuerit facta. filius ex
eredato. x. l. 1. in fi. Soc. tt.^o §. n̄ solum. in l. de pupil.
Nam cum n̄ procedat filij instit^o pupularis eo casu non
pot. dici 2.^m, sed 1.^m cum nulla alia eam precedat. l.
proximus. qz. de Verb. Sig. Quo arg^o. Superato Castren.
in l. 1. Sui §. n̄. 1. ad fi. coactus fuit fateri pupularem
subtit.^o n̄ ee secundam instit^o.

9

n. 31.

So e longe Verig Substitut.^o pupularem secun-
dam institut.^o ee, ut pbant expressa iura in l. 2. §.
interdum. l. ex secundis Tabulis. & ex. §. fi. l. Secun-
do quidem gradu. Soc. tt.^o l. 2. C. de necess. Seru. Sered.
l. & in secundo gradu. Et post antiquiores, quos refert,
pbat Late Costa in c. Si pater. i. p. v̄r eidem filio.
n. 35.

n. 32.

Neg; obstat arg^o proxime aduclum, qz pcedit
Respectu Sereditatis, circa quam. i. et Trica institut.^o
e, ceterum Fabio Respectu ad tt.^o & ad Seredita-
2.^m instit^o. dicitur, quoniam duo Continentur in vno tt.^o
nam Patris & filij vnum e Testamentum. l. Patris &
filij. 20. j. Soc. tt.^o adto ut pater sibi prius habeat Ser-
edem scribere. l. 2. §. quisquis. Soc. tt.^o nec potit adiri
Sereditas filij nisi patris adita sit. §. adeo. eisdem
l. 2. atq; ita recte dicitur 2.^m instit^o in eo Testamento
facta, neg; in contrarium mouere debet qz vbi fit filio
ex Seredato n̄ pcedit filij instit^o, cui obiectioni varie
Respondent interpretes. Et colligitur extraditis ab Sforius
in tt.^o de Compensat. Subtit.^o in pralud. i. p. q.
1.º in. 3. opposit.^o So facile veniunt exceptis ex eo

q̄ hoc quoq; casu in t̄t̄ Patris procedere debet institutio
heredis & ipsius aditio, sine qua excedat pupularis factus
valere n̄ potest. d. l. 2. §. adeo.

n. 33.

Neg; iterum oblatuit l. Siquis cum. §. fi. j. hoc
t̄t̄. vbi Pater potest vna sora sibi facere t̄t̄. & deinde
alia f̄t̄. filij, atq; ita videt̄ eē vnica instit. in alio t̄t̄.
q̄ respondet adeo vnum eē f̄t̄. continens duas insti-
tutiones, nam pupularis substit. et̄ ex intervallo facta
pars et sequela eē paterni t̄t̄. §. liberis. instit. de pupil.
Et n̄ debet iudicari tamquam diuersum t̄t̄. sed
vnum eorum hereditarium, vt dixit Justinianus in
§. igit̄ instit. de pupil. & in elegant. Specie p̄ēgr̄
l. C. in l. Paternam. i. 2. de priuileg. Credit. Et
suadet̄ hoc interpt̄ ex d. §. fi. inf. Dum ait, q̄ s̄
Pater postea sibi soli faciat t̄t̄. vtrumq; superius numpit̄.
Ergo pro vno reputat̄, cui sequens eē vt pupulari sit.
Secunda quam semper procedere debet instit. in t̄t̄.
Patris, q̄ est vnicum cum f̄t̄. filij.

n. 34.

Ex alio tm̄ efficacius pb̄ari videt̄ pupularem
substitut. n̄ e. 2. institut. q̄ pot. p̄cedere ipsam
institut. §. Sed si quis ita l. 2. §. iij. Siq. t̄t̄. in
quo vsp̄ans sibi ipsi impugnari videt̄, nam cum
paulo ante docisset in §. prius patrem. prius patrem
sibi debere heredem scribere, deinde filio substituere
Et n̄ inuert̄e ordinem scripturę, postea in d. §. Sed
si quis. ita ab ea sent̄a recedere videtur docens valere
pupularem substit. factam diuerso ordine scripturę;
quam pugnam varijs modis opponere tentant interpre-
tes, vt preter Ordinarios in d. §. prius. colligit̄ ex ijs
qua late scribunt Cola in c. Si pater. l. p̄. v. adiciunt.

an. 1. & Ricardus in §. liberis. in l. de pupil. an.
§. qui Vigly sententiam sequuntur in his. Scilicet a Preceptoribus
pro batam n̄ semel, ut si substit. pupilaris fiat in
eadem scriptura aliquotm intervallo interjecto non
Valeat, atq; ita procedat t̄x̄ in §. prius. Si v̄ pater faciat
substit. pupili, et continuato sermone in eadem clausu-
la sibi scribat heredem valeat, ut in exemplo. d. §.
Sed si quis ita in quoniam in continuata orat. n̄ datur prius
& posterius, sed illud videtur procedere q̄ est necess.
ad valorem actus. l. quidam. 12. j. de pecul. legat. l. cum
in tit. 37. §. 1. §. de hered. instit. & prater Bart. & ordin.
in d. §. prius. Exornat Alciatus in tit. presumpt. R.
B. presumpt. 42.

Secundum quam observat. in casu. §. Sed
si quis ita. Et scriptura ordinem sequatur instit. ordinem
tm̄ intellectus diutius procedere ipsam substit. pupilarem
atq; ita etiam eo casu erit secunda instit.

Sed si hoc interpret. fuerit. §. Sed si quis ita
n̄ tm̄ recte adaptat. §. prius, in quo v̄p. loquitur
vbi continuato sermone fit substit. & instit. q̄ eisdem
fere verbis ait n̄ debere Testatorem sverttere ordinem
scripturae, quapropter valde mihi p̄bat̄ ultima interpret.
Acuerij in d. §. prius. v̄. p̄ probato. quam refert in d. §.
Liberis, et magis omnino rejiciat̄ t̄x̄e Cetera §. scilicet.
V̄p̄q; in diversis casibus diversa respondisse, q̄ satis insi-
nuat p̄prietas illius adversarius. Sed si. Diverfitatem
atq; in hoc s̄p̄sore, q̄ in §. prius loqr̄ cum substitutio
facta ē filio exheredato, quo casu omnino procedere
debet instit. heredis, etiam quo ad ordinem scripturae.
At in §. sed si quis ita. in substit. qua fit filio instituto.

10
n. 35.

in qua sufficit pot. fallam substitut. ^{im. m.} heredem scribere
forma e. prescripta. Que interpretat. Et apleriq; Rejiciatur
quasi diuinativa in g. prius, cuius species potius debet
adaptari filio instit. quam exheredato, & q. nulla suffi-
ciens Nat. differentia inter hos casus pot. assignari, ego tunc
ab utraq; obiect. defendi posse existimo. Quo ad primam
aduerto. g. prius pendere ex. g. g. proxima precedentib; &
q. satis indicat dictis. Autem. / de quib; de substitut.
facta filio exheredato tractare Npi. V. ex eo stat. q. requi-
rit additionem heredis ad hoc ut valeat pupillaris substit.
N. fideicommissum pupillare, de quo in d. l. Si Titius pecunia
95. §. si. j. delegat. i. mautescat plane adit. extraneus veni-
rit. §. extraneis. inst. de hered. qual. Et tunc necesse
sana e. cum filio exheredato. l. Capiniano. §. si. dicit.
N. quoniam. ff. de inoffic. l. filium. 20. §. sed cum ex-
heredat. j. de bonor. poss. d. Tabul. Nam si filius fuisset
institutus n. esset necess. adit. cum ipso iure heres exis-
teret. §. sui. inst. de hered. qual. Et de hered. quos
ab instit. Vbi existentia informaret Tabulas Pupilla-
res. l. filio qui se paterna. 4. de acq. hered. Unde sequitur
de in g. prius loqui in eadem specie filio exheredato circa
Nat. ^{m.} Ubi observandum e. iure ff. nihil scribi potuisse
ante heredis institut. §. ante heredis. inst. de legat. l. 1.
§. de hered. inst. Vbi excipitur exheredat. ex testamento Tra-
pani, sed & Tutela ante heredis institut. ^{m.} vari poterant
§. ad certum. inst. qui Test. Tut. vari. poss. Pupillaris tunc
à R. n. excipiebatur, & ides recte Npiang in d. §. prius. n.
posse scribi ante heredis institut. ^{m.} docet, quam rationem
insinuavit in V. Et merito. Dum ait stat enim
Primum ei. ^{m.} que verba nullum haberent iuris ministerium

7
imo opposita sententia n̄ varient, nisi illis significat
voluerit Vp. q̄ cum Patris & filij vnum sit Test. vnum
caput debet haberi à quo incipiat, sicut ab institut.
Teredis, n̄ à substitut. quia si ante scribatur nullis momenti
futura ē p̄pter R. d. g. ante Teredis. q̄ recte notat
Cuias. in solemnibz recitationibz ad Sunc. et. post mor-
tem eius editis. ad g. prius. & Costa in c. Si patery
Vr. adiuncti. n. 3. col. 4. illig. n. 15. qua Vp. ratio.
qui in segg. late p̄bat nouiori iure Iustiniani, quo ante
Teredis institut. scripta Valent, n̄ p̄cedere Decissionem
g. prius.

Neg; Sic struim ē q̄ in g. sed si quis ita. sub- n. 36.
tit. ante Teredis institut. scripto. Vallet, quoniam
Vbi filio substituit & instituit in eadem clausula, n̄
attendit ordo Scripture, sed successionis, secundum quem
certum ē institut. p̄cedere, atq; ita n̄ offenditur
Reg. g. ante Teredis. at Vbi filio ex Teredato fit substit.
ordo Scripture exacte obseruatur, et ideo n̄ potest ante
institut. scribi in d. g. prius.

Ratio differentiz ē, q̄ Vbi Testator instituit n. 37.
filio dat. Substitutum, Substitut. extimatur ex ratione
successionis, quoniam succedit in eisdem bonis, qua
instituta data. sunt, & Vbi dabitur Nat. successionis
ordo Scripture. In attendit, ut enim p̄p̄tereretur,
ipsa tm̄ successionis Nat. vincit institut. p̄cedere
ipsam substitutionem. d. l. cum in tit. g. 1. l. si itaque
28. l. de Tered. instit. atq; ita p̄dit tr. in g. sed
si quis ita. & in g. sequenti. sed et si quis ita. Vbi in duas
sa specie, sicut in expressa Vulgari, & in tacita
Pupilari, qua sub ea distinct. idem omnino Statuitur

q̄ in Pupillari expressa Vocuit Vp. in §. sed si quis ita.
idesq; etn illis speciebus substitut. ex successione ashi
matr, n̄ ex ordine, idq; significat Vp. in ultimis Verbis
•um ait. Vt n̄ ordo Scriptura sed successione spectetur.
At Vero Vbi substitut. fit filio exheredato n̄ e' substit.
rat. successione, q̄ substit. succedit Pupillo ante quam
alij Deferat Hereditas, atq; ita potius e' instit. in
Heredit. pupilli, in qua simul substit. et n̄ potest. Dicitur
ergo in hac specie Substit. n̄ rat. successione, sed ordinis,
q̄ post Heredem Patris scripto e', qui ordo si omitteretur
n̄ potest dici Substitutus, & ideo Ordo Scriptura servatur
Omnino, q̄ successione Hereditationis locus ee' n̄ potest.
Quam interpretat. & rat. scribit Cuias. in solemn.
Reiterationibz ad Sune. 11. in Scholijs ad §. prius, et
ad §. sed si quis ita. & in notis ad Vp. ff. de 23. gl. 11.
exheredatis. Vbi expendit §. fi. eiusdem l. 2. cum
Fulgatam sectionem sic immutat, q̄ ipse dictum e'
etn exheredatis liberis substituere licere; ideo dictum
e' e'. & rursus q̄ exhereditio odiosa e'. l. cum quidam
C. de legat. & ideo rigor Juris, idest, ordo Scriptura,
qui in ceteris relaxatur in ea diligenter custoditur,
& allegare potuisset meliorem tex. in l. cum quidam
ig. l. de liber. & Post.

0
n. 33.

Uterius objici potest d' dicitur em substit. n̄ e' insti
tutus, quoniam substitut. dicitur institut. e' l.
Coheredi. 41. §. Coheres. j. S. t. ibi: ac si pure partem
& sub conditione partem alteram accepisse, sed actus
dicitur n̄ e' ppetuus. l. i. ff. de donation. 6. Sec.
n̄ proprie donatio e'. cum alijs quo adducens in l.
i. S. t. Vbi plena Suis articuli Resolutio tradetur. n. 5.

His sufficiat exornasse et defendisse Auri-
 cij dispositionem, Ultra quam plures alias tradunt in-
 terpretes, quas refert & implet Ripa, §. n. 7. alias
 scribit Cuiac. in notis ad Paulum. lib. 3. sentent. tit.
 4. aliam Vaconius. lib. 4. declarat. iur. l. 6. n. 7.
 aliam Otton. in pr. instit. de Vulg. l. unum. tit. 1.
 aliam Balduing in Syotgesi eiusdem tit. n. 2. aliam
 Loriotus. in tit. de apud iur. tit. de Substit. axiom.
 1. quam sequitur Cou. in c. Raynuncij. §. 4. n. 1. aliam
 aliam Petr. Greg. 3. p. Sintag. lib. 42. tit. ii. n. 2.

n. 39.

Nunc de vigore Videamus Substitutionum Videamus
 circa quam illud admodum sumo ex antiquorum
 opinione substitut. em. origine et introduct. iuris gentium
 ee, forma iuris Civilis, et post alios pbat late Memb.
 §. 1. n. 2. & erudite exornat Fursato dilis. 226. lib.
 3. Inde substit. qua pars tit. e ad idem ius gentium
 referenda videt. ita nominatum sentit. Sforzia. de
 Opendiosa Subst. in praludij. g. 3. inde deducens
 per Principis, aut Populi Statutum tolli n' posse subs-
 tit. em. q etm obseruat Caprolus. in l. praebz. n. 53.
 C. de Impuberum. Dec. 221. 357. n. 5. & 221. 557. n.
 5.

Sed Ioan. Bolognetz §. n. 6. à iure civili n. 39.

Romanorū excogitatum substitut. em. firmat, expendens
 q Sac sent. te in l. Vni. in pr. iuncto V. ades. C. de
 Caduc. Toll. vbi substit. ad vitanda caduca que l. Papia
 fuerunt introducta inuentas ee ait. Cos tm in Sac
 questione imprimis obseruo n' des substitut. Sabere
 eundem originem, neq; ad eundem finem inuentas
 et Vulgarem separandam iudico a Pupillari et alijs

qua iure Ciuili Romanorum inuenta fuerunt de suis
 Locis dicet. Circa Vrbarem atq; sic Status substituendi
 potestatem à iure Gentium Originem traxisse, quo iure libe-
 ra fuit Testatoribus potestas disponendi de Rebus suis
 l. 1. C. de Sac. lict. tradit latè Volponetq; §. n. 2. Quo
 ad usum vero et actum fuit iuris Ciuilis, nam cum eo
 iure necess. eet Heredis institutio ad testatorem. §. ante
 Heredis. inst. delegat. Et adit Hereditatis. l. senens. &
 Reg. iur. l. tamquam. C. de fidei. missis. Veniebat q;
 ut testatorem iure perfectum corrueret Herede Scripto ante
 Testatorem succedente vel post n' aduente Hereditate.
 Unde Ortum fuit nomen Caducorum, Testatoribus adeo
 graue et inuicium ut Substitut. em. facerent ne Relicta
 in testat. fuerint Caduca, ut Iustinianus ait in d. l. Mi.
 Et quamuis eadem l. Caduca fuerint sublata, nihilominus
 tamen usus substitutionis permansit, quod quamuis in fine
 cum n' caderet Hereditas, Veniebant tamen ad succe-
 sores ab intestato, interdum et voluntatem defunctorum
 et Relicta in testat. corruerant Testatoribus nihil tale speran-
 tibus. Unde adhuc vtilissime fuerunt substitut. ad sub-
 tinendas defunctorum Voluntates, et quamuis iure His-
 pano Testamentum valeat, et sustineantur in eo scripta
 sine Heredis institut. aut adit. in l. 1. tit. 4. lib. 5. Recop.
 adhuc tamen oportebat saepe substitut. em. adijcere si forte nolit
 Testator ad Legitimam Hereditatem peruenire, ad
 quos quilibet peruenitura e' Herede Scripto n' aduente
 ut in eadem l. 1. Et tunc Herede aequali que
 segun derecho y costumbre de la tierra auia de
 Heredar si el Testador no hiciera Testamento.

n. 41.

Superest de Diuisione Substitutionis tractare.

De qua n̄ ducuntur Iuris Interpretes, nam Ant. Goucan.
 in Rub. 5. tt. Recedens à diuisi^o Accursij, nouam
 docendi rationem pbat. aliam. Bologna, 5. n. 42. abam
 Costa in c. Si pater in pr. n. 2. & segg. Est tamen
 receptiss^a que scribitur ab Accurs. in gl. 5. Rub. Et sunt
 quinque; Species substitutionem. Vulgaris. Pup. Exemplaris
 Reciproca, seu Breuiloqua, & Pependiosa. Quorum
 oim formulas describit & explicat idem Accurs.
 in. 5. qua Vat. Vr. ad exemplum. inst. de pupulari.
 eandem diuisi^o pbat gl. in c. Raynuncius. de Testa.
 Vr. absq; liberat. & in c. Si pater ed. tt. in. 6. Verb.
 absq; deduct. Et e receptiss^a Sac diuisio ex traditis
 ab Ant. Gorn. 1. tom. var. c. 3. n. 1. Petr. Greg. lib. 42.
 Sintag. c. ii. & apbat l. 1. tt. 5. p. 6. & vniuersumq;
 Substit^o natam & formam explicat Costa Vbi s. n. 3.
 & segg. loa. Sicardj. in Rub. C. de impub. n. 4. Corras-
 sius-20.

Neg; Strarium mouere debet, q in ista ins = n. 42.
 cript. solum ponantur Vulgar. & Pupil, nam si for-
 mulam inspicias quinque sunt Species Substit^o.
 Dua de quib; inscribitur sic st. ad quas reliqua redu-
 cuntur, v. similitudine & exemplo qualis e Exemplaris
 v. effectu & resolut. qualis e Reciproca, que secon-
 dum personas quib; fit v. in Pulo. resoluunt, v. in
 pupularom, aut in vtramq; & Pependiosam que v.
 Varietate Temporum & euentum Sac earadem Substit^o
 trones plectit

Sed mirum forsam videatur Cur in ea diuis = n. 43.
 sione militaris n̄ dumeretur, sed respondebo q
 Vbi fit. X. Legem. Miles ita. 5. f. 42. l. 1. de tt.

Militi. aut n^o e' Substit^o. aut certe e' irregularis,
ideo q; in diuis. Substitutionum Regularium n^o enu-
merat. Si vero fiat a Milite. 2° L. Centurio. S. 11.
Sic Ipendisse, numeratur, et sub ea. Stinet, imo tunc
ppiam speciem substitutionis stinet ab alijs distinctam
2° gl. nra Rubrica. V^o. item Ipendissa, qua fit a
Militate tantum. / Qua V^o. n^o sunt accipienda, quasi
neq;ent Ipendissam n^o posse fieri a Pagano, nam
certum e' posse, ut agnoscit. idem Acur. in §. qua
rat. V^o. ad exemplum. V^o. quinta. in St. de pupil.
Vult ergo gl. nra Ipendissam a solo Milite factam
valere omni tempore iure. directo, et tunc stinere
ppiam speciem Substitutionis ab alijs diuersam
Explicat Corol^o Ruinus. S. n. ii. Quod atq;
subijcit gl. habere natam fidei commissarij, intelligendum
e' voluisse gl. superstiti matre Militis Ipendissam
flecti et trahi ad fidei commissum. x. l. praeb. c.
de impuberum. ut explicat gl. V^o. qua rat. V^o. ad exemplum
V^o. quinta. qua de re dicimus ad l. Centurio.

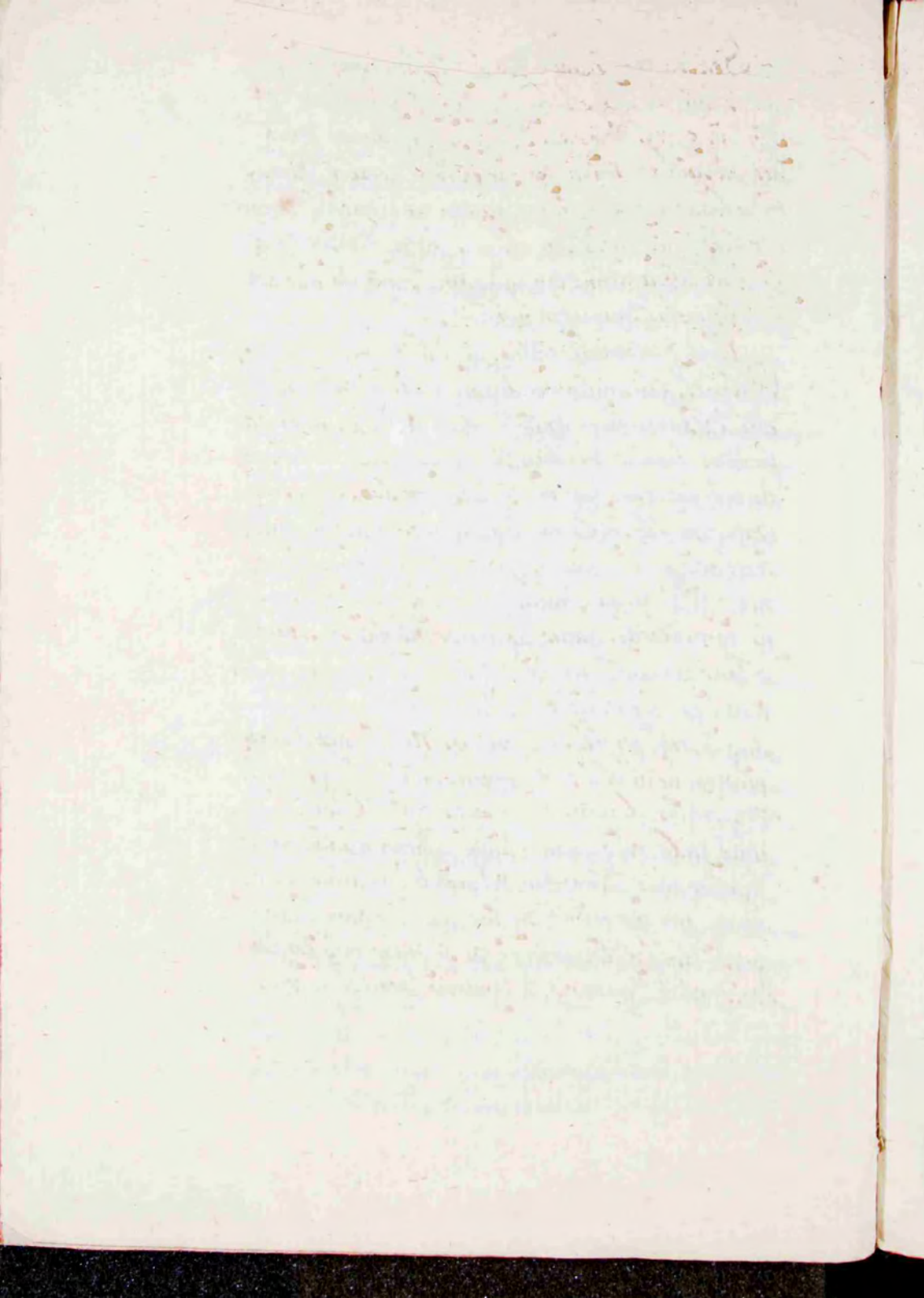
n. 44.

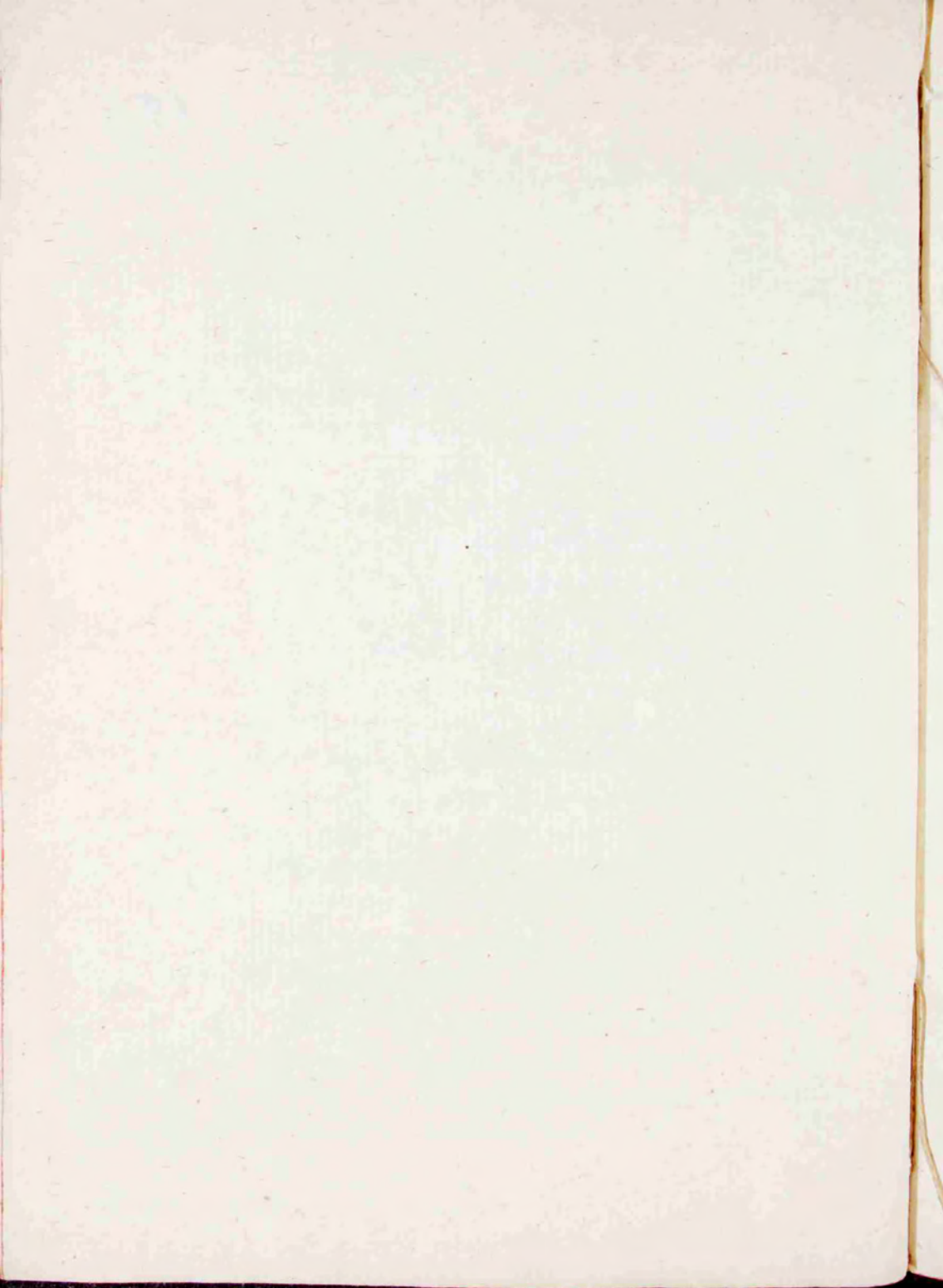
Sed et illud n^o abire querit, cur fidei commissaria
substitutionis ment^o n^o fuit in diuis. et ex mente Acur.
Respondere potest, ideo q; ea diuisio ad directas substitu-
tione: pertinet, n^o ad obliquas, qualis e' fidei commissaria
inter quas duas notabiles differentias scribit C. de
in c. Si pater in pr. n. 10. nisi malis eor^o opinionem
sequi, qui fidei commissariam substitut. ^{em} se noant, quam
sententiam cum Imuni defendit Mercat^o S. n. 10.
Dec. in Rub. n. 10. c. de impub. Ruin^o S. n. 13. Cuius
ad l. 1. §. 11. in pr. Qui fidei commissariam, n^o substitu-
tionem, sed restitutionem, vocat.

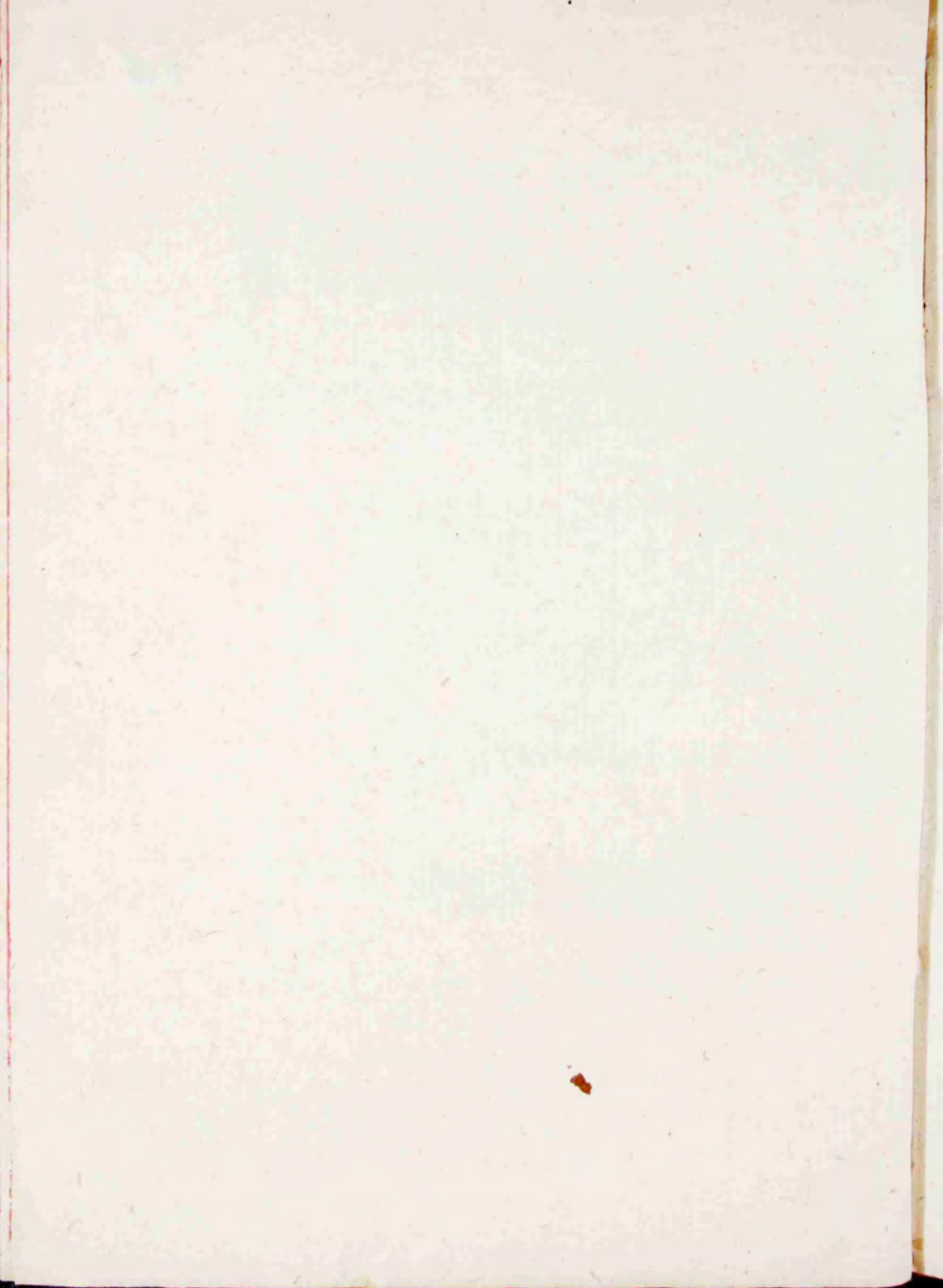
14

Sequitur sententiam, hoc est, substitutionem eam
multas defendit Menoch. de success. p. 1. §. ii. n. 20. &
Sforz. §. 9. 5. Volonnet. §. n. 53. quædam opinio-
nes ad vanciam reduci eo hæc in re n. morabor. Dum
tamen aduertam q. cum frequentissime ab interfectis, appel-
lectr substitutio successio ista obliqua, quæ per fidei commissum
fit, n. dubitabo eo nomine eam nuncupare, nequando eius men-
tio in his notis inmentarijs incidere.

Illud q. coronide adijci, id q. dicitur in fine notis
Rubricæ, fidei commissariam duplicem esse, n. recte expli-
cari a Bart. quem ripant Arat. & Alex. aliter ex-
pliciter, aquodum tñ dicescit Ruing. n. 17. qui aliam
docendi rationem præstat in v. ideo. l. 2. deo dico, scilicet, sub-
stitutionem fidei commissariam duplicem esse, q. aut fit in
hereditate, parte ve eius, de qua in it. de fidei commissis. heredit.
instit. ff. de C. ad Trebell. aut in legatis et fidei commis-
sis particularibus, quibus legatarius vel fidei commissarius parti-
cularis orauatur per fidei commissum alij restituere, quod
viam legati n. permittebatur, x. in principio instit. de
singulis rebus per fidei commissum relicto. Neq. his que diximus
per viam legati id n. videri, contrarium est q. dicitur in. l.
de hereditibus. de legat. 2. in legatis fieri substituit. nam
illud pcedit, vel quando in locum legatarij n. adquirentis
legatum alius subrogatur, vel quando legatarius alij res-
tituere orauatur per fidei commissum, nam per viam legati n.
potest, idon. est q. dicitur in pr. de singular. rebus per fidei
commissis. relicto. quamvis a legatario legari n. possit.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be clearly documented and supported by appropriate evidence. This includes receipts, invoices, and other relevant documents that can be used to verify the accuracy of the records.

The second part of the document focuses on the process of reconciling accounts. It explains how to compare the records against the actual bank statements and identify any discrepancies. This step is crucial for ensuring that the financial statements are correct and that there are no errors or omissions.

The third part of the document discusses the importance of regular audits. It states that audits should be conducted periodically to ensure that the records are accurate and that there are no irregularities. This helps to maintain the integrity of the financial system and provides a level of assurance to stakeholders.

The fourth part of the document covers the topic of budgeting and financial planning. It explains how to set realistic goals and create a budget that reflects the organization's needs and resources. This helps to manage cash flow effectively and ensures that the organization is prepared for any future challenges.

The fifth part of the document discusses the importance of transparency and communication. It states that all financial information should be shared openly and honestly with all relevant parties. This helps to build trust and ensures that everyone is on the same page regarding the organization's financial health.

The sixth part of the document covers the topic of risk management. It explains how to identify potential risks and develop strategies to mitigate them. This helps to protect the organization's assets and ensure that it is able to continue operating in a stable and secure environment.

The seventh part of the document discusses the importance of staying up-to-date with the latest financial regulations and standards. It states that organizations should regularly review and update their policies and procedures to ensure compliance with all applicable laws and regulations.

The eighth part of the document covers the topic of financial reporting. It explains how to prepare accurate and timely financial statements that provide a clear and concise overview of the organization's financial performance. This helps to inform stakeholders and support decision-making.

The ninth part of the document discusses the importance of maintaining a strong relationship with financial institutions. It states that organizations should regularly communicate with their banks and other financial partners to ensure that they are meeting all requirements and that there are no issues with their accounts.

The tenth part of the document covers the topic of financial forecasting. It explains how to use historical data and market trends to predict future financial performance. This helps to identify potential opportunities and risks and allows the organization to make informed decisions about its future.

Sequitur explicanda lex ~~L. libro 1. § 6.~~
Modestinus lib. 2. Pandectarum.

l. 1a

Heredes aut instituti dicuntur, aut substituti.
Instituti, primo gradu: substituti, secundo vel tertio. He-
redis substitutus duplex est, aut simplex. Veluti: Lucius
Titius heres esto. Si mihi Lucius Titius heres non erit,
tunc Caius heres mihi esto. Si heres non erit, sine erit
& intra pubertatem decesserit: tunc Caius Caius he-
res mihi esto.

Substituere liberis tan heredibus institutis,
quam exheredatis possumus: & tan eum quem here-
dem nobis instituimus, quam alterum. ¶ Substituere
liberis Pater non potest, nisi heredem sibi institu-
erit. Nam sine heredis institutione, nihil in testamen-
to scriptum valet.

Verba huius legis aliter habentur in Pandec-
tis Florentinis quam in Vulgatis, nam in illis for-
mula substitutionis & institutionis sic scripta est.
Lucius Titius heres esto: Si mihi Lucius Titius
heres non erit sine erit, & intra pubertatem decesserit;
tunc Caius Caius heres mihi esto. Sed quia
Vulgata lectio nihil immutat de sententia, imo
eundem sensum magis exprimit, nihil circa hoc im-
morandum est, sed ad explanationem legis accedamus.

dicuntur; aut Substituti

Colligitur ex his verbis institutos differre à Substituti-
tis, et substit. em. n. de inst. em. cum Sac. tanquam diversa po-
nante, et diversis nominibz nuncupentur. l. si idem. C.
de Codicil. quam Additionem ex nro. tx. deducunt. Soim.
n. 1. Ripa. B. et i. smunis Testa Dec. in Rub. C. de
institut. n. 2. Curcius in Rub. C. de impub. n. 10.
p. qua delusi. expendi solet Rub. C. de inst. & subst.
iuncta ol. Rub. C. de iuris et facti ign. Rurus id q.
f. tetigi in Comentarjjs Rub. sub. n. 39. substitutionem
et Additionalem institut. em. l. coheredi. 4i. §. coheres.
j. 5. ff. et actum Additionalem n. de ppietalem.

n. 1.

Institutio et Substi-
tutio differunt.

Sed 2^a Sane conditionem in primis obstant

n. 2.

plura iura, qua substitutum appellant institutum. l.
Gallus in pr. iuncta §. in obus. f. de liber. et posth.
& iuncta l. cum in tit. 37. f. de hered. inst. l. si pater
filio. g. l. si pater impuberes. 25. j. 5. ff. l. cum pater. 79.
§. ab instituto. Vbi notat ol. ff. & Curia. j. de Legat. 2.
Præterea facit tx. in l. mulier. 20. g. ff. j. de iudic. inst.
Vbi dicitur si me heredem instituisset adimpleti in sub-
stit. et cum Additiones adimpleri debeant specificè. l.
qui heredi. 44. l. Mevius. 55. j. de iudic. et demonst.
fatis p. bant substitut. em. vere et ppiè institut. em. quam
Additionem ex lo. tx. deducunt G. Bar. Pat. Paul. Aret.
f. n. 2. et plures quos refert et sequitur. Cotta in c. si
pater. i. p. n. instituentis. qui alia iura p. Sac. delusi.
expendit. et ultra ipsum Corras. in Rub. C. de impub.
n. 7. Vbi multa ad usum et praxim. ex ea delusi.
deducit.

Substitutus per
versum: Institutus:
Significatur.

n. 3.

Institutionis nomen
sumitur in Genere,
et in Specie.

Institutus a Substituto non in specie,
sed gradu differt,
id est non essentialiter
sed accidentaliter.
Et sic idem sunt Substitutus
et Effectus.

Sed in hac controversia ego sic resoluendo advertens. 1.
institutionis nomen sumi in genere, & in specie, quemadmodum
adopt. l. 1. de adopt. & cognatio. l. n. facit. 4. l. iuris-
consultus. 10. ff. de gradibz. Pro ut in genere sumitur, specie
& Veri comprehendit substitutus. si vero in specie sumatur
instit. differt a substit. 2. aduerto etiam in specie sumptis
substit. & institut. n. differre a substit. specie sed gradu
atq; ita essentialiter sunt idem, & accidentaliter differant
ut colligitur ex traditis a Bal. Alex. Aret. & Jason. in l.
Si quis mihi bona. §. ff. j. de acq. hered. Per alios in Rub.
§. de hered. inst. n. 19. qui erudite & subtiliter persequitur
hanc doctrinam, quibus addo, q. quemadmodum
in successione ab intestato sunt quidam gradus per quos
hereditas deambulat, in quibus hereditas testatoris ver-
satur, sed pro hereditatis nomine, quoniam pro nomine
heredum institutus & substitutus continentur hac una adiecto-
nota, quibus distinguuntur, primi gradus, & 2. gradus.

n. 4.

Iuris adire ex ins-
titutione potest et
ex substitutione, qd
mandatum et con-
ditio verificantur. sic.

2. quam resolutionem. 1. intelligendus est hoc.
in l. si quis mihi bona. 25. §. ff. j. de acq. hered. Vbi si
Pater mandat filio adire hereditatem quasi instituto
poterit virtute mandati adire hereditatem quamvis
substitutus sit, qd & mandatum sit adimplendum in
specifica forma. l. diligenter. ff. mandati. adimpletur
tam in casu, quoniam substit. substantia & effectus
instit. e. 2. intelligendus est hoc. notat, & argum-
adulda. n. 1. ad pbandum substit. differre ab institut.
Procedunt enim respectu gradus & ordinis successio-
nis in quo differunt, si vero quo ad substantiam, qua
si variatur ex eo qd instit. minus emolumentum peragiat
quam substitutus, & citius

Neg; obstat q; substit. sit ditionalis institutio n. 5.

Et ita n' sit ppietalis, quemadmodum de Donat. dicitur Conditio inest ex natura
in l. i. de Donat. q; respondet. i. ditionem substitus actus in Substitutione,
tionis inesse necessario ex natura actus ad ipsius efec- ideoq; conditio non est,
tum, et ideo ditionem n' est. l. qui liberis. 2. f. 5. ff.
q; dicit. qua inest ex nata actus, n' facit illum ppi-
ditionalem. l. 3. f. de legat. 1. l. 1. in fi. de dicit. et demons.

l. 99. ad. ff.

2. Respondet. q; licet substit. vere et proprie est substit.
ditionalis, n' tamen ideo minus ppiet est in substit.
alioquin Seres i. gradu institutus sub dicit. n' est ppiet
et vere institutus, q; dici n' debet, q; generaliter vero
e' exclusio: actum ditionalem in sua substantia perfec-
tum est etm pendente dicit. l. necessario. 2. ff. q;

Substitutio licet proprie
est condicionalis, n' sub-
minq; vere et proprie est
Institutio.

pendentia. et prim. 6: quasi iam tracta emptione.
ff. de peric. et om. rei vend. l. Prusfulg. 26. ff. de stipu-
lat. seru. 6: q; ex presenti vires accipit stipulat. quamvis
ex la petitis suspensa sit. notat et explicat Commanus
lib. 4. d. mentar. c. 3. n. 6. Valiter Affil. decis. 280.
n. 3. et segg. Tiraguel, de Retractu linagier. 5. 1. gl.
2. n. 27. Valasc. de iure longit. q. 45. n. 6. Angel.
Dico. 201. n. 2. Ut merito Cavendum sit a Comes in
Dico. 227. n. 5. lib. 4. Dum ait: Actum ditionalem
pendente dicit. nullum habere effectum ac si non esset
factus, Ceterum Verius perfectum dicitur quo ad substantiam
nam e' ex illis qui postquam perfecti sunt n' possunt vo-
luntate vnius ex d' sentiob; reuocari. x. l. Sicut. C. de ad.

Actum conditionalem
in sua substantia perfec-
tum est etm pendente
condicione.

Cornel opinio repbat.

et obligat. ita etm pendente dicit. n' licet alteri
d' senti inuito altero ab eo discedere. notat gl. v.
perfectam. in d. l. necessario. 5. si ita. et psequitur
late' Casar. in tit. de Decima. Vendit. c. 5. n. 1. qui

Delusi. istam Late explicat toto illo .c.

n. 6.
l. i. ff. de donation.
intelligitur.

Neg; obstat lx in d. l. i. ff. de donation. quia
pcedit specialiter in donat. nam cum iure ff; n' per
fueret nisi secuta tradit. l. Senat. 35. §. donat. ff.
de donation. causa mortis. et additionali donat. ab
datione n' possit incipere, vnde dicit l. C. in d. l. i. addi
tionalem donationem n' ce. donat. ^{em} quos fit, ut cum nouo
iure donat. pmiss. perficiat. l. Siquis argentum. 35.
§. fi. C. de donation. §. alia. in fi. inst. l. 6. Additionalis
donat. perfecta donat. e' ut deficiente dit. deficiat.

Donatio iure Codicis,
promissione perficitur.

n. 7.

Vnde apparet substitutus et si subdit. vult
vere institutum e' ut merito l. C. in l. mulier. §. fi.
de dit. instat. Additionem illam. Si ne heredem ins
tituisti in substituto impleri dixerit.

n. 8.

l. 3i. Jaur. qua e'
§. tt. 4. lib. 5. Recop.
intelligitur.

lx qua delusi. aliqua vilia in gravi deducunt
Corracius in Rub. C. de impub. n. 6. et Peralta
in Rub. de hered. instat. n. 19. Et hoc vltra ipis col
lio declarat. ^{em} ad l. 3i. Jaur. qua e' §. tt. 4. lib. 5.
Recop. Ut dmissarius, cui data e' facultas faciendi

Commissarius testamen
tarius non potest he
redem instituere, vnde
nec instituto substitu
tum dare, nisi in
mandato fuerit exp'
sum substituti nomen.
Et quid in consulerdo
n. ii. in fi.

ut. p. alio. X. formam illarum legum, quemadmodum
n' potest heredem instituere, nisi a concedente manda
tum ad Testandum nominatim fuerit designatus heres:
ita et n' possit heredi instituto substitutum dare, nisi
in mandato id fuerit desum expresso substituti no
mina, nam cum Substit. instit. sit, et Substit. vere et
ipia institutus heres, v' illius legis: El poder para hacer
heredero nombrando el que da el poder por su nombre
al que manda que el Comisario haga heredero. /
Yra sendunt etm substitutum, cum etm sic vere heres sit,
et quidem institutus. quo arg. d' alij. Sane sentiam

Defendit Tellus in d. l. Si. Taur. n. i. & 2.

Verum hoc interpret^o repugnat v^o d. l. Si. t. n. 9.

20

Salus si el que dia et tal poder espacialmente le dio
para hacer alguna cosa de las suso dhas, en esta man^a.
El poder para hacer heredero nombrando alguna va el
poder por su nombre a quien manda, que el Comis-
sario haga heredero, y en quanto alas otras cosas sena-
lando para que le da el poder. / O le his dhis
metur respondere Tello, n^o tm omnino satisfacit, ut
merito ab opinione Telli recedant pleriq; existimantes
in substit. & reliquis que in ea lege enumerantur,
prater instit. solum desiderari specialit^r mandato
ad substit. ex heredit. meliorat. faciendam, vel
dandum Tutorem, quamvis persona substituenda, exhe-
redanda, melioranda, aut designanda Tutoris officium,
expressa n^o sit in mandato, atq; ita eam l. accipiunt.
Matien. in l. 5. tt. 4. lib. 5. Recop. gl. 3. n. 1. & 2.
Acebedo. ibidem. n. 12. et i 3. & 25. & repetit idem
Matien. in l. 7. eiusdem tt. gl. 7. Costa in c. si pater
i. p. v^o adiciens. n. fi. Quatenus in substit. pupilari
facienda virtute mandati nisi ad Testandum putat
emin^o requiri per eam l. Et exprimate persona substi-
tuenda.

Adhuc tm tentari posset nominationem specialem n. 10.

Requiri in substituto dando ex s. d. Nat. & p^o n^o minus
fraus fieri potest in substituto subrogando, quam in
herede instituendo, atq; ita cum Nat^o illius l. ague
n^o s^ollet in hoc casu, eius quoq; decisio admitti debet.
l. illud. in primo responsio. ff. ad l. Aquil. cum multis
adductis à Villagud. in tract. de extens. legum.

proh. l. 22. n. 6. Maxime q̄ cum ea rat^o ponat̄ in proxi-
mo lⁱ censeri debet finalis. l. f. de hered. inst. atque
ita n̄ minus disponere debet quam ipsa l. de iuris. l. cum
pater. 79. §. dulcissimis. j. de legat. 2.

Neg; in strarium mouere debet d. l. 31. Taur.
qua cum specialiter, & in indiuiduo meminerit insti-
tutionis, exheredationis, meliorationis, Tutela rationis
& substitutionis, postea solum excipit institutionem
heredis in v^o. *Ugredes para facer heredes.* / quia
respondes, q̄ cum dare substituta sit heredem facere, sub-
stitut. d̄tinetr illis verbis: *Facer heredes.* / & quamuis
v^o illius l. refragari videant̄, rat^o in l. preualere debet
vt in c. saltz. de maior. & obedient. ^a cum adultis à
Petr. Surdo de iur. 29. n. 2. Sabent enim se Verba &
rat^o p̄t corpus & anima, & sicut anima Dominat̄
Corpori, ita rat^o l. Dominatur verbis. Ex adultis à Vi-
lignet. 5. c. de extens. leg. p̄nal. respectu peno. n.
16. & 17.

Ratio legis preualere
debet Verbis.

n. 11.
Melioratio, et labe
redatio non cadit nisi
inter filios.

Neg; Verus obligat, q̄ eadem fraus videtur posse
interuenire in alijs b. expressis se Commissarius personam
nominet, q̄ respondes, q̄ cum meliorat^o n̄ cadat nisi
inter filios imisio n̄ d̄tinetr omnino dam incertitudinem
sed incerto de Certis eligendo a Commissario videtur
relida meliorat^o q̄ fieri potest. l. Utrum. 3. §. cum
quidam. j. de Verbo dubijs. l. Vnum ex familia. 67. j.
de legat. 2. Sic etm exheredat^o quo solum cadit
in filium n̄ in extraneum. l. quidam cum filiam
133. de Verbor. obligat. sat eē putauit l. Taur. de-
dere mandatum ad exheredandum lē personam
incerta sit, q̄ e. de Certis, imo cum exheredat^o fieri

21

n̄ possit nisi in filium qui eam meret ex causis
a iure abbatis, & expressa causa exheredationis. Aut.
Et cum de app. Coonosc. §. aliud quoq; capitulum.
Coll. 2. Satis videtur demonstrari filium, q̄ n̄ quem
eligerit Comisarius, sed quem causa dignum exhere-
dat. Debet exheredare, qui Comisarij nominatim
eum debet declarare, & sic satis fiet forma l. 2. §. de
liber. et post. Tutoris etm datio nihil omnino habet
Cum heredi instit. atq; ita hoc etm excipit illo vi.

In quanto alas otras cosas.

Sed quamvis hoc satis probabilia et iuris sententia Quid Sequendum.
mea mihi videantur, si tamen quibus in praxi incidit in consulendis.
set vix a 2. sent. audirem recedere, cui v. l. su-
fragantur mire quibus standum e. l. illa aut ille
§. cum veris. de legat. 3. Nam cum recte scribit
Abb. in c. audientiam. n. 2. de Decimis. si Princeps
aliter intellexisset bene scivisset ponere vocabulum
acomodatius.

Uterius 2. eandem ^{am} conclusionem oppo- n. 17.
nit Bart. te in §. quot atm. inst. de bon. post. Ad hereditatem Vocati
dum pbat Vocatus a Pratore n̄ ee heredes, a Pratore non sunt
a Pratore Vocantur instituti in tit. valido de iure civi- heredes. l. i. §.
li. Et in pr. eiusdem et. vi. aliquando. Ergo. instituti
in primo gradu n̄ semper dicuntur heredes. Cui difficult-
tati soluta s. solut. Bar. Respondet in larga significat.
appellat. heredi honorum possessores dimeri. l. 1. §.
honorum. f. ad. rebell. atq; ita sentit Bart. te. in §.
quot atm. loqui de herede ppie et stricte, quod modo.
honorum possessor n̄ est heres: Nostrum vero tem
in herede. late sumpto vocabulo quomodocumq; instituto

Dicitur heres, quamvis iure Prætorio succedat. Quæ
 sententiæ iuris est Socino, et Ripæ, n. 2. Ias. late ex-
 plicanti à principio Uij. ad. n. 6. et Repetunt idem
 Ias. et Rip. in d. §. Honorum utrobq; explicantes
 quib; in casib; appellat. heredis stineat honorum
 possessor, quæ tamen disput. Sodia videtur inutilis cum
 n̄ sint in usu honorum possessiones, quæ olim à
 Prætoribus dabantur. Et notat Balduinus in Rub. inst.
 de honor. poss. in fi. Rebus in l. ex illa parte. 127.
 De Verbo hon. quamvis propter hoc n̄ sint negligenda
 quæ in iure civili traduntur de honor. possessionib;
 cum plerq; ex his infrensib; itroueris; vitia ei
 solent sub nomine hereditatis. Et obseruat Greg. Lopez
 in l. 29. tt. 1. p. 6.

n. 13.

l. si qui in potestate.
15. §. si. de leg. præst.
intelligitur.

Sed aduersus illam resolut. obijcit l. si qui
 in pot. 15. §. si. de legat. præstan. Vbi dicitur dandi
 heredi quæ impleri debet in specificis forma. l. qui
 heredi. 44. et l. Meuius. de diti. et demost. et ideo
 n̄ impletur in fidei commissi. vniuersali. d. l. cum heredi
 §. cum hereditas. adimplet. tm̄ in honorum posse-
 ssorad. §. si. atq; ita apparet honorum possessorem
 pro herede esse. Sed respondendum est, illum
 specialiter procedere in casu edicti de legat.
 præstandis. ne alia modum perueniens ex imple-
 mento additionis pertineret ad heredem scriptum, et
 onus soluendi legatum, ad q; sequendum dicitur
 impleri, spectaret ad honorum possessorem, qui
 cum tale onus sustineat modum usq; ex imple-
 mento additionis perueniens sapere debet. l. secundum
 natam. de Reg. iur. quam Vat. insinuauit l. c.

In illis Verbis: absurdum enim e' illum modo de
Hereditatis Sabere, alium onera legatorum sequi. sicut
interpretatur Gal. aula. in l. Centurio. j. Soc. tt. n. 39.
V. 9. Vtilitas explicat Mantua de Nect. lib. ii. et.
17. n. 16. & seqq.

Sed et Superior Bart. interpret. in se venfit,
n' tamen dissolvit difficultatem, q' Seres in h'z, in tt.
Valido. etm si bonorum possessionem agnoscat Seres
e' iure civili, atq; ita tx. noster etm eo casu loquitur.
de Serede ppie sumpto.

Quare retinenda e' prior Bar. opinio et solut. n. 14.
ab ipso neglecta, et ab alijs imunitate impbata, sicut
Seredem agnoscentem bonorum posses. secundum
Tabulas, iure civili Seredem ee.

Neg; Stranum pbat tx. in d. §. quos atq; n. 15.
q' loquitur de his, qui a solo Pratore vocantur, quales §. Quos autem. 7.
sunt emancipati, cognati, et alij, qui nullo alio-
iure possunt ad successionem venire ut stat ex illis
Verbis: quos solum vocat Prator. / qua aperte plant
Sanctentiam si diungantur cum ultimis Verbis. §. pra-
cedentis. fuit etm. l. puberem. C. de iur. deliber. 6.
q' Serede gerere n' ambigit. / iuncta l. p' herede, et
l. gerit. j. de adq. Sered. et §. p. inst. de Sered. qual.
Neg; enim admitenda e' violenta expositio. gl. 6.
Cum exponit V. illa: Pro Serede gerere. / scilicet
de iure Pratoris. Nam praterquam q' hac expositio
violat pprietatem Verborum, repugnat alijs Verbis eius-
dem tx. 6. postquam ei Hereditas fuerat delata. /
Nam Hereditas delata intelligitur, quam quis potest
adiundo sequi. l. delata. 159. de Verbor. signif.

Et Cum adit. fiat solo animo simul atq; is decla-
 ravit se velle succeda statim heres sit. d. i. herit. atq;
 ita antequam à pretore decernatur bonorum possessor
 fuit effectus heres iure civili, nec potuit desinere
 heres eè decreta bonorum possessor. art. l. et si sine
 §. sed q. Papinianus in fi. de miroribus. Deniq; hanc meam
 sententiam confirmat in pr. ist. de bonorum possessor. §. sed
 et venusta quoq; bonorum possessor. ad eos pertinet hereditas
 iure civili. expendenda dictionem. Et. qua in ea tx.
 accipitur p. etm. atq; ita exprimi vnum casum in quo
 insit, succedit iure civili, cum scit n' agnoscat bonorum
 possessionem, implicat et inuoluit alium casum tacite
 in quo eodem iure civili succedit cum scit illam agnoscat.

In tr. ibi: Instituti. i. gradu

n. 16. Exponit qd. idest, loco, sed n' recte, nam inter locum
Inter locum et Gra- Et gradum magna eè differentia. nam locus numeramus
dum. magna eè et ordine scriptura, gradus nominamus ex ordine succes-
differentia. sionum, Unde qui secundo loco scriptus eè n' semper subs-
stitutus eè sed aliquando coheres. l. qui solvendo. Co. §.
l. Coheres. Co. §. 20. de hered. instat. cuius decisio nullum haberet iuris mis-
hered. instat. intelligit. terium, imo plane inepta. est si secundo loco scriptus her-
us eè substitutus cum certissimum eè. i. ad eunte n'
posse substitutum admitti. l. quando. §. de adq. hered.
imo statim spiraret substit. l. post aditam. C. de impub.
Et 2. loco vocatus in specie eè opposita si substitutus eè
n' veniret decisioni. Nat' posita in vs. nam lege illa
sententia. qua elegans et aptissima sedus illos heredes
coheredes eè intelligamus, cum enim vterq; heres eè

23

n possit, per legem Aliam Sentiam profertur in hereditate
l. nominato, 2^a ea qua mox subiiciam. Male ergo 3.
gl. & alibi sepe gradum exponit p loco, ut obseruat & ex-
plicat Cuias. in Recitationib; solemnib; ad Sunc tt. in seso-
lyis super Vr. gradu. Neq; Marium pbat tx. à gl. allega-
to in l. 2. §. differre. Vr. i atm gradu. §. de secund. Tabul.
Nam et qui i. loco sunt dicantur et in i. gradu ut in e. t.
n tm inde sequitur per locos gradus distingui, cum et mris
qui 2. Vr. 3. loco sit possit et in i. gradu, ut apparet in
Vr. sequenti. eiusdem l. 2. incipienti. Siquis ita scripserit.

In tx. ibi. Substituti. Secundo vteruo.

Satis aperte pbat sic tx ad hoc ut quis sit Substitutus de-
bera institui. 2. vltion gradu ~~post~~ ^{substitutum}, de
qua conclus. dixi multa ad Rub. in diffinit. substitu-
tionis, & 2^a eam tendit 2^a opposit. Bart. quam facit
de §. sed si quis ita. l. sequentis. de cuius interpretat.
dictum e in Rub. sub. n. 34. & seqq.

Nunc addo ex Bart. solut. qua imunit e. l. 17.
Iarone. n. 6. Ripa. i. 6. colligi dalem resolut. in praxi
gl. et ordo scriptura soleat attendi ad inducendam
pralat. inter Vocatos. l. quoties. 40. ff. de V. sup. l. cum
pater. 79. §. atque petv. penultimo. de legat. 2. l. generaliter
24. §. pinda. Vr. quid erio. ff. de fidei iuris. liber. l.
si imunit seruus. 37. in fi. ff. de Stipul. Seru. c. mandatum
io. de prabendis. in. 6. l. 2. ff. de albo scribendo. 6. & in-
terduuirales antiquissimus quisq; prior. / per quem tx.
notat Balb. in l. gen. 3. opposit. C. de Verb. sign. l.
nominatum presumi maiorem etate. / Quorum iurium

Ordo Scriptura atten-
ditur ad inducendam
pralationem inter
Vocatos.

Regulam exorat Bart. in l. i. de edict. Diui Hor. Felong.
 in c. cum dilecta. n. 4. de Rescrip. Nost. Valha. in tit. de
 Verbo. Oblig. tit. 4. n. 7. Tiber. Quianq. Responsio. 9. n. 32.
 et seqq. lib. 2. q. tamem attinet ad Valorem et effectum
 actus. Ordo Scripturae n attendit in his que sunt eodem
 contextu. l. qui loco. 20. qua pendet ex l. precedente
 et cum ea coniungenda. l. si quis ita. 23. l. talis. 51.
 que coniungenda e cum l. quibus. 9. §. si quis ita. §. de
 Hered. instit. c. causam que. de Rescrip.

Ordo Scripturae non
vitiat actum. Uno
contextu celebratum.

In re. ibi: Heredis institutio aut duplex, aut simplex.

n. 13.

Probat. substitut. ^{em} Vulgarem simplicem dicit. Pupillarem
 duplicem. Unde generalius deducit Bart. n. 4. dispo-
 sitionem in unum casum conceptam esse simplicem
 et que in duos duplicem. Censens Vulgarem substitut. ^{em}
 idem simplicem appellari a Modestinis qd in unum
 casum, scilicet q institz n sit Heres nupitur. Nam per quos
 fit filio impuberi duplicem, qd in duos casus, et exis-
 tentia, et n existentia Heredis accepta e, ut in exemplis
 et oppositis. sequitur Alex. et Alciat. n. 2. Ripa. id. Conan.
 lib. 20. Inventarior. c. 7. n. 10.

n. 19.

Unde ad decisionem practicabilis questionis infert
 l. Bart. n. 4. scilicet, q si Statuto caveatur ut teneatur
 quis respondere possessioni e simpliciter, si tunc respondeat
 se n accepisse pecuniam que ab eo petit, et casu
 quo accepit expendisse in negotia adoris, Substitit
 p Confesso, quasi n satisfaciens forma Statuti. Quam
 doctrinam sequitur et declarat Ripa §. n. 18. Socinus.

24
7. Pollit. in tit. Substitut. n. 29. & ex ea declaranda
è l. 1. & 2. ff. 7. lib. 4. Recop. Vbi statuitur p[ro]p[ri]etariis
simpliciter respondendum e[ss]e, alias reum haberi p[ro]ferro.
sed in confessione qua in iudicio fit à debitore ad effectum
ut habeat paratam executionem. 2. l. 5. ff. 21. lib. 5. Recop.
alio iure videtur, ut post antiquiores, quos refert, explicat
Parlad. lib. 2. Ver. quot. c. fi. i. p. 5. 4. n. 11.

Sed 2° sunt tx. 5. intellectum obijcit q. Vulgaris, n. 20.

Substit. semper deberet dici duplex, cum duos casus int[er]
neat, scilicet voluntatis & impotentia. l. Cum p[ro]nas.
C. de Sened. instit. p[ro]pter quam difficultatem Bart. 5. post
principium. & Aret. n. 4. docent, dispositionem dici simpli-
cem, qua unica e[st]; Simplex enim & unum veniuntur
l. manifestissime. Vbi notat Aret. C. de fust. Si vero int[er]
duas dispositiones diversas, dicitur duplex. Inquam sententiam
inclinat. Socinus. 5. n. 6. cass. 6. & ides s[ic] Vulgaris in
duos casus recipiatur, q[ui]a una e[st] substit. simplex dicitur
à Medelino. Et observant 5. Ripa n. id. Aciat. 6.

Sed Sententia in effectu n[on] difert à Sententia Bartoli. n. 21.
nam q[ui] ait de duob[us] casib[us] intelligendum e[st] quando si
casus int[er]neant diversas species substitutionis, nam si una
substit. in diversis tm eventib[us] recipiatur simplex dicitur
Et itaq[ue] in Vulgari, quo n[on] mutat eo q[ui] diversis eventib[us]
voluntatis scilicet & impotentia verificetur

Sed ad huc 2. nostrum tx. in hac p[ar]te dicitur. 3. op[er]
posit. Bar. deducta ex eo q[ui] Vulgaris substit. duplex sit
cum int[er]neat Pupillarem tacitam. l. iam hoc iure. 5. ff.
l. quamvis. C. de impub. Cui difficultati respondet Bar.
tx. nostrum p[ro]cedere inspecta figura verborum, secum dum
quam substit. in unum casum recipit. tx. in. 2. l. iam hoc iure.

attento tacito intellectu secundum quem substitutio
Concepta in alterutrum casum alterum quoque tenet.
& duplex efficitur. sequitur las. f. n. 7. & e. immunis,
Teste Ripa. n. 21. qui deducit ex ea, q. si Statuto, N^o
dispositio Testatoris Cauendi ut it. intelligantur ad literam,
aut secundum figuram Verborum, tunc sub Pulpo-
ri expressa n^o tenebitur Pupillaris, nec ~~et~~ conuerso, q.
ante Ripam docuerat Bald. in l. praeb. C. de impub.
n. 15. v. & nota q. in quibusdam locis. & confirmari
potest ex traditis a Mant. de iud. lib. 5. c. 14 n. 26.
ex multis relatis a Menoch. de praesump. lib. 4. pag.
26. n. 42. Verum haec opinio n^o temere erit admitenda
propter doctrinam Bart. in l. oes populi. n. 65. ff. de ius.
& iure. docentis, per praedicta Verba n^o tolli interpre-
tationes iustas, & quae per leges fiunt. Part. sequitur
immunis teste las. f. n. 42. Menoch. de adpiscenda
posses. tem. 4. n. 22. Cardus Ruing lib. 3. Vol. 5.
liber. Decian. resp. 41. n. 148. Vol. 1. & alij relati
a Menoch. d. n. 42. v. Caterum. a praedictis. qui mone-
nt sequentibus cum distincte. Soanij art. Sunc. recte
explicant.

n. 23. Sed superior Bart. solut^o displicet Ripa f. n. 22.
1. q. secundum eam lex Verbis & n^o rebus imponeret
f. l. 2. C. immunia de legat. Deinde q. cum mens potius
quam Verba debeat attendi. l. 3. C. deliber. prator. l.
n^o figura. 37. ff. de act. & obli. l. 3. §. de adm. legat. in
§. idit^o c. Marchio. i. q. i. c. praterea. v. q. plerumq;
de Verb. signif. praedicta substit^o dici deberet duplex
attento intellectu, & neglecta Verborum sono. Deniq; q.
q. tacite intelligitur q. cauto Sabetr. l. 3. sicertum. petat.

25

Unde subintellecta substit. adum duplicem stinere
deberet quemadmodum si eet expressa. Quib; & alijs
aroumentis motz Rip. §. n. 22. fatetur Vulgarem factam
filio impuberi duplicem ee, neg; obstar. lx. nro, qui lo-
quitur de substit. Vulgaris facta extraneo & filio puberi, qua
n' potest stinere pupillarem, atq; ita nullis casu potest
ee duplex vt dixit Bart. §. n. 3. in pr. in illis vbi, qd
tunc e' simplex totaliter. Sequitur Pollitio in tit. de vulg.
n. 38. Art. Forn. 1. tom. c. 3. n. 1. inf. & suaderi videtur
ex tx nro. dum exemplum Vulgaris pponit in suis titis
& in pupillari mutata persona exemplum ponit in
filio, quamuis si sequamur litteram & Francinam Sac
considerat. n' v'oret, qd secundum illam n' mutata per-
sona Titij. in exemplis substitutionis.

Mihi vero n' omnino videtur improbabilis Sac opi-
nio si preceptoribus nris displicuerit, eo qd nimis restrin-
git lx. nro. qui generaliter loquitur in quacumq; Vul-
gari, atq; ita significat qd etm si fiat filio impuberi sim-
plex dicitur. & retenta Sac relus. ad aroumentum
eam. abductum respondendum e', qd licet Vulgaris tunc
stineat tacitam Pupillarem, eius tacite substitutionis
Nat. n' habet ad stituendam duplicem substitutionem
quoniam. al. induitur n' eo modo, neg; cum sis quali-
tatis, quas habet expressa. At vero tx. noster & relusio
ex eo deducta pcedit, quando vtraq; substit. puenit
ex disposit. expressa Testatoris.

Pro cuius explanationis solut. sciendum e' Tacitam
Pupillarem ex verbis expressa Vulgaris induci n' potuisse,
neg; ex mente Testatoris. 1. qd ex verbis n' inducatur
plati ex eo qd formula vtriusq; substitutionis sunt omnino

N. 24.

Strania ut aparet ex te. nro & ex pr. inst. de pupil. atq;
ita ex repugnantib; verbis n̄ potuit induci subtit. imo
expressio alterius casus stranium excludere videtur l. quib;
diets. 40. §. quidam Titio. j. de condit. & demonst. l. quib;
l. modissime. 20. §. de lib. & post. l. i. C. de furt. §. bene
considerat imola. in c. Raynuncius. n. 77. ad ff. extra de
Testam. & post alios Mant. l. 5. de diet. tt. B. n. 6.

Neg; siue rationi obstat q̄ alicui n̄ insubtiliter
objiciunt. Verba Sac: Si filius heres n̄ erit. / n̄ ee n̄a sem-
per pupillari substitutioni, nam si fiat filio exheredato, ut
in vi. substituere. sius. l. & in l. 2. in pr. & in §. n̄ solus
inst. de pupil. Cum est illa edit. §. heres erit. conditio
strania. Si heres n̄ erit. pupillari recte adaptat. Nam
siue objectioni respondeo, q̄ ubi subtit. fit exheredato
filio n̄ potest habere locum decisio d. l. iam hoc iure.
neg; potest dari duplex subtit. neg; sub pupillari sine-
biti vulgaris, q̄ cum filius n̄ possit heres ee, n̄ poterit de-
sinere heres ee ex neg. l. manumissiones. 4. de iust. iur.
l. decem. iib. de ver. oblig. c. ad discedendum. de dispensat.
Impub. l. eius est nulla. de Reg. iur. & magis in terminis
l. nulla. 4. l. si potest. id. de adq. hered. quo fit ut in
terminis. d. l. iam hoc iure ad hoc ut locum habeat tacita
subtit. filius debeat institui, cui sequens ē ut Verba al-
terius substitutionis expressa necessario debeant ei strania
alteri tacita, atq; ex verbis n̄ potest induci illa tacita
subtit.

n. 25.

Secundum Verum, sicut, q̄ subtit. tacita ex volun-
tate n̄ inducatur potest ex eo q̄ quamvis demus subtit.
e. istam deduci ex presumpta voluntate Testatoris, ut
Voluit Part. 5. n. ii. presumpta illa voluntas n̄ potuit

26
Sufficere ad inducendam directam instit.^{em} vel substit.^{em}
adquam necess. sunt verba expressa, & quidem directa
& in primis. inst. de fideicomis. heredit. l. iudicem. C. vetl.
l. vni. §. si Tabul. Testam. nulla est. Cui sequens e' ut
necesse fuerit decretum Imperatorum veri & Antonini
& talem substitut.^{em} introduceret repugnantibus verbis Testa-
toris & presumpta voluntate tam inducere n' valentes
quam interpretat.^{em} ad d. l. nam Soc iure. scribunt Aliat.
§. n. 28. & in d. l. modus. n. 29. last. in l. si filius serus
n. 54. §. de liber. & posth.

¶ X Soc vero resolut.^o colligit. 1. pbat.^o rationis §. n. 26.
scripta, quare scilicet substit.^o vulgaris. de qua in d. l. iam
Soc iure. n' dicatur duplex nimirum, q' facta velat.^o ad
Testatorem nullo modo potest trahere pupillarem, atq;
ita ma substit.^o e' ut n' & potestate legis ad aliam
perveniat, ut merito dixerit Pallius in prognis substi-
tutionum. n. i. §. substit.^{em} ee duplicem, aliam facta So-
ciminis, aliam potestate legis. 2° deducit tacitam pupil-
larem, qua a lege inducitur n' operari des effectus quos
expressa, nam se taciti & expressi scilicet ee idem iudicium
Soc tm n' pcedit quando exprimitur alio modo quam
inest tacite. l. 3. §. filium. §. de liber. & posth. l. 6. quo-
niam post aditam hereditatem velut eum summum
quem tx. ita interpretatur Battol. in l. 3. n. 3. de legat.
l. 1. Vbi explicat quando dicitur aliquid exprimi aliter
quam inest. atq; ita cum pupillaris ex quis.^o & volunt.^o
Testatoris quoniam aliter exprimitur quam vbi a lege sub-
intelligitur. ut notat & explicat Ruing in l. 3. n. 4. i.
quo fit, ut quamvis per expressam pupillarem excludatur
mater a successione filij. l. Papiniana. §. 3. sed neque

ff. de inoff. c. si pater. de Testam. in 6. qua de
plena disputat Sabelr apud Menoch. de presump. lib. 4.
presumpt. 33. per tacitam tm pupillarem mater non
excludit. l. praeibz. C. de impuber. l. fi. C. de imstitution.
disputat plenius Menoch. d. lib. 4. presump. 39.

In tit. 6. Siue Sores erit & infra
Pubertatem decesserit, tunc Cuius Sores
Misi esto.

n. 27. **In**firmat Sui Verbis Modestus per Pupillarem
Pupillariter Substitutus ^{Substit.} ^{em} ipsi Patri Testatori succedi, cuius strarium
non patri sed pupillari aperte docet Iustinianus in p. Inst. de pupil. 6. ipsi
lo succedit in omnibus filio fit Sores Substitutus. / & e' verissimum substitum
cuius bonis Undecumq; pupillarem n' Patri sed Pup. succedere in omnibus eius
quisitis. bonis Undecumq; quositis. l. sed si plures. io. §. ad
Substitutus. j. §. t. Cui difficultati cum pl. 6. Cuius Seig
Respondet 5. Bart. n. 3. Cuius mensura e'. Dictionem
mibi n' Vicari pupillarem, neg; obstat quominus Sub-
stitus ipsi Pup. succedat. & e' communis Teste Socino & Lar.
5. n. ii. Colla. in c. si pater. v' heredem. n. 1. Mant. &
Viel. lib. 1. tit. 6. n. 5. & pbat Cuiac. in Variationibus ad Sanc
l. in fi. & secundum hanc sententiam Parisi in Casibus respon-
dent Parisi filio. 73. n. 54. Vol. 2. Marian. Sotinus
Dil. 96. n. 26. & 37. & Dil. 121. n. 23. Vol. 1. Verosq;
Dil. 125. n. 19. Vol. 2. Menoch. Dil. 352. n. 22. lib. 4.
Crauet. Dil. 623. n. 22. & sunt p' hanc sententia iura
expressa in l. Coheredi. 41. §. fi. §. t. 6. Sores mibi. /
& l. pen. C. de impub. 6. illum sibi heredem ee. / &
infirmat. l. si quis a filio. 32. in p. j. de legat. 1. quatenus

Substitutum filio impubere ita appellat Testator. Heres
meus, et agbat iure Regio per l. i. q. d. p. 6.

27

Sed quo sit huius divisionis ratio, n' satis liquet inter testes
prater, imo neq; l. c. inter se venire videntur. Iulianus
ergo in d. §. qui filio. Valere substit^{em} dicit, qd perinde
haberi agi verbum. nisi adiectam n' fuisset, cuius ra-
tionis ratio adicit Papinianus in d. l. coheredi. §. si in
illis verbis. nam et qui certe rei heres instituit coherede
de n' dato bonorum omnium hereditatem obtinet.

n. 28.

l. Si ita. §. qui.
filio. §. secundum.
tabul. intelligitur.

Pro cuius explicat. sciendum e. qd si heres in re
certa instituitur N' in parte hereditatis nullo dato coherede,
rei N' partis mentio detrahatur, et heres in universum
succedit. l. i. §. si ex fundo. l. quater. g. §. sius. §. de
hered. inst. l. quater. C. de t. l. i. §. de vition. instit
t. h. alio modo. Secundum exposcit. Cumanus. §. quorum
terminum decisionem in foro anima pcedere. observantiam
e testator N. in c. 2. n. 4. in fi. extra de tit. Et sane
iuris traditionem induit Papin. in d. l. coheredi. §. si.
in d. hunc sensum, qd si pater iubet substitutum proprii. sibi
heredem ee, perinde haberi ac si in re certa, vlt^{te} hereditatis
substituz succederet, nam per filij immixtionem bona patris
fuerunt facta filij. in pr. inst. quibz ex caus. manum n' l. t.
Et in pr. inst. de hered. qualic. in vi. De potiqz eig heredis.
quem tx ad hoc meliorem de iure dicit Lass. in l. i. §.
Veteres. n. 14. de adq. gressu. qbat etm tx in l. sed si pater
res. io. §. filio. §. s. t. l. qui test. tit. in pr. §. de his qua de
indiq. Atq; ita patet, adiciendo dictionem nisi in
suis solis bonis videtur heredem substituisse, et cum illas
ceperint et iuncta cum bonis filij videtur facta substit^o
in certa p. hereditatis, qua detracta manet heres in

l. Coheredi. §. si. §. n.
intelligitur.

Inuersum, ut in d. §. si ex fundo. cum similibus. quam
Nat.^{em} sensit Acur. in d. l. coheredi. §. f. Dum abeat
l. quoties. §. si duo. de hered. inst. psequitur latius
Cotta in c. se pater. 3. p. v. popularis. an. 2.

n. 29.

Verum Sac Nat.^o Papiniani tuta n' videtur, quos
nam substit.^o defendi potest sine Titio, et n' detrahe
Dicit. mibi. Et enim n' remueatur adhuc substitutus
videtur vocatus n' ad solam hereditatem Patris sed et filij
nam cum heres heredis primi Testatoris sit heres. l.
fi. C. de hered. inst. l. si quis filium. 7. §. fi. §. de
adq. hered. recte dicam substitutum qui filio meo
Impuberi heres e, mibi quoq; heredem ee. quam
Nat.^{em} sensit Paulus l. C. in d. l. paterfamilias. §. 6. f.
S. t. in illis verbis cum verum sit cum Testatori heredem
existisse. / atq; ita scabemus Quas Nat.^o illius de iurionis,
sed cum utraq; stare n' possit, q' pugnant inter se, et utra-
q; habeat auctorem l. C. Videndum e' que sit potior.
Et sane illa que Papin. placuit eo fundamentis suspecta
videtur. q' reg. d. §. si ex fundo. n' recte videtur adaptari
p'posita questioni, in qua substitutus n' ad certam partem
sed ad vniuersam hereditatem vocatur, et n' per illa v. r.
heres mibi sit. / Nam quamuis succedat pupillo in om-
nibus bonis adhuc heres Patris recte dicitur, q' per Reg. d. l.
fi. Unde merito Interpretas plures sanc. 2. Nat.^{em} sequen-
ter cum Acur. §. v. Cais Seig. cui subscribit Bart. n. 3.
Et ap'ant expressi Soanq' & Lass. n. ii. Corrafius
in l. cum quidam. n. 3. C. S. t. Cuias. lib. ii. obseruato
c. fi. Pollitq' in tit. de Dubar. parti. 2. n. 22. qui aufq;
fuit Papin. Nat.^{em} improbare, quassi n' sit necesse rejicere
dictionem illam mibi. ad hoc q' substit. in omnibus Pupilli

Bonus locum habeat.

28
n. 30.

Sed adhuc dicendum est Vat. ^{en} Papi. necessariam esse
ad sustinendam pupillarem, quoniam altera Vat. Pauli l.
C. solam addit q^{ue} substitutus heres sit Testatoris ex bonis,
quo filius ab ipso habuit, & per adit. ^{propriam} effect, ca-
terum in bonis quo Pupillus aliunde adquisiuit substit^{us}
n^{on} potest dici heres primi Testatoris, atq; ideo cum utraque
hereditas iuncta e^{ss}e cepisset necess. fuit alia Vat. Papinia.
perquam detracta dictione mibi. & sic ment. bonorum
paternorum heres in universum succederet ut bene considerat
Cotta Voi. 5. facit p^{ro} hac sentia doctrina gl. mas. Virs: sed
sic potest dici. in l. 2. §. si. ff. de prator. S^{er}ipulat. docentis
heredem tm representare defunctum in p^{ro}. vel post. e^{ss}e quam
ab ipso habuit, / quam gl. ad hoc notat Bar. in l. 2. §. item
si infacto. ff. de verb. oblig. idem Bart. & Bal. sic intel-
ligentia ex l. in l. cum a matre. 14. C. de verisindie. P^{ro}cell
in l. 1. C. de bonis mater. 3. p. n. 79. col. 4. Tr^oag. lib. 2. de retract.
§. 32. gl. i. n. 50. Per^oal. in Rub. 5. de hered. instit. n. 33. V^o.
Neg. illam: heres heredis primi Testatoris e^{ss}e heres in bonis quo
primo Testatoris fuerunt tantum. pcedere docet Cornus in
d. l. si. n. 6. Bal. 28. quo fit ut quamvis in opposito irradua-
tr predicta Neg. cum Paul. in d. l. pater familias, ad hoc tm
necessaria sit Papin. interpretat. ut substit. aditio defendat
& substit^{us} n^{on} solum in paternis, sed et in pupilli bonis suc-
cedat.

Juxta quam resolut. ^{en} Tr^oag. Vat. subintr, nam
per primam eficit ut bene Testator dixerit sibi heredem
e^{ss}e substitutum, in bonis scilicet quo Pupillus habuit ab ipso Testat.
sed quoniam tunc et vitiosa instit. quarsi facta. in p^{ro}. heres
ditatis, necess. fuit Papin. Vat. qua detracta partis mentione

n. 31.

Substitut^{em} tra heret ad Universum, sed priori rat^o
 idem Dicit Paul. l. c. qd n' tractabat de defendenda Substi-
 tut^o a Titio, cum in casu opposito in Urung; casum
 scilicet Vulgaris & Pupillaris substitutionis fueret vocat^{us}.
 Sciz frater Testatoris, sed cum evenisset casus Pupil-
 laris substitutionis dubitabatur de implemento additionis
 descripta fidei missio velicte sub Titio. si Cuius Sciz Testatori
 heres est, & sic videbatur inunctum in casum Vulgaris
 substitutionis, per quam Testatori succedat. Sed ad huc l. c.
 Respondet deberi fidei missum, qd cum Subst^o Pupillaris
 heres sit filij in bonis Patris, heres etiam e' Patris, & hoc e'
 Vera mens l. c. in V. neg; aduersari.

n. 32. Ex qua Resolut^o inferitur 2. Cauendum e' a Meno-
 chio lib. 4. p'rompt. 34. n. 12. & 13. qui predictas Ra-
 tiones Italias e' aseruat, & Vt Veram, atq; omnino
 Retinendam eligit Papin. Nat^{em}.

n. 33. Secundo Cauendum e' a Ruus. n. 9. qui Substi-
 t^{em} factam sub p'dicta forma, negat e' Pupillarem, &
 exp'ia l. c. responsa 5. aduclta, quib^{us} et conetur res-
 pondere n' tm satisfacet

n. 34. Tercis cauendum e' a Socino. F. n. 36. ad fin.
 Dum dicit docet p'dictam Subst^{em} Pupillarem Itinere
 Vulgarem exp'iam ppter dictionem mibi. Soc enim
 falsum e' qd dictio mibi n' directa refertur ad Testato-
 rem, Vt in Vulgari, sed mediante persona. i. heredis
 & simul qd Vulgaris exp'ia recipit in casum, quo. i.
 heres n' sit, cui^{us} Itinerium reperitur in p'dicta specie.

n. 35. Sed an' p'dicta Resolut^o p'cedat cum Subst^o fit
 ex hereditate filio Valde Itroversum e' inter Interpres
 & Paul^{us} Catherinis F. n. 3. ad fi. docet Vtiani e' causa

Substit. ^{en} quam opinionem repetit in l. pib. n. 2. C. 5.
t. et sequitur relati à Mant. de dict. l. 5. n. 7. n. 9. Menoch.
de psumpt. psumpt. 34. n. 16. et 17. Costa in c. seipater
v. pupillares. n. 6.

23
N. 36.

Pro qua sententia facit, quia in casu filij exheredati
cessant. Quia ille Vat. per quas defenditur Substit. facta
filio instituto, nam prior deducta ex reg. l. fi. C. de hered.
inst. cessat omnino Vbi filius exheredat, nam cum sis n.
fuerit heres Patris, neque Substit. poterit dici eiusdem Patris
heres mediante persona filij, et sequenti cessabit. 2. rat.
deducta ex reg. l. 1. §. si ex fundo. §. de hered. inst. quoniam
Sic Vat. remouet dictionem mihi quasi inducentem substi-
tutionem in solis bonis Paternis, qua coniuncta fuerint cum
bonis filij efficitur ut substitutio videatur facta in p. heredit.
qua detrahitur substit. trahitur ad minussum: hoc tamen
dici n. potest Vbi filius exheredat, nam cum nulla bono
Patris habuerit, ob idq; substit. Pupillaris n. possit dici
i. Testatoris heres n. poterit hoc dictio reijci quasi indu-
cens Substit. ^{en} in re certa, atq; ita dicitur Pap. Vat. ^{en} Sive
casui non posse adaptari, et sequentes Virag; Vat. ^{en} cessante
in hoc casu n. debet ad eum extendi decisio. d. l. heredi.
§. fi. cum similib; ppter reg. l. adire. §. quamuis de iure
patronatus. Et multo magis ex eo qd extensio defusu ad
casum fit quando e. eadem vel maior Vat. l. illud. 32.
ad l. aquil. l. alitio. 10 B. de Verb. oblig. atq; ita Vbi
n. dicit eadem Vat. n. fit extensio. c. fi. ex. de Translat. ^{en}
Episc. et electi

Secundo facit qd Castrensi, qd cum Pater in substit. ^{en} N. 37.
faceret ment. ^{en} etatis Pupillaris stat. voluisse facere
pupillarem substit. ^{en} filio. gl. in l. pib. Vbi. fidemisi

in fi. C. de Impub. recepta secundum Measob. late
Ipbata. de prescriptionibus l. 4. psumpt. 34. n. 21. Et sic
Valere facere ut. m. ipsi filio. l. Papinianus d. 9. sed
negi impuberis. ff. de instic. t. ipsius enim filij ut.
i. f. Sed cum per dictionem mibi. Testator se referat
ad bona sua ut. Ita Valere n. p. de ut. m. filij, quasi fac-
tum de bonis Patris, quod nunquam fuerunt Pupilli ex her-
redati. n. enim Vallet ut. m. factum de alienis bonis. l. si pueri
d. 9. si potest. f. de iure Codicillor. t. de alienis quo dem-
modo rebz testat. hnt. Ingressi. C. de sacrosanct. eccles.

n. 38.

Tercio facit qd de natura Pupillaris substitutionis e
ut per eam succedat Pupillo. Inp. Inst. de pupil. l. si pupil.
42. v. impugnat enim. f. de adq. hered. sed per dicit.
mibi inducit ut n. succedat Pupillo sed Patri, atq; ita
e. 2. natam intrinsecam alio et sequenti n. debet Valere
l. cum p.ario. 12. ff. de p.ario. secundum Interpretationem
Bar. immuniter receptam, quamvis aliter e melius cum
ta interpreti Foratubz. Dialogo. 3. & 4. l. ubi ita donat
27. ff. de mortis caus. donat. l. per seruum. 14. g. i. ff.
de usu et habitat.

n. 39.

Sed Mariam sentiam, et sic sub. h. ^{en} Valere ~~et~~
Vbi fit filio ex heredato adiecta dicit. mibi. defendunt
5. Repa. n. 33. Alciat. 169. Ioan. Bapt. in repet. l. p. ubi
n. 24. C. de lingub. qui mouent ea Val. qd dicit. mibi.
Sic casu vixit, n. quasi rei certz. n. nens mentionem, sed
quasi superflua. 200. l. talem. si. 5. de hered. insti. Et
facit qd sic opin. tx. in d. l. si ita scriptum. g. qui filio. f.
de secund. Tabul. Vbi generaliter dicit tam dicit. ^{per} Taberi
n. scripta
n. 40. Purfus facit qd ex ment. Pupillaris etatis colligit

mens Patris volentis facere ut. n. p. filio, ut prime dixi sub
n. 31. quae voluntas obducenda est ad effectum meliori mo-
do quo possit, nec deuit vitari propter adiect. conditionis super-
vacuae.

¶ In hac Poëtae, et concessa defendi posse existimo n. 41.
pupillarem substit. etiam adiecta dict. mibi. Valere si de fact
filio instituto, seu exheredato, quia quemadmodum obtri-
ruit conditionem impossibilem in ultimis voluntatibus, p. n.
scriptis haberi. l. solimuit. 3. j. de dedit. et demonst. sic.
etiam auctoritate Galli Aquilij fuit effectum de adiectio
qualibet supervacua de Testamento rejiceretur. l. si quis ita
74. §. de hered. inst. qua rat. procedit ex in l. hereditas ex
vic. 34. et. et. quae sane ius in tit. benigna interpret.
fuit receptum, quod presumendum est Testatorem voluisse potius
aliam Valere remota inutili adiect. quam dispositio-
nem suam corrumpere, neque enim quis velle creditur elargere diem
qua possint eis iudicia impugnari.

¶ Neque obstat quod in casu filij exheredati consent. rat.
tradita a Papin. et Paulo. l. C. per quas substit. defen-
ditur, nam et ille consent. ex alio tunc capite substituti dis-
posit. sicut reiecta. dict. superflua. Neque versus obstat
quod substituti considerabat Cotta vbi §. n. fuisse necessariam
illam elaboratam rat. Pap. et Pau. de quibus §. tractatum
est si in promptu erat substit. defendere reiecta dict. mibi.
nam respondet, in casu filij instituti necessariam fuisse
illam l. C. interpretat. quod per eam poterat dict. mibi
adaptari pupillari substitutioni: Ceterum vbi filius exher-
edatus nulla interpretatione potest dict. mibi accommodari
pupillari substitutioni, ob idque ut sustineatur et valeat ne-
cesse est illam rejicere quasi superflua. Ex quo colligitur

Solut. 2. argumenti aduerti & Castrensi, nam reiecta
dicit. mibi subit. intelligitur facta in bonis pupilli, non
in alienis.

n. 43.

Deniq; n' obstat q' dicit. mibi, tanquam 2.^a
Substantiam alibi debuit eum vitare, namq; iura quae
fuerunt de ea soluti. aduerti supra n. 38. eam n' possunt
nam in l. cum p'caris. adeo subinetur alibi in sua natura
Soluta idic. quae erat 2.^a ipsius substantiam secundum
Veram interpretationem, quam scribit Forcatulus in dialo
3. et 4. Et ad l. Nisi ita donati. respondeo, quia actus
n' vitatur sed transfunditur in aliam speciem vitatus,
quae manebat verbis vitabentium: Et quamuis ea idic.
Vera et, regulariter tamen n' credit in ultimis voluntatibus
in quibus adiect. 2.^a substantiam n' vitatur actum, sed ipse
vitatur et reijatur dispositio. Valida manente, ut in d. l.
Hereditas ex re. iuncto. §. Seres. inst. de Hered. inst.

n. 44.

Neg; obstat d. l. per seruum. §. i. ubi in ultimis voluntatibus
adiect. 2.^a substantiam n' reijatur sed vitatur legatum
nam omnia varietate glossae et scribentium respondeo, q'
Cum usufructus in se usus et efficiat unum corpus fieri n' potest
ut legatarius habeat usufructum sine usu, et ideo legatum
sine re in qua consistat nullius momenti est, at vero in alijs
casibus per adiect. ^{en} superuacuum n' tollitur res ipsa legata et
relicta, atq; ita quamuis reijatur id q' superuacuum est
manet res ipsa in qua consistat dispositio.

n. 45.

Sed his n' domie subiungitur ea questio. an de iuris
d. l. Coheredi. §. si. cum similibus, et quae circa illorum iurum
interpretat. ^{en} dicta sunt solida sint correlata per l.
1. et 4. lib. 5. Resp. perquam noue videtur in iuris, ut
in libris in re particulari, ut certa p. Hereditatis in ea sola

21
Ne succedat ut Legatarius, & Reliqua bona perveniant ad
Venientes ab intestato, per quem de corrigi de iussionem
D. l. 1. §. si ex fundo. de Hered. inst. Defendit Matien. in
D. l. 1. gl. 10. n. 46. motu p'cipua ex seqq.

Primo, q' cum per illam l. admittantur Venientes n. 46.
ab intestato perinde ac si essent instituti Universales, inst'z
in re certa habet loca Legatarij X. l. quotiens. i. 3. de Hered.
inst. nec diu p't testatorum decedere p'p. Testatum ex p'p. inter=
tatum, nam potius decedit Testator in omnibz bonis cum in illis
Heredes legitimi consentant Vocati, ut in D. l. 1. Vi. 2. antonaz
Heredes aequal. / O Testator videtur se formare cum dispo=
sit. iuris, relinquendo hereditatem sic, quibz a lege diffe=st
arg. l. si duo 34. §. de adq. Hered.

Facit in format. in suis arg. q' Venientes ab intest=
tato in casu l. Regie adire debent hereditatem ex t'te
quasi scripti. X. doctrinam gl. celebris in l. qui filio. 325.
§. servus. gl. pen. in fi. ff. de Hered. inst. que docuit, q' in
casibz in quibz legata debent n' adita hereditate per
scriptam heredem, adiri debet hereditas per venientes
ab intestato. quam doctrinam ex ea gl. colligit Paulz
in l. Communio. §. de Legat. 2. last. in l. nemo p't in 2. lect.
n. 34. et 2. lect. n. 35. de Legat. 1. et l. Rega. n.
42. quo fit ut in hoc Reone institutus in re certa in eo
sola succedat, q' dati sunt ei coheredes Universales, qui ex
t'te adire possunt hereditatem, sicut venientes ab intestato. n. 47.

Secundo movetur Matien. q' institutus in re certa
in foro anima n' potest succedere in alijs bonis p'ter ea
qua sibi relicta sunt. et ad eam rem male allegat Abb.
in c. 2. de t'te cum sis strarium doceat, sed eam sententiam
Defendit Siculz in. c. eiusdem t'te n. 6. qui movetur

lo arg. q. de iur. d. §. si ex fundo. fundat. in psumpta men-
 te Testatoris. d. l. gustas. §. si duo. in fi. notat Bart. in l.
 1. n. 70. C. de Sacram. Eccl. At lex fundata in psumpt.
 n. obstat in foro anime in quo sola Veritas attenditur
 c. Tua nos. 26. de Sponsal. notat Abb. Recept. in c. i. n. 10.
 de Nativitat. adeo ut pcedat quamvis psumptio sit iuris
 D. de iure. Et ex Ioan. Andr. & Ab. in c. isquifidem.
 de Sponsal. Resoluit Felting. in c. i. n. 40. de Nativitat.
 Et cum hoc foro anime videtur se formare. d. l. 1. ne anima
 in statu in re certa peccati involuatur si in statu 2. volun-
 tatem Actoris alia bona obtinuit pter rem in qua inhi-
 tutus est.

n. 49.

Hac vero opin. Matien. admisa plane sequi
 videtur de iur. d. l. Coheredi. §. si correctam e. q. cum
 ea de iur. fundatur in de iur. d. §. si ex fundo. que solum
 correctam e. censeri etiam debet correctam de iur. d. §. si arg.
 l. adigere. 6. §. quamvis. §. de iure patron. l. Titia Seio.
 29. §. Pruras. de legat. 2. l. ita atque. §. 5. de adm. Tutor.
 per qua iura correctam, et cesante rat. legis ipsius legis de-
 cisionem correctam censeri cum Imuni Resoluant Abb.
 in c. quoniam. 2. n. 6. de pbat. Tirag. in tit. cesante.
 n. 6. Menchaca. q. illust. c. 46.

n. 50.

Sed cum iuris correctio quantum fieri possit vitanda
 sit. c. cum expediat. de elect. l. 1. C. de iur. ff. dot. tutig
 licet retinere incorrectam de iur. d. l. Coheredi. §. si.
 neque tamen ea correctio retinetur in l. 1. q. l. 6. corrige-
 retur et in d. §. si ex fundo. non tamen inde sequitur correctio.
 d. fi. §. q. n. semper correctam, necesante causa rat. legis
 lex ipsa debet censeri correctam. arg. l. precepit. ff. qui
 et a quibus. Vbi observat gl. 2. & Bal. n. 7. idem Balog.

in l. n' dubium. C. de leg. gl. vi. cesante. in c. post.
translat. ^{em} De Venunt. Late' Irig. in d. ^{Tit.} ^{ca} ^{ante} ^{cau} ^{cau}
sa. limit. ³². & cum eius Thom. bene explicat Soto.
lib. 2. de iust. et iur. q. 6. art. 2. col. peno 2. quia si
omnino cesaret rat. que à Pap. exprimit in d. 5. si. q.
tm superest alia, scilicet, q. dicit. mibi. Reijcti quasi super-
flua, adhuc sustineri debet dispositio ppter aliam iuris
Novam. quo docemur, q. vbi lex fundat pluribz rationibz
& si una corrigatur v' ceset, si tm manet altera, ea sufficit
ad hoc ut lex v' dispositio in suo robore maneat. arg. 5.
afinitatis. de nuptijs.

Tercio, q. verius è verius. d. 5. si ex fundo. n' è
correctam, nam d. l. i. logtr. eo casu quo nullus heres scrip-
tus è. in tit. aut qui scriptus è n' adyt hereditatem, atqz
ita aliter casus quo scriptus è heres, sed in re v' parte
hereditatis è omis. & manet in dispositio iuris iunctis.
arg. l. modicis. 5. de lib. et post. R. q. ius. dispositio talis
inslit. trahit ad Universum, vt in terminis defendunt
Burg. de Pal. in l. 3. Taur. n. 358. & Tellur. l. 3. p. n.
2. à quibz n' recte discedit Matien. 5. atqz ita stat in-
correctam manere Pap. rat. ^{em} & multo magis eig de iur. ^{em}

n. 51.

Neg; Verum è in specie nra l. Regia requirere
cesario adit. ^{em} heredum ab intestato ad sustinenda lega-
ta, cum etm his repudiantibz sustineant, & detur Curator
bonis defuncti, qui p modo facultatem satisfaciat Credi-
toribz & legatarijs, vt ad interpretat. d. l. Regia recte
notat Gomez in l. 24. Taur. n. fi. & lib. 1. Par. c. 5.
n. 2. atqz ita excludit. 1. arg. Matien.

n. 52.

Rursus n' fait p Matien. q. de iur. 5. si ex fundo.
n' cedat in foro sciencie, q. etm si hoc verum èt, non

n. 53.

tm. inde sequeret eam deciss. non ei obseruandam
iure fori, & quareis sequeret n' tm ex hoc inducitur
necessario correctio. d. l. Coheredi. §. fi. maxime qd
e' longe verius etm in foro diuencie pcedere, & seruandam
ei' deciss. ^{om.} d. §. si ex fundo. quoniam iusta lex cuius obli-
gat in foro diuencie. c. quo iure. d. Distinct. ^{ol.} s. committit
recepta in c. qua in ecclesiis. de Instit. D. Thom. i. r.
q. 96. art. 4. & in ppij Terminis, qd' dicit. §. si ex fundo
pcedat etm & sit obseruanda in foro diuencie notant An-
thony. n. 12. in msta. fi. in c. i. de tit. Abb. in c. 2. n. 4.
ob. tt. Perusing in c. si pater. n. 33. de Testam. in 6. Decis.
in c. i. lect. 1. n. 12. de Instit. Galicula. in l. Centurio.
n. 246. f. s. t. Crotz. in l. Veruanti. n. 172. de legat. 3.
Guillermus Bened. in c. Raynuncius. v. in eodem tit.
el prim. n. 262. Ant. Gom. i. Tom. 2. c. 10. n. 9. Sil-
vel. in Summa. v. hereditas. 3. n. 3.

n. 54.

Neg; oblat arg. q' supra aduax. q' straria p. sub
n. 47. scilicet, q' lex fundata in p'sumpt. n' obligat in
foro diuencie. nam respondeo. i. ex in §. si ex fundo
n' fundari in p'sumpt. sed in iuris dispositio. quod n'
patitur quemquam Testam. & intestum decedere. hinc
notrum. de Reg. iur. neque strarium pbat de. in d. l.
quodres. §. §. si duo. in fi. nam illa v. Si voluntas
patris familiaris manifestis. n' refraget. In significante
pendere a p'sumpta voluntate Testatoris q' heres institutus
in re certa v. p. certa hereditatis succedat in vniuersum
sed q' vbi sunt duo Instituti in partib; inegalib; in
quib; n' stinet tota hereditas succedant equaliter, v. x.
portiones sibi dadas in reliqua p. hereditatis v. voluntatem
Testatoris.

Atq; ita in d. §. si duo. principalis dubit. fuit utrum
instituti in rebus certis inaequaliter deberent ex heredes aequaliter,
an vero secundum portiones declaratas in re particulari, nam q. deberent ex heredes detracta fundi ment. iam
dictum erat in d. §. si ex fundo. in opposita ergo q. respondet
vel eos aequaliter succedere nisi strarium appareat vel
Volunt. Testatoris ut in hoc standum sit, atq; ita q. sint he-
redes detracta fundi ment. n. pendet ex voluntate Testatoris
ut q. sint heredes aequaliter 2. portiones assignatas in fundo -
quam interpretat. em. ad eum tex. scribit Salicet. in l. quoties
n. 13. C. de hered. instit. immola in dicto §. si ex fundo. n.
60. & 65. Fullermg in c. Raymug. vi. in eodem tit.
et l. n. 263. Conan. lib. 10. Inventariis. c. 6. n. 11. Ant
Gom. 1. tom. v. c. 10. n. 14.

n. 55.

n. 56.

Ex quo Cavendum e' à Part. in d. §. si duo. n. 1.
quatenus autoritate illig. tex. docet Testatorem posse prohibere
ne Instituto in re certa devertat reliqua hereditas
quam sentiam & multi sequantur, certum e' in eo tex. n. pari
2. Veram interpretat. nuper assignatam, & strarium
Verius magis receptum, & in praxi servandum e' qd
plures quos refert Testator in l. Ciary. lib. 4. Sententiarum
§. III. q. 76. ad fi. Ant. Gom. 1. tom. c. 8. n. 3. & c. 10. n.
10. & secundum hanc partem voluit Curia senior. 2. fil.
75. n. 5. & Socing Junior d. i. l. iii. n. 16. lib. 1. Unde
iam stat verum n. e' de iis. em. §. si ex fundo. in psumpta
Voluntate Testatoris fundari, atq; ita cessat arg. quo
probatur eam de iis. em. n. pcedere in foro Juvenic.

Secundo etiam si admittam fundari in psump-
t. adhuc respondet arg. n. pcedere, q. pcedit quando in
foro Juvenic in strarium aparet liquidissime in strarium

n. 57.

De Veritate Emeruantem ipsam p̄sumpt. ^{en} alia etm
in foro anime standum e' testi qua fundat in p̄sumpt.
quoniam p̄sumpt. testis e' liquidissima pot. et obliat in
foro anime interim dum strarium evidentia n' appa-
reat ex traditi à Menochio de p̄sumpt. q. 36. et 37.
lib. 2. Unde iam stat etm Sispano iure servantam ea
Decis. ^{em} d. l. coheredi. §. fi. cum similibus.

n. 58.

Sane in casu cessat et Substit. habiturus e' sola
bona qua à Patre ad filium pervenerunt et in reliquis
qua aliunde Pupillo, habuit succedent Venientia abin-
testato ipsi pupillo, scilicet cum Testator in substit. n' vult
verbis directis, quales sunt: in statu, v' bene ab, sed obli-
quis v' omnibus restrictis ad certam rem, ut in exemplis
Traditi à Gomecio. 2. tom. v. c. 3. n. 13. 14. ex quo dedu-
cit. Vbi scribit substitutum hoc casu haberi loco fidei mis-
sarij, qua fuit Bart. doctrina in l. Centurio. n. 23.
et 35. j. hoc t. recepta Rip. §. n. 17. Ricat. 69. Alex.
Vil. 41. col. fi. Vol. 2. Cornes. Vil. 47. col. pen. n. 1. et
Paragrino. late in tit. de fidei mis. art. 34. n. 49. et segg.
Et e' Vat. q' tunc n' censetur Pater facere tit. d' filio, sed
lum orauare fidei miso in quo n' veniunt bona ipsius
filij, ut in eadem l. Coheredi. §. cum filio. §. nec fi-
dei miso ppie facultatis filij tenebunt.

34

Commentarij Bartoli ad
L. 1.^{am} T. t. de Vulg. & Pupill. substitut.

Explicatis quae pertinent ad Titulum huius l. declarat Bartolus materiam Vulgaris Substitutionis. à n. 5. sub quo explicat quare dicatur Vulgaris.

Sed cum omnis quae instituitur de aliqua re n. 1.
disput. debeat à definit. effici ut intelligatur quid sit
id de quo disputatur, mirum videri potest quod Bartolus definit. ^{em}
Suis substitutionis omiserit, sed hoc ideo forsam, quod sub
ijra exposit. ^{em} nominis definit. involuit, nam quavis
apud Iuris Interpretes varia reperiantur definitiones, ut
colligitur ex traditis à Ripa. §. n. 46. Postea in pr. tit.
de Vulgar. Rolandus. in tit. de Testam. Pub. 23. n. 2.
Corra. in l. post aditam. n. 3. C. de Impub. ea tamen
comuniter recipit, quam scribit Azo in Summa. C. Soc. tit.
n. 3. Ut sit secunda instit. quae à quolibet et cuilibet fieri potest.
Quibus verbis ad Etymologiam & nominis significationem
Vater S. Bartolus quem sequuntur & explicant Aret. §. n. 7. Ale.
9. Theophil. in pr. inst. de Vulgar. Pupillar. Viglius in Rub.
de Vulgar. n. 6. Conan. lib. 20. In mentar. c. 7. n. 2. Sforza
in tit. de Sponson dicta. 2. p. q. 1. Art. Gem. 1. tom. 2. c. 2. n. 1.

Unde inferatur quod cum Vulgaris substit. sit gene- n. 2.
ralior ceteris, & procedat magis secundum iuris Regulas cen-
setur dignior. & tradita per Felonem in Rub. extra de

officio delegati. n. 2. Et sequenter Vixit mencio subli-
 titutis simpliciter intelligitur de Vulgari, ex traditis à Grotto
 in Rub. de legat. 1. n. 21. quo fit, ut sequi ita scribatur:
 Institutio Titium, et substitutio Sempronium, per Vulgarem
 censetur substitutio, arg. l. iam Soc iure. 6. in Vulgarem
 tantummodo capum. f. 5. ff. Notat gl. in l. Vnic. §.
 2. ff. substituti. in f. C. de Cad. tollen. et in l. Gallus
 §. quidam recte. ff. n. exprimat. §. de Liber. et post. et
 Explicat late Gomaeig. 1. tom. 2. c. 3. n. 4. Menach. et
 presumpt. lib. 4. presumpt. 34. n. 4. Sed quoniam ea
 definitio n. explicat essentiam definiti, et fuerit etiam fidei-
 commissaria, Imo de adijcitur haec Verba: In casum n. exis-
tentia heredis recepta.

n. 3.

Sed obiicit L. in Vulgari. 163. de Verb. sign. Vbi
 Vulgari. Substit. dicitur illa, qua dicitur in casu mortis,
 et sui post acquisitam hereditatem per heredem institutum.
 et est difficilis ille ex si aduertat substitutum, de qua, se-
 cundum formam Verborum Pupillarem ee. ff. in l. qui dicit
 is. ff. de Reb. dub. qua difficultate p'sus Auerius. 6.
 Coactus fuit exponere Verbum: in Vulgari. id est, in pupillari
 Lari. qua tñ violenta expressit. n. videtur admitenda,
 neq; alia Aluat. n. 4.

n. 4.

Quare mihi n. impossibili videtur interpret. Colta
 in c. sigater. ff. ac deinde filio. / dicitur. 6. substit. em-
 fuisse spendiissam, qua plures dicit substitutiones
 ex diuersitate Temporum et casuum Resultantes, nam
 hereditate n. adita, Vulgari e; adita et filio decedente
 intra pubertatem, pupillaris; post pubertatem, fidei-
 commissaria, simodo Verba n. resurgant, ut docet Bartolus
 Receptus in 7. Centurio. n. 9. §. 5. t. Vbi dicitur latius

Hinc Notat Dictionem. ei. in illa Lego stare ppie poter
Pupillarem, qua & facta fuit, neq; refragari tunc Vnum
in Vulgari, qd per illum n' designatur substit. Vulgaris,
qua in casu n' adite, hereditatis vincit, sed Vulgaris sub-
stituendi modus, quo Patres, qui plures filios habebant
solebant Vti per illa Verba: Et qui supms morietur substitus.

Et ius legitimarq; hereditatum inter filios seruetur
l. ex duob; . 34. l. si singulis. 37. j. s. t. l. qui duos. 10.
j. de reb. cub. l. pen. j. de seum. Tab. 5. si singulis.
inst. de pupill. Nam par e' eam credi a parentib;
frequentari solitam. Et ius successionis ab intestato in-
ter filios seruetur, ne aliquos sobles ppis antepone-
rent. l. cum Anus. 101. j. de condit. & demonstrat.

Vnde ppter hanc formulam Vulgo obseruata, ea
substit. a l. C. appellatur Vulgaris in quo sensu clau-
sula Vulgaris dicitur a l. C. in l. Tals scriptura. 30. V.
Cui perit. j. de legat. l. l. cum Vulgaris. 5. j. de vote
p' legatos. Et confirmat ex eo, qd Pomp. in d. l. in Vulgari.
exponit duas Clausulas in tit. parentum Vitate,
altera e' ei qui supms morietur substitus. aliqua: si quis
filiis meo acciderit. Et Vtramq; Vocat Vulgarem, Soc e',
Vulgo obseruari solitam. Et inf. Suis l. 6. sed Vulga-
ri sermone.

Neq; obstat hanc interpretat. en Videri diuinato-
riam Et suponat impuberib; filijs factam substit. en
qd tm b. n. exprimit, nam respondeo, qd cum & principa-
liter n' tractat de Vi substitutionis, sed de interpretat.
Suis Vois. Supremis. Intelligendy e' illa ex datis termi-
nis abilib; Et sic in omnib; casib; in quib; subst^o per
illa Verba recipi pot. arg. l. qui tit. 20. s. de tit. b. senibus

25
N. S.

n. 6. aliud est impediatur.

Ego tamen existimo illum de. recte armodari substitutioni facta Puberibus, ut sic intelligatur, prope de Vulgari substit. nam si extraneus, vel filio puberi fiat substit. sub illa formula: qui supremus morietur; nulla alia quam Vulgaris potest intelligi in illius de specie, nam si aliquis prater Vulgarem illis Verbis recipi posset certa fidei commissa, hoc tamen non potuit bene intelligi propter illud Verbum Seres. quod est ductum ex Bart. in l. Centurio. n. 25. f. 2. t. Qua sane Directa substit. post aditam Seres omnino valere non potest. l. Verbis civilibus. f. 5. x. neg; flectitur in fidei commissa secundum Veram sententiam Cumanam de. sequa dicitur. ad l. Cent.

n. 7.

Relinquit ergo et Vulgarem substit. qua locum habet cum Seres mortis fuerit hereditas non adita, et quamvis in causa mortis decepta sit Suberi etiam locum in omni casu quo in l. Seres effectus fuerit ab hereditate repudiat. et alio modo de. doctrinam Bart. f. n. 24. ubi latius dicam, et in simili substit. Vulgari subdit. mortis facta considerat Costa in c. seipater. de. eodem filio. n. 47.

n. 8.

Neg; ipsa interpretationi solent de. li. in d. l. in Vulgari. nam illud non est Testatoris ita substituentis: Et qui supremus morietur, sed dicitur Seres alio, sed sunt de. l. C. que sunt habent sensum, quoties aliquis substituitur ei qui supremus morietur, hoc est, in locum eius qui supremus morietur. quo sensu illa de. inveniunt Vulgari substitutioni, ut considerat Pollicus in tit. de. Vulg. 2. par. titula. n. 28. et ante eum Bart. in d. l. Centurio. n. 21. imo et cum Testator ita dixit: li qui supremus morietur substituit Titium; Vulgaris defendi recte posset, ut bene defendit Albericus in Rub. 5. t. per te in l. si ita scriptum

§. qui filio. j. de secund. Tabull. & potuisset defendere
 per. l. fi. C. de hered. instit. Unde cauendum e' à Lass.
 n. 22. qui Aluerici Sentiam iniusta rap'endit, quam tunc
 defendit Ripa. n. 43. Aliat. 273. Polity. 5. Ex quibz
 explicata & exornata manet Etymologia Vulgaris,
 quam tradit Bart. n. 5. & Ultra. 6. Significationes Sui
 Vocis Vulgaris quam pponit in Soc. u. asse alias. 4.
 per Ripam. n. 43.

Ad Bart. n. 6. Usq;
 ad. n. ^m 13.

Proposit. et explicat sub huius numeris Bartolo n. 9.
 diuisionem Vulgari substitutionis, qua de claris pate-
 at per sequentes reclusiones distinguita.

Prima expsum tribz modis dicit. in genere, in n. 10.
 Specie, & singulariter. Soc. e. in indiuiduo. Quam
 Doctrinam psequitur & exornant Late Aret. §. n. 7.
 vs. Circa eam. 2. questionem. Douin. 23. Lass. 15. Rip.
 §. n. 44. qui ponit. 2. limitationes ad regulam qz
 expsum dicit. qz sub generalitate Verborum tenet.
 Tirag. in Il. cornubiatus. gl. 7. n. 21.

Secunda veli' ex pcedenti deducta. Substitio- n. 11.
 nes Vulgares & Pupillares videntur sub Recipere seu bre-
 uiloqua, quo ita capiuntur: Pot. vnicem substituo. &
 alijs modis quos refert & explicat Menoch. de psumpt.
 lib. 4. psumpt. 59. Sunt expse, quia et in specie non

declarentur, satis e q sub verbis generalibus vincantur.
arg. l. si duo. § 2. in fi. §. de administr. Tutor. l. cum lex
26. §. de test. ubi Arding notat. et l. fm. C. q. cum eo. 2.
interpretat. gl. 6. v. Specialiter. quam pbat §. Bart. n.
7. et alij muriter notat gl. v. Specialiter. in fi. in l.
si quis mihi bona. 25. §. sed utrum. §. de adq. hered. Bart.
in l. sed et si quis. §. quesitum. n. 1. ff. si quis caution. late
Trag. in l. si inquam. in pr. an. 114. C. de Testam. donat.
Atq; ita et p̄dicta substitutiones utente sub reipca non
possent diu exp̄se si accipiatur exp̄sum in specie, aut
singulariter in genere tamen sumptum dicitur exp̄se
p̄p̄endere eas substitutiones, ut docet §. Bart. n. 8.
sic notans Accur. Sententia, quo alias videtur stravit
recepto ex Ruino n. 19. Rega. 77. l. 20. Duar. et
Sunc tt. cio. Violis. in §. et plures. in fi. in tit. de Dub.
et e. Veris. Sentia. quamvis gl. in l. iam hoc iure. §.
§. tt. Verbo. q. ius. p̄dictas substitutiones sub reipca p̄p̄-
sensas tacitas appellat, et defendere tentet Fulgor. in
l. in tit. C. de Test. milit. q. q. alegari solet tx. in d.
l. iam hoc iure. 25. §. ius. ubi not. d. Py. factum dicitur
ut reipca utramq; subtit. contineret, quo sane dubitatio
videretur supervacua si in verbis censerentur exp̄se p̄dictae
substitutiones, ideoq; secundum formam verborum potius
debet diu tacite. q. efficacius p̄bare videtur ille tx. si
p̄sideres Rescriptum D. Marci, quo indubium fuit ut
sub Vulgari Pupillaris diceretur extensum fuisse ad
reipcam substitut. ut aperte dicitur in di. q. ius. Ergo
quomodocumque in Rescripto D. Marci pupillaris illa e
omnino tacita, ita substitutiones quo sub reipca continen-
tur debent ee omnino tacite, qua extensio debet

fieri cum eisdem qualitatibus. arg. l. sed et si manente
ff. de p[ro]prio.

Sed hæc me n[on] mouent ut à Bart. sententia discedam. n. 12. 27
nam v[er]b[is] D. Pij. in 2. v[er]s[us] q[ui]us. n[on] e[st] intelligenda in sub[st]it[ut]io[n]e
reip[er]ca facta in genere, sed in restricta ad vnum casum
ita scilicet: Vos inuicem substituo si alterutri vestrum heres n[on]
erit. / quo casu necessaria fuit v[er]b[is] D. Pij. ut in vnum
casum recepta sub[st]it[ut]io. v[er]umq[ue] p[ro]benderet, nec dubitandum
e[st] substitutiones quo ex vi p[re]dicta formulæ videntur e[ss]e
omnino tacitas, ut docet Bart. in l. Lucius. n. 19. f. 5. t. &
p[ro]bat[ur] hæc interpretat[io] eo q[uo]d v[er]b[is] D. Pij. habeat intelligi
in eisdem terminis in quibus veroscriptum D. Marci, q[uo]d à
D. Pio extendit ad reip[er]cam, sed veroscriptum Marci pla-
ne loquitur vbi sub[st]it[ut]io in vnum tantum casum recepta est,
ergo eodem modo loquitur v[er]b[is] D. Pij. atq[ue] ita ille tr[an]s loquitur
in diuersis terminis n[ost]ræ questionis, qua p[er]tinet in reip[er]cam
que generaliter fit sine restrict[io]ne ad certum casum, et
tunc p[ro]cul dubio substitutiones sub ea v[er]b[is] dicuntur exp[re]ssæ
v[er]b[is] generalibus, sed si in reip[er]ca testator se restrictit ad
vnum casum. sub[st]it[ut]io quo sub exp[re]ssa v[er]b[is] omni[n]o tacita
e[st]. 2. v[er]s[us] q[ui]us. secundam veram interpretat[io]nem quam
doctrinam n[on] allegat eo tr[an]s scribit & exornat Menoch.
lib. 4. p[re]sumpt[io]n[um]. Co. n. 46. et seqq.

Effectus atq[ue] superioris resolutionis e[st] pupillarem in-
p[re]dictis substitutionibus p[ro]hibens excludere matrem. n. 13.
l. Papi. 2. §. sed neq[ue] impubens. ff. de inoff. test. & c. separati
de test. in 6. cum tm si e[st] tacita matrem n[on] excluderet
l. p[re]dictis. C. de impub. l. si. C. de institut. et in specie q[uo]d
pupillarem v[er]b[is] in reip[er]ca seu p[ro]p[ri]etaria mater
excludatur. p[ro]bat[ur] tr[an]s in l. Lucius. titig. 46. notat ol. v[er]s[us] non.

N. 14. *in* ad matrem. j. 5. t. Sed *in* hac re illud observat. dignum iudicio, qd
 sit Substit. Pupillaris, quae tenet sub testat. et omnino
 tacita. x. terminos d. l. iam hoc iure. D. gius, secundum
 interpret. em. s. traditam, ab hoc tm Mater per eam excludetur
 ex alia iuris doctrina, qua docetur per Tacitam Pupil-
 larem matrem excludi cum Substituti eiusdem Testatoris
 filius, quem credendum e' Testat. eum in Successione alterius
 filij Matri p'stuisse, ut docet gl. Aure. Ut. xi. qui Testator
 in l. Praed. C. de impub. Bart. in l. 2. n. 44. j. 5. tt.
 Et e' receptis. opin. ea late adultis a Menesb. qui ait.
 Sume late discutit. de p'sumpt. p'sumpt. 39. lib. 4. n. 77. et
 segg. Cum ergo pupillaris n' possit d'ineri sub testat. nisi
 p'ponat facta filijs in potest. plane sequitur qd quamvis n'
 sit exp'la verbis generalibz, sed omnino tacita matrem
 excludet, x. receptam opinionem velatam s.

N. 15. Tercia delus. qua colligitur ex dictis Bart. hoc
 substit. Vulgaris ita repta si scripty heres heres non
 erit diatresis, specialiter, n' tm singulariter. nam ad hoc
 ut dicat exp'la singulariter, et in unum, oportet ut
 aliquis casus singularis exprimatur, veluti: si filio meo vivo
 moriatur. l. Gallo. s. de liber. & post. Vel ita: si postu-
 mo me mortuo nascatur. l. fi. C. de institut. ita docet
 F. Bart. n. 9. & 10. cuius doctrinam p'sequitur late Ripa
 ex n. 67. deducens ex ea qd ubi lex requirit specialiter
 mentem alicui rei n' sufficit si sub generalitate d'ineas-
 tr. Cuius doctrinae extat elegans exemplum in l. si quan-
 do. 35. §. & generaliter. C. de iust. quem t'x imprac-
 ticabili casu p'pter antiquiores explicat late Aureol.
 in l. quoniam in prioribz. ampliat. 10. ubi etiam additior

Valdes maxime sub n. 43. Gomez. l. tom. D. c. ii.
n. 25. Motin. de Primogen. lib. 2. c. i. n. 29. & c. 2. n.
7. & ab his n' relata Joan. Lupus. in Regem. Pub. g. 47.
n. 2. Menchaca de success. creat. g. 10. n. 254. Deciss.
Rota Lucane. Deciss. 3.

28

Quarta Inclusio ex dictis Bart. sub. n. ii. Sac
e. substit. Vulgaris omnino tacita e illa qua in exp^{ta}
pupill. Minetr. l. tam Soc iure. 4. 5. t. l. quamuis. l. de
impub. et e omnino tacita, qd ex verbis n' deducit, sed sic
potest. e ex psumpta mente Testantis. Sac Inclusio quatenus
docet substitut. omnino tacitam ea vi et potestate iuris
induci a nobis, s' explicata e in sententijs de sub. n. 24.
quibz illud addendum e ex mente Bart. 5. indultam
fuisse a iure ex psumpta voluntate Testatoris, quia si
Testator de eo casu omiso cogitasset idem in eo disposui-
set, atq; ita succedit vulgaris Doctrina. gl. in l. tale
factum. g. f. ff. de pactis. explicat late Ripa 5. n. 21.
pluris Menoch. de psumpt. lib. 4. pro sumpt. 25. an. 16.
Vbi quatuor diuersas opiniones Doctorum in Sac g. l. exp^{ta}
q; sectatores diferta refert. Verum Sac Bart. sententia
multis displicet ex seqq.

n. 16.

Primo qd Doctrina gl. in d. g. f. pcedit quando id
q a lege induit n' e ab homine omnino omisum, sed
ex pcedente disputat. aliquis colligit, ut cum Bal. et Rain.
quos refert notat Menoch. n. 20. Vbi pime. At in tra
g. in exp^{ta} pupillari videtur omnino omisus a Testatore
Causa Vulgaris substitutionis, et ideo n' debet induci ex
psumpta mente defuncti, quinimo haberi debet p omisso.
l. modissime. 10. s. de Liber. et Post. Neg. docet et
in 3. d. n. id q n' colligitur ex verbis Testatoris saltem

n. 17.

n. 18.

Tacite. l. quidam cum filium. 46. §. de hered. instit.
Secundo, qd si ydella substitutiones omnino tacite
perueniunt ex prumpta Voluntate Testatoris pupillaris om-
nino tacite. Semper Matrem excluderet, qd ubiqum qd
apparet Voluntas Patris etm tacite & ex iudicis de-
ducta, sufficit ad Matris exclusionem, Ut discrete docet
Bar. in l. 2. an. 37. §. 5. t. p. scant. latè Mantica de
iudicis. l. 5. n. 25. Mensis. de prumpt. lib. 4. prumpt.
39. n. 40. et seqq. Sardo. in deas. 45. n. 12. Sed per
Tacitam pupillarem Mater n' excludit. l. §. C. de institut.
Ergo n' querit ex Voluntate defuncti

n. 19.

Quare Corneus in l. quamuis. C. de impuber.
Cui accedit Bal. in l. Ut. n. 5. C. de institut. & alij
quos refert Menoch. d. prumpt. 35. n. 3. Substitut.
istas Tacitas a lege fingi docent. l. §. p. t. in d. Liam
Soc iure. 6. in Urung; Cassum substituere intelligitur.
quo Vr. solent fictionem venotare. l. intelligendus.
de Verb. signif. Tradit Lass. in l. si quis p. emptore. n.
93. de Usucapion. quemadmodum. Et quo paulo post
subijcitur in Liam Soc iure. 6. substituere videtur. qua
ad fictionem & impietatem pertinent. l. i. §. de iur. iur.
videtur. de Vi et vi armata. l. qui actionem. in l. l. l.
minus. de Repul. iur. Notat Bar. in d. l. si quis p. empt.
n. 5. et Urung; p. dat. de in l. si tibi homo. 28. §. cum
seruus de leat. l. Secundo, qd illa dicitur fictio, qua
inducit aliquid factum cum factum n' sit, Ut notat gl.
in l. Pm. §. accedit. Vr. p. matr. C. de rei iur. act.
Sed in p. d. cap. inducitur Substitut. qua facta n' est.
Ergo e' fictio.

n. 20.

Sed multo minus admitenda e' hae opin. qua

Jurincit ex eo q' tacite ista substitutiones n' habent locum
 se de voluntate patris per substitutiones appareat, et per alias ricki-
 vas q' valuerit eas itineri sub expressis. d. l. iam hoc iure. c.
 Si voluntas patris n' refragetur. l. quamuis. C. de impuber.
 Vbi notat Corra. n. 23. At si p'dicta substitutiones induc-
 rentur ex legis fictioe n' admitterent pbat. in strarium
 Ut observat pl. si. in l. si duo. j. de adq. hered. in l. sine
 possidetis. vr. facti. C. de pbat. Cum ergo admittant
 pbat. in strarium n' potest dici eas induci per fictionem.

Neg. Provent. arg. g' ista sentia adducta, quibus n. 21.

plene satisfait Menoc. d. p'umpt. c. 35. n. ii. & segg.
 Et in summa respondendum e' ad primum vr. intelligit,
 et vr. videtur n' semper denotare fictionem, sed secun-
 dum subiectam materiam aliquando veritatem, veluti
 cum ad iuris dispositionem defertur. l. 3. g. ex stratis. ff.
 de adq. possess. aliquando p'umptionem. c. ex studijs. de
 p'umptionib.

Ad secundum respondes tacitam substitutionem n. 22.

n' induci quasi omnino n' factam, cum potius p'uman-
 tur facta a Testatore quasi minus scriptum sit quam dictum
 Ut alias inquit lex. cum auus. 201. defendit. et demonstr.

Qua ppter referendum e' tacitas substitut. n. 23
 voluntate Testatoris ut inferuat Modest. in d.

l. iam hoc iure. substitutio in l. f. C. de institut. Alex.
 & Severg. in l. quamuis. C. de impuber. quatenus em
 Sane dicunt ee' voluntatis, Sae atq' voluntas in Pupillari
 tacita colligitur ex eo q' cum Pater per Pupillarem expressam
 oia bona sua et impuberis substituit. detulerit. l. sed si
 plures. io. g. ad substitutos. j. 5. t. Credendum e' volu-
 se substitutum in bonis suis succedere per Pupillarem

si filius heres n' sit. Et alibi in proposito argumentatur Papi.
in l. heredes mei. §. cum ita. §. ad Trebel. Et post Joannem
Vella considerat Alciat. D. n. de in pupillari atq; tanta vo-
luntas ex eo colligitur, qd Testator substituendo vulgariter
filio impuberi primum disponere secundum qualitatem
& rationem personæ, cui voluit præsumere. arg. l. plenum
§. equit. de usufructu & habitat. Et quamvis expressit solum
casum vulgaris, credit etiam voluisse et per pupillarem
succederet filio substituto, quem tamen casum n' expressit,
qd Pater tristem illum eventum, sicut lex, n' expecta-
vit. arg. l. cum tale. 71. §. de iudic. et demonstrat quem

si eventum putaret in eo heredem filio quid esset qd
utile futurum erat filio. l. si pupillus. §. 2. §. de adquir.
hered. Et ad hoc referenda sunt verba Bal. in l. pater
n. 23. C. de impub. dum pupillarem istam tacitam
vocat imaginariam; quasi lex sine illa fili. qd suposi-
tionem voluntatis patris hanc substitutionem substituit, et
induceret, atq; ita effectus reducitur ad Bart. sententiam.

n. 24.

Neg; obstant aduersa in contrarium, qd ad primum
respondes, in istis tacitis substitutionibus n' desse necessarias
voluntatis, et nuper ostendi, qd si obijciatur n' sufficere neces-
sarias ad inducendas directas istas substitutiones, respondes,
hoc casu induci ex vi et potestate et expressa dispositio?
quemadmodum. in l. 3. C. de inoff. test.

n. 25.

Ad secundum respondes. qd quamvis tacita pupil-
laris inducatur ex voluntate presumpta, n' tamen in ea
sequitur matrem esse excludendam, neg; id deducitur ex
doctrina Bart. qui loquitur qd ultra generalem illam
presumptionem ex qua substituitur lex induit, occurrit alia
specialis necessitas voluntatis per quam Pater creditur

Voluisse ut mater etiam per tacitam pupillarem exclu-
dat, ut in exemplis Bart. d. n. 40. Mantica. & Meno-
cibi. supra.

40

Ultima Inclusio colligitur ex dictis Bart. n. 12. n. 26.

Substit. ^{em} vulgarem partim tacitam, et partim expressam, ali-
quando contingere quo ad casus, aliquando quo ad verba,
& exempla proponit Bart. numeris seqq. & sequitur Ripa
an. 86.

Ad Bart. n. 13.

Collige ex Bart. substit. ^{em} receptam per hanc verba n. 27.

Si heres n' erit. / Intendere duos casus, scilicet, si insti-
tutus esse heres voluerit aut n' potuerit per. l. cum opponas
B. C. de hered. instit. & quamvis h'is te n' satis p'bet
hanc inclusionem, q' testator t. n' fuit usus verbis gene-
ralibus. sed exprit utrumq; casum, e' t'n verissima, ut
p'ter ordinarios B. p'bat Paulus Leonius. in tit. de vulg. n.

24. et ad proxim' aduicit Meno b. vtilis. 106. a n. 2.

239. lib. 2. & vtilis. 325. n. 49. & vtilis. 399. n. 21.

vtil. 4. & ap'bat inclusio hac per l. 2. tt p. 6. &

firmata rat. q' dicitur: si heres n' erit. / que adim-

pleti in casu nolluntatis aut impotentie, cum utroq;

casu verum sit institutum heredem n' esse, et paria sint,

velle & n' posse. l. 1. §. Versus. de procuratorib;.

Similiter t'n. Bart. hanc inclusionem ut p'cedat q' d'co

filius in potest. Patris substituit per hanc verba: si heres n'

erit. / q' substit. tunc locum habet in casu impotentie, n'

etiam nolluntatis. l. Iulianus. 26. §. si quis omis. causa tt'

n. 28.

Sequit. l. ass. §. n. i. B. Ruing. 26. Et e' juris Teste
Polo. de Vulgar. §. particula. n. 101.

n. 29. Utrum hae delusionis limitat. neg; vera e', neg;
pbatr in d. l. Iulian., sed potius veritas, q' substitutus e'
admittit etm' si pater Seres ee' nollit, q' ea eo pbatr mari-
feste, q' pbatr legata a se relicta, et etm' a substituto,
Et in vi. eorum prius; / qua n' p'starentr se substitutio
lo cum n' haberet, q' p'stationi legatorum inest tanta,
Idit? si institutus sit Seres: / arg. l. §. De legatis. i. Et
q' substit. eo casu admittat pbatr expre' te in l. cui ser-
uus. 25. ed. tt. si quis omis. caus. tt. §. possidet ex substit.

n. 30. Neg; obstat q' p'stente legata relicta a Patre in-
stituta, id n' obstat, n' q' Seres sit ex institut. sed quia
in fraudem legatariorum repudiavit hereditatem, per
quam repudiationem, licet faciat locum filio sibi substituto
in sententia tm' illius edicti tenet legata a se relicta p's-
tare ac sin' repudiasset, q' Testator n' debet liberum ar-
bitrium Patri Et impune omittet hereditatem ex insti-
tut. orauatam legatis, et adiret ex substit. cui legata
forsam n' erant iniuncta, atq; ita eum te excepit Aret.
§. n. 9. Soiang. 14. Ripa 37. Thom. Calaneus n. 20.
Lass. in l. si filius Seres. n. 30. §. de liber. et Post. Polo.
d. n. 101.

n. 31. Sed adhuc huic interpretationi obstat §. si ppo-
natr. ed. tt. Vbi instit. sibi ipse substituat, potest repu-
diare ex institut. et adire ex substitut. impune, neg;
tenet p'stare legata ex institut. relicta, q' aequè dicitur
Cum videbatur in d. l. Iulian. Cum filius eo iure
Patri quaesitur, eet hereditatem. §. item vobis. instit
per quas personay. ac perinde ita habet Pater ac si eet

sibi ipsi substitutus. & augetur difficultas ex d. l. Iulianus
No. Deniq; / Vbi cum Pater filio substituitur permittitur Patri
adire ex substit. sine onere pstandi legata velita. a filio
instituta.

Sed Respondendum e in his iuris Variis Institui n. 32.
Species, & in illis diuersam ee rat. nam in §. si pponat
tr ideo potest Sares sibi substitui adire ex substit. absq; eo
q incidat in Edictum, quoniam si Soc n' permitteret inu-
tilis omnino est substit. cum nullo alio modo posset ef-
fectum habere; nam si institui n' posset adire ex instit.
idem impedimentum obstatet quominus ea substit. adire
possit, & ideo necessarius dicens e Testatorem eo casu
cedere facultatem heredi an malit hereditatem sequi
ex substit. si ea plenius sit. ut in l. fi. §. i. §. t. atq; Soc
significat ut d. §. si pponat. §. quasi Testator ei sane
facultatem dederit, qui eum substituit. / at vero Vbi filius
Patri substituitur & iuris fil. Una persona reputat. l. fi. C.
de Impub. §. ei vero qui instit. de inutilib. Ne vera sunt
diuersi, & quamuis Pater per filium sequatur heredita-
tem, id tm distingit ex legis potestate, magis quam ex Tes-
tatoris voluntate. l. qui liberis. §. §. Soc verbo §.
§. t. l. qui heredi. §. 4. de Idet. & demonstr. atq; ita
filius censetur institutus utriusq; sui ipsius, n' Patris
l. fi. C. de Voff. & ideo substit. potest habere effectum
etm per Casum impotentie mortuo Patre, Vt ppter aliam
causam impediti, & filius ex substit. sibi ipsi quod et
hereditatem. quib; consequens e ut eet in Soc casu
rat. ppter quam arbitrium eligendi deditur in d. §. si ppo-
natur.

Quo fit ut si filius in specie d. l. Iulianus. eet n. 33.

substitutio Patris dicitur. Et ut ipsi quærat hereditatem
x. terminos l. filio familiar. 42. j. de fonsdit. et de non racione
Pater potest impune repudiare hereditatem, et adire ex
substit. negj abstringeretur tunc solutioni legatorum in
substit. validorum. x. tr. in d. s. si pponat. cum inter-
pret. et Vat. ei assonata.

n. 34.

Rursus in Vi. Denig. l. talianq. et Pater sub-
stitutio fit in Vormg; capum. Et 2.º Breton. efficaciter g-
bat Socing. 5. n. 14. Pote. in tit. de vulg. n. iii. Pater
tm succedens per filij repudiationem n tenetur p̄tare.
Legata ab instituto relicta, q. Creditur Instator Soc capu
dedisse patri arbitrium eligendi, ut succederet ex sub-
stit. repudiata per filium hereditate, ne alius sic se-
quatur solum per casum impotentie, expectare debeat
tristem eventum p̄matura mortis filij. 2.º l. nam et si pa-
rentibj. ff. de inoff. l. scripto. ff. unde liberi. idq aperte
significat. l. c. in illis verbis: q. nemo Patrem filij
substituere videtur 1.º potum parentum, sed ut arbitrium
eligendi pponat.

Ad Bart. n. 14.

Et 15.

n. 35.

Docet 1.º Bartolus substit. factam in
alterius casum, scilicet, voluntatis, extendi ad casum
impotentie, et conuerso. Quam deluss. lat. patere
putant iuris interpretes dum docent, dispositionem
in unum casum acceptam extendi ad alium similem
scentes eundem effectum. quam sententiam in varijs

Species scribunt & exornant late Ripa an. 39. Benedict.
 in c. Raynuncius. Vr. si absq; liberis. l. 2. n. 25. Monas.
 de prumpt. lib. 4. prumpt. 65. Surd. iuris. 37. 202. 207.
 Couar. d. c. Raynuncius. §. 4. n. 5. Gomez. l. tom. 2. c. 3.
 n. 10. Greg. l. 2. tt. p. 6. gl. vno mismo. Molin. lib. 1. c.
 4. n. 24. qui multa vitia ex hac decess. deducunt, &
 ego colligebam vtilem declarat. in l. 45. Taur. quod e
 l. 3. tt. 7. lib. 5. Recop. Vbi possessio bonorum Mayorato
 mortuo eo qui successionem obtinebat transferitur in sequ-
 entem iuris ministerio sine vlla apprehensione, ad exem-
 plum statutorum Gallie & Itallie, quod refert Irig.
 in tit. le morte. 2. declarat. n. 1. Molin. lib. 3. c. 12. n.
 6. Ut p'dicta illi. Neque locum habeant etm cum mayora-
 to alio modo vacauerit, quam per mortem, et casus mor-
 tis fuerit expressus in legibus Nois earum tamen decisio
 extenditur ad alios eandem vacationem inducentes, et
 in simili notat gl. Vr. moriente. in Clem. ne Romanus. §.
 sane. de elect. & in Clem. 1. Vr. mori. de lite pendente.
 & gl. in c. vni. Vr. p'decessor. de venunt. in. 6. & ad de-
 clarationem d. l. 45. Taur. obseruat Mieres. lib. 3. q. 3.
 Molin. lib. 3. c. 13. n. 59. X. quam declarat. declaran-
 & e. in l. 3. tt. 7. lib. 5. Recop. De Semestre Tempus
 cessum ad intentandum remedium illius legis in summo
 iudicio, putetur a die vacationis incipientis alio modo quan-
 per mortem, ita ut illis elapsis n' admitatur quis in
 summo iudicio. notat Mieres. i. p. q. 23. q. ita accipien-
 dum e, vbi vult vere Mayoratum vacasse in vita pos-
 sessoris, nam si de hoc n' liquet, etm si possessor in vita
 sua alij tradiderit possessionem et fraude faciat,
 futuro successoris expectanda e mors naturalis illius qui

n. 36.

n. 37.

possessionem transiit, et ab ea sex menses putantur, nam
per cuiusmodi renunciationem alit. translat. ^{em} dicitur
Vacare Mayorat, quo modo lo. intelligenda sunt Verba D. L.
45. Iaur. V. Pueblo que el poseedor. / atq; ita procedit
opinio Motine, qua superioribus adversari videbatur. lib.
1. D. C. i. B. n. 59. O. fait que notat Lass. Wilo. 25. n. 9.
lib. 3. O. Wilo. 146. n. 5. Vol. 4. Tirag. in tit. le morte.
5. p. declarat. 3. n. 15.

n. 38.

Sed si videtur deluso. aliquibus displicet, nam Rom.
Calancus in repet. Singl. n. 16. et 17. omnino utrum
docet, scilicet substitut. ^{em} Vulgarem de Casu ad casum
extendi non posse, quod cum sit directa ex sola iudicia Vo-
luntatis induci non potest. l. i. ubi erg. C. de tit.

n. 39.

Alij vero Concl. ^{em} admittunt, negant tamen pbari
in d. 5. Et quid si tamen. quem S. allegat Bart. quod
in eo questionem potestatis tantum tractari putant, non
Voluntatis. quam delusionem post alios quos refert
late defendit Costa in 5. Et quid si tantum. in 5. p.
per totam. Curac. in l. ex ea parte. 5. in insulam. &
Verb. obliat.

n. 40.

Sed ego in Comentarjjs d. 5. Et quid si tantum
Immunem delusionem in eo pbari ostendi 2. Costam
et veram ee, 2. Calantum, et alijs quoq; iuris pbari,
pripue in l. 3. et fi. C. de institut. in l. fidei missa. 5.
si cui. de legat. 3. in l. mulier. 22. j. ad Trebell.

n. 41.

At vero Ripa 5. n. 29. aliam docendi rationem
sequitur, dum ait: institut. ^{em} et substitut. ^{em} de Casu ad ca-
sum extendi si modo similis sit, et ideo si deiciatur in
casum impotentie, ad alios similes impotentie extendi
quemadmodum in 5. Et quid si tantum. Negat tamen

47
Extendi ad casum nolluntatis, v. e converso, quoniam
Si casus sunt omnino dissimiles.

Sed neg; hoc admitendum e', qd si Casus n' sint
similes quo ad Vr. mente tm Testatoris inspecta, & ef-
fectu sunt similes, nam cum Testantis mens in faciendis
Dulcori sit ut Hereditas n' fiat caduca deficiente herede
instituto. l. Vnic. in pr. v. adco. C. de Caduc. toll. & hoc
Distingueret herede n' adhaere Jan per nolluntatem, quam
impotentiam. idem effectus resultat ex vno casu quam
ex alio. l. 3. C. de hered. instit. & ideo similes iudican-
tr, ut Federat Sarmien. in eodem §. et quid sit tantum.
n. 26.

n. 42.

Sed obijit Bart. l. poter. Severianam, 100. &
Idem. & demonst. vbi subdit. solum sortit effectum in
casum nolluntatis, n' impotentis, id qd pbat ille ex infir-
mitate terminis, qd subdit. n' fuit restricta ad vnum casum
sed recepta verbor. generalibz. Si n' nupserit. / qua apta
sunt p'cedere vtrumq; Casum ut de illis verbis: Si
heres n' erit. notavi supra n. 20. & nihilominus respondet
Capi. Substitutum n' admitti eo casu quo filia desinat e'
nubere ppter impotentiam atq; ita ex p'prie aduci debui-
set a Bart. 3. conclusionem quam adduxi sub n. 3.

n. 43.

Sed respondendum e' qd licet ex p'prietate Verborum vterq;
casus p'cedatur, qd tantum ab ea ppter voluntatem
precedit. §. i. eiusdem. l. et l. naturaliter. delegat. 3.
Capi. mentem magis quam Vr. secutus generalia illa
si non nupserit, ad casum nolluntatis restrinset, id que
significat illis Vr. Voluntatem potius quam Vr. fide-
rare oporteat. quo Vr. ad hoc expendit C. l. in §. 6.
§. et quid sit tantum. n. 3. Carondas. lib. 2. Veruo. Similium

N. 44.

Sed Vide Colligat Sac Voluntas Testatoris non
 liquet inter iuris Interpretes, e' tm receptum de p'senti ex
 eo g' legatum filia fuit ademptum & translatum in P'bil-
 lipum in panam q' filia Philippo n' nupsisset, qua pana
 culpa p'ponit. l. Sancimus. C. de panis. Et cum filia
 decedente ante nubilem etatem n' possit p'viderari culpa
 in n' nubendo, n' debuit affici pana. l. aliud e' fraus. i. si.
 Vr. pana. de Verb. signif. l. se 7. C. de sic quibus
 ut indignis. Atq; ita Testator cum iuris disposuit. se d'
 formare videt. l. si dus. 28. de adq. hered. noluit filie
 adimere relictum. si ante nubiles annos decisset, cum
 nulla eius culpa argui possit, nam vbi aliqui imponitur
 pana ppter n' factum, interpretat' lex, ut habeat locum ga-
 na si n' fecit q' noluit, n' si n' potuit. l. si quis in oravi. 3.
 §. ad Silianum. quam interpretat' em' scripsit P'balim
 l. 3. n. 3. de hered. instat. et e' iuris. l. i. §. n. 23. Co-
 rrasio. in l. post aditam. n. 26. C. de impub. Gomah. i. tom.
 v. c. 3. n. 10. Et secundum eam in occurrenti casu p'sulit
 Socing. d' vil. 259. n. 3. vol. 2. et in alio Pocius. d' vil. 273.
 Et notat Gratius in d' vil. 124. n. 7. lib. 1. ad hoc q' vbi
 agitur de translat. panali Vr. stricte sunt accipienda
 nec vlla admittitur extensio, imo amplius p'bat ille tx.
 secundum comunem Vecedi a p'prietate Verborum, ne
 pana incurratur sine culpa.

N. 45.

Ex qua interpretat' colligat' resolut' alterius q'
 quam videt' Reliquisse Papin. ad quem scilicet pertinet
 p'cium de quo 6. Vtrum ad heredem Severiano, an
 vero ad heredem scriptum a quo relictum e'. Oportet
 nere ad heredes Severiano p'sat' ex s. dicitis, quoniam

44
adempt. Locum n̄ habeat purum manet Legatum apud
ipsam, atq; ita inter bona ipsius Relinquitur Seredib; q̄
ea mente Papin. Docet Bart. 6. in f. Polt. in l. 1. de Vulgar.
6. p. n. 104. Forcatuly in Dialoq. 30. n. 7.

Sed superior interpretacis n̄ videtur admitenda, multo
q; minus rat. ea deducit. l. q. q. proponit p̄dicta. Iuris
Valuisse iure ff. Relicta in panam, n̄ satis liquet, imo Stratis
um p̄bati a Justiniano in §. pena quoq; nomine. Instit. de legat.
D. in l. Vnic. C. de his qua; pena nomine Relinq. Per qua;
iura, Legatum pena nomine Relictum n̄ Valuisse Tempore
ff. defendunt Tauar. in d. §. pane. Cuiac. in l. 1. de
Africanum. pag. 71. Costa lib. 1. Selector. c. 12. d. lib. 2.
c. 4. n. 3. quamuis agnoscat in Stratum stare Iunonem opi
nionem. Et rat. illius antiqui iuris e' quia cum Legato
Relinquantur ob bene meritum & amicitiam. l. neg; adiecit
ff. p̄p̄us. Et ut is qui accipit defuncti memor sit, ut inquit,
Armenopuly lib. 5. tit. 10. in p̄. in Legatis Relictis in panam
magis odium Seredib; considerari videtur, quam a Felis Legata
rij, atq; ita quasi cessante causa Legati cessat Legatum
Et considerat Balouin in luthimano. pag. 12.

n. 46.

Secundo, q̄ et si Valeret Legatum in panam, in
specie e' opposita n̄ tm potuit dici Legatum panale, sed
aditionale, q̄ ad distinguendam aditionem Voluntas Test
tatoris magis quam figura Verborū attendit. l. 2. §. obli
quo pena nomine. Mens atq; Patris in d. l. Pater Severia
nam. ea fuisse videtur ut p̄piceret P̄silio, n̄ ut disponeret
in panam Severiana, & confirmata eo q̄ in panam dicitur
Relinqui, quando post emolumentum pure quossum in panam
n̄ implete Voluntas transferatur in alium, ut tradit ele
ganter Costa lib. 1. Select. c. 18. n. 4. Et in d. l. Pater.

n. 47.

n̄ nubat atq; ita filia decedente ante nubilem etatem deficit sicut fuit
qua patium relictum e Philippo. Quae interpretat aptius inuenit casui
pposito in d. l. pater Seuerianam. q̄ filia decit ante nubilem etatem
n̄ tm̄ videtur uenire decisioni Papin. quae latius patet dum gene-
raliter definit conditionem ita esse accipiendam si fi-
lia nubere nolluisset; atq; ex solo casu praedium debe-
ri Philippo, ut probant illa Verba. Philippo praedium ita
datum videtur si ei Procula defuncti filia nubere
noluisset. Et consequenter etiam si filia post nubilem
etatem decedisset, vel cum esset iam nubilis eta-
tis relictum fuisset et decederet ante nuptias si
modo eas non recusasset praedium Philippo non
deberetur. Cui casui non conuenit praedicta in-
terpretatio, quoniam imo secundum eam contrarium
est dicendum.

Quare probandum videtur relictum ibi trans N. 51.
latum in Philippum in compensationem iniuriae
qua videtur affici si filia Testatoris eius nup-
tias recusasset; quae sane iniuria cum non possit
considerari nisi cum requisita: noluit eum ma-
ritum habere: interpretatur papinianus conditio-
nem non existere nisi in casu voluntatis Se-
ueriana.

Adde q̄ cum leuatum filiae debent non N. 52.
potuerit quia fuit defecta conditione, verissi-
mile est Patrem multo minus Voluisse Philippum
habere praedium nuptis non secutis sine factis
et culpa filiae, ne melioris conditionis sit extra-
neus quam filia Testatoris contra coniecturam
pietatis, quam alio in proposito considerat idem.

Papinianus in lege. cum aris. ff. de condit.
& demonstrat.

n. 53.

Ex quo inferitur, quod si filia iam viri-
pens recusauerit nuptias Philippi, statim ipse ad-
mittetur ad relictum, & quamvis postea mutata
voluntate in nupserit nihil magis consequetur
Seueriana relictum, quia quamvis conditio nu-
bendi quocumque tempore impleri possit, et redat
puram dispositionem. T. conditionum qua in-
futurum. gi. f. de conditionibus & demonstrat.
disputat et probat eleganter Costa, in l. cum tale
g. si arbitratus. falentia. 6. n. 56. et 7. Hoc ta-
men non procedit ubi adest Substitutus vel alius cui
ex repudiatione ius quiritur, quemadmodum in
specie proposita, tunc etiam mutatio voluntatis
non tollit ius alteri quiritum. Ut ad interpretatio-
nem legis. 2. C. de Institut. noue notat Cos-
ta ubi proxime n. 9. nisi mulier sit minor,
et in integrum restituitur ob lesionem
quam incurrit propter recusatorem nuptia-
rum. arrouments l. 3. g. et si heres sic ins-
titutus. ff. de minoribus. quem ad hoc ex-
pendit Aretinus in consilio. 67. n. 5.

n. 54.

Ex quo limitanda est lex Trais. 41.
g. infra. De fideicommissar. libertationibus. Ut non
procedat, si Serui, de quibus ibi, minores essent
et peterent restitutionem aduersus omissionem
redendi rationes, Ut sic limitatur decisio illius
lex, quem alias singularem dicit Romanus
Singulari. 93. Costa libro. 2. selectarum

c. 4. num. 2.

Quid si aliquis objiciat non esse concedendam restitutionem in interorum contrarius iam ^o n. 55.
quisitum substituto. 1. quod si minor. g. Scobola. ff. de minoribus. Respondendum est, in specie Scobola solum denegari restitutionem ad commodum quisitum laboribus substituti, nam alias restituitio conceditur, ut in eadem specie g. Scobola. decisum extat in l. final. C. de repud. hered.

42

Rursum objicit Bartolus. l. Comm. dissi- ^o n. 56.
me. de liberis & posthumis. pro cuius solutione varias interpretationes ad eum textum referunt iuris interpretes, ut colligitur ex Ruino §. num. 42. Ripa. 92. Verio. in c. Raynuncius. d. n. 322. cum sequentibus. Fortunio Garcia. in §. et quid sit tantum. n. 36. Sarmiento. 25. Costa. in §. parte eiusdem g. n. 95. Pauls. Lesnio in tractatu de Volo. n. 90.

Sed ego in hac difficultate retines interpreta- ^o n. 57.
tionem quam ad eum textum cum Castellione, & alijs defendit Costa in §. parte §. et quid sit tantum. num. 96. Conang. lib. 10. Comentariorum. c. 10. num. 2. scilicet in specie illius textus dispositionem non extendi ad casum omissum quia non erat similis expresso, sed omnino contrarius, nam huic conditioni: Si me vivo: contraria est illa: Si me mortuo: et ideo una illarum expressa, non debet aliam continere, sed potius excludere, cum sub una conditione statum

sub contraria Videatur adeptum. l. legata
inutiliter. l. 4. §. de alimentis leontis. l. qui-
bus diebus. §. quidam Titio. ff. de condition.
& demonstrat. l. pecuniam. ff. si certum petatr.
Atq; ita instituens Posthumum qui se vivo
nascitur, videtur excludere nasciturum post
mortem, quia is casus non continetur in ex-
presso, cum non modo omisus, sed specialiter
Videatur exclusus.

n. 52.

Juxta quam resolutionem, & interpre-
tationem, caute accipiendum est Vulgare
axioma, quod ex illo textu deducitur, casum
omisum haberi pro omisso, & manere in dispo-
sitione iuris communis. Id enim non est verum
generaliter, neq; probatur in eo textu.

¶ non deest aliquid -

in eo ca. qui solum loquitur in casu, qui strarius e.
 expre, nam si ei simili: sit n' daber' missio neq; manet
 in disposit. iuris sed p'nditur in disposit. Testatoris: qd
 fit extensio de casu expre ad casum Omisum d. r. r. r.
 sionem s. aduclam sub. n. 24. et in terminis d. l. r. r.
 d. sime. cum iudic' aduertit & explicat Liber. Decian.
 Responso 1. n. 245. et sequenti lib. 1. et ipse alias dum
 cause inferuit vulgari illo axioma illius ex autorit'
 Vitr in Responso. 2. n. 17. Vol. 2. et in Responso. 34. n.
 6. lib. 3. et alibi 7.

47

Neq; obstat huic resolutioni l. f. C. de test. bene.
 instit. Vbi qui instituit nasciturum post mortem. Vnde
 et in institutione iam qui in vita nascitur. nam
 Respondes illa Verba. post mortem. coniungenda cum
 illis. intra decem menses. qua descendunt voluntatem
 Testatoris fuisse excludere eum qui post decem menses
 nasceretur, qui Testatoris filius ee n' poterat. l. intestato.
 §. f. s. de suis. et legit. l. 4. ff. de test. p. 4.

n. 59.

Deniq; n' obstat s' resolutionem s. p'positam lex quam
 allegat Bart. Si cum dotem. 22. imp. ff. de sol. matr. sed
 Respondendum e', in stralius disposit. n' extendi se
 casu ad casum. quin imo casum omisum manere in
 disposit. iuris, nec p'ndi sub Testatoris disposit. capsa.
 neq; his strarium e', q' dicitur in l. querebatur. 240. et
 Verb. signif. et in l. si quis sic. §. 7. s. sol. matr. pactum
 seu stipulat. n' p'ndere oes casus restituenda dotis.
 Praecedit enim Vbi pactum dicitur indefinite, et d' dicitur.

n. 60

¶ *Unius saliter. Et in l. si extraneus. 6. ff. de diti causa
data. in cuius specie etiam verificatur relusio q casus omis-
sus manet in Disposit. iuris secundum Bartolum, inter-
pretat^{em} quam sequitur late Barbosa in d. l. si cum dotem
n. 49. et seqq. n. enim ibi ad certum casum restrin-
gitur relusio. Et in l. inter sacerum. 26. §. cum intr.
ff. de paltis. total. notat idem Barb. ibi prime. n. 1.
et n. 24.*

n. 61. Sunt et multa alia qua d^o Bart. relusionem
adduci possunt, quorum nonnulla expressui ad §. et
quid si tantum. Vbi plerag; prequitur eleganter Costa. §.
p^{te} per tot. et Isa. Marcy Aquiliang ad V. Sed ex sententia
V. Velleiz. Cou. in c. Rainun. §. 4. n. 5.

n. 62. Secundo colligitur ex Bart. subtit. ^{em} n' extendi
de Tempore ad Temp. per te in l. si ita quis. 21. §. 5. t.
quem sic interpretari idem Bart. in l. si mater. §. si ad si.
§. 5. t. et recepta relusio Lass. in l. cum pponas. n. 20.
C. de hered. instit. Neius. in l. certi iuris. n. 20. C. de
lit. militis. Perovius. in c. Raynun. n. 335. et secun-
dum eam susulerunt Socin. Ius. 73. n. 5. lib. 3. Graty.
Ius. 225. n. 2. Vol. 2.

n. 63. Sed impugnat relusionem Lass. in d. l. si quis ita
n. 7. ea rat. q de re ad tempus valet argumentum
l. miles ita. 42. V. et quis in bonorum. §. de milit. lit.
Unde quemadmodum substituit^{ur} de casu ad casum extenditur
ita et de Tempore ad Temp. debuit extendi, nec ullam
Dorem differentie rationem inter hac assonare posse putat
Lass. impugnat quam e tradit Bart. n. 2. defendi non
potest ex traditi ad Aliato §. n. 49. Corras. in l. post ad-
tam. n. 13. C. de impub. aliam assonat Cost. in §. p^{te}.

§. & quid si tantum. n. 57.

Mibi Satisfacit qua deducit ex resolut. s. tradi-
ta ad l. Commodissime. q. de Tempore ad Tempus n'
fiat extensio, ideo q. Prius temporis extensio aliud qua-
si contrarium videatur excludere, nam huius additioni: Si
intra decimum annum deceferit. Straria e. si n' intra
decimum annum. atq; ita Cum idit' semper excludat
casum contrarium, necessario respondere debuit Consulto
Substitut. em. limitatam ad certum Tempus post illud non
habere locum, atq; hoc significare vult in illis Verbis:
n' enim videtur in hunc substitutum. / quasi infirmus cas-
sum mortis filij qui euerit post tempus a Testatore
Designatum reponari substitutioni intra certum Tempus
facte inspecta Voluntate Patris, cum permissa ad Tempus
post illud prohibita censetur. l. Statuliberum. g. §. s. sicut.
aut Pamphilum. 1. de Legat. 2. l. Imperator. ff. de
postul. Explicat latè & vultur Sord. deus. 129. et 213.

n. 64.

48

Hic Jorie subiungi potest eiusdem Bart. Sent.
in l. Gallo. in pr. n. 9. qui de persona ad personam ex-
tensionem fieri negat per te in d. l. Commodissime. &
interpretat. em. eiusdem Bart. quam post alios probat d. Rip.
n. 92. Soan. 14. Et d. eam ad hanc resolutionem allegat
illum te Soan. 2 sil. 37. col. per. Vol. 1. Menoch. de lib.
326. n. 8. Vol. 4.

n. 65.

Sed quamvis Bart. resolutionem admittit post, in-
duct. tm l. Commodiss. p. banda n' e, cuius Vera interpretat.
a nobis s. tradita e sub n. 37. neq; e probabile q. Bart.
ait, in eo te tractari de extendenda substitut. de perso-
na ad personam, nam eadem e persona Posthumi
nati vivo Testatore, et eiq. qui nascitur post mortem, cum

n. 66.

diversitas temporis circa naturam n' mutet personam
sed casus. l. Titius. 25. §. Lucius Titius. §. de liber. & Post.
secundum interpretat^{ur} Cumari. 6. n. 2. & in d. l. Modest.
n. 3. quem post Galaulam & Aliat. sequitur Costa in §.
Posthumus. in d. de legat. n. 4.

n. 67.

Conclusio tm Bart. Et n' p'bet in d. l. Modestime.
p'bat in l. sequis ita. §. si quis cum ignorat. §. de
Tutela. & in l. quoties. §. §. de hered. in l. deam
conclusionem p'bat & explicat late Socing §. n. 14.
Vr. 2. limitat. Ruinus. n. 43. Ripa. 92. Aliat. 50.
Iass. in l. si pater filium. n. 2. §. 5. t. Franc. Vives. in
III. numum opinion. Vr. casus n' exp'us. inf. Anterior
Garniel. lib. 6. comun. tt. de Ver. iur. Iluc. 10. n. 10
& plures relati a Molin. lib. 1. c. 4. n. 4.

n. 68.

Quo fluxit Pulvare axioma, q' persona que
substitutionem allegat debet illam ostendere, alias ei ob
ijci p't loquitur scriptura. de quo Olivall
dur in vltio. 21. incipiente Thoma tale e'. & plures
relatos a Molino Vr. prime. Nat. e', q' si ad personam non
exp'iam fieret extensio supleretur substantia, & noua
resultaret dispositio arg. §. praterca. in d. qui by modis
tollit. Solu. quo sane verbis induci non p't. d. l. quoniam
6. quoniam scriptus n' e'. facit l. scita stipulato. 126.
§. plerumq; 6: persona nunquam nisi exp'ia sit. &
Verb. obliq. Sed extendendo mentionem de casu ad casum
solum inducit noua qualitas. idit^o enim quo ad dispo
sitionem habet se per modum qualitatis. notat gl. iuncho
te in l. ex duob; 7. ff. de duob; reis. Videt^o admittitur
qualitas potius quam substantia. Bart. in l. Demuniose
§. qui tamen. n. 3. ad l. iul. de adult. explicat Iass.

in l. Gallus. §. forsitam. n. 6. & in l. Stipulat. illa.
§. alteri. n. 15. De Verb. oblig. & in quotidiano Casu
expedit Alex. silio. 50. n. 7. Vol. 5. Decis sil. 36. n. 3.

44
n. 69.

Sed strariam sentiam, imo q̄ sublti. de persona ad
personam extendatur defendit Angel. in d. §. Quod sitantum
n. 3. & secundum eam soluit Parisius. silio 5. n. 54. &
silio. 66. n. 66. lib. 3. & post plures quos refert Molin. lib. 1.
c. 4. n. 24. qui mouent eo q̄ nulla videatur differentia rat.
posse asonari inter extensionem de casu ad casum, & de
persona ad personam, atq; ita ubiq; Voluntas defuncti
suo fuerit absurdum videtur n̄ extendere dispositionem
ad personam n̄ expressam, cui tñ Testator bona sua deserui
Voluit. quo arg. & alijs tendit idem Molina. q̄ si quis ad
maioratum vocet filium maiorem, eiusq; descendentes,
quamuis p̄cedente Tempore descendentes deficiant, maio-
ratus n̄ extinguitur in ultimo, nec bona manebunt libera
sed pertinebit ad alios eiusdem Testatoris descendentes,
n̄ sis deficientib; ad primorem de genere secundum
lineę gradus, sexus, & etatis prerogatiuam, quam q̄
ego alias satisfime sum p̄sentis. in §. Diu. l. fulius fam.
de Legat. 1. in tit. maioraty.

Neue illud admones comunem Nusionem que
docet, de persona ad personam n̄ fieri extensionem reti-
nendam et cum declarationib; aductis à Mantica de
dieluris. lib. 3. u. 19. n. 3. & segg. Burgos de Pad. silio
34. an. 13.

n. 70.

Ad Bart. n. 17. & 16.

Proponit Bart. p̄cipuum requisitum Vulgari & n. 71.

Substitutionis, scilicet quod eam precedat institutio, quod ante
Bar. notavit ol. 5. v. Lucius Titius. Et receptissima
reluctio secundum Lass. n. 32. Rip. 100. Paul. Ieronim.
De substitut. c. 2. n. 44. Limitat tamen Bar. hanc reluctio-
nem in casu. l. sequis ita heres. 83. §. de hered. instit.
Vbi datur substitutio sine institutio. Et hanc esse summam illius
ita interpretat. ^{en} testator Gomez. i. tom. c. 3. n. 3. Verius
in c. Raynuncius n. 281.

n. 72.

Verum hanc opinio admitenda non est etiam in casu
d. l. sequis ita heres. merito ab ea recessisse videatur ibidem
Bar. in illis v. et sic tacite procedit institutio, quod satis placet.
quibus significat Bar. in d. l. sequis ita. ^{en} precessisse institutio.
qua deducitur ex illa dicitur. si legitimus vendicare nolue-
rit hereditatem, quemadmodum in filio Galli ex illis
verbis: si filius meus me vivo moriatur. deducitur filij
institutio. Et in l. cum in tit. 37. §. de hered. inst. Et in
specie l. coheredi. 41. §. si. §. t. Et per hoc interpretat. l.
sequis ita. facti l. huiusmodi. v. sed ideo. ff. de iur. codicil.
Et repetit idem Bar. in l. sequis cum. §. si. §. t. titulo.
sequitur Aluati. §. n. 61. et lib. 3. paradox. c. 6. defendit
Fortunius in d. l. Galli. in pr. n. 30. Et ad l. sequis ita
Forcatulus. dialogo. 9. n. 4. Et agnoscat idem non esse in
formula Galli subtilem differentie rationem inter utrum-
que casum assonans, et ante oculos ol. in l. quamvis. de leg. iur.

n. 73.

Sed hanc opinio aequè rejicienda est ac prior, quoni-
am ex illis verbis additionibus non induitur dispositio
l. sequis sub dicitur. §. si. §. sequis omis. caus. l. antepen. §. si.
ff. de manum. tit. multoq; minus induci debet insti-
tutio aut substitutio directa. l. ex facto. 19. de hered.
instit. nam cum ad ea sint necessaria v. dispositiva

50
S. iubemus. C. de test. l. Seredes palam. ff. de. Cum
adultis a Costa in. 1. p. 10. §. et quid sit tantum. n. 21.
etiam si maxime appareat de mente Testatoris Volentis
instituire cum n̄ vocauit dispositiue sed in idit^o potuit
n̄ dicitur institutus. facit tx iuncta. interpretat. egl. Verbo.
liberos. in l. Lucius. 25. §. de Sered. instit.

Neg; Stranum pbat. d. l. si quis ita. q̄ legitime t̄ n. 74.
n̄ succedunt ex test^o. Sed potius ab intestato, ut vult not.
gl. 2. v. Sed tu dic ab intestato. neg; Seres scriptus succe-
dens ex defectu legitimorū ē substitutus, sed institutus sub
idit^o. R̄ pbat tx in illis Verbis. Seres instituat. et in illis.
pbat deficere additionem test^o, atq; ita quemadmodum in-
stitutus sub qualibet alia idit^o ea existente potuit adire,
et deficiente excluderetur; idem strigit in specie opposita
à Secobola.

Quam interpretat^{em} ad eum tx explicat tass. in n. 75.
d. l. Gallus in pr. n. 37. et in l. si quis eum. §. fi. n. 7.
g. 5. t. et ad praxim ea vultur Alex. 2. filio. i. 25. n. i. 3.
Vol. 2. et 2. filio. i. 3. n. i. 3. Vol. 4. Franc. Marcy deis. 320.

Sed obijcit q̄ secundum ea successus ab intestato pro-
fertur Seredi scripto, v. R. l. quando. 29. §. de adq. her.
l. antiquam. C. de iura de success. Sed responderi solet
id fieri ppter Voluntatem Testatoris qua potest efficere vocau-
ta intestati precedat, ad quam sententiam tx in d. l. si quis
ita. et singularem dicit Ballo. in l. 1. ad fi. C. de test. tutel.
tass. in l. re coniuncti. n. 160. de legat. 3. Boer. vtilio
fi. n. 16.

Verum hac sententia vera n̄ ē. tum q̄ Testator non
possit prouertere ordinem à lege prescriptum. l. nemo potest.
de legat. 1. Tum etm q̄ in casu d. l. si quis ita. n̄ voluit

n. 76.

praestere cum admisit Seredem ab intestato, Tunc
 cum scriptus n' erat successurus, nam cum Seredem scripsit
 sub idit. n' potuit ei deferri Sereditas ante impletam
 conditionem. l. si quis Seres. i. B. in pr. j. de adq. Sered. quo
 fit, ut indicante Serede legitimo deficiat iditio sub qua
 Vocatus e', & perinde habetur ac si n' e' institutus, & legiti-
 mo suo iure admititur ut solus n' quasi prolatus, ut
 alias dicitur in l. 2. in fi. ff. qui potest. in sig. Sabo. Equam-
 uis eodem tempore desituitur M. et succedat ab intes-
 tato, ordine tm intellecty prius desituitur M. ppter defec-
 tum iditionis, & tunc verum deferretur successio ab intestato
 atq; ita n' Visat R. d. l. quando dicitur.

n. 77.

Quia Resolut. inferitur s. q. si in specie illius
 re posito in idit. n' e' et alias successor ab intestato sed alius
 tunc Vocatus sub illa idit. Si Titius vindicare nolluerit
 Sereditatem nunquam idit. defectus videretur, quia
 extraneus n' poterat vindicare Sereditatem ex tti. q.
 institutus n' e', cum ex verbis iditionis n' inducatur
 institut. nec ab intestato, q. n' erat testatoris proximus san-
 guineus, atq; ita hoc casu Seres videtur institutus sub idit.
 necessaria que omnino extitura e' potest q. statim alius
 Sereditatem. arg. ex in l. sepupill. 9. §. 1. de nouation.
 quem ad declarat. l. si quis ita. notavit Alex. 5. n. i. B.
 Socin. 35. tass. 54. Aret. in l. firmator. §. fi. est. 2. j. St.
 tass. in l. fi. n. 6. ad fi. C. de Sered. inst. & x. Hanc sen-
 tentiam videtur intelligendus ex alias diffinit. in l. ex
 facto. de Sered. inst. secundum opinionem Agrius, quam
 refert Ol. fi. 6. & pbarunt Bal. & Anst. ibidem. Socin.
 5. n. 33. Ripa. ibi. Pung. 36. Conan. lib. 20. dent. c. 7.
 n. 2. Ant. Gom. i. tom. c. 3. n. 23. ad medium.

Sed quamuis si dicta relusio Verisimilitudo sit, n'to recte. N. 78.
adaptatur Decisioni d. l. ex facto. in qua neg; Seius videtur
institutus ex Verbis additionalibus, neg; Sempronius ad heredi-
tatem admittitur, q' ad partem sui videtur Vocatus qua nulla
e', atq; hoc significat L. C. secundum sectionem Florentinam
a qua abest dicto Seio. Ut advertit Ant. Anoult. lib. 1.
Emendationum. c. 2. secundum quam illa Vi. an sic
admittatur ad hereditatem. Refertur debent ad Sempronium
q' probabilius e' n' fuisse disputatum apud. L. C. de re faul-
tima, an sicut Seius videretur institutus, sed de re difficili
an Sempronius admittetur. & Respondit. L. C. n' admitti.
Cui responsio venit rat' assignata t. q' siue pars esset,
data, qua nulla est. qua rat' n' recte adaptaretur Seio
in quo pars vacua iocurram faciebat voluntatis de Seio
admittetur, Nam quoties aliqua pars vacat, & heres
scribitur sine p. censetur Vocatus ad illam partem vacantem.
L. item q' Sabino. 17. §. de hered. instit. §. si vero. instit.
de hered. instit. atq; ita si qualis fuisset de Seio dici n'
posset q' siue pars est data qua nulla est, melius ergo ve-
nit Sempronio ut ipse n' videatur institutus q' ad partem
Seij videtur Vocatus qua nulla e'. facit tex in d. l. item q' Sabi-
nus. §. si. Vi. aliter. §. de hered. instit. & in hunc sensum
accipitur gl. si. tex. in d. l. ex facto. & defendit Thom. Calaneo
§. n. 29. Ant. Gouean lib. 2. Pariarum. c. 16.

Secundo inferitur in specie d. l. si quis ita. n' conse- N. 79.
ni inuitatum ad hereditatem omnem legitimam, sed eorum
tantum qui proximo sit Tempore mortis Testatoris, idque
ex iocura voluntatis deducitur, quoniam alias inuitatis
futura erat institutio scripti heredis, cum vix possit quis sine
herede decedere. An. l. ex facto. ii. §. si. iuncta. gl. vi.

Herede. §. ad Trebel. ita Calaneus §. n. 23. quem sequitur
Cotta. in §. p. §. et quid sit tantum. n. 76. Sanc vo-
luntatis iudicium necessaria iuris rat. confirmans & probans
illius ex decessione non posse procedere si filius in potestate
fuisset positus in idit. quia eius pterit. esset nullum
ut. dixi atq. Dix. q. si abstineret se ab hereditate pa-
terna valeret ex aequitate ut. x. l. filio pterito. se-
in iusto nupto.

n. 20.

Ad quibz dicit Vera interpretatio ad l. si quis ita.
& secundum eam neg. e. dari substitut. sine institut.
neg. legitimum positum in idit. censi institutum &
Bart. §. q. multo minus deduci debuit ex pr. l. Gallus
iuncta l. cum in ut. 37. de hered. instit. quia in filio
Galli p. p. filij instit. sine qua nullum est ut. de
vocat. Scebola in §. in omnibz. eiusdem. l. & not. Hair.
v. posse. in pr. d. l. Gallus. Vbi dixi latius. Sic etiam
in l. coheredi. §. si. §. institutio filij p. p. sed
q. de ea n. dubitabatur n. exprimitur, satis enim aperte
insinuat l. c. eam p. esse dum ait. Substitutum vocatum
e. ad partem in qua filius fuerat institutus. quo institutio
in p. nullatenus posset deduci ex verbis additione libz quibz
receptam fuisse substitut. refert. l. c.

Ad Bart. n. 17.

n. 21.

Explicat Bart. quibz verbis recipiatur Vulpaeus
substitut. & ait. V. quo referuntur ad institutum
debere e. negatiua, qua ad substitutum. affirmatiua,
id q. aliquando dicitur exp. re, aliquando tacite, ut
in exemplis & iuris adultis a Bart. Quam. reclusionem

Receptam Testantur & explicant. Socing an. 14. Rip.

31. Paul. ianicius. de Substitut. c. 2. n. 48. Boer. Decis.

38. n. 12. & approbat per l. 2. u. 5. p. 6.

Sed obstat lex quam Bart. allegat in l. Titius. 24. n. 82.
cum l. sequenti. de Hered. inst. Sed respondendum e' in
specie opposita. sub Verbis affirmatiuis n' e' v' negatiua
illa scilicet, Si alter n' supervixerit tempore mortis meae, alter
sit Heres; atq; ita uterq; Heres vocatur ad p. alteri pure
datam per Vulgarem & quidem recipit, ut voluit Bartolus.
in l. Lucius. n. 4. §. 5. t. recepty ex Ripa §. n. 18. Couar.
in c. Rainuncius. §. 7. n. 2.

Qua rat. motus Bart. §. n. 17. v' item substit. n. 83.
tacita. Docuit in specie d. l. Titius. ideo vocari substitu-
tionem tacitam, q' n' exprimunt v' negatiua, sed tacite
insunt.

Propius tm e' de intelligam cum Ripa §. n. 110. n. 84.
substitut. tacitam e' dici, q' solus primus gradus fuit expri-
sus Verbis, & sub eis stinetr alter gradus. quoniam illud
Verbum. vter eorum. eam vim habet ut scilicet ex institu-
tis n' supervixerit alter admitatur, atq; ita merito dicitur
inesse substit. tacita, tm q' stinetr sub Verbis denotantibz
prima s'cura solam instituit. Hac tm tacita substit. in casu
impotentie solum videtur admitenda, scilicet. Vbi alter ex be-
redibz vno Testatore moriretur, quoniam hac v' sterborz
vivet. / ad mortem Testatoris sunt referenda. l. per. §.
de ut. Tutela. Vbi notant Bal. & Imola. & ad multos
iurium interpretat. gbat Costa lib. 1. secte. c. 11. & in
p'vula g. expendit idem Costa in l. Cum tale. §. si arbitratu
limit. §. n. 3. de vdit. & demonstr. facit lex per arg. ab spe-
ciali v' astrario sensu. l. in ditionibz. 18. in pr. es. u.

n. 25.

Quo fit ut si uterq; superiuxerit Testatori, alter
tamen, deceferit ante aditam hereditatem alter n' admitta-
tur ex substitut. qua ad illum ut pote uterq; n' potest
extendi x. l. Commodiss. s. de Liber. & Post. secundum
interpret. s. traditam sed alter heres admittitur ad vac-
cantem portionem coheredis iure accrescendi, q' valde
vile ppter varios effectus qui resultant ex substitut. con-
iuncta cum iure accrescendi quos PP. notant in l.
in tit. C. de impub. Sed adhuc in p'dicto casu pbandum
videtur locum substitutioni extensa de casu ad casum
observant Fulcos. in l. si C. de institut. quem sequitur
Jass. colun. 2. Neg; obstat q' ad casum uterq; n' debet
fieri extenso, nam in pposita specie casus qui evenit n' e'
uterq;. ad cuius ppositionis explicationem sciendum e'
q' substit. vulgaris facta sub r' dicit. Sime vivo moriatur
ita exponenda e'. si heres n' erit ppter mortem contingentem
me vivo. atq; ita casus uterq; ille e'. Si heres e'. n' ille
si post mortem meam morietur. ideoq; ad hunc casum
fit extenso si modo institutus n' alita hereditate deceadat.

n. 26.

Sed p'dicta declarat' in legato n' pcedit, nam si uterq;
vixerit tempore mortis Testatoris uterq; admittetur. Si
alter ante deceferit admittetur alter ex substitut. Dicitur
hoc par causa e' hereditatis & legatorum, & ad hunc speciem
referenda e' equiparat' inter legata & hereditatem
quam ponit l. C. in l. idq; etiam in legato. ceterum si
post mortem Testatoris alter deceadat superites n' admittetur
ad eius portionem. ar. l. miles ad sortem. 75. s. pparte
f. de legat. 2. Sed ad heredem p'mortui transmittetur, quod
in hereditate scus e', quod ante adit n' potest transmitti. l. vuc.
s. in novissimo. C. de Cad. Toll. explicant Corn. in l. 2. n. 53.

Ad Bart. n. 18.

n. 27.

Proposit Bart. 4^m principalem q^m circa effect^m vult
gratis substitutionis, & docet. s. Verba negativa. Si heres n^o
erit. in nomine sui iuris sic e^t accipienda. siq^{ue} ipse
heres erit, aut mutata vult^o alium heredem n^o fecerit.
in nomine vero subiecto alieno iuri e^t conuerso. si alium
heredem n^o fecerit, aut mutata vult^o ipse heres n^o erit.
quam Doct^orinam. l. c. scripsit in l. pater fam. q. 5. l.
de hered. instit. & repetit^o l. h. in §. si instit. de vulg.
& ex ea ex aduerso pugnantib^{us} rationib^{us} dubia videtur
decessio casus oppositi in his iurib^{us}, nam si opinio Testoris
attendatur p^{ro} videtur attendenda. ut in l. quo loco. 2. o.
§. 1. de hered. instit. substitutus in totum videbatur
admittendus, cum institutus heres n^o extiterit q^{ui} seruus
erat, nec mutata vult^o alium fecerat heredem, quia
semper mansit seruus vult^o substitutionis extitisse vide
batur. si vero veri veritas consideretur, qua p^{ro}valere solet. §.
si quis rem. instit. delegat. cum alijs. ad act^{us} a Deco.
l. 176. Dominus serui videbatur in totum admittendus
excluso substituto, quoniam satis fuit q^{ui} seruus heres
instit^{us} alium fecerat heredem ut deficeret substitutionis
vult^o, nam si in nomine libero mens Testoris e^t, q^{ui} simul
tauerit vult^o & seruus sit fact^{us}, adquirendo nouo
Domino, excludat substitutum; cur non credatur idem,
vult^o si iam temp^{ore} testamenti alieno iure subiectus
erat. arg. l. si iam fact^{us}. §. de condit. & demonstr. q^{ui}
recte notat & declarat Viglius. in d. §. si. n. 7. §. & 9.

Deducens propter defectum rationum, quae dubiam
rem faciebant medianam viam eligere Tiberium Caearem
in l. hoc Tiberius. de hered. instit. Et in hoc à iuris re-
gulis recederat, quae docent substituti locum non esse in-
terim dum institutus admittitur. l. 3. §. de adq. hered.
Et itriusque; rursum non esse admittendum, ut dicemus in ad
n. 27. Bart. neg. substitutus ut Coheres nullo casu
videtur admittendus. l. Verbis civilibus. 7. §. hoc. t. atq; ita
casus oppositi difficultas efficit ut iuris regulae laxarentur
et in iura saepe stringit ut pro regula tradit in l. ambiguis
§. quoties. de reg. iur. et exempla plura refert Lincol
in l. 2. C. de rescind. vendit. 2. §. c. 4. n. 40. atq;
Soc ipsum voluit Bart. in d. l. pater fam. dum ait propter
iuris iuris repugnantiam diuisi hereditatem inter ins-
titutum et substitutum et simul admitti, et est recepta sententia
S. Socin. n. 31. Lass. in l. cum pponas. n. 22. C. de hered.
instit. Paul. icon. in tit. de vulg. n. 36. Et eam
probat Conar. lib. 1. d. de testator. c. 7. n. 5.

n. 22.

Sed adhuc superest non leuis difficultas in d. l. si pater
in qua solum semisem diuidendum esse inter Dominum
serui et substitutum scribit. l. C. neg; explicat cui dari
debeat alter semis, et ad Dominum serui pertinere scri-
bit gl. ff. de Doming. instituti. in eadem l. si pater. et in
d. §. ff. de partem. in ff. et receptum aperit Papa S. n. 116.
Lass. in d. l. cum pponas. n. 22. Verrius. in c. rannuncius.
n. 398. Et probari videtur in eadem l. si pater. dum proponit
seruum adiuuasse in usu Domini, atq; ita totam hereditatem
ei quaesitam. Et cum i. C. dicat. semisem diuidi, infer-
ruat alterum semisem manere penes Dominum, cui
seruus totam hereditatem adquisierat.

Sed Polig in tit. de Nuptari. 3. paritula. n. 30.

Q Corra. in l. post aditam. n. 35. C. de Inpub. substituto de
rum ea putant.

n. 89.

Sed neutra Opinio Vera e', quoniam tota hereditas
in qua data fuit substit. diuiditur inter Dominum serui
& substitutum, idq; significat d. l. Q Soc Tiberio. 3. nam
diuisa hereditas e'. / Q Iulian. in d. 5. si. quatenus ad
partem admittit substitutum. / quo nomine dimidia spon
fiat. l. nomen filiarum. 264. §. portionis. De Verb. sign.

n. 90

Vtcrius fuit qd se n'tota hereditas eet diuidenda
frustra. l. C. duas diuisiones hereditatis fecit, cum vnica
rem explicare potuisset, dodrantem vni, quadrantem alte
ri addicendo.

n. 91.

Deniq; qd si aequa e' ambigua voluntas in fauorem
heredis ac substituti n'e', cum maior pars vni quam alte
ri detur, qd si in alterum fauorem magis vrgent rationes,
n' solum ad semisem sed ad totam hereditatem vsequem
dam Valere debent, quare retinenda e' sententia Beoghibi
in d. 5. si. docentis, diuisionem equaliter fieri inter
substitutum & Dominum serui, quam de vtriorum ample
tante Viglius, Claudius, Wesembœgius, & Patou. in d.
5. si. Conan. lib. 10. c. 7. n. 5. Lonoty. in tit. substitutionum
axiomate. 23. Cuias. lib. 17. obseruat. c. 21. Volonius. lib.
6. declarat. iur. declarat. 25. n. 23. Menchaca de success.
porepu. §. 1. n. 14. & 15.

n. 92.

Neg; vtrarium pbat te in d. l. si pater. qd b. p. seruis
in semisa tantum fuit in pte, et in eo substitutus habuit
ideoq; semis ille diuidit. Et idem ius sit de parte quo ad
partem, qd e' de toto quo ad totum. l. quo de tota. De rei
vindicat. idq; vbat ex eo qd seruis habuit coheredem

Sempnium, qui eidem fuit substitutus, atq; ita oportuit inter eos primum diuidere hereditatem iure institutionis, et iterum semisem serui Donato obuenientem inter ipsum et substitutum diuidere.

n. 93.

Neq; diuinae hae intersit retenta lect. quam in antiquo libro reperisse Testator Alciatus lib. 1. distinctionum. c. 2. ita ei; si heres n' est Sempnium coheredem substituerit. quam habent in parafrafi ad hunc tit. c. de effectu Vult. col. 2. Polus in tit. de Vult. 3. particula Balaung. et Claudius in d. g. f. Corra. in d. l. post aditam C. de Impub. n. 32. Monobaca. de success. creat. 2. p. lib. 2. in fi. g. 5. n. 24. quae lectio Imagis admittenda est cum obatissimorum Codicum, et magnorum Interpretum auctoritate nitatur. quam alia Cuiacij. lib. 27. obseruat. c. 21. qui p' arbitrio Verba illius te mutat, et p' illis alter seruis legit. Hic putans errorem ex notis tractum, et q' alter. et q' S. semis ee repositum. Ofi illa vox. Coheredem. n' est expressa necesse ee eam supplere ut Termini abiles pr'ponantur, ut alias fit in l. cum seruis. 14. Vbi notat ol. de manum. tit. 1. Trebatius. 21. g. f. cum l. seq. de hered. instit. iuncta ad. verbo perinde. 6.

n. 94.

Adde, de cisionem. d. l. si pater. et d. g. f. a que pcedere in filiofam. quem Testator sui iuris existimabat Vt notat ol. 1. in l. si quis filium. 7. de adq. hereditate recepta secundum Crauitam in l. cum filio. 2. p. n. 230. et 238. de legat. 1. qua sentia plene pcedit isto iure, quo per filium patri pleno iure querebatur hereditas aduentitia Vt in g. item Vobis. instit. per quas personay. Caterum cum Socii pietas aduentitiorum filio queratur, et Patri solus usus.

55
In usufructu. l. Cum oportet. C. de bon. quæ lib. Duoq;
inter Patrem & Substitutum fiet in usufructu dumtaxat.
Cornelius. in l. Cum pponas. in fi. C. de hered. instit. & l. ias.
n. 22. Alex. in d. l. cum filio. Vbi receptam opinionem
afferit Ripa, ut ipse n' leui fundamentis magis pbat omni-
no excludendum e' substitutum, & sequitur Crauetus. in
d. l. cum filio. 2. p. n. 243. delegat. 1. Violius. in d. §.
fi. n. 2. & 3. quibz ego accedo.

In Monacho Religionem p'fesso bonorum capacem
in duri quam Testator instituit putans eum e' sui iu-
ris cum sis n' possit nihil sibi dari, sed totum monas-
terio, pcedit decisio illorum iurium, ut 2° tract. pbat.
Violius. d. n. 3. in fi.

n. 95.

Sed sis oibz obstat l. Cum pponas. C. de hered.
instit. in cuius priore parte ad totam heredit. ^{em} admitti-
tur substitutus. in 2°. qua e' in vi. quod si vr. / a tota
excludit per dominum Serui. Cui difficultati respondit
b' Fulg. n. 4. Cumanus. in d. l. sigatur. n. 5. Paldung.
& Violius. in d. §. fi. n. 10. In prima parte Testatorem
ignorasse additionem heredis, nihilominus tñ totam heredi-
tatem pertinere ad substitutum, q' Testator fuit miles,
cuius sola voluntas in testando spectatur reiectis iuris
substitutibz, atq; ita p'ualet opinio Testatoris, secum dum
quam alteri hereditas n' erat querenda, sed ipsi institutus
atq; ita si ipsi n' queratur substitutus admittitur. At vero
in 2°. p. ad totam hereditatem admittitur dominus
serui si adeat iure Domini, q' Testator sciebat addi-
tionem heredis.

n. 96.

Verum hec interpretat. ex eo n' videtur admit-
tenda, quoniam in prima p. illius. l. p'ponitur stare

n. 97.

De Voluntate Testatoris nollentis hereditatem per heredem
alij acquiri, ut ostendunt illa Vr.^a nec per eum ad alium
quemquam hereditatem pertinere voluit. / quo casu & si
Testator n' est miles ppter istam voluntatem Testatoris
de qua presupponitur stare admitteret substitutus. quo
aro. gl. pen. d. vi. itam nota. / generaliter intelligit eum
ita in utraq; parte in quo libet Testatore etiam n' milite
& in prima loqui Imperatorem qd' stat de voluntate
Testatoris volentis heredem institutum sibi & n' alij
querere hereditatem ut tunc substitutus admittatur ad totam
hereditatem cum ei cui Testator voluit n' fuerit quesita.
In 2.^a vero parte stat Testatorem ita de manu admisisse
substitutum si institutus sibi aut alij hereditatem non
quereret, tunc atq; adveniente seruo iusu Domini exclu-
ditur omnino substitutus. quam interpret.^{ens} repetit glossa
fi. in d. l. si pater. et Ripa dicit Junem. 5. n. 115. pbat
Conan. lib. 10. Tentatorij. c. 7. n. 4.

n. 98.

Sed hac sententia quo ad 2.^m partem illius tx.
difficilius Violio, & merito, quoniam in ea decisio
Imperatoris n' refertur ad voluntatem Testatoris, sed
ad iuris dispositionem. pterea Credibile n' e' Impera-
torem Alexandrum interrogatum de Casu dubio res-
pondisse de casu claro.

n. 99.

Qua ppter p'babilius nisi videtur qd' ad eum
tx. scripsit Cuiacius. lib. 17. observat. c. 21. q. 6.
ppositam diversam e' ab ea qua tractatur in d. l. si
pater, & in d. g. fi. ppter diversitatem facti. nam in
his iuribus aperte presupponitur Testatorem errasse
in ditionem heredis instituti, dum existimans eum
esse liberum heredem instituit. at vero in d. l. cum

Cum proponas. n. d. abbat an existimaret eum liberum.
quoniam verisimiliter credi poterat cognovisse Testato-
rem institutionem heredis instituti cum eēt servus ipsius
Testatoris parte.

56
n. 100.

Neg; ostendit q. Testator Iulianum ut libertum here-
dem instituerit, quoniam ex hoc n. sequitur necessario exis-
timare eum eē liberum, quia ~~proviset~~ sciens eum eē
servum falsa illa demonstrat. v. utens libertum illum ap-
pellare. excedit enim sepe Testatoribus in herede instituentibus
falsa demonstrat. l. falsa demonstrat. de delit. et demon-
strat. et in terminis d. l. cum proponas. p. supponit l. ex his
verbis. 7. C. de test. militis. et ideo in casu ambiguo pro-
positio necesse fuit distinguere an Testator per errorem cre-
dens eum liberum instituerit, ut tunc hereditas substituto
queratur si modo per heredem alij acquiri voluit, quod
si de hoc n. esset nihil decidit Imperator, et ideo manet
in dispositione iuris, q. extat in d. l. si pater. an vero sci-
ens institutionem servi falsa demonstrat. v. si fuerit servum
appellans libertum, et tunc satis ē q. per eum domino he-
reditas queratur ad excludendum substitutum, secundum
quam interpretat. em. Imperator in v. q. si. mutat casum, et
loquitur in Testatore sciente, ut interpretat Viglius et Cu-
iacius. . . .

n. 101.

Sed adhuc superest difficultas in eo te. nam cum ser-
vus p. parte eēt ipsius testatoris qui eum libertum instituit
et libertum appellavit videtur ex hoc ei libertatem dedisse
et cogendus erat alter domini partem suam vendere. x.
l. 1. C. de summi serus manum. atq. ita q. libero regu-
rari debuit. l. duobus. 30. ad fi. de liberali causa. et
nequaquam sibi debuit querere heredit. et substitutum omnino excludere.

n. 102.

Sed Sui arg. Respondendum e', pcedere qdo Testator sciens conditionem serui communis ei libertatem reliquit. at vero in d.l. cum pponas. in prima p. loquitur qdo Testator errans in dicit. serui eum ut libertum instituit, atq; ita n' scilicet animus dandi libertat. ut in d.l. ex his verbis. Vi. si n' errore ducus libertum se crediderit. Un 2. vero p. l. Testator sciat eum ee seruum, quia tm instituit quasi quositurum hereditatem domino, it falsa demonstrat. usus eum appellauerit libertum, n' tm ex hoc colligitur scilicet animus dandi libertatem. Reliqua que Bart. ponit circa effectum vult. subit. sub hoc n. prequitur et explicat sub numeris seqq;

Ad Bart. n. 19.

n. 103.

Collige ex Bart. Repudiante herede instituto qui minor sit admitti substitutum, quamvis minor aduersus repudiantem actionem restitui posset, d' iterum ad hereditatem redire. Quod ante Bart. docuit gl. in l. 2. g. expectandi. Vi. repudiquerat. f. de secund. Tab. et e' reluso d' minoris quam explicant et prequunt. Socin. G. n. 16. Rip. 124. Cor. in l. post aditam. n. 36. C. de impub. et hoc reluso prouenit a l. C. in l. et si sine. g. sed q' Papin. in l. g. si minor. g. Scauola. ff. de minor.

n. 104.

Neg; obstat q' instituto sit spes adeundi hereditatem, quod sufficit ad excludendum substitutum. l. quando. de acq. hered. nam hoc pcedit vbi instituto nondum repudiavit hereditatem, n' vero qdo speciali beneficio restitutionis ad eam pt' admitti quoniam restit. n' e' in consideratione ante quam impetret. l. exceptiones.

J. infi. de exception. l. 4. §. 1. de fidei omis. libert. quem ex ad
Soc expendit Bart. in l. inter stipulantem. §. Sacram. n. 7. de
Verb. oblig. & exornat Tiraque. De retractu linagior. §.
 glo. n. 58. Et in regulare de futura n. sint in consideratione
l. cum Iuliano. 6. v. qui aduentitij. ff. qui. et a quib. l. 1.
ff. de in litem iurando.

Sed obstat l. intercedit. 18. §. de Adit. & demonstr. n. 105.

Vbi resit^o antequam impetrat^r & recedat^r est in consideratione.
Sed respondendum est resolutionem, procedere vbi actus de S.
sortitur effectum, tunc enim resit^o n^{on} est in considerat^o ad ipsum im-
pediendum. Vbi vero actus de S. n^{on} sortitur effectum, veluti si
sit aditionalis, futura resit^o est in considerat^o, maxime ad eum
actum sustinendum, quomodo procedit de in d. l. intercedit
& explicant Cor. in l. si is qui p^{ro} emptore. n. 70. de Vucap.
At. in tit. p^{ro}sumptionum. p^{ro}sumpt. 33. Peral. in. C.
si titio & ei. n. 9. de legat. 2.

Ex qua resolut^o inferitur. l. §. inter terminis. l. n. 106.

Pomponius. 29. §. de adq. hered. si Pantonis datus est substit^o
tibus possit adire hereditatem n^{on} obstante resit^o, que p^{ro}pter
iustam ignorantiam, recedi p^{ot} heredi Pantonij, quamvis resti-
tut^o p^{ro}posita & impetrata, ad heredem Pantonij redeat hereditas.

Secundo deducitur inter terminis l. §. C. de repud. n. 107.

hered. Substitutum statim est admittendum n^{on} expec-
tato triennis, q^{ui} filio recedatur ad reuocandam absten-
tionem, quo stant^o heredis sui n^{on} minus facit locum substi-
tuto quam repudiatio extranei. Bart. in l. 3. n. 1.
de adq. hered. recepto ab Alexan. et Socin. §. n. 16. At.
63. Guill. Bened. in c. Raynuncius. in materia de
Vulgar. n. 63. C. in c. si pater. v. Subsequenter. n. 16.
& 17. quamuis straniam sententiam, est sic Substitutum

n. 107. n. debet admitti interim dum filius reuocari possit,
 abstentionem defendit Paul. & Fulgoser. in d. l. f. et
 Ruin. §. n. 48. Baldui. in principio instit. de vulgar.
 An atq; postquam admissus e substitutus filij
 intra triennium reuocari possit abstentionem trouer-
 sum e inter Interp'tes, vt refert Cald. Perier. in l. Si
 curatorem. v. l. §. n. 44. Cuius articuli resolutionem
 late prosequitur.

n. 108. Net; his que ad declarat. em. l. f. dicta sunt obstat
 q; vulgo dici solet. Dat. substituti vulgaris tolli suitatem,
 atq; ita illius te decisionem n. pcedere dato substituto
 vulgari vt placuit Perier. n. 43. v. ex quib; nam omisso
 solut. Soc. n. 16. qui p'dictam declarat. em. restringit ad certos casus
 in q; p'dationem substituti suitatem n. tolli, vt defendi ad l.
 filius heres. de liber. et Posthu. et mox dicam.

Ad Bart. n. 20.

n. 110. Proponit sub Soc. n. Bart. q. pertinentem ad alterum
 effectum vulgaris. An sult decedente instituto ante
 quam aseat, admittatur substitutus, an potius heres in-
 tituti in quem fit transmissio iuris deliberandi. X. l.
 cum in antiquiorib; C. de iur. deliber. Praferri sub-
 tituto e immunes delusio. Las. §. n. 43. Socin. id. Alc.
 78. Guill. Bened. in. c. Raynuncius. in tractatu de
 vulg. n. 78. Ant. Gom. i. tom. v. c. 3. n. 25. et c. 9. n. 50. Cost.
 in. c. ripati. v. Sabens. n. 22. Menoza. de succes. v. §. 3. n. 24.
 Et Soc. delusio pcedit etm. in herede, in quem fit
 transmissio ex potentia sanguinis. X. l. vnicam. C. de

n. 111.

Sic qui ante apert. Tabul. v. aliosq; d'auitum vel d'auitum
desiderium. / que v. ad hoc expendit Bart. 5. et e'rupta
eporum interpretatio secundum Ant. Rubicum. ibidem n. 73.
Las. in d'illo. 201. n. 4. lib. 2.

58

n. 112.

Sed strariam secundam p' substituto in utraq; trans-
missionis specie defendit Angel. in l. si pater familias. n.
4. s. de hered. inst. Ruin. 5. n. 56. Copan. lib. 20. c.
7. n. 6. et secundum eam. soluit. Inubuit Joan. Nilius.
116. n. 17. lib. 1. et multa argumenta. in eius format.
aducent Salic. in l. cum antiquiorib; n. 7. Rip. 5. n. 138.
Politus in tit. de vulg. 3. particula. n. 93. Tacius. de
substit. c. 2. n. 13. Leonius. in es. tit. c. de vulgari. n.
147. Corr. in l. post aditam. n. 42. C. de impub. Quia
argumentis qua Bart. aduicit p' sua opinione. satisfaci-
unt, et ego addo, n' p'ari in l. viii. v. alios. qui
n' debet referri ad substitutos. p' vt Bart. vult, q' si
n' dicerentur succedere d' desiderium Testantium, cum
potius succedant secundum eor; dispositionem. quare
illa v. referenda sunt ad fidei strarios quib; deferabatur
hereditas si heres ante apertas Tabulas accederet. quia
ea l. corrigi Imperator Theodosius in descendentibus,
vt quamuis si decedant ante apertas Tabulas, transmit-
tant hereditatem ad quoscumq; descendente, excluso
fidei, vt latius prouabi ad l. ventre preterito. de
adq. hered.

n. 113.

Sed adhuc defendi potest Bart. opinio. pro
qua facit l. l. vicia. 3. cum atm. C. de cadu. tollen.
Vbi substit; dicitur in his casib; in q; n' fit transmissio.

n. 114.

Secundo q' in quibus casibus admittitur transmissio
us ad eundem morte heredis n' extinguitur, sed manet in

hereditate transmitentis, illudq; cum ceteris bonis heredi
relinqui, ut observat gl. in l. substit. 42. ff. de acq. her. dom.
et explicat Bart. in l. qui duos. n. 11. ff. de test. du. b. Crocy
in l. n. solum. §. morte. n. 40. De noui opere nunciacione.
atq; ita cum ius ad eundem reperitur in hereditate transmiten-
tis, & ex eo potest adiri hereditas, excludendus est substitutus
per eum qui adit ex iure transmissio, n̄ tanquam ex persona
sua, sed transmitentis. l. si quis filium. ad fi. C. de transf. lit.
atq; ita militat hoc casu Reg. l. 2. §. de acq. hered. Nec dicitur
hoc casu extitisse alit substitutionis cum primus heres subie
ligatur per fictionem iuris.

n. 115.

Ex qua resolut. facile dissolui possunt straria partis
arg. Sed an Bart. exclusio predat in herede in quem fit
transmissio ex potentia substitutionis. d. l. 3. C. de iur. deliber.
l. apud testat. C. de suis et legit. hered. strouersum e. & Bart
insinuat hoc quoq; casu ius transmissionis potentius e. iure
substitutionis. dum allegat tex. in l. si quis filium. §. i. iuncto
principio eiusdem l. §. de adq. hered. idq; ex mente Bart.
deducitur, & receptum testat. Ric. S. n. 71. et in l. si filius
qui patri. n. 52. §. hoc n. et secundum hanc opinionem
resoluit Paul. Vileo. 222. col. fi. lib. 3. Alex. consil. 4.
lib. 2. et ego existimo in hoc transmissionis specie magis
sine dubio preedere Bart. exclusionem, q̄ in ea hereditas
transmittitur tanquam iam acquisita, cum suus ipso iure
heres existat. l. in suis. §. deliber. et post. in alijs tamen
transmissionis speciebus tanquam querenda, ut ex s. dictis
apparet, & notat Saluetus in l. mi. n. 2. C. de his qui ante
aper. Tab. Alex. in l. ventre. n. 23. §. de adq. hered.

n. 116.

Vnde Cauendum e. a d̄muni quam resoluit S. Ripa

n. 130. qui docet in hac transmissionis specie Substitutum esse
preferendum, quam mouere n̄ debuit, q̄ per dationem Substitu-
ti Vulgaris tollatur Suietas, atq; ita ex ea n̄ potuit eo casu fieri
transmissio qua substitutum impediatur, et docet immutis
per tex. b. in l. si filius serus. §. de liber. et posth.

Non est Verus dat. Substituti Vulgaris n̄ tolli Suietatem
Et multis argumentis defendunt Chalanus. §. n. 57. Cor-
lib. 1. miscelan. c. 2. Ant. Gom. 1. tom. c. 3. n. 5. Sarmiento.
in d. l. si filius. an. 20. qui utriusq; partis argumentis
plene satisfaciunt.

Secundo colligitur a DD. ex Bart. in fi. Suius. n̄.
q̄ si Seruus Seres institutus repudiauero hereditatem
Statim admittit Substitutus per l. cum pponas. C. de
hered. instit. b. potuit enim quauis iubente Domino nolle
adire. quam resolutionem expressius ponit Salic. c. col. 2.
et defendit Corr. in l. post aditam. n. 45. C. de impub.
et receptam testatur Chalanus. §. n. 31.

Sed hoc conclusio neg. colligitur ex dictis Bart. neg;
Vera est, neg. immutis. 1.º apparet ex eo q̄ Bart. loquitur
eo casu quo Dominus vult ut adeat Seruus, qui perseue-
rat in sua nolluntate, quo casu certum est admitti Substi-
tutum; at vero quauis p̄cedit q̄ Seruus suo arbitrio
repudiauero hereditatem, sed postea mutata voluntate
iussu Domini vult adire. 2.º q̄ p̄dicta conclusio n̄ sit
Vera, quinimo Substitutus n̄ possit admitti statim q̄ Seruus
repudiat, sed expectandum sit per totum tempus vice sua
an mutata voluntate velit adire. p̄bat ex eo q̄ repudiatio
Serui facta sine voluntate Domini nulla est. l. Seruus dote-
lis. §. 9. l. solut. matrim. quemadmodum enim n̄ potest adi-
re sine iussu Domini. l. si quis mihi bona. §. iussu. de

59
n. 117.

n. 118.

n. 119.

N. 120.

adq. hered. ita n̄ potest repudiare eo invito. ex vob. i. p. ed. d.
Neg; satis facit huius ars. sicut dum patat n̄ cedere vbi
Servus habet vulgarem substitutum, quasi tunc videatur Testator
dedisse facultatem servo repudiandi sine Domini iussu. ars. l.
l. g. pponat. f. si quis omis. caus. tit. nam hae opinio nullis iu-
re placatur, imo credendum ē Testorem intellexisse additionem
Substitutionis: si heres n̄ erit. Et modo qui ius disponit,
sicut, iubente Domino interim dum in eius pote manet. Imo
q̄ prior opp n̄ sit imunis, sed straria stat ex traditis a Cast.
n. 10. Corn. 15. Alex. f. las. 22. in d. l. cum pponas. Polit. in
tit. de vulg. 3. particula. n. 16.

N. 121.

Neg; pro prima opinione facit tex. in d. l. cum pponas.
qua ē intelligenda in Servo nolente adire et perseveran-
te in eadem voluntate usq; ad mortem, nam si eam mutet
iussu Domini valebit aditio. l. 1. g. 1. f. si quis omis
causa tit. Advertendum tamen ē, q̄ substitutus ne
cogatur expectare per totum tempus vita Servi, poterit
a iudice impetrare ut arione tr̄ intra q̄ Servus adeat
vel repudiet iubente Domino, quo elapso admittatur Sub-
stitutus. ars. l. quandus. 67. f. de adq. hereditate.
cuius ars. instant Corn. et las. vbi proxime.

Ad Bart. a n. 21. usq; ad 24.

Tractat Bart. sub his numeris de Monacho
et filio familias hereditib; institutis, quibus datus ē
Substitutus vulgari, et quibus casib; id admittatur.

N. 122.

In Monacho Canonista docent, Monacho repudiante
heredit. n̄ admitti substitutum. si Monasterium eam velit

60
adire. quæ velut sumitur recepta e' apud eos in Benedict
in c. Raynuncius. in tit. De Vulgar. n. 92. Covar. in c. 1. n. 21.
De tit. mouente eo, q' ius aduendi n' manet penes Mona-
chum, sed transijt ad Monasterium, eo q' Monachus vbi p'fer-
sus e' n' habet velle n' nolle. c. fi. de tit. in 6. Cum ergo odit
ex voluntate pendeat. §. fi. de hered. qualit. Monasterium
p't adire, n' Monachus.

Purius, q' ius aduendi in bonis ei videtur, alias n. 123.
Enim n' amitteret p'cipit. Et amitti p'bat l. lt. 6. de iur.
Deliber. neg; estimaretur pecunia p'nt estimari p'bat l. inde
Meracius. i. 3. ad l. Aquil. at Monachus nihil habere potest
proprium p'pter votum paupertatis. c. cum ad monasterium
in fi. de statu monach. Ergo ius aduendi penes ipsum re-
sistere n' p't, et hanc opinionem testatur Benedictus vbi s.
vbiq; receptam e' consuetudine, quæ e' optima legum interj
l. si de interpretat. ff. de legib.

Sed strana sententia, scilicet q' monasterium n' possit n. 124.
adire hereditatem repudiante Monacho, defendit Bart.
in l. ii. §. n. 12. et i. 3. §. de adq. hered. Cui accedunt legiti,
Teste Socino §. n. 20. et in vbi. 52. n. 19. volum. 4. Corn.
vbi. i. 3. n. 4. lib. 2. p' quib; facit l. Deo nobis. De leg. et cler.
s. sibi defendat. et facit rat. q' Monachus per p'fessionem
n' amittit voluntatem, sed eam habet informem arbitrio su-
perioris. c. quorumdam. 24. c. si religiosus. 27. de elec. et
in 6. ex quo soluitur l. arrot. strana partis.

Neq; obstat 2. q' l. ius aduendi residet penes n. 125.
Monachum, hoc tm n' est. Et sibi, sed et Monasterio querat,
ex quo n' cadit votum paupertatis.

Qua p'pter p' resolut. Suiq; articuli dicendum est, n. 127.
ius aduendi penes Monachum residere, et ideo si decedat

ante quam adeat admittetur Substitutus, q^o Monasterium
adire n^o pot, ut docet S. Bart. n. 23. receptus per Ripam. n.
154. Cornus. dil. i B. n. 4. lib. 2. Et hoc casu pcedit
opin^o Legistarum, et fundam^o q^o ea adulta. Si vero Mona-
chus sine Monasterij licentia, et attentis iure ff. Monas-
terium n^o potuisset adire hereditatem, inspecto t^o iure
Noviori poterit eam adire, et in hoc casu cum Pontificis
Iuvenunt legistz, ea Vat, q^o Monachos hoc casu equipa-
rantur filio familias, cuius repudiat n^o impedit quomodo
pater in cuius e^o pote^o adeat hereditatem ex noua Iustiniani
Instit. in l. fi. C. de bonis quz libor. quam opinionem
amplectitur Bart. §. n. 2. Receptus Rip. n. 151. Iass. in l.
Cum pponas. n. 21. C. de hered. inst. et in l. 1. §. per seruum
qui in fuga. n. 14. de adq. poss. Vbi resoluit. Monachum
vl seruo, vl filio equiparari p^o ut vtilius fuerit Monasterio.

n. 128.

Sed obstat adhuc q^o dicitur d. l. fi. n^o videtur admitenda es
casu quo filius substitutum habeat, nam pater tunc n^o poterit adire
ad exclusionem Substituti. 1° q^o ad hoc ut excludat substitutum
institutum debet e^o heres, aut alium heredem facere per semet
ipsum. d. l. cum pponas. l. si pater familias. ff. de hered. instit.
at filius repudiando n^o facit patrem heredem, q^o repudiat
n^o ut acquirat sed ut amittat hereditas interuenit, ac
ideo n^o debet operari effectum strarium. l. legata inutiliter
§. de adimendis legat. 2° quia Vocatus a Testatore p^ofer-
tur ei, qui Vocatur a lege. l. fi. C. de neces. ser. hered. instit.
6. ad alios venire quot leges Vocant, sin^o alius fuisset sub-
stitutus. l. 2. §. si quis. j. de seum. Tabull. Vbi substitutus
qui venit ex disposit. Testatoris p^oferatur iuncto qui Vocatur
a lege, sed Pater Vocatur a lege, substitutus atm a Testatore,
ergo is p^oferri debet. 3° q^o repudiante filio qui habet

61
Coheredem admittit coheres excluso Patre. l. 2. ad Ufu.
nimirum, qd coheres venit per ius accrescendi, sed substitutus
pferatur coheredi, qui venit per ius accrescendi, ergo et Patri,
ex Vulgari R. si nullo Vincentem te. l. de accessionibz. ff. de di-
uers. et Temp. pscript.

Secd vir n' obstantibz e Verius et receptius filij re-
pudiat. n' facere locum substituto si pater velit adire, n.
nouam decisionem d. l. fi. qua pcedit etn si filio datus sit
Substitutus, q ex mente Bart. d. n. 21. Resoluit receptum
Ripa. n. 172. Tacius in tit. substitut. c. 1. n. 12. Quarens
in paraphrasi ad hunc tit. c. de effectu Vulgaris. Pro quibus
allegari solet te in d. l. fi. §. similisq. modo. C. de bon. quilibz.
t. quasi ipse Pater ab initio fuisset institutus, quibz Verbis
pater repudiante filio patrem quasi institutum admitti.
Eros. substituto locus ee n' debet. f. 3. f. de adq. hered. 2. qd
emendatio iuris antiqui, quo filius patri plens iure quere-
bat hereditatem aduentitiam indultat in filij fauorem
§. igitur liberi. imbit. per quas personas nosu adq. t. quem-
admodum nos liberis p. peximo. sed repudiante filio fauor
iprius considerari n' potest. Ergo ius antiquum eo casu mane-
bit. scilicet, cum patri hereditas quereatur, cum eet eo casu
decisio iuris noui, atq; ita cesare debeat eius dispositio. ex
R. l. adirere. §. quamuis. f. de iure patronatq. illud
q; nouo iure eo casu additur ut pater ipse sine filio possit adi-
re hereditatem, quemadmodum igitur sola repudiat filij sine
patri antiquo iure n' faciebat locum substituto. l. is qui heres.
§. fi. f. de adq. hered. ita naq; hodie fauor, imo pater solus
adeundo ex iure nouo, substitutum excludit.

Tercio quia Pater nouo iure adire potest sine filio, q
fauore ipsius patris intro ductum e. Ergo repudiat. filij

0.
n. 129.

n. 130

n. 131.

Pater et n. substituto pdesse debet, ne fiat 2.º Reg. l. quod favore. C. de legib.

Neg; obstat utriusq; opinionis fundamenta, non ad 1.º respondes ex s. dicit. q. cum repudiat. filij nullus sit momenti quo ad Patris p. iudicium, n. potuit per illam admitti substitutus, q. pater ex 1.º gradu succedit mediante repudiat. filij, atq; ita per ipsum Sors e' effectus, licet n. modo, de quo n. curamq; ubi idem resultat effectus l. Gallus. g. eius. in fi. l. de liber. et post.

n. 132.

Ad secundum respondes. Reg. v. l. 2. g. si duo. l. de secun. Tabul. pcedere ubi quis vocat a lege in subsidium, n. fiat 2.º eius regulas, ut dicitur in d. n. d. qui admittitur ne p. parte decedat Testator Testat. 1.º Reg. l. ius nostrum. de Reg. iur. que disposit. cesat cum Testator aliunde puenit sine inconuenienti; ceterum in nra g. Pater n. vocatur a lege in subsidium, sed principaliter et institutus et ideo eo extante n. debet admitti substitutus.

n. 133.

Deniq; n. obstat arg. deductum ex l. 2. C. ad offic. quoniam ea h. loquitur eo casu quo filius decedit n. repudiata hereditate, quo casu Pater n. pot. adire ex institut. filij, sed substitutus admittitur, ut eo deficiente caduente, nam Iustinianus facultatem adeundi sine filio solum dedit Patri eo casu quo filius inuito patre repudiavit, ut docet Bart. n. 23. recepta ex Ripa. n. 153. Aluat. 93. Bald. silio. 494. Volumine. 1.

Ad Bart. n. 25.

n. 134.

Colligitur ex Bart. q. si fidei commissum sit repetitum a substituto tacite n. expie, fidei commissarius praesertur.

62
Substituto Vulgari, si vero n' sit repetitum p'fertur substitu-
titus. Quam conclusionem defendit F. Ripa n. 160. et
receptum Tabulari Gom. 1. tom. V. c. 3. n. 8.

Sed Itaria, sicut q' fidei-misariis sine distinctione. n. 135.
p'ferat unq' e' ex Alex. 5. n. 27. Socin. 29. l. 1. s. 49. Alia.
97. Benedict. in c. Raynuncius. in tit. de Vulgari. n. 92.
Corra. in l. post. aditam. n. 43. C. de impub. Lorista. de Substit.
axiomat. 25. Lacio. in eb. tit. c. 6. n. 5. O in Sac sententia
inclinare videtur etiam Bart. in fi. Suius num. dum se remittit
ad l. facta. 63. §. Juliang. j. ad Trebell. Vbi fidei-misariis
indistincte p'ferendum e' docet per illum tex. qui hanc solu-
tionem p'bat secundum sectionem Florentinam, et primam
Casus positionem. gloss. Rursus fuit p' hac sententia quia
per dationem Substituti Vulgaris n' tollitur ius Trebell-
di heredem ut adeat ex Trebel. l. reusare. C. §. Titius.
ad Trebel. Et ita quando spes e' de instituto possit ad-
ire n' patet locus substituti. l. 3. j. de adq. hered. Sane
Vno casu p'cederet prior opinio. que p'fert Substitutum
Vulgarem, scilicet si institutus decedat antequam cogatur
adire, q' extinguitur fidei-misum. l. ille a quo. id. §.
fidei tit. in fi. 5. Ne prius heres. decedens fidei-misarium
decipiat. j. ad Trebell.

Ad Bart. n. 26.

Docet Bartol. per repudiat. om' heredis instituti. n. 137.
n' admitti substituto si heres sit indignus, sed locum fieri
Fisco, q' repudiat in eius fraudem facta p'sumitur, et est
recepta sententia Socini. 5. n. 10 Rip. 155. Alciati. 102. ex-
plicat Conan. lib. 10. c. 7. n. 5. Benedict. in c. Raynuncius.

Sub tit.^o de Vulgar. n. 94. & allegat Bartolus p̄ ista sententia
tx in l. si sequens. i. s. f. ad Silonian, qui necesse videtur
intelligendus cum institutus repudiat hereditatem, nam
si admisset nulla dubitat^o erat q̄ substitutus excluderetur
Secundo aduert tx in l. in seruitute. i. b. s. ei. f. de bon.
libert. quatenus p̄bat Patronum qui ex tit^o omisit portio-
nem in qua erat institutus, et sic fecit locum Vulgari,
Substituto, si postea Veniat per Contra Tabulas p̄ferri,
eidem Substituto, q̄ succedit in locum heredis instituti,
atq; ita Voluit Bart. fiscum eē preferendum, quasi
succedentem in locum heredis. Deniq; fuit l. in fraudem
45. de iur. fic. & idem q; iuris e' & sic quotatur, / quibz
Verbis docet l. C. fisco locum eē n̄ solum Vbi heres d̄
p̄sibit em̄ leois acquirit hereditatem, sed etn Vbi repudiat
& desinit acquirere, vt fiscum excludat.

n. 138.

Sed hec Bart. sententia n̄ e' indistincte admit-
tenda, quinimo Verius e' fisco locum eē repudiata per he-
redem hereditate. cuius sententia Summa Nat^o e', quia
Vbi institutus n̄ adijt nihil e' q̄ ab eo auferri possit fi-
cus, cui tunc demum locus e' cum heres adierit heredi-
tatem. l. necessarios. s. s. 1. et. ff. ad Silonianum
notat Bart. per tx b. in l. eius qui delatorem. s. fi.
de iur. fic. Greg. in l. fi. V. cosas. ff. p. 6.

n. 139.

Neg; obstat tx in l. si sequens. oradg. in quo tx
Verius e' heredem adijce hereditatem, nam alias n̄ effi-
ceretur indonius vt fiscus ei auferre posset hereditatem
vt in d. l. necessarios. s. i. neg; in contrarium mouere
debet, q̄ adita hereditate Substituto nullum ius habet
ad eam petendam. nam respondendum e', substitutum
eo casu p̄non dere hereditatem, q̄ si substitut^o videatur

63
expirare per aditionem instituti, ex quo tm facta fuit
ante iudicatam mortem defuncti sine effectu manet,
instit^o in persona heredis scripti, et ad sequentem gradum
translata videtur hereditas ppter illam mortem defuncti
q tm. l. c. n' admisit ppter illam rationem. nam pena
illius suius p'mium ee n' debet.

Rursus n' obstat tx in d. §. ei qui. nam inter illud n. 140.
casum et nostrum e' diuersa Nat^o quoniam t' Patronus
potuit suo iure admitti ad hereditatem per d' Tabullas
at in nostro Casu fideus ante quam adeat n' pot' heredi-
tatem vindicare.

Deniq; n' obstat l. in fraudem. de iur. fis. quia n. 141.
loquitur vbi dicitur de fraude heredis repudiantis eo q' filius
vt fideum excludat, qua sane fraus in dubio n' p'sumitur
l. cum quidam. 26. ab. tt. de iur. fis.

Ad Bart. n. 27.

Proposit Bart. dicitur Casus in quibus instituti et substituti n. 142.
ti cursus admittitur v. ordinariam R^o 1. e' in l. sigat
de hered. instit. de quo dixi late §. sub n. 18. Bart. Secun-
dus e' in l. si liberus patronus. 41. v. quid eroo. §. de
ben. libert. qui tm tx ex aliquoz sentent. n' pbat Bart.
conclusionem, quoniam instituti t' n' succedit ex instit.
sed beneficium decreti, de quo in ambiguis. 26. §. quoties.
de iur. l. ventre pterito v. ergo decreto. §. de adq. hered.
atq; ita illum v. interpretantur Ripa §. n. 116. Polit. in
tt. de vulgar. 6. particula. n. 54. Quoz opin^o nisi n' pbat
quoniam beneficium decreti n' adhibetur t' ad hoc vt patronus

n̄ succedat ex institut. sed ad hoc ut possit institut. em
pparte agnoscere, et ex parte repudiare. 2° l. 1. et 2. f. de
adq. hered.

n. 143.

Ex alio tm̄ capite defendi potest in eo ex n̄ violari R^o
prohibentem rursum instituti et substituti, scilicet quod eam habet
locum quoties substitutus vocatur ad diversam portionem, et
diverso iure datam, veluti cum Testator heredem ex parte
pure, et ex parte sub idit. instituit, et in hoc casu substituit
non deficiente idit. substitutus admittitur. Ut instituti sine vlla
iuris repugnancia. l. site solum. 27. f. de hered. instit. que ex
exemplo dicitur in specie opposita a Papin. patronum in
sua legitima censeri pure institutum, quod credendum n̄ est liber-
tum in ea gravare voluisse, cum n̄ posset in reliqua vero
parte videri institutum sub idit. si servum manumittat,
atque ita deficiente idit. substitutus admittitur ad portionem
illam diversam, et diverso modo datam. Et quamvis
huic interpretationi possit obijci, quod secundum Secreti Remedium
n̄ erat necessarium cum iure ordinario prederet de iuris d.
v. quid eras. 2. d. l. site solum responderi potest, decretum
necessarium fuisse propterea quod idit. n̄ fuit expressa quemadmo-
dum in d. l. site solum.

n. 144.

Sed an deus d. v. quid eras. prederat dubitari
potest, et Salicetus in l. quoniam in prioribus. col. f. docet non
prederat in filio, et eiusdem opinionis fuit Aebarranz v. 212

n. 145.

Contrarium tm̄ docet Bart. in f. huius nu. quem
sequitur et comprobatur late Cabrensis. in l. 1. de adq. hered.
Benedict. in c. Raynuncius. in tit. vulgar. n. 50. Favianus
in aut. novissima. n. 150. C. de iust. Quar. ad tit. de
adq. hered. c. de effectu aditionis. colum. ii. et dixi latius
ad l. 1. de adq. hered.

64
Ad Bart. n. 28. et 29.

Incipit Bart. explicare secundum effectum vulgaris n. 146.

substitutionis, scilicet, qd. n. pt incipere à secundo gradu quando primus omnino fuit nullus, et doctrina Bartoli rursus recipitur secundum Socinum §. n. 53. Rip. 161. Rinnum. 35. Late Corrasius in l. post aditam. n. 25. C. de impub. Conan. lib. 9. Comentar. 7. n. 10. et lib. 10. c. 4. n. 4. Cuiac. tit. 4. ad Africanum. fol. 44. Jacob. Conunaty. lib. 3. V. q. 2. 3. et ego dixi ad l. 3. §. fi. s. de liber. et posth.

Quod vero docet Bart. nepotem substitutum filio. 2^a n. 147.

Galli formulam admittendum esse si filius emancipetur per tex in l. Galli. §. et quid sit tantum. V. et quid si nepos. Et rursus receptum sit ex Ripa §. n. 203. Aliat. 117. Lass. in d. §. et quid sit tantum. 1^a lectura. n. 45. Fortunio. n. 196. e. tm. falsum, quoniam emancipat. filij heredis instituti n. facit locum nepoti substituti, cum filius ipse emancipatus ex institut. possit adire, atq; ita expiret substitutio nepotis l. post aditam. C. de impuber.

Neg; iterum joat tex in d. §. et quid sit tantum n. 148.

qui casum emancipationis n. pponit in filio sed in nepote, ut apparet in V. et quid si nepos. qui sane nepos in eo tex. et in tota serie illius l. n. pponitur institutus, sed potius pteritus, quia institutio nepotis n. requiritur p forma et solemnitate uti. quemadmodum filij. in pr. de ex hered. liber. in V. sed n. ita de filiabus. Expressi late in d. §. et quid sit tantum. in V. et quid si nepos. secutus Cost. in 3. p. §. et quid sit tantum an. 21.

Ad Bart.

Ad Bart. n. 30. Cum
Tribus seqq.

n. 149.

Prosequitur Bart. secundum effectum Vulgaris sub-
stitutionis late disputans an ^{ut} possit incipere à Tacita
Vulgaris, an vero requirat adit. ^{em} Heredis scripti. Et pcedit
Sic q^o lo casu quo filius Sabuit coheredem, nam si solus
pponatur heres institutus inepte quaerit an per adit. ^{em} firmatur
Vulgaris, cum potius extinguat. l. post aditam. C. de impub.
dati: erro Terminis Sabulibz, scilicet cum substituto datus est
coheres. antiquiores, quos ^{5.} refert Bart. docent q^o si filius,
Vbi datus pupillaris substitutus, se abtineat, necessaria e^t cohe-
redis adit. ne alias ea n^o interveniente corrumpat Vulgaris,
quemadmodum & pupillaris. l. 2. §. ad. f. 5. t. p. quibz facit
l. apud Iulianum. 11. §. idem Iulianus. f. ad Trebelian.
Vbi dicit, substitutum pupilli n^o posse adire nisi hereditas
ab aliquo ex coheredibz adita fuerit. 2. l. itatm. 27. §.
a patre. 10. t. Vbi adit. coheredi desideratur. 3. quia
cum pupillaris expra corrumpat n^o adita hereditate. d. §.
ades. Vitiari debet & tacita, ex Reg. q^o Vitiato expraso
Vitiatur & Tacitum. l. 3. §. fi. iuncta gl. v. ad Bauvien-
dam. v. responde si vultum. ff. de Seruit. vltimoz.

n. 150.

Sed Italianam sententiam amplectitur Bart. n. 32
per tex in l. neg; enim. 18. alias incipit. idem e. §. fi.
j. de milit. 11. Vbi ^{ut} incipit à Tacita Vulgaris intentas sub
fidei iurisfaria iure singulari. 20. l. Antonius. 42. ff. de fidei
iurisf. libert. quamvis illius tex inductionem Parisi ratio-
nibz effugere Tentet Ripa. n. 162. Secundo facit q^o Bart.

68
L. supater filium. 26. j. f. t. x. interpretat. ^{em} et casus posit. ^{em}
gl. f. v. existet. v. qualiter. quam defendit & Alex. &
Ced. in prima p. capituli supater. v. eidem filio. n. 38. Donig;
fuit Vulgaris leg. q. equalis e' potentia taciti & expressi.
L. cum quid. ff. si certum patat. Unde quem admodum
4mo potest incipere à Vulgari expressa, ita et à Tacito.
quam opinionem receptam testantur S. Aret. n. 15. l. 1. s. s.
57. Aciat. 105. Imol. d. d. l. 158. n. 5. lib. 2. Benedictus
in c. Raynuncius. in tit. de Vulgar. n. 98.

Neque strarium potest in §. idem subianus. q. n. 151.
Dum negat substitutio ius succedendi ex substit. ^o intelli-
gitur de pupillari ex is qua plene resoluit Aciat q. 5.
n. 105. Sic et in §. a patre. intelligendus e' in pupil-
lari, ut S. voluit Part. q. N ex eo fit manifestum, quia
substitutio fuit facta filio exheredato, quo casu pupillaris
q. poteststinere Vulgarem, quo fieri n' potest nisi heredi scripto.

Denig; n' solat q. vitato expresso dicitur et tacitum
quoniam hoc procedit qd tacitum stinet sub expresso acce-
ssorio, & quodvis utrumq; tendit ad eundem finem, ita
ut sit in utroq; eadem rat. Caterum si tacitum N accesso-
rium sit aequo principale, & ad diuersum finem tendat,
cesat p'dicta reg. l. si fideiusor. 52. alias e' §. Iulianus.
L. si tui legat. & e' notat gl. v. n' poterit. v. item nota
de legat. l. l. sicut. s. iunda. l. & si transfaram. f. &
adimendis legatis. l. plane. 34. de legat. l. 2 idemq; e'
& si n' sit eadem rat. vicandi tacitum. l. 1. §. 1. ff. quibz
modis pign. v. hyp. soluit. Cum ergo tacita Vulgaris aequo
principaliter stineat, & n' sit ad eundem finem adquam
pupillaris, neq; in ea militet eadem rat. n' debet vicari
quamuis pupillaris corruat, ut bene explicat Curcius in

n. 152.

n. 153.

L. Precibz. n. 10. C. de Insub.

Ex quibz resoluta alia q^a, quam sub his numeris
proponit & disputat Bart. an si filius cui facta e pupilla-
ris ex p^a decedat duo Patre extrinque Pulgaris tacita
qua sub ea stinet. In qua q^a duas rursz strarios refert
Ceballos in pract. questionibz q^a 106. loco tamen reiecta
opinionem Dyni, quam Bart. implet, & omnia distinet.
Bart. qua plerisq; displicet, Veriorem existimo Sententiam
ob. in l. lex Cornelia. 23. v^o. n^o existimo. f. Soc. t. dounig
Substitutum ex Pulgari subtit. e^o admitendum ad bona
paterna. quam opinionem defendunt & Strarji argu-
mentis plene satis faciunt Meiat. 5. n. 122. & post
alios Couar. in c. Rairuncius. 5. s. an. 5. Cost. in c.
p^a pater. v^o testatore. n. 2. Mench. de success. creat. 5.
21. n. 242. Mant. de iudic. lib. 5. tit. 6. n. 11. Ex quoz
dictis cauendum e a distinct. Bart. 5. n. 33. & sine
distincte tenendum, q^a si Postumo facta sit substitutio
pupillaris, & fiat abortus, admitte substitutus ex Pul-
gari ad bona patris. l. pen. iuncta gl. v^o substitutus. in
fi. ff. de ventre inspici. Resoluit rursz Meiat. n. 123.

Ad Bart. n. 34. vsq;
ad num. 44.

n. 154.

Proponit sub his numeris Bart. 3° effectum
Pulgaris substitutionis, scilicet, q^a sub se stineat tacitam
Pupil. qua de re diximus aliqua 5. ad nu. 3. Bart.
& plura pertinent ad materiam Pup. de quibz dicturus
sum ad l. 2. Suius. tit.

Ad Bart. n. 44.

Un q^o Bart. pponenda e' exclusio negativa, scilicet, n. 155.
 plegata n' venire in substitut. Vulgari, & Ultra iura
 qua Bart. allegat addendus e' melior te in l. Sextiam.
 Si. de legat. 3. qua exclusio declaranda e' cum Ripa
 §. n. 272.

Ad Bart. n. 45.

Quod §. docet Bart. suum heredem cui datus e' substitutus
 n. 156.
 Vulgaris de necessario fieri voluntarium, sicut
 defendi possit declarando hanc elusionem cum Sarmison.
 in l. si filius heres. §. de liber. & Postb. n' tm inde sequitur
 tolli in filio suitatem, qua separari pt necessitate aduendi.
 Et ideo admisa Bart. doctrina dicendum e', filio cui datus
 e' Vulgaris substitutus ad hoc manere suum heredem
 Et dixi §. ad n. 20. Bart.

Ad Bart. n. 46. 47. &

48.

Incipit Bart. explicare Ultimam q. quam n. 157.
 pposuit sub nu. 4. ad fin. scilicet, quibz modis Vulga-
 ris substitut. extinguatur. Et docet extingui per adit.
 heredis scripti. l. post aditam. C. de impub. n' solum
 quo ad vocatos in secundo gradu, sed etm quo ad ve-
 riores. l. Cum in ill. §. 37. §. de hered. instit. l. si mater. 33.

§. 1. f. 5. t. Exornant late Gomez, 1. tom. P. c. 3. n. 35.
 Menzara: De suces. creat. §. 24. n. 34. Sed qd
 Bart. subijcit, qd si substit. ita decepta sit: Si Titius et
 Seius heredes n' erunt Caium substitui. Pro aduente
 substit. extinguit, neq; partis alterius defucentis perti-
 net ad substitutum. / Difficili videtur ex sequentibz.
 1.º qd ius substitutionis potentius e' uera accrescendi
 l. 2. §. fidus. ff. de secund. Tabul. atq; ita substitutus
 in port. n' adquisita, et repudiata pferri debet iuncto
 Rursus. qd in specie Bart. pluralitas resoluitur in sin-
 gularitatem. ar. l. heredis mei. 57. §. cum ita. l.
 Lucius. 33. §. Caro. f. ad Trebel. atq; ita cuiuslibet vide-
 tur datz substitutus, et quilibet repudiante n' aduente
 videtur admittendus. Deniq; quoniam institutus Titio
 et Mevio, et altero repudiante n' e' verum dicere Titium
 et Mevium existisse heredes, ex reg. l. si heredi plures.
 f. de idit. inst. et per Strarium verum e' dicere
 Titium et Mevium n' ee heredes, atq; ita quasi implata
 idit. substitutionis. debet admitti substitutus. Quibus
 arg. substituti partes defendit vnsola in d. §. cum ita
 n. 2. Cass. 5. n. 67. Bened. in c. Raynuncius. in tit.
 de vulgari. n. 129. Poltz in eb. tit. 3. p. n. 57. Loricus
 de Substitut. axiom. 38.

n. 158.

Quam opinionem si admittas n' obstant
 fundamenta aduicta a Bart. vbi s. qd ad 1.º ex tra.
 in l. quamuis. in f. C. de impub. respondendum e', in
 eo tra solum pbari substitutionem factam videri in colun-
 quo vniq; heredi substitui pt, n' tm oportere vtrumq; n'
 ee heredem et substituti locus sit. Unde idem Bartolus
 in l. Soc art. n. 2. de hered. inst. agnosuit suam opinionem
 in illo tra.

in illo de n^o probari.

Nec magis obstat textus in l. quidam Testamen- n. 159.
to. 30. Suius tituli. quia diuersam rationem habet
deductam ex presump^{ta} mente defuncti nolentis sub-
stitutum admitti nisi tota hereditas vacasset, ut consi-
derat Iuris Consultus ibi. in Vericulo: idem res-
pondit.

Sed nihilominus non est recedendum a n. 160.
Bartoli sententia, quae communiter recipitur, ut lo-
cat Socinus sic n. 5. Ripa. n. 137. Corn. consilio.
298. num. 3. lib. 7. Gomez. i. tom. c. 3. num.
35. Mantica in tractatu de coniectur. Ultim. Volunt.
lib. 4. tit. 10. num. 25. Quae sententia recte pro-
batur per iura quae Bartolus adducit, quia in dicta
l. quamvis. dum dicitur substitutionem in eum
casum factam videri, quo vnig; instituto substitui po-
test, iam videtur probari substitutum communem
esse vni^{usq;} instituti, et ideo altero tm repudiante
non admitti, quia si matre existente herede pos-
set substitutus admitti in parte filij impuberis, non
non esset inconueniens filij substitutionem eo ca-
su Tacitam pupillarem continere. Praeterea in dic-
ta l. quidam Testamento.

∴ non deest aliquid.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

2

Main body of faint, illegible text, appearing to be several lines of a letter or document.

Faint, illegible text at the bottom of the page, possibly a signature or footer.

62
in d. l. quidam ut? n' tm ex p'umpta voluntate defuncti ex-
cludit substitutus admisso instituto, et comarius existimat
ut, quam resoluit Legura in l. Imperator. n. 4. ff. de Inst.
Sed q' idit' substitutionis capia Verbis Testatoris n' fuit
impleta, ideo q' respondit. l. C. n' admitti substituta. §. 3.
gradu, et animadvertit Duar. lib. 2. de iur. accresc. c.
16. Carra. in d. l. post aditam. n. 70. Polit, in Recept.
l. re iuncti. de Legat. 3. n. 22.

Neq' obstant arg. instaurium adueta, q' ad l. ex n. 161.
d. §. fidus. Varias explanationes pponunt Douar. et Duar.
Vbi l. tass. in d. l. re iuncti. n. 154. cum seqq. Dominat-
in l. Vic. C. q'do n' petentium partes. n. 68. Gom. i. tom.
Var. c. 10. n. 36. Bern. Dial. P. 715. Mantica. vbi §.
la tm ad n'um ppositum vera explicat' e, eum tm n'
pcedere vbi ex voluntate Testantis colloitur voluisse ius
accrescendi pferri substitutioni, et docet tass. vbi §.
n. 160. qua voluntas in casu pposito colloitur ex eo q' n'
ante admisit substitutum quam vterq; scriptus heres
n' est. at vero in d. §. fidus. cum Testator n' simul vtriq;
instituto substitutum dederit, sed separatim. secundo tm
colloitur eius voluntas voluisse in ea parte substitutum
pferri secundum limitat. ppositam. a Bart. §. n. 48.
in fi. de qua §. dicendum e

Ad 2^m arg. respondes, pcedere in substitut. n. 162.
fidei misaria, in qua n' semel pluralitas resoluitur in
singularitatem, ea rat. q' cum ea substit' n' habeat locum
nisi adita hereditate. §. in primis. instit. de fidei mis. hered.
n' pcederes admitti ex iure accrescendi, q' n' habet locum
post adquisitam portionem. l. 2. §. interdum. de usufructu
accresc. Unde cum nullum ius sit inter Gravatos q'

eis possit reservari pluralitas diuersas personas respiciens
resoluitur in plures singularitates. l. falsa 3. §. fi. ff. de
Vidit. et de monstr. eadem q; rat. procedit. in d. l. 2. §. fi.
de Vidit. institut. Secus in substit. Vulbani, que n̄ habet
locum si adita sit hereditas, atq; ita p̄t dari ius accres-
cendi q; videtur Testator inter coheredes communicare voluis-
se dum vocat substitutos in eum casum q̄o ambo he-
redes n̄ essent. l. pen. C. de impub. docet Bart. in d.
l. heredes mei. §. cum ita. n. 2. Coua. in c. Rationibus.
§. 8. n. 2. Unde inferitur in fidei iurisaria substitutione
idem dicendum eē q; in Vulbani q̄o Testator inter
grauatos reservare voluisset ius accrescendi siue expresse,
siue tacite hoc indicatur à Testatore, ut in difficili specie
ex l. codicillis. 34. in pr. de Vusu legat. Vbi in primo
casu fundi legati expresse fuit reservatum ius accrescendi.
In secundo casu domus legati tacite ex iudicia voluntatis
desumpta ex illo verbo. Hoc amplius. Ut post alios quos
refert explicat Mantica de iudicia. lib. 7. tit. 5. n. 7. qui
idem resoluit ex alijs iudicijs, veluti si ab eo qui vltimus
decederet totam hereditatem restitui iussisset. Vt si scrip-
set Verba. qui vltimus deceferit restituat. per l. in l. Titia

N. 103.

§. 10. §. Si liberis. de legat. 2.
Ad 3^m Variè respondent Doum. §. n. 51. Rij.
129. Cora. in l. pen. n. 16. C. de impub. Sed dicendum
ē in casu p̄posito copulam. et. n̄ accipi in sensu p̄posito
sed in singulari, atq; ita n̄ sufficit q; alter n̄ sit heres ut
substitutus admittatur. explicat et prequitur Al. §. n. 14.
et lib. 5. parer. c. 7. et n̄ accipi in sensu p̄posito ex eo
demonstratur, q; si acciperetur sequeretur vnum sine
alio adire hereditatem n̄ posse, q; falsum ē, sicut ergo in

Verbis institutionis. Titus et Seius heredes sunt. / non accipitur copulativa in sensu composito, ita et in casu substitutionis in sensu singulari accipienda est.

Et predictis apparet Bart. sententiam recte defendi posse n. 164.
qua tunc limitatur ab eo. n. 48. in fi. n. procedere quod substitutio
separatim facta est pluribus, quod tunc non repudiante ad eius
partem substitutus admitendus est, atque ita procedunt iura
qua portant substitutum heredi iuncto, qua allegat Bart.
prequitur et explicat Reg. n. 199. Alii. n. 148. quod
verum est. Et decisio tunc in d. l. quamvis. C. de impub. in
2. casu cesset quod pupillo fuisset dato substituto separatim
tunc enim non obstante persona coheredis sub expressa vul-
gari itinere tacita pupillaris. Et notat Sapia. b. n. fi.

Ad Bart. n. 49.

Quod ante docuerat Bart. n. 19. Minoris repudia- n. 165.
tionem facere locum substituto quamvis minor in inte-
grum restitui possit, nunc prequitur docens, quod si aduersus
aditionem restituat ut repudiet admittatur substitutus, qua
est limit. l. post aditam. C. de impub. recepta dicitur secun-
dum Socin. f. n. 52. Rep. 205. Corra in l. post aditam.
n. 14. defendit Beronius in d. c. Vainuncius. n. 344.
Loriot. de Substit. axiom. 40.

Sed contrariam sententiam scripsit Aluer. in l. et si sine n. 166.
§. sed quod Papinianus. col. 2. ff. de minor. Polt. in tit. de
Vulgar. particula. §. n. 32. Alii. §. n. 152. Coran. lib. 20.
c. 7. n. 7. Gouear. lib. 2. Variar. lection. c. 13. Cuiacius
et Quinarius in d. §. sed quod Papin. la quorum scriptis mi-
usque opiniones colliges argumenta, quorum Argumentiora expendam

n. 167.

in §. interdum. l. 2. j. 5. c. 11.

Sed admissa Bartoli opin. qua sufficienter grat
in l. et sine d. §. sed q. Papin. ff. de minoribz. et in l. ex
tractu. §. de re iudic. et ex eo, qd restitutio dia reperit
in pristinum statum. l. q. minor. §. restit. de minoribz
Declaranda tm e' et substitutus eo casu iure pretorio suc-
cedat, n' civili, qd minor qui adiut per restit. n' definit
e' heres. d. §. sed q. Papin. in finalibz verbis. et ideo sub-
stitutus iure civili heres e' n' potest. l. q. 2. §. vni duo. de
res. iur. §. 2. Bart. receptum e' docet Socin. n. 53. Rip.
205. defendunt Salic. et Fulgor. n. 6. in l. qui se patri.
C. unde liberi. Paul. et tass. in l. 2. §. interdum. j. 5. c.
n. 7. Pol. in tit. de Culp. particula 3. n. 83.

n. 168.

Neg. p. sentia Bart. facit te quem ipse adhaerit
in l. 1. §. si quis adita. ad Tert. qd loquitur in casu speciali
quo filius admittitur ad hereditatem sub adit. si velle.
Unde mirum n' e' si ipso nolente alius sit heres de iure civili,
ad cuius rei explicat. sciendum e' filios iure antiquo n'
e' heredes matris sed ipsius agnatos. qd ius per l. C. or-
ficiarium immutatum e' his verbis: Ut si filius velle pfe-
ratur aonatis, alias seruetur ius antiquum. l. 1. §. sinemo
iuncta gl. v. antiquum. ad Tert. adq; ideo per l. C. et
sequenter omni iure definit e' heres, qd senatus consulto
fieri potuisse dubitandum n' e', et docet Acyr. cortex recep-
to in l. in substit. j. 5. c. Per restitutionem atm Prator
id facere n' potuit, qd qui n' potest directe aliquem facere
heredem. §. quos atm. in l. de bonorum possessione.
Nec poterit facere aliquem ipso iure definire esse
heredem.

Ad Bart. n. 50.

Prima pars Distinctionis Bart. 5. Coiter recipit. n. 169.

De Testat. 5. Soun. n. 54. Rip. 206. Paul. in l. Gallus
§. quidam recte. n. 4. de liber. & Posth. Galiaula. 5.
n. 33. et e vera sententia, n' t'm ex rat. quam t' insinuat
Bart. et exp'it s. n. 29. et in §. et quid si tantum. n. 4.

scit q' in specie Galli substit. fuit facta in suitate, n'
in heredit. q' commentitium e' ostendit t' Costa. 3. p.
n. 16. Sed q' substit. facta e' sub idit. si filius viuo patre
moriatur. Unde si Patris superuiuat cesante idit. sub-
stitutionis cesat substitutio, ut recte obseruat Costa vbi s.

5. p. n. 90. Sed immerito reprehendit Bart. 5. quia si
recte intelligantur eius vr. secundam rat. amobis pbatam
significant vr. namq. Bart. t. nam facta e' substit. sub
idit. si viuus heres e' designat. non sunt intelligenda
id est, si filius designat e' suus, ut sic dicamus eum

passisse substit. factam e' in suitate, sed ita sunt
interpretanda. Si suus, Soc est filius qui tunc actu e' suus
q' occupat primum locum suitatis, designat e' heres.

q' patet ex allegat. gl. in l. si mater. §. 1. j. s. t. quo
in vr. sed certe eandem rat. vedit, scit, q' substit.
facta e' sub idit. Si filius p'moriatur Patri.

Secunda pars distinctionis omnino falsa est. n. 170.

Cum proponat rationem substituti Pulchris tollere sui-
tatem, q' falsum e', ut s. diximus ad n. 20. Bartoli.
quare in Soc membro sine distinct. tenendum e' exis-
tentiam sui heredis n' excludere substitutum, ut recep-
tum Testat. Lass. 5. n. 66. nisi heres in quem fit transmissio

Ex potentia iustitiae velle pferri substituto, 2^a ea quo
s^a dicta sunt ad Bart. n. 20.

Ad Bart. n. 51.

n. 171. Querit Bart. Verum si institutus possit admitti de
iure pratorio tm substitutus atm de iure civili, quis sit
pferendus. Veluti si filius sit pratorio à 1° gradu. a 2°.
exheredatus et consenserit pentioni. ita ut primus gradus
valeat iure ptorio. Ut in l. filio pteriti. de in iusto rupto.
aut in capto, similiq. pposita Bart. 5. deluso e, quod
si 3° incipit valere de iure ptorio viro testatore insti-
tutus pferatur. arg. ex in l. inconditio. 19. §. si patronus. ff. de
iur. et demonst. Secus vero si testatore mortuo sit ius
quasitum substituto. Quam distinctionem dicit Courtem
Ripa. 5. n. 209. et exornauit ex his qua notat Costa in
1. p. §. et quid si tantum. in si. Per alia in l. si quis impr.
n. 68. de legat. 3.

Ad Bart. n. 52. et 53.

n. 172. Distinctio et q^o. Bart. 5. plene resoluitur ex notatis
s^a. ad primam Bart. oppositionem de R. in §. quos
autem. visitit. de bonor. posses. Vbi pposita e Vera
explicatio l. puberem. quam 5. allegat Bartolus.

Ad Bart. n. 54.

n. 173. Bartoli deluso 5 vera e et apud oes recepta se-
cum dum Ripam n. 220. Vi. circa 8. Cetera quo

sequuntur in numeris Bart. pertinent ad substitutem
pupillarem, de qua in l. 2. late sumus dicturi, &
ides sic omittimus, & ita finitur hac celebri repet.

Bart. ~~reputata~~ ~~reputata~~ ~~reputata~~ ~~reputata~~ ~~reputata~~ ~~reputata~~
Anno Domini 1604. ~~1604~~ ~~1604~~ ~~1604~~ ~~1604~~ ~~1604~~

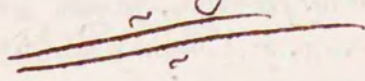
Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

1852

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

~~Legatur in numero Bart. pertinent ad substitu-
 tionem pignorem. de qua in l. 2. lata sumus videtur
 Quidam sic omittunt. Et ita finitur hac Celestis Repet.
 Bart. ~~applicans omnia in causa~~ ~~Declarat~~ ~~Graviter~~
~~Non inquit~~ ~~Nullatenus~~ ~~prohiberi~~ ~~Violenter~~
~~veritas~~ Anno D. 1604. Mensis Martij. Die. 11.~~

72

Moribus introductum est, ut quis liberis impuberibus Testamentum facere possit, donec masculi ad quatuordecim annos perueniat, femina ad duodecim. Quod sic erit accipiendum, si sint in potestate. Ceterum emancipatis non possumus: postumis plane possumus. Nepotibus etiam possumus, & deinceps, si qui non recasuri sunt in patris potestate. Sed si eos patres precedant; ita demum substitui eis potest, si heredes instituti sint, vel exheredati. ita enim post legem Velleam succedendo non rumpunt testamentum. Nam si principale ruptum sit tertium, et pupillare euauit. Sed si extraneum quis impuberem heredem scripserit, poterit ei substituere: si modo eum in locum Nepotis adoptauerit vel adrogauerit, filio precedente.

¶ Quisquis alium impuberi tertium facit, sibi quoque debet facere. Ceterum soli filio non poterit, nisi forte miles sit. Ad hoc alium nisi sibi quoque fecerit, non valet, ut nisi adita quoque patris hereditas sit, pupillare tertium euanescat. Plana si omissa causa principalis tertium, ab intestato possideatur hereditas: dicendum est et pupillo substitutum seruandum.

¶ Interdum etiam pupillaris tertium causa appellandum heredem institutum adire hereditatem, ut ex secundis tabulis fidei commissum ualescat: ut puta si iam pupillus deceperit. Ceterum si adhuc uiuat, impubem et Iulianus existimat eum qui sollicitus est de huius hereditate. Ergo etiam si minor viginti quinque annis aduenda hereditatis causa fuerit restitutus, puta perficere secundis tabulis ut prator uideat, actiones

decernat substituto.

¶ Prius atri sibi quis debet heredem scribere, deinde filio substituere, & n' uertere ordinem scripture. Et hoc Iulianus putat, prius sibi debere, deinde filio heredem scribere. Ceterum si ante filio, deinde sibi testator faciat, non valere. Quae sententia rescripto Imperatoris nostri ad Virium Sappum Britannia pridem probata est: & merito, stat enim vnam esse testatoris & duas sint hereditates; Vtq; adeo, ut quos quis sibi facit necessarios, eosdem etiam filio faciat. & postumum suum filio impuberi possit quis substituere. Sed si quis ita fuerit testatus: Si filius meus intra quartum decimum annum decesserit Seius heres esto. Deinde: Filius heres esto. Valet substitutio Vt uersa scriptura filij testamentum fecerit. Sed et si ita scripserit: Si filius meus mihi heres non erit, Seius heres esto, filius heres esto. Secundo quidem gradu seius scriptus est heres; & si filius heres non extiterit, proculdubio Seius ei heres erit. Sed et si extiterit filius heres & in pubertatem defunctus est: Seius admittendus vult videri, ut non ordo scripture, sed ordo successionis spectetur. Quod igitur dictum est singulis liberorum substituere licere ideo adiectum est, ut declaratur non esse a filij impuberis testamento incipiendum.

Testamentum quod pater facit pro filio impubere quem habet in potestate Pupillaris substitutio appellatur, cuius naturam explicat Vlp. in hoc responso, initium sumens ab origine huius substitutionis, quam mores receperunt esse docet, quod repetit Iustin. in pr. instit. de Pupillari.

Ad Bart. n. 1.

Pupillaris Substitutio
moribus Romanis,
non lege, introducta
est.

n. 1. Sed hoc difficile videtur quod ex iure scripto potius videtur
introducitur hoc substituitur cum l. 12. Tabularum cuius memi-
nit I. C. in l. Verbis legis. 120. de Verb. Sign. & in l. h.
de lege Falc. in pr. & Iustin. et in nouella. 22. &
Explicant Rebarth ad l. 12. tabularum. c. 18. & Baldin.
c. 29. Carolus Sisoonius. lib. 1. de antiq. iur. Rom. c. 12.
Costanius. lib. singul. quast. iur. c. 6. ita scriptum est
Niquisque legasset sua rei ita ius alio, / quibus & filij
persona p[ro]tendi videtur, qui dicitur rei patris. l. 1. §.
per sane. de rei vindicat. & sequenter permissum
videtur Patri per eam l. utrum facere p[ro] filio.

n. 2. Sed respondes per illam l. n[on] recte facultatem
patri substituendi fami pupillariter filio: 1. quia solum
permittedisponere de filio danda ei Tutorem, ut insinuat
I. C. in d. l. Verbis legis. & stat aperte ex Verbis l. 12.
Tabularum, qua refert Cicero lib. 2. de inuent. & lib.
1. ad Crenium. § Tutela rei sua n[on] vero de reb, quare
ipse filius doming futurus eet post mortem patris, &
quib, disponit in substitut. pupillari. l. sed si plures. §. ad
substitutos. j. §. t. 2. quia si p[ro]dela. v[er]o l. 12. Tabul.
pertinerent ad potestatem faciendi utrum, p[ro] filio, sequeret
eam n[on] ee restringendam ad impuberem, cum n[on] minus
sit pubes res patris quam impubes, atq; ita apparet pu-
pillarem substit[ut]is. n[on] fuisse inductam l. 12. Tabul.

n. 3. Sed neq; moribus Sacedemoniorum, quamvis ol. §
p[ro]bet Bart. per tr. in §. et n[on] scripto. v[er]o & n[on] inallesant
de iur. natur. & defendit Ripa. §. n. 12. Nam mores

Lacedaemoniorum in .12. Tabulis relati ius scriptum esse
ceperunt. notat Ale. §. n. 3. & lib. 4. parerg. c. 21. Nihil
in pr. instit. de ppillari. n. 22. Neg; in ll. 12. Tabul.
quarum fragmenta ex Parisijs autorib; collecta. ad nos
peruenerunt, illa substitutionis mentio nec Vestigium
apparet.

Quara omissa Ale. Vbi §. interpretat. qua ad n. 4.
Prudentum l. C. interpretat^{om} ppillaris substitutionis origi-
nem refert, Verius dicendum e' ad P. R. mores ex
referendam, qua interdum iuris C. imo et ipsis ll.
12. Tab. priores erant, ut cum ipsis Romane; Vbis
primordijs obseruati, ut recte notat Nihil. in pr. n. 22.
per te in l. 1. ff. de curat. furiosiss. l. 1. ff. de donat. inter.
Et alia cura sic interpretanda sunt, scilicet. in l. libertinus. d.
de ritu nupt. l. more Romano. ff. de ferijs. l. more. b. de adq.
hered. l. more. §. de iur. omn. iud. Cum enim nullo iure
scripto ex his qua enumeranti in §. Istat atm. instit.
de iur. nat. inueniatur introducta hac Substit^{om} necesse e'
eam iure n' scripto tribuere. Docet Costa in c. separer. l.
p. v. Sabent. n. 1. & 2. p. v. more retur. n. 6. Ob-
seruandum tm a' hanc substitut^{om} iuri scripti Sodie tri-
buentiam ee, q' Iustinian; Vbis iusconsultorum Respon-
sis, qua reperiunt in Pandectis sequim autoritatem
tribuit. l. 1. v. omnia. l. 2. v. Sae itaq; C. de Vet. iur.
enue. Et q' ppillaris substit^{om} specialiter aprobatum ab
Imperatorib; ut Istat ex l. tam Soc iure. p. 5. t. l. p'ib;.
de Impub. et apud nos. l. 5. ff. p. 6. Unde couen-
dum e' a Bart. §. n. 1. dum existimat Soc ius etim
Sodie vsuetudinarium ee, a quo merito recesserunt Rip.
n. 12. Alex. n. 4. Aret. & Socin. l. notabili. Effectus

Substituendi ius, non
ex Consuetudine, sed
a lege Sodie. Vnus capit.
contra Bart.

autem Surus Disputationis colligit ex Viglio Vi. l. n. si.

N. 5.

Pupillaris Substitutio
nec Moribus nec Legibus
inducitur potest.

Sed videtur dicendum nec moribus nec legibus induci potuisse substituit. ^{em} pup. qua adversari iuris principijs. 1. q. e. 1. Dispositionem illi. de quo in l. i. de illi. vbi docemur. Item. e. iustam sententiam voluntatis nostra de eo q. quis. Et. At in illi. q. pater facit q. filio n. ad illi. ipsius filij voluntas, qua diversa e. a patris voluntate. Ut patet Bal. in l. captatorias. C. de illi. milit. n. 12. Vbi docet, q. voluntas secundum Testator e. anima volens, et sicut anima patris diversa e. ab anima filij, ita voluntas patris n. e. voluntas filij. preterea nec substituit. pupillaris dicitur 2. parti ipsius dispositionis, q. dispositio patris quo ad bona pupilli n. infirmati morte patris, sed morte filij, atq. ita n. inveniunt ea vr. de eo q. quis post mortem suam fieri vult.

Pater qui pro filio
facit testamentum
disponit de rebus
ipsius filij unde
cumq. questis.

Secundo q. dum Pater pro filio facit testamentum. disponit de rebus ipsius filij. l. sed si plures. lo. §. ad substitutos. j. s. t. §. igit. inst. et. t. et in plura species, docet l. C. in l. si pupillj. 42. alias incipit. Iulianus. de adq. herod. Sed alienis bonis n. potest quis test. disponere. l. fruuntur. b. §. si post. de iur. Codicil. aut. s. in res. C. de sacros. ecclies. c. placuit. i. d. q. 2. et species furti iudicati aliena donare. l. si alium. C. de furtis. Vnde Pater n. potuit disponere de rebus filij sui.

Tercio q. ultima voluntas n. debet pendere ex alieno arbitrio. l. illa inst. 32. l. si quis Sempronium. 68. de hered. insti.

N. 6.

Pupillaris Substitutio
contra iuris regulas
introducitur. Et.
impugnatur num. 169.

Quibus argumentis motus l. au. §. n. 1. et 2. et in l. sed si plures. §. filio impuberi. j. s. t. et in l. 3. n. 47. delegat. 2. docet. substituit. Pupillarem d. iuris Reg. introductam fuisse.

Sed his n̄ obstantibz defendi pot̄, ^{err̄} substit. pupillarem n̄ fuisse iuris regulas introductam. Et insinuat. l. c. Honorificum est cum
 in l. Centurio. b. iure comuni capite. f. s. t. Ad cuius sen- herede decedere, magisq;
 tentia p̄bationem advertendum ē Honorificum fuisse cum ex Testamentis quam
 herede decedere. l. e. quia. de interroc. actio. & melius ab intestato.
 eē heredem habere ex t̄t̄^o quam ab intestato, Et ostendit
 l. c. in d. l. si p̄p̄llg. Vbi notat Paul. n. 2. & cum impubes
 n̄ possit facere t̄t̄^o g. p̄terea. quib. n̄ ē permis. Iuvenis
 fuit Et parentes p̄ filiis impuberibz illud facerent Et honore
 & modo decedendi cum herede potirentur, potat q; hoc ada-
 ptari p̄ceptis iuris Ciuilibz, nam p̄p̄llaris interdum Patri
 aliquando filij t̄t̄^o iudicat, p̄t̄ vtilius fuerit filis adser-
 uendum t̄t̄^o. Et viderat l. c. in l. papim. g. sed neq;
 impuberes. de inoff. t̄t̄^o quamuis enim vnares n̄ possit
 diuerso iure censi. l. cum edibz. cum qui odes. 23. de
 hucap. diuersibz tm effectibz bene potat, atq; ita pupillaris
 substit̄^o quo ad causam efficientem et formalem patris t̄t̄^o
 quo ad materiam. t̄t̄^o filij iudicat. quinimo de t̄t̄^o pupilla-
 re valeat quo ad ipsam causam materiale, hoc ē, quo
 ad bona, aliquando iudicat quasi pars hereditatis pater-
 ne. Et heres qui patri successit n̄ possit repudiare partem
 filij sibi delatam. ex substit̄^o. l. qui patri. 59. j. de acquir.
 hered. l. quidam. 20. g. similiq; modo. C. de iur. delibet.
 aliqdo viderat Et hereditas separata a bonis paternis,
 ne substituta p̄pter onera paternę hereditatis ex pupillari
 adire recuset. d. l. si p̄p̄llus.

45

Ex quibz colligit̄ Vera solut̄ ad arg. vtraria. nam
 voluntatis nostre sentia dicitur p̄p̄llaris respectu Patris
 disponentis, cuius t̄t̄^o ē. l. patris et filij. 20. f. s. t. neq;
 in es t̄t̄^o de alienis bonis testari dicit, qd hoc respectu filij

illi e', & peninde habetur ac si ipse filius testaretur propter iunc-
 tionem personarum patris & filij quos lex aliquo iudicat p
 una persona. l. f. c. de impub. §. ei vero. instit. de inutilibz
 eadem q; rat. n' dicitur pendere ex alieno arbitrio. Deinde
 rat. atm ad affirmat. mortem, n' tm patris sed ipsius filij,
 q; de utriusq; successione tractatur in d. §. igit. instit. de pupill.
 Imo dici potest morte patris & existentia heredis affirmari,
 quo ad effectum & Validationem, quo ad effectum vero
 spectare mortem filij, quasi adventum diei conditionis.
 Unde iam stat pupillarem substitut. n' volenti iuris regu-
 lis moribz introductam ee, ut late sequitur Ripos §. n. 12.
 Ale. in Rub. n. 21. Galiaula in repet. l. Centurio. n. 175.
 §. §. t. & ante eos Bart. in l. humanitatis. n. 5. C. de impub.
 & in l. ex factis. n. ii. §. t. Hoc dicendum e' an sit idem
 in substit. exemplari

n. 9.

Captatoria institutio
nec lege nec consuetu-
dine induci potest.
contra Angel. et num.
seq.

Ex §. dicta substitutionis pupillaris natura & definitio
 inferbat Ang. in l. Captatorias. n. fi. §. de hered. instituen.
 Captatoriam institut. institui posse quemadmodum inducta
 fuit pupillaris, que ex alieno pendet arbitrio, & eam ee volu-
 tatem captatoriam docent oes in d. l. illa instit. & ea non
 sequitur Rod. Xuar. in tit. de Captat. Volunt. per totum.

n. 10.

Sed hac opinio defendi n' potest, & merito eam impbat
 Lass. §. n. 1. & in d. l. Captatorias. n. 20. Nam Captato-
 ria instit. impbat quasi bonis moribz straria, ideo q; in
 tit. militis n' permittitur. l. Captatorias. C. de tit. mil. neq;
 lege induci potest. arg. ex in c. Erat atm lex. 4. dist. neq;
 consuetudine x^o Bart. doctrinam in l. des populi. n. 26.
 de iust. & iur.

n. 11.

Neq; obstat pupillarem moribz introductam ee, q;
 ut §. dictum e' n' pendet ex alieno arbitrio cum sit tm patris

Unde ex eo n̄ est sumere arg^o ad alias personas in quibus
n̄ verum est dicta ratio. Præterea quod est consuetudine induci,
possit ut ultima voluntas pendeat ex alieno arbitrio hæc
tamen n̄ est captatoria, ut docet Cuiacius d. l. Captatorias, et
plene diximus in l. 2. de legat. 2. et hæc dixisse sufficiat
ad Bart. n. 1.

76

Ad Bart. n. 2. & 3.

Incipit Bart explicare secundam q^m quam proposuit
in principio. scilicet, quæ requirantur ad pupillarem substitutionem.
et ponit primum requisitum, scilicet, ut ille cui fit sit de
liberis testatoris; circa cuius requisiti explanationem; q^m
tradit Bartolus, pcedere in filiis ex iustis nuptijs generatis
qui sunt legitimi et naturales, nullam habet dubitatem.
q^m vero subiicit de naturalibus plane explicabitur in l. huius
j. s. t. Et q^m docet pcedere in filiis adoptivis explicavit
in v. sed si extraneus. huius l. q^m vero pponit pcedere
n̄ solum in filiis primi gradus, sed in ulterioribus, pbat not-
ter te in v. liberis. iuncta l. liberorum. de test. sign.
et expse in v. plane nepotibus. Et pbat l. s. t. s. p. b. t.
alios filios et alios que defuissent de illis. / Quod iure
civilis recte pcedit, q^m filius etiam post matrimonium n̄
liberatur a potestate patris. l. si uxorem. ubi notat q^m v. si
in potestate. C. de iudic. infer. Nequenter filij ex esuscepti
in potestate aui sunt. l. 4. ff. de his qui sunt sui vel alieni iur.
§. 1. inst. de patr. potestate. N̄ patris, qui cum sit in potestate alte-
rius alium habere in sua potestate n̄ potest. l. sic licet. 21. ff. ad
l. iuliam de adult. Ceterum cum nouiore iure huiusmodi
filius per matrimonium liberetur à patria potestate. l. 47. Trausi.

n. 12.

que requirantur ad
Pupillarem substitutio-
nem. l. requiruntur p-
mit. sig. ad rem. s.
Bartol.

qua e' l. 3. tt. 5. lib. 5. Recop. apud Lusitanos id uer-
nit ordinat. lib. 1. tt. 63. §. 4. n' potest abusus facere
pupillarem nepotibus qui n' sunt in eius pote, docet Gregon.
in d. l. 5. v' r. que de fidei dem. / Ant. Gom in l. 47. &
1. tom. c. 4. n. 2.

n. 13.

Est t'ri casus in quo, secundum f'ictas. ff. Regio-
poterit auus nepoti substituere, scilicet, cum natus, aut sal-
tem conceptus e' ante benedictionem nuptialem, per
quam filius liberatur a patria pote, ut stat ex verbis
d. l. 2. b. casado y delado. / iuncta Reg. l. si benedixerit.
ff. de iud. inst. Unde fit ut nepos ante benedictionem
natus remaneat in pote aui. §. illud atm. inst. quib. mod.
& similiter obseruandum e' quo ad v'structum bonorum
aduenturorum, ut maternorum nepotis, ut aduertit Costa
in 3. p. §. quid sitantum. n. 242. & in magis specie
circa substitutionem & circa v'sumfr. obseruat Ant. Gom. vbi
s. Matien. in d. l. 2. gl. 3. n. 1. Caldar. in l. securatore rro-
Sabent. v' sine curatore. n. 26. C. de in integ. restit.

n. 14.

Est & ille casus obseruat. dignus. Vbi quis filios
legitimauerit per subsequens matrimonium. l. 1. in c.
Tanta. qui filij sint legit. Nam si patrem habeat supersti-
tem filij sic legitimati in pote aui sunt, nam legiti-
matio fit eo ipso quo matrimonium. Utraque ante v'la-
tionem, atq; ita filij sic legitimati in pote aui mane-
bunt, n' patris, cum & ipse in pote sui patris sit, & sequ-
enter alium in pote habere n' possit. d. l. sic eueniet.
ad l. tui. adult.

n. 15.

angustia facere
popularis p'uberi
f. exorant' h' d' ba
let v'nde salust
f. de v'p'at'ie
d. p'p'at'ie.

Sed circa hoc sequitur e' eligens q' an sub-
stitutio p'p'laris facta ei qui n' e' de liberis, qua iure di-
recto n' valet, valeat saltem iure fidei missi. idemq;

quari potest si filio iam puberi fiat. Utramque enim 9.
Part. 5. 1.º n. 4. 2.º 6. & remittit se ad ea quae
dicitur in l. Verbis civilibus. §. 5. t. Vbi sumitur receptum
& Verum esse asserit, quod si mater fecit pupillarem substituit
filio, quem extraneum esse dicitur respectu hereditatis ma-
ternae cum ei succedere non possit. flectitur substituitur. &
transit ad fideicom. mouetur Part. ea rat. quod si substituitur
qua potuit & capit Valere iure directo non flectatur in fidei-
missariam, & in eadem l. Verbis civilibus. quae tamen non
quam potuit Valere iure directo sustinetur iure fidei missi
ut obseruat gl. f. in d. l. Verbis civilibus recepta iudic. las.
6. n. 19. Ale. 20. Socin. in l. Centuris. n. 24. §. 5. t. & in d. l. 1.
94. n. 1. lib. 4. Paul. Parisi. §. filio. 92. n. 2. lib. 2. p. quos
allegat l. de uisita. 76. & l. ex facto. 17. §. ad subel. & l.
filius familiar. 117. §. Arguis heredem. §. delegat. 1.

Sed contrariam in hoc sententiam, ut substituitur pupillari
facta extraneo vel puberi, quae non potest Valere iure directo non
transit ad fidei missum defendit Alex. in d. l. Verbis civil.
n. 11. & b. Aemilius Perretus n. 17. idem Alex. in l. Centuris
n. 70. §. 5. t. Vobius in §. fi. n. 7. instit. de pupillari.

Pro qua sententia in primis retorqueri potest d. l. Verbis
civilibus. §. post pubertatem frustra fieri uerit. Intel-
ligendo substitutionem factam fuisse filio iam puberi, &
sic nunquam Valere potuisse iure directo. 2.º fuit etiam
in §. fi. instit. de pupillari. 3.º l. si seruus legatus. 111. §.
si seruus alienus. de legat. 1. Vbi si libertas directa retrahit
quasi in tertio seruo alieno quae tanquam directa Valere
non potest. l. seruus tuo. Vbi gl. optima. C. de tertio manumissione
non Valere ut fidei missaria, quod si ita Valeret legatum serui,
de quo in §. si seruus alienus. Valeret. l. si seruus. 50. &

n. 16.

n. 17.

fidei missi liber. Cui arg. n̄ satisfecit sass. §. n. 21. & in
l. Centurio. n. 32. & defendendo hanc opinionem, n̄
obstat tx in d. l. Scabola. cui ex mente d. l. 1. in pr. &
Pulsar. responderi potest, substituit. ^{en} & factam fuisse per Vr.
substitutio, q̄ n̄ e' civile directum, sed commune. l. 4. §. 1.
S. t. Unde merito substitit^o valuit iure fidei missi cum
Vr. commune eque adaptetur directe substitutioni ac obliquo.

n. 18.

Sed hanc interpretat. ^{en} n̄ admitit Bart. in eadem
l. Scabola. eo fundamento, q̄ secundum eam eet necessaria
benigna interpretat^o de qua §. sed ex vi & op̄tate Verbor^u
pcederet. l. C. decisio. atq; Bartol^u q̄ ait tx. patrem
filio substituisse. admonet necessario intelligendum ee
Verbis directis. & repetit Bart. in d. l. Verbis civilib^u. n.
4. Vbi tass. n. 17. Costa in c. si pater. §. p. Vr. interdum
n. 7.

n. 19.

Ego tñ Verissimam existimo Bart. sententiam.
Rationem n̄ admittō. Nam quamvis substitit^o facta
fuisset Vr. comuni adhuc necessaria eet benigna interpreta
tio vt induceretur pollare fidei missum x. ea qua mox subij
ciam.

n. 20.

Qua ppter Verissi. e' interpretat^o substituit. ^{en} verbis di
rectis factam obliquari in specie e' opposita speciali iure, q̄
scit facta fuit in codicillis, quib^u directe hereditas dari
n̄ potest, atq; ita ppter subiectum in quo ponuntur Verba di
recta impiantur, & habent obliquam significat. ^{en} q̄ e' in
iure frequens vt Vr. intelligant^{ur} x. subiectam materiam.
l. unquam. §. ff. de scriptis Verbis. l. si vno. i. 7. in pr. Vr.
sed et si. ff. locati. adeo vt dicat Pauer. in §. Retinenda.
n. 7. in tit. de interditiis. p̄sumptionem, qua colligitur
ex subiecta materia potiorē ee illa, qua resultat ex

pietate Verborq. exornat Sati Almon. Craucta. in Rub.
de legat. B. 1. n. 125. Menoch. de pempt. lib. 1. q. 37.
n. 13. quo fit ut d. l. Scabth. que loquitur specialiter
illo casu quo substit^o facta e in codicillis. n' bene allegetur
a Bart. ad substituendam leg. generalem, q' substit^o direc-
ta que n' potest valere iure directo trahatur ad fidei mis-
sum. quam interpretat^{ens} ad eum de present Cumanus. l. 6.
n. 2. Ale. in d. l. Verbis civilibz. n. 21. Ant. Gom. in l. 29.
Iaur. n. 3.

Ut quo ex sic explicato deducebat Bald. in d. l. Verbis
civilibz. col. 2. q' si in ill^o aponatur clausula Codicillaris, sub-
stitutio directa que iure directo valere n' potest, valebit ut fidei-
missaria, q' perinde habetur ac si fuisset facta in codicillis.
que declarat^{ens} eoidem recipitur secundum Alex. l. n. 2. Cur-
tunior. in l. p'ibz. n. 54. C. de impub. Couar. in c. Vainun.
q. 1. n. 4

Sed hae opinio displicuit Nicol. in q. masculo. n. 4
vnde de pupill. Et ab ea discessit Cou. d. n. 4. O merito,
q' ubi ill^o potest valere iure ill^o clausula Codicillaris nihil im-
mutat, quinimo quasi deficiente ill^o corrumpit. l. si iuncta
gl. v. Valere. C. de codicill. atq' ita substit^o n' potest subtrahere
tandem facta in codicillis, nisi forte Bald. defendas eo
casu quo clausula Codicillaris refertur n' ad totum ill^o sed
ad partem substitut^{ens}, q' propter defuncti voluntatem defendi
posset substit^o in vim fidei missi. idemq' p'culdubio erit
dicendum si ill^o n' valeat iure ill^o q' propter gradillam
clausulam valet in vim codicillorq. l. 2. §. de iur. codicill.

Rursus illud observat^{ens} dignum e. in specie l. Scabo-
la n' induci fidei missum per q' filius videretur orauatq, sed
pellare quasi p'p' ipse orauaret suos venientes ab intestato

Ut exprimit. l. C. in illis Verbis. Ut frater qui ab intestato
 p[ro]p[ri]o successit substituti fidei misso obliectr. / Ut e in
 Pandectis Florentinis. mater. q. Alberic. t. notat. d. Part.
 in l. 1. n. 21. j. De iur. codicill. proquit. Costa in c. si pater
 3. f. n. interdum. n. 2. p[ro] cuius interpretationis declarat.
 sciendum e, q[ue]d quemadmodum Testator Codicillis ab intesta-
 to factis p[ot]t grauari fidei misso venientes ab intestato. §.
 p[ro]terea. De fidei m. heredit. ita etiam p[ot]t facere codicillis
 q[ue]d filio impubere quib[us] ipsius impuberis heredes fidei
 misso grauentur. arg. l. 2. j. De legat. 1. q[ue]d p[ro]llare fidei mi-
 sum naturam p[ro]llaris substitutionis imittat. l. si Titio pecu-
 nia. 95. §. f. cum l. seq. j. De legat. 1. q[ue]d p[ro]pter maximam
 similitudinem quam inter se habent recte respondit
 l. C. in o. l. Secunda. substitut. factam in forma p[ro]llaris
 qua ut directa Valere n[on] p[ot]t, q[ue]d fuit facta in codicillis iur-
 ti in fidei missum p[ro]llare, ex quo cauendum e a Castren.
 ibidem, qui p[ro]llum ipsum fidei misso grauatum ee putat,
 est atq[ue] inter hac magna differentia ex quo notabiles re-
 sultant effect[us]. 1. q[ue]d fidei missum hoc euanescit p[ro]p[ri]o ad
 pubertatem perueniente. d. l. si Titio pecunia. §. f. cum l.
 seq. cum tm si eet iniunctum p[ro]p[ri]o duraret etiam post pu-
 bertatem.

n. 24.

Secundus effect[us] e, q[ue]d cum fidei missum censetur in-
 iunctum legitimis hereditib[us] p[ro]p[ri]i quasi ipse eos grauauerit
 venient in eo dia bona p[ro]p[ri]i quemadmodum in p[ro]llari.
 l. sed si plures. §. ad substitutos. j. s. t. q[ue]d significat d. l. si
 Titio. §. f. b. totum. si tamen fidei missum iniungeret[ur]
 p[ro]p[ri]o venient in eo sola bona patris. i. coheredi. §. cum
 filia. j. s. t. b. nec fidei misso p[ro]p[ri]e facultatis filij teneban-
 tur, et cum no[m]i[n]i q[ue]d iure de legitima filij grauamen

74
reijciat ipso iure. S. quoniam in prioribus. C. de inoff. tale
fidei commissum solum censetur in iudicium in bonis que a patre
ad filium pervenerunt excepta legitima, que apud nos
sunt omnia bona excepto quinto, et etiam tercio respectu filiorum
et descendencium.

Tertius effectus est, quod cum fidei commissum constare n. 25.
in iunctum venientibus ab intestato ipsi pupillo, quamvis
fidei commissarius decedat ante pupillum, post mortem tamen
patris transmittitur fidei commissum ad heredes. l. l. heredis
adit. §. tandem. §. qd. dicit leg. ced. Cum tamen si fuisset
in iunctum pupillo et ante ipsum decederet fidei commissarius
non transmitteret illud ad heredes. l. heres meus. 16. in
2. responso. V. tamen incertum est. §. de ult. et demonst. Ex
quibus explicata et exornata manet d. l. Scabola, ita
ut non faciat per Bart. sententia.

Sed neque, eam probat textus in d. l. ex falso. et in d. §. n. 26.

Ut quis heredem. quod si fuerunt apposta v. obliqua cum
testator per mediam personam voluerit hereditatem
suam ad alium pertinere, ex quibus explicata manent
duo questiones quas Bart. proponit. n. 6. et n. 10.

Ad Bart. n. 5.

Proposit Bart. secundum requisitum pupillaris, n. 27.
scilicet, quod is cui sit sit impubes, quod ex nro textu colligitur, et ex
Iustin. in pr. de pupillari. et ex l. in pupillari. 14. §. 1. quibus
resonat l. 5. et 10. ff. de pupillari. Circa quod querit Bart. an si
statuto caveatur ut filius non possit testari ante 25. annum
possit pater vique ad hanc aetatem ei substituere pupillariter,
et tandem resolvit non posse. que resolvit d. n. secundum

Alc. n. 15. l. 1. §. 1. B. quamvis ipse ab ea discedant. An
atq; exemplariter possit pater filio substituere post. 14.
ann. in opposita q. trouersum video, sed de hoc imodius dis-
putauit ad l. ex facto. §. 5. t. alia qua adiuu solent circa
hoc requisitum pertinent ad extinctionem p[ro]p[ri]etatis substi-
tutionis, de quib[us] §. imodius disputabo.

Ad Bart. n. 6. vsq; ad . 12.

n. 28. **E**xplicat Bart. 3.^m Requisite p[ro]p[ri]etatis. salt
q[ui]s cuius sit in pote Testoris, q[ui] aperte colligitur ex te
n[on]o. & ex p[ri]nc. inst. de p[ro]p[ri]etate & ap[er]tate l. 5. tt. 5. p. 6.
6. si fuerit in su poder. / sed obijci solent multae. 1. ex
inst. si mater. 33. §. 1. Soc. tt. Vbi p[ro]p[ri]etatis videtur, matrem
posse filio p[ro]p[ri]etate substituere, quamvis certum sit eam
filios in pote n[on] habere. §. faming. de adopt. qua diffi-
cultate opressus P[ro]p[ri]etatis in tt. de p[ro]p[ri]etate n. 27. coacty
fuit mutare literam illi[us] te & legere. si pater. Verum
Hae lectio p[ro]p[ri]etatis quam nullius Codicis auctoritate p[ro]p[ri]etatis
n[on] potest admitti, quoniam si pater & fecisset tt. cum
in eo filius reperiatur institutus cum erit annos 14. &
ante eam aetatem reperiit p[ro]p[ri]etatis, atq; ita tt. eet nul-
lum. l. inter cetera. §. de lib. & postu. in p[ri]nc. inst. de
extere. lib. Cui difficultati & respondeat l. 1. n. 199.
& Alex. in l. Seius Saturning. ad Trebel. n. 6. numquam
tm suae obiectioni fiet satis si a patre p[ro]p[ri]etatis tt. fac-
tum, in matre vero tt. descendit ea rat. quoniam eo
iure n[on] requirebatur institutio matris ad valorem tt., q[ui] vero

vire valebat matre p̄sente filium.

Sed tunc prebat alia difficultas, q̄ cum hereditio
matris habeat p̄ hereditat. §. si. in l. de hered. liber.
filius per querelam inofficiosi potuit euertere ill. matris,
& in sequentiam corrumpat etiam substit. in eo scripta. ne
q̄ satisfiat Bart. post gl. 6. cum docat, querelam s̄
excludi, q̄ filius potuit adire matris hereditatem detralto
temporis ment. tamquam vitiosa. ex Reg. l. hereditas ex
die. B. g. 5. de hered. quoniam t̄ admitendum n̄ ē, q̄
t̄ fuit data hereditas ex die incerto, qui facit conditionem
s̄. dies incertus, de iudic. et demon. de. et d. l. hereditas ex die
loquitur in die certo, nam t̄ certum sit tempus quo filius est
adimpleturus. 14. ann. n̄ ē t̄m certum an ipse sit per-
ueniturus ad eam statem.

2
n. 29.

8

Qua propter Verius dicendum ē filium in ea specie
n̄ potuisse agere querela inofficiosi, q̄ n̄ dicit nisi d̄ herede
dem qui adiuit. l. papin. §. si additioni. de inoff. l. filio.
§. sed cum exhereditat. de 2. Tabul. Unde cum ante 14. ann.
nullus posset adire ex illo ill. hereditatem, querela d̄ illum
mouere n̄ pot. et valet cum effectu, ut tradunt Subst. et las.
n. 4. in l. filij matrem. C. de inoff. Ex quo Cauendum
ē ab Inimicitia et Aet. in eadem l. si mater. qui docent
filium in ea specie habuisse coheredem, q̄ diuinatorium
ē, et ex s̄. dicitur minime, nam si filius habuisset cohere-
dem qui adiret d̄ istam, posset querelam mouere, et
rem ad intestati causam deducere, atq; ita corrumpat sub-
stit. et reliqua in ill. scripta. l. papin. §. si. de inoff.

n. 30.

Sed adhuc superest n̄ leuis difficultas ex eo q̄ filius
repudiando eficeret ut ad substitutum perueniat d̄ quem
potuit mouere querelam n̄ t̄ in l. papin. §. quarta atque

n. 31.

in f. de inoff. sed Respondendum e, neg; ex hoc capite
potuisse filium facere locum querere, quoniam illud
precederet ubi filius hereditatem pure sibi delatam propter
onus legitima iniunctum vellet repudiare. Soc enim licet
ut si nullus sit subditus circa edicti penam possit ab intata
to obtinere hereditatem. x. de in l. ex capite. s. l. quia atm
6. s. si patrono. j. si quis omm. cau. tit. Vt si subditum
habeat adita per ipsum hereditate poterit querelam movere
quo ei dicit iure fieri quando erat orauatus in legitima. d. l.
papin. s. meminisse. v. Unde n. male. atq; ita pcedit tx.
in d. s. quarta atm. in f. Verum Soc n. pt adaptari d. l. simati
quoniam filius in ea pponitur institutus subditus, qua penden-
te n. potuit hereditatem repudiare. l. ii qui heres. i. 3. de
adq. hered. atq; ita aparet filium n. posse mouere quere-
llam durante minoritate, multoq; miny cum peruenit
ad pubertatem, cum eo tempore purificata idit. sua insti-
tutionis omnia matris bona ex eius iudic. sequatur.

n. 32.

Sed cum nouo iure. l. quoniam in priorib; de
grauamen de legitima filij reijciatur, n. pcedit d. l. si mater.
imo filius statim poterit agnoscere suam legitimam, &
in residuo expectari ut idit. arg. l. sumo. 36. s. cum atm
C. de inoff. Et post antiquiores quos refert notat et
explicit Cotta. in 1. p. s. Et quid sit tantum. n. 66.

n. 33.

Sed superat alie difficultas altera circa pplarem
a matre factam, in qua disoluedam variant aut heres, ut
colligitur ex his qua vtra ordinarios d. scribunt Corraffio
in l. simitt. n. 26. C. de impub. lit. Gom. 1. tom. Par. c. 3.
n. 31. Et alij quos refert add. Mencaque de succession.
Creat. s. 10. n. 415. Et de succes. pcedit. s. 14. n. 17.
Sed mihi valde placet Africanum. b. Excogitate formam

substitutionis qua p[ro]p[ri]etatem quodam modo referat cum
 substitutus succedat. et casu quo filius intra pubertatem deca-
 dat. nam cum filius p[ro]p[ri]etate instituitur cum erit annorum. i. g.
 ante eam etatem adire n[on] p[otes]t, cum p[ro]videat insti[ti]o suae insti-
 tutionis videt[ur]. l. si cui legat. si. g. i. de legat. i. l. si filio. glo
 deo leg. ced. Et si sequentes si decedat ante eam etatem
 admittit substitui, et quoniam quodam modo resultat effectus
 p[ro]p[ri]etatis substitutionis, ideo substitui dicitur facta in Tabulis
 p[ro]p[ri]etatis, et observat Du[ro]l. in p[ri]o. de p[ro]p[ri]etate. n. 6. Baldus
 v[er]o. m[er]ito. Conan. lib. io. c. fi. Soriot. in m[er]ito. substitut. assom.
 qd. Menc[us]. s. Cost. in i. p[ri]o. g. Et quid si tantum. n. 65.
 Et in c. si pater. v[er]o. Sabens. n. 4. qui ad eam rem induit
 simile filium. de quo in l. cum ex filio. 39. s. t. quibus ad-
 do eam substitui. em[er]it in bonis filij locum n[on] habere quomod-
 modum habitura est si fuisset p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]etatis. l. sed si plures
 g. ad substitutos. j. s. t. Et sic tantum veniunt in ea
 substitui. Contra matris, quod re vera vulgaris e[st] facta per
 illam formidam. si filius heres n[on] erit. Et cum cl. notat
 Bart. et alijs quam resoluit Ant. Gom. s. v[er]o vulgaris
 in sola bonis que filij habuit a matre ultra legitimam ha-
 bebunt locum atente non iure, x. ea que dixi. n. p[re]cedenti.

N. 34.

Sequens difficultas iuxta hoc requisitum patris pot[estatis]
 desumitur ex eo, quod emancipatus in pote[state] patris n[on] e[st]. g. p[ro]p[ri]etate
 insti. quib. mod. patr. pot. solu. Et tunc emancipatus fieri pot[est] p[ro]p[ri]etatis
 l. miles ita. g. ex herede miles. j. de milit. tit. quem
 te in p[ro]p[ri]etate intelligunt cl. in g. n[on] solum. v[er]o. idem. insti.
 de p[ro]p[ri]etate. quam sequuntur plures velati per Cost. in c. si pater
 v[er]o. Sabens. n. 7. Speciale q[ue] e[st] dicitur in milite ut possit
 facere p[ro]p[ri]etatem substitui. em[er]it filio quem in pote[state] n[on] habet, neq[ue]
 obstar[et] videt[ur] q[uod] in ea specie sola bona patris perveniant ad

ad substitutum, cum tm si p[ro]p[ri]etatis eet venient in co-
etm bona impuberis. l. sed si puberes. §. ad substitutos
S. t. nam hoc ides fieri dicit q[ui] filius fuit exheredatus,
nam si eet institutus etm bona impuberis venient in sub-
stitut. ut dicit Ripa in l. Centurio. n. 32. j. §. t.

2
n. 35.

Utrum Sacramentaria sunt et à iuris prudentia
aliena, et secure affirmandum e[st] requisitum patris po-
testatis p[ro]cedere etm in milite, q[ui] ex p[ar]te p[ro]bat in l. p[ro]hibet.
C. de impub. qua loquit in milite Testatore, et oban-
dunt illa v[er]ba. Maritus tuus quondam miles. et tm iudici-
naliter requirit filium fuisse in p[ro]te in illis verbis: Si
in patris militis possit p[ro]te. Et p[ro]mat[ur] rat. quoniam
dispositio militis generali regula p[ro]bendit nisi repeniat
excepta. l. in fraudem. i. b. §. si. in fi. j. De milit. tit. 6.
q[ui] generali e[st] ista determinat. plane ius substituendi p[ro]p[ri]e-
tatis n[on] militis sed patris p[ro]te tribuit, ideo q[ui] in milite
obseruari debet. ar. l. impuberi. §. i. in fi. §. de adm. tut.
§. filij vero tutela iure patris p[ro]te n[on] militis p[ro]tribuit.
Neq[ue] sui opinionioni veriori et magis recepte, secundum
Cost. §. oblat[ur] te in l. exheredato miles. q[ui] loquit in di-
recta militari quam miles p[otes]t facere heredi qui iam
adiit, et in p[ar]te eiusdem l. miles. quamvis paganus n[on]
posset. §. si. in l. de p[ro]p[ri]etatis. Et hac rat. veniunt in eo
substit. e[st] solum bona Testatoris, n[on] quia filius fuit exhere-
datus, neq[ue] strarium p[ro]bat ille te in quo filius militis
n[on] fuit exheredatus, nam Verbum. exheredatum. pertinet
ad §. p[re]cedentem, et cum eo iungi debet ut legat[ur] ita
quamvis ampla legata reliquerit exheredat. Et non
det cum l. ab exheredati substituto. de legat. 2. Et rede-
restarunt. No. l. in §. n[on] solum. in l. de p[ro]p[ri]etatis. Et Cost.

5. Neg; exhiberet quis hoc requisitum patrie potestatis correctum ee. l. meminim; C. de legit. hered. ex aut sent. de hered. ab intest. §. nullam vero. et lat. §. q. ea iura procedunt in successione ab intestato, facto vero ut. et emancipatus filius iure civili succedat cum suis. Durant tamen differentia inter filios in potestate et emancipatos, et observat gl. v. emancipatos. v. nec obstat. in l. Gall. §. et quibus sitantam recepta per oes secundum Bart. b. n. 7. et ideo cum p. p. l. i. fieri n. pt. nisi facto ut. patria potestas desideratur et tamen socii, nec filio emancipato potest fieri p. p. l. i. substituitur.

82

n. 36.

Adde q. et emancipatus succedat ad similitudinem suorum. d. l. meminim;, n. tamen succedunt cum eisdem prerogativis, atq; ita et suis transmittit ex potentia suavitatis. l. apud socios. C. de suis & leg. hered. Emancipatus vero n. transmittit ex Alex. in l. sub dicitur de liber. & postu. lat. in l. si filius qui patri. 26. §. 5. t. et indici sum relinquit Bart. in l. ventre p. rito. de adq. hered. v. videtur latius.

n. 37.

Rursus d. hoc requisitum obijci versantur. Sed specialem transeunt nra l. cui respondit gl. 5. v. in filio. patriam potestatem sufficere tempore mortis et n. ad sit tempore quo fit substituitur; atq; ita procedere et in v. sed si extraneus. q. is cui facta e' substituitur et tempore facti ut. est extraneus, ante mortem tamen testatoris fuit redactus in eius potestatem per adopt. v. adrogationem. quam interpretatur sequitur Bart. et ab impugnationibus defendit n. 8. et 9. v. ob Alex. n. 20. et eodem testatur v. n. 25. Al. 26. et magis communem etiam in c. si pater. v. habens. n. 6. Sociorum in ut. de subst. axiom. 290. p. qua allegato l. coheredi. §. cum filio. §. 5. t. b. aut post. ut. capit tenere p. misso ad inductionem. q. sicut ad p. p. l. i. requiritur patria potestas

Patria potestas sufficit tempore mortis et obijci tempore testatoris

ita enim desideratur qd. si cui sit n' sit recasurus in alterius
potem, ut pbat tx noster. v. n' sunt recasuri. Inquit
ergo l. c. in d. g. cum filie. Valere substit^{em} p'illarem fac-
tam nepoti si atingat temp. mortis eum n' recidere
in patris pote. Et a temp. tti. recidere deberet, atq;
Videtur posse sufficere qd. requisita p'illaris adsint temp.
mortis. Et n' adsint temp. tti. ita illum tx expendunt
Immola c. n. 7. Alex. n. 2. Arct. notabili. 1. et fortis-
simum p'ed. affirmat Corra. in l. quamvis. n. 4. c.
De impub.

iniquat n. 38.

Contrariam tm opinionem, id est n' sufficere filium
eē in pote temp. mortis patris, sed requiri temp. quo fit
substit^o defendit S. Paul. et Cum. g. l. ass. 16. Vigl. in pr.
de p'illari. Cou. in c. Taurinius. dialogo. 38. et eē eōm
modernorū testante Mench. De succes. creat. g. 21. n. 265.
et in puncto iuris veniorem affirmat Costa, et in praxi
magis eōm Italianam seruandam eē testatur. eōm q;
iformat Greg. in l. 5. tt. 5. p. 6. v. ensu poter. In quo
trouersia ego huic 2. opinioni accedo ex seqq.

n. 39.

Primo qd. qualitas patris potis in p'illari requiritur
q. forma ut insinuat tx noster, ergo deest interuenire
a pr. neq; sufficit si ex post facto interueniat. arg. tx in
l. ad testum. 22. g. 1. de tt. c. si eo tempore. de rescrip-
tis. in sexto.

n. 40.

Secundo qd. resistit facienti p'illarem ei quem
in pote testator n' habet. g. si. de p'illari. ergo ea substitutio
ab initio inutilis ex superuenienti habilitate riformari
n' pot. iuncta Reg. 4. 1. g. sed si filius. De legat. 3. l. si
minor. 4. de seruis export. 5. Lex quippe p'illio eius quasi
parum forme resistit

Tercio facit qd si dicam9 facientem substitutionem n. 41.
extraneo in forma p[ro]p[ri]etatis videri fuisse Valbarem cum
adq[ue] valeat. ara. l. si. C. de hered. inst. ut voluit Bart
§. n. 8. v[er]o nam tales. n[on] potuit Valbaris sub[stit]it[ur] ex post
facto assumere naturam p[ro]p[ri]etatis, nisi hoc declararet testator
coram legitimo numero testium. l. heredes palm. §. i.
de test. & in simile notat Bart. §. n. 39. & in l. Centu-
rio. n. 5. Deniq[ue] h[ic] ista opinione expendo te in d. l.
Coheredi. §. cum filio. §. si quis ex his mortis quoq[ue] temp[or]e
n[on] sit in familia p[ro]p[ri]etatis sub[stit]it[ur] sit irrita. / quib[us] verbis
significat[ur] ad irritandam p[ro]p[ri]etatem sufficere filio vno ex
duo[rum]q[ue] temporib[us] n[on] e[ss]e in pote[st]ate, & sequenti utroq[ue] patriam
potem requiri ut valeat.

Qua opinione admisa n[on] obstat te in hac. l. 2. v[er]o sed si n. 42.
extraneum, cui respondit Polus in test. substitutionum. n. 28
p[ro]p[ri]etatem e[st] ideo valere q[uod] impubes institutionis temp[or]e iam
adoptat[us] v[el] adrogat[us], & sic effect[us] filius legitimus cui sub[stit]ui
p[otes]t p[ro]p[ri]etate. l. sed si plures. §. in adrogato. §. §. i. l. si adro-
gator. de adopt. neq[ue] obstat q[uod] extraneus appellet[ur], hoc
enim fit respectu sanguinis, ut inquit Polus, v[el] melius se-
cum dum Forcatulum dial. 38. q[uod] ut fuerit adoptatus
retinet t[ame]n nomen q[uod] adopt[us] admisit, q[uod] apud l. C. fit n[on] se-
mel. l. infulam. 56. ff. de adq. rer. dom. l. 2. §. liberos. §.
si Sab. iii. nul. extab.

Sed hoc Polus interpretat[ur] ex alio fundamento mihi n. 43.
displicet, q[uod] si temp[or]e institutionis v[el] test. impubes fuisset adop-
tat[us] n[on] se restringeret l. C. ad h[er]edem institut[um], sed ex hereditati-
onis quoq[ue] mentionem faceret. quemadmodum in v[er]o sed
si eos patres p[re]cedant. atq[ue] ita cum in v[er]o sed si extraneum. &
ditionaliter requiratur impuberem e[ss]e institutum, manifeste

ostendit eum nondum fuisse adoptatum ex rat^o quam paulo post sum explicaturus, atq; ita p^odicta interpret^o n^o e^o admittenda, neq; alia Meno^obaque de success. p^ores. §. 14. n. 66.

n. 44.

Quara Valde mihi semper placuit interpret^o. las. §. n. 17. dicentis. in specie d. vi. extraneum fuisse Tempore institutionis, sed postea in potem Patris redactum per adopt^o. v^o adrogat^o. em^o & tunc demum factam ei p^opellarem, que ex intervallo fieri potat. l. si quis cum. 16. §. fi. j. §. t. sequitur. Vult. in tr. inst. C^opellari. n. 7. & 8. Colla. in §. Erguid sitant. 4. §. n. 24. Cou. in c. Vainuncijs. §. 5. n. 3. v^o. alit^o explicari.

n. 45.

Neq; obstat q^o secundum hanc interpret^o. v^osculus ille nullam videt^o habere dubitandi rat^o, nam potuit eam habere, q^o substit^o p^opellaris pendet att^o. patri, atq; ita videtur referenda ad temp^o institutionis, quo temp^o ille cui facta erat substit^o n^o erat in pota cum nondum in locum erat adoptatus. Vult^o q^o nepos ille n^o fuit institutus tamquam suus, sed tamquam extraneus, & ob id potuit dubitari an pater mortuo possit rumpere ill^o. & subinde p^opellarem substit^o. em^o quas rationes viderat Cou. d. n. 5. las. d. n. 17. v^o. Tu dic. alioq^o simile exemplum in l. 3. §. 1. j. de iur. codicil. Sed his n^o obstantib^o Respondit l. C. Valere substit^o. em^o si is cui facta e^o antea eam p^oponat^o institutus.

n. 46.

Ex qua interpret^o. deducit^o declarat^o. ad illa v^o. v^osculus sed si extraneum serodem scripserit. Caut^o enim l. C. mentionem fecit institutionis, q^o t^o adopt^o s^ol^oat ill^o. rumpi. l. certum. §. de inuito rupto. per p^ocedentem t^o instit^o. em^o liberat^o ill^o a periculo r^optura, quamvis postea extraneus ille redigat^o ad filij additionem. l. filio quem pater. 23. §. fi. deliber. & postum. l. si quis Seres. ante pen. de inuit. rupto. ides atm. n^o adiecit. v^o exheredauit. quem admodum

dixit in v.º sed si est pater. qd inepta e' exheredatº extranei
l. quidam cum. i. 32. in fi. de Verb. obliº. atq; ita ea exhere-
datº n' impediret quominq; per sequentem adoptº.º rumpetur
tit.º l. n' putavit d. s. si quis emancipatum. v.º sed si in extra-
neo. de 2º Tabul. qd bene intellexit S. Alex. n. ii. Cost. in g.
Equid si tantum. 4. p. n. 24. & in c. si pater. 1. p. v.º Sabons.
n. 6. quo fit vt si tempº tit.º e' adoptatº, sufficeret exheredatº
vt ad tempº.º Philº & Forcatuli notavi. n.º. procedenti.

Ex quibz deducit interpretatº ad illa v.º in locum nepo-
tis. & ad illa: filio pcedente. | qd significat qd si extraneus
fuisset adoptatº in locum nepotis ex filio iam mortuo. x. l.
adoptare. 37. ff. de adopt. g. lt. inst. et. tunc n' e'et necessaria
institutº. ratº e' qd pteriri impune poterat talis nepos, sed ubi
pcedit pater necessaria e' institutº. nepotis, ne adnascendo rum-
pat titm, & corrumpat ppatris quemadmodum in nepote
naturali docuerat I. C. in v.º sed si est. ad cuius sententia
pleniorum intelligentiam obseruandum e', iure isto ffº ne-
potes qui a patre n' pcedebant tempº tit.º pteriri impune
potuisse. l. maximum vitium. C. de liber. pter. v.º. p.º.
sed n' ita de filiibz. inst. de exhered. liber. Si atq; tempore
tit.º nisi essent instituti v.º exheredati. g. potumoz. de ex-
hered. liber. ad hoc ergo iuris principium respiciens I. C.
in v.º sed si est. docet, nepotibz posse fieri ppatris dummo-
do instituantur v.º exheredentur & formam l. Velleiz. si pater
eos pcedant, ne forte patre mortuo succedendo in eius
locum si se pteritos inueniant rumpant tit.º & ita corrumpat
ppatris. vt in g. liberis. inst. de ppatris. quia si nepos non
pcedat n' erit necessaria eius institutº aut exheredatio.
cum et si pteritis sit n' rumpat. x. obseruat.º nuper traditam, qd
recte obseruat Costa in 3. p.º g. Equid si tantum. n. 63. Mench.

n. 47.

2
n. 43.

De succes. p. g. s. 19. n. 38. et quib. ill. c. 106. n. 6. et Sac
rat. in d. v. sed si extraneum. cum instituit^{ens} desiderauerit. l.
C. necesse fuit exemplum p. porere in eo qui adoptauit loco ne-
potis filio p. cedente, q. si p. cederet n. fuisset necessaria institut.
Sed adhuc eo casu videtur necessaria institut. q. si talis
nepos successione n. rumpat ill. in specie tm. huius s. x.
facti speciem ei assonatam rumpat cum p. ponatur factum
ill. ante adoptionem, postea adopt. sequuta nepotis et n.
p. cedere debuit rumpi ill. n. successione sed quasi agnat.
sui heredis, vt in d. l. certum. s. de in iusto nupt. p. pter
quam difficultatem cogor fateri vt hac: filio p. cedente. ex-
primere casum magis frequentem quo fieri solet adopt. ne-
potis, et in quo necessaria e. ipsius institut. ne successione
rumpat ill. De hac enim causa rumpendi p. xime traierat
in v. sed si est pater. s. ne successione rumpat ill. et eadem
p. requirit in nepote adoptato. n. tm. excludit l. C. q. nepos si adop-
tatus sit filio n. p. cedente debeat institui ne rumpat ill.
n. successione sed quasi agnat. atq; ita eo casu p. p. laris corruer-
ret. et insinuauit Rur. s. v. p. cedente. et explicat solus lau.
vltimi exornans. n. 12. et 13.

2
n. 49.

Rursus n. oblat. et in d. s. cum filio. s. vt post ill.
Capit teneri. / quoniam hac vt non significant q. nepos post
ill. capit ee in pote, sed q. post ill. capit tenere p. rimum locum
patre sublato de medio, atq; ita iam n. pot. recedere in patris
potem, neq; irritari p. p. laris ap. Valida. vt pote facta ne-
poti, qui temp. ill. fuit in pote, et temp. mortis cui in eadem
pote manet, neq; e. recesurus in potem patris de medio sublato,
in cuius locum succedit nepos, et capit tenere locum filii, atq;
ita p. bat ex pte ille et patriam potem ad p. p. larem duob; tem-
porib; requiri. Neq; vni facit q. comune inductio immo et

Arret. Saloz. I. velata n. 23. nam respondes, galitatem illam
q. nepos n' sit recasurus in patris potem n' requiri ad hoc ut va-
leat p'p'laris, sed ne substitutio ab initio valida irrita fiat, ut
resoluit Costa in 4. p. 8. Et quid si tantum n. 14. Membra
de success. p'p'laris. §. 14. n. 92. Et ideo ut tempore facte substi-
tutionis, nepos, si tunc decederet, videret in potem patris, si-
tatem ei superuivat & locum filij incipiat tenere hinc duo,
firma manet p'p'laris, q. nepos utroq; temp' fuit in pote aui
neq; subijctus auctori pot. post aui mortem, si enim subijctus
ret' p'p'laris irra fieret ex t'x nostro, qui sic necessario debet
explicari in illis verbis: si qui n' sunt recasuri. id est. si ve-
ra n' recidant. Et e' rat' q. p'p'laris subst' ante mortem eius
qui eam facit n' habet perfectionem. arg. c. cum mater. de
celebrat. n'isarg. Unde succedit res. q. si alij n' habet suam
perfectionem, & perueniat ad casum a quo incipere n' potest
vitari. l. pluribus. 140. §. et si placeat. de verb. oblig. quatenus
rat' p'cedit t'x in d. §. cum filia. Et si quis ex his mortis quoq;
temp' n' sit in familia p'p'laris subst' n' fit irrita. Ex quibz
inducitur n' ee tutam opinionem Bart. §. n. 10. Vbi p'ponit ca-
sum singularem in quo valet subst' et si is cui fit nullus
temp' sit in pote. Veluti si filius illegitimus post mortem patris
legitimetur ex t'x in aut. item sine. C. de natural. liber. Va-
lebit subst' antea facta huic filio. qua opinio communis e'
Jass. §. n. 20. Rip. 27. Al. 31. Membra. de success. p'p'laris. §. 14.
n. 76. Et secundum eam subst' Parisig. Nicho. 1. n. 31. lib.
2. qui mouetur ex natura legitimisationis, quae trahit retro
& perinde habet ac si legitimatus semper fuisset legitimus
l. ff. de natalibus restituendis.

Sed 2^a hanc opinionem terret arg. q. ex d' dictis col-
ligitur, nam quemadmodum subst' a p'p' valida fit irrita

n. 90.

si perueniat ad casum à quo incipere n̄ potuit; ita subit^o
quæ à p̄ n̄ valuit n̄ ualebit si perueniat ad casum à quo
incipere potuit. Deinde, q̄ ea t̄t̄. per fictionem defenduntur,
quæ ab init̄o Valida. postea p̄pter aliq̄ impedimentum irrita
futura erant. L. lex Cornelia. S. t. Et in toto t̄t̄. de Captiuis.
At t̄t̄. ab init̄o nulla fict̄. n̄ ualescunt. l. eius qui. 2. de
t̄t̄. §. si. inst. q̄ n̄ ē permis. Cum iōt̄e in opposito p̄llaris
ab initio fuerit nulla n̄ debet ualescere per fictionem.

n. 51.

Neq̄, vitauit vim Suius arg. qui dixerit q̄cum p̄inci-
pale t̄t̄. ualuerit ab initio debuit et̄m p̄llaris substitutio
defendi per fictionem; quæ madmo dum in codicillis in capti-
uitate factis respondit l. C. in l. in bello. §. codicillis. v̄. sed
quia. ff. de captiuis. q̄ respondes summo iure stratum debui-
se obseruari, ut dicit̄ in p̄. eiusdem. §. et in l. quoddam
7. de iur. codicill. It̄ ex equitate codicilli sustineant̄ p̄ter
t̄t̄. factum tempore Sabili, idq̄; eo casu quæ ab Sabili, reddidit
Testator, ut si reperiatur Sabilitas duob̄ temporib̄. ut me-
dium n̄ noceat. quæ humanitatis rat̄. n̄ potest considerari
in casu opposito deficiente omnino Sabilitate temp̄ mortis Testatoris.

n. 52.

Deniq̄; aduerso n̄ ē tutam igitur. ^{en} codicillor̄ et p̄ll-
laris substitutionis, q̄ codicilli omnino pendent à t̄t̄. et p̄ri-
pale ē censetur. l. 2. §. i. ff. de iur. codicill. Sed p̄llaris sub-
stitutio diuersam hereditatem nitet, et quasi illud p̄ncipale
t̄t̄. §. iōt̄e. inst. de p̄llari. A merito à Bart. dicescit Fe-
rety §. n. 12. Corras. inst. si t̄t̄. n. 21. C. de Impub. Neque
proget Bart. fundamentum, nam cum temp̄ Testationis
pater sit mortuus, extremum à quo debet incipere fict̄. est
irabile, cum mortuus alium in pote. Sabere n̄ possit, plane
fictioni locus n̄ ē deficiente extremo à quo. §. si. inst. q̄
n̄ est perm. fac. t̄t̄. fact. l. eius qui. 2. §. de t̄t̄. §.

Qua propter d. requisitum patrie potatis videt, q. post-
 tumis pot fieri substit. ut in nro ex b. postumis possumus. plane
 postumus ante quam in lucem edat in pote n. e. l. si. de ullat
 bonor. l. si. de asio. libertis. Nam cum patria potas sit que-
 dam qualitas sine subiecto, & federati n. pt. l. eius qui in quincio
 v. quoniam. ff. si cert. petat. g. si. v. ideo atm. inst. de seruit.
 rustic. iuncta l. quid aliud. 36. de Verb. sign. Plane postumus
 dum in utero e homo n. e. l. in lega. v. q. partus. ff. ad l. falid.
 sed pars vicorum matris. l. 2. g. ex hoc rescripto. ff. de Ventr. insp.
 atq; ita n. e subiectum in quo cadere possit patria potas, ex quo
 intelliges quare postumis tutor dari n. possit. l. 2. v. simili
 modo. de eo qui p. tut. v. curat. gerit. Curator possit. l. i. v. v.
 quoties. l. curator. ff. de Ventr. in possessione mittendo. Et utrumq;
 probat l. Venter. 20. ff. de Tut. et curat. dat. ab bis. nam cum
 Tutor detr. persone. l. qui persone. 34. ff. de ill. tutela. g. certe
 inst. qui ill. tut. dar. Non pt dari ei qui nondum natus est
 cum n. sit persona, qui vere curator bonis datr. d. g. quoties. &
 d. l. Curator. Venti datr Curator ut interim bona adminis-
 tret, & alimenta matri suppeditet. q. enim dicit in l. i. ff.
 de ill. tutela. et g. cum atm. inst. de Tutelis. postumis
 dari tutorem, intelligendum e, ut tunc demum incipiat ei
 Tutor cum in lucem edat fuerit postumus. l. si nemo. 19. g.
 i. b. nondum Tutor e. de ill. tutela. Cum itaq; vbet postu-
 mum cui p. potatis fieri pt in pote n. e, plane sequitur requi-
 situm patrie potatis n. semper ee necessarium.

86

Sed respondendum e q. cum postumi in his que sibi
 vilia sunt gnatis habeant. l. qui in utero. l. per. ff. de statu
 hominum. l. g. cum. ff. de Verb. signif. ideo eis dum in utero
 sunt pt fieri p. potatis, que ipsorum vinct. Exordiantur vilia-
 tem. l. si p. 42. ff. de ady. hered. effectum subitura

Cum nati fuerint. D. g. cum atm. iuncta l. si nemo. g. i. §.
De tit. Tutala. non tunc demum cum natus e' finit lex
eum antea natum fuisse, ut sequatur oia iura sibi iurilia
qua erant in suspensio, et in tempore nascendi reserua bantur
l. antiqui. ff. si pars heredit. petat. explicat Caldas Perei.
in l. si curatorem. v. sine curatore. n. 77. C. de in integ.
velitut. q. ita demum pcedit cum postquam tempore facte
substitutionis erat receptus. arg. l. i. g. sciendum. §. de ius & legit.

n. 59.

Quo fit ut cum substit' locum habeat cum partus in
lucem editus fuerit et patri heres extiterit, et intra pubertat
tem recesserit hae substit' siipans iure n' aliter locum
habeat et effectum, quam si natus per 24. horas vixerit
et fuerit baptizatus. 2. l. i. §. Tauri. Quibus explicata
manent qua Bart. 5. tradit an. 7. Vig; ad num. 12.
quibus sequens e', ut in l. Cicero. 49. ff. de penis. n' tractetur
de pollari, sed de Vulgari, perquam substitutifuerunt
secundum heredes, nam si per pollarem n' herarent substiti
tuti abortum mulieris pecunia data cum eo effectus
potius substit' pollaris corrueret, et effectum n' haberet, at
que ita substituti excluderentur. Vulgaris tm ad effectum
perducetur postumo n' nato. Unde vereor ne decipiantur
qui dicunt in specie d. l. Cicero. pollarem substit' factam
fuisse.

Ad Bart. n. 12. & 13.

n. 56.

Propositum et explicat sub his num. Bart. alium
requisitum pollaris substitutionis superiori proximum, scilicet
ut si qui sit is cui fit n' sit recessus in alterius potestatem, de
quo dixi s. illudq; addendum e', q. ex mente Bartoli

in Soc n. 13. pleriq; deduxerunt. Soc non pcedere
in milite testat. qui pt substituere p'llaritor impuberi
necesse in alterius potem. per te in l. cum filius familias
29. de milit. 3. que loquit in fortiorib; terminis, sicut
in subtit. facta filio in aliena pote existenti; quam solu-
tionem ex Bart. deducunt et pbant. l. no. immol. l. 1. s.
5. n. 21. et alij quos refert. Co. Tra. in l. 1. p. c. pater. v.
pater. n. 9.

Sed Soc opinio vera n. e. et falso tribuit Bart. 1. n. 57.
pbat. eo q in milite requiritur patria potas ad p'llarorem
ut p'sauit 1. ad interpretat. l. miles ita. g. miles. emanari
p'as est. t. que arg. Soc requisitum et in milite pcedere
defendit Doum. 5. n. 62. Corr. in l. in ttt. n. 37. C. de impub.
Co. Tra. i. n. 12.

Neg; Marium pbat te in v. l. cum filius. quo n. 58.
n. loquit in p'llari, sed in directa militari, quem admo-
dum te in g. miles. et emanari. Cui emanari inter-
pretationi more veniunt v. l. eiusdem te. e. hereditati
quidem sup miles. qualem velit substitutionem facere pt. et
que verba n. veniunt p'llari, per quam n. testatori sed
impuberi succedit in omnib; eius bonis. Ut in p. in l. l.
de p'llari. l. sed si plures. g. ad substitutos. 5. l. veniunt
atq directa militari per quam succedit militi in ipsius
bonis. l. Centurio. inf. cuncta. ol. 1. 5. t. que interpretat
confirmat eo q ad pbendam differentiam quam ille te p'sti-
tuit inter substitutionem et dationem Tutoris fundat ea
rat. q miles dando Tutorem demeruit ius sui, nam
cum sis Sabeat nepotem in pote pt ei dare Tutorem. 5.
permisum. in l. de tutel. atq; ita si pater miles posset etiam
dare Tutorem ius sui tolleretur, quoniam Sabenti Tutorem

Tutor dān n̄ potest. §. interdum. in l. de Curatoribz.
qua Nat^o militat etm in p̄llari substitutione, nam
si miles posset eam facere filio in pote aui manente
minueret ius aui, qui n̄ posset p̄llarem facere nepoti, ne
p̄llus decedat cum duobz utiqz. q. p̄p̄ano n̄ lt. l. quarelatr.
20. §. de milit. tit. atq; ita te in d. l. p̄llz. n̄ debet
intelligi in p̄llari, cui obstat eadem rat^o quam I. C.
objicit dationi tutelz. Ut merito Cuman. §. n. 1. et Baldus
in l. Summaritatis. n. 33. in fi. C. de impub. Tutelz da-
tionem et p̄llarem equiparauerit. quo fit, ut ad hoc ut
cedat differentia quam dicitur I. C. in d. l. Cum filius
debeat intelligi in substitut. militari, perquam cum suc-
cedat militi et n̄ p̄llz. cessat inconuenientia, de quibz
s̄. quoniam ius aui n̄ diminiuit, quoniam potest adhuc
p̄llarem facere nepoti in eius pote existenti; atq; ita
obstat opinionem, qua ea Bart. deducit, veram n̄ esse.

n. 59.

Secundum q. p̄posui eam opinionem falso tribui
Bart. dabit ex eo q. fundamenta que Bart. alle-
gat s̄ont strarium, et litera Bart. mendosa circum-
fertur, et q. dicitur nisi. debet legi. et si. Ut sic ampliet
conclusionem s̄. positam, ut cedat etm in milite tutelz,
in quam sensum Bart. accipit Socin. §. n. 7. Col. n. 27.

Ad Bart. n. 14. cum
Tribus sequentibz.

n. 60.

Proponit Bart. secundum requisitum p̄llaris, scilicet, ut
is cui fit n̄ exeat de pote ante mortem patris, de quo dixi
aliqua s̄. ad interpretat. om̄. l. coheredi. §. cum filijs. et de

q. quam pponit Bart. n. 16. Dixi ad interpretationem
l. Scabba. ad Trebellianum.

n. 61.

Illud Soc loco explicandum superest. Vtrum q. Bar. docet sub n. 14. reclusionem a se ppositam n. pcedere in eo qui redit in potestatem patris cum reuertitur ab hostibus per l. lex Cornelia. s. t. l. pater. de captiuis. pcedat etiam in eo qui emancipatus rursus ab eodem patre adoptatus in eius potestatem redijt, q. fieri potest. l. qui liberti. i. 2. de adoptione. Nam q. Bart. tradit de reuerso ab hostibus diuersam rat. ^{one} habet, q. ppter fictionem legis finit in pote. semper fuisse. s. si ab hostibus. inst. quibus modis ius patr. q. in emancipato postea adoptato dici n. potest. Sed Soc quoq. casu sustinere substituit. ^{em} docet Salicet. in l. si t. c. de impub. Alex. s. n. 20. Al. 32. quorum tm opinio impugnari potest ex sequentibus. 1. q. cum actus ante suam perfectionem perueniat ad casum a quo incipere n. potest. Vitiatur. l. pluribus. s. et si placeat. de verb. oblig. Nec informati et si rursus eueniat casus a quo potuisset incipere. l. inter stipulantem. 33. s. sacram. es. t. l. qui res. 93. s. aream. de solutionibus. Rursus quia t. irritum per arrogationem. 2. l. certum. de iniust. rupt. n. ualere, quamuis is qui se adrogandam p. b.uit soluta adrogat sui sui iuris efficiatur, nisi noua voluntas testantis interueniat. l. pen. s. t. 2. s. plane. j. de secun. tabul. Neq. iurari potest in traria sententia ex Reg. l. si aliterum. 47. s. in extraneis. de hered. inst. qua docemur medio temp. n. nocere, quod pcedit in herede cuius incapacitas medio temp. interueniens n. nocet, sicut in testatore, in quo omnitemp. desideratur capacitas. s. s. t. Quod vero docet Bart. n. 15. requisitum Soc n. pcedere. Vbi filius per dicitur exijt a pote. recipit, et explicatur per Alex. n. 21.

Ad Bart. n. 17. & 13.

n. 62. Proponit Bart. aliud requisitum p[ro]p[ri]arij. scilicet, q[uo]d pater
suo faciat perfectum t[er]m[in]u[m] q[uo]d t[er]m[in]u[m] limitat vbi aliter filius subli-
tatur et in minus solemniter t[er]m[in]u[m] ex l. Sac. s[ub]l[im]issima. §.
imperfecto. C. de t[er]m[in]is. & e[st] c[on]tra sententia ex Alcan. n. 21.
lat. 24. Ripa. 28. Marc. Ant. in d. §. ex imperfecto. n. 121.
Boer. Decis. 241.

n. 63. Sed obstat huius sententia q[uo]d t[er]m[in]u[m] hoc casu n[on] debet in-
dicari tanquam t[er]m[in]u[m] patris, sed filij. l. i. §. si quis. l. de
succes. edicto. Vbi si frater succedat fratri ex p[ro]p[ri]arij n[on]
habet annum ad petendam bonor[um] possessionem quom[od]o-
modum cum defertur ex t[er]m[in]u[m] patris, sed centum dies. Sed
frater n[on] potest fratrem instituere in t[er]m[in]u[m] imperfecto. Ergo p[ro]p[ri]arij
in casu Bart. Valere n[on] debet.

n. 64. Sed defendens Bart. respondere potest, q[uo]d cum p[ro]p[ri]arij
saris quo ad causam es[se]ntem sit t[er]m[in]u[m] patris. l. Bagmion
§. sed neq[ue] impub[er]is. de inoff. t[est]i. q[uo]d pater hoc ei fecit. / s[ub]st[ant]ia
q[uo]d t[er]m[in]u[m] habeat eam solemnitatem qua pater solet testari
inter liberos. Neq[ue] obstat t[ext]u[s] in d. §. si quis. Nam om[n]i[um] s[er]v[ati]o[n]u[m]
interpretationib[us] cl. b. v[er]o filij. Respondo, p[ro]p[ri]etatem in clar-
g[ra]ndis bonor[um] possessionib[us] magis considerare personam
petentis quam modum petendi. §. n[on] solum. eiusdem l. i.
Vbi quantum frater fratri succedat ex t[er]m[in]u[m] patris et cum eisdem
qualitatib[us] cum quib[us] patri succederet. l. sed si plures. §.
quos possunt. l. i. & in n[ost]ro t[ext]u. in §. prius. V[er]o neq[ue] adde[n]s.
quia t[er]m[in]u[m] frater e[st] habet solum centum dies ad petendam bon. posses[ion]em.

Ad Bart. n. 13. usq[ue] ad. 24.

Proponit Bart. septimum requisitum ppllaris. scilicet
q. filius cui sit sit institutus vel exheredatus, nam etm ex here-
dato fieri potest, ut in fi. l. precedentis, et in g. non solum. inst. de
ppllari. Nam si filius sit pteritus cum ttt. sit nullum. l. inter
cetera. de liber. et postu. Viuabit etm ppllaris. s. liberis. de ppll.

n. 65.

Circa quam doctrinam querit Bart. n. 20. in fine.
an hoc casu seruetur ppllaris ex decisione tra in aut. ex-
causa. C. de liber. pterit. et remittit se ad ea qua dixit in l.
i. s. t. vbi. n. 9. tenuit seruare q. antea pfererat q. vlt.
in v. sed illud e. et probat iuxta testa Ripa b. n. si. Paul.
Leonio. in tt. de ppllari. n. 178. et 183. et Greg. in l. 10. tt.
s. p. 6. v. de fataria. Gom. in l. 24. Tau. n. 3. Costa. in
l. p. c. sepater. v. eidem filio. n. 27. et in 3. p. v. consuit.
n. 9. Matrim. in l. 1. tt. 4. lib. 5. Recop. q. 14. n. 41. qu.
Suius opinionis fundamenta referunt, ex quo cauendum e
a d. sententia Dyni in l. i. in fi. quam b. defendit Las. n. 3.
Ioneus. in d. aut. ex causa. n. 172. Cou. late in c. Rainu-
cius. g. 6. n. 3. que probat ex l. 10. tt. s. p. 6. v. otro fin
Decimos. que siendo quebrantado.

n. 66.

n. 67.

Sed ea n. obstante prior opinio seruanda e etm in
hoc Regno per l. 1. tt. 4. lib. 5. Recop. Quam Greg. et Hispani
s. relati ad hoc bene expendunt. Neq. obstat huius opinionis
fundamentum, scilicet, q. ttt. patris debet pcedere ppllarem
substit. ut in pcedenti requisito, at vbi filius e pteritus
n. pot. dici q. ttt. pcedat cum sit nullum, nam respondet,
vltiori iure q. l. i. tt. e. nullum quo ad institutionem
tantum, et quo ad cetera permanere, quamuis eius qua-
litas sit, que n. nisi in ttt. relinqui possit, ut aparet in
Tutela, datione, que ttt. requirit. l. 3. de ttt. tutela. et in
libertate diueda. ut in l. libertatis. q. 3. de manum. tt.

n. 68.

Et tunc. Iseruatur per te in d. aut d. ex causa. & multo magis ex d. Decisione d. l. 1. Regis.

Uterius querit Bart. an si tunc rumpat per bonorum posses. 2^a Tabulas infirmo pupillaris, et remittit nos ad scripta in l. et si 2^a tabulas. 33. Vbi docet firmam manere pupillarem per te t. iuncto g. fi. l. precedenti. Vbi filius impugnans tunc patris per 2^a Tabulas priuatur modo ex eodem tunc perueniente, et sequenter substitutioni pupillari qua ad modum et fauorem filij fit. l. si pupill. 42. de ad. hered. Sed respondes te in g. in omnibus. loqui ubi filius ipse qui modum prendit ex tunc intentat 2^a Tabulas: at vero te in d. l. et si 2^a Tabulas. Vbi per alium filium pteritum petita e bon. posses. Quibus adde q. et si filius ipse peteret bonorum posses: adhuc Iseruaretur pupillaris, neq. Itarium pbat te in d. g. in omnibus. quia loquitur in legato: at vero te in d. l. et si 2^a Tabulas. in modo peruenienti ex pupillari. Nat^o atq. e, q. legatum retinet modum pecuniarium, de quo pupillus potuit disponere cum autoritate Tutoris, atq. ita potuit illud amittere impugnando iudicium patris tutore autore: at vero circa pupillare tunc factum a patre pupill. nihil potuit disponere, et cum autoritate Tutoris, It. Iseruatur Bal. in l. ex duobus. g. fi. l. 1.

n. 69.

Et qua resolut. Ifirmatur Bar. responsum in I filio. 52. vicentis, q. quamuis idem filius cui facta e pupillaris impugnet tunc patris ppter suam pterit. nihilominus defendit ex d. aut d. ex causa. Bart. sequitur Ripa l. n. 33. et sequit. Guid. Pap. Deciss. 529. Peralta in l. Titia. g. litius. de legat. 2. Menes. in l. eam quam in 33. C. de fidei Iuris. Ut ex hoc cauendum sit ab Alarico in Pub. Suij t. n. 26. Vocante, pupillarem Iseruari per aut d.

* Cleaver. Iulianget. inuipit Sic.

in causa. cum facta e' filio instituto, et rumpitur prior.
alterius filij, n' qdo ipse filius impugnanti patris ut. Requirit
Balk, in d. aut. ex causa. n. 30. An. 6. Corras. in l. scilicet.
n. 52. Cou. in c. Vainuniug. g. 6. n. 4. Et mouet ex d. g.
omnibz. qui tm cum loquatur in legato n' pot trahi ad ppl-
larem ppter rat. em. d. dillam.

92

n. 70.

Uterius colligit ex Bart. patrem turpem n' posse facere
filio ppollarem substitutionem. qua opinio tunc e' admitenda
cum talis e' turpitude ppterquam patri interdicta e' bonorum
suorum administrat. nam cum eo casu pater n' possit sibi fa-
cere ut. l. is cui bonis. de utis. expeditum e' neq; filio pos-
se facere ppollarem cum deficiat. G. requisitum de quo supra.
et in isto casu Bart. defendit utiq; Imola l. n. 16. qui
extra eum casum Bart. reprehendunt desentis patrem
posse filio turpem ppollariter substituere. per te in l. Papiniana
g. sed neq; impuberis. de inoff. t. nec patris frater. intelli-
gendo cum gl. et cou. g. loquatur de fratre asente quarela
d. fr. patris, eo q' turpis persona erat instituta, atq; ita nec-
tatur ipsum quoq; testatorem turpem fuisse. et quamuis ille
nihil ad rem faciat, q' n' loquitur in fratre testatoris, sed in
filio fratris ipsius poplari instituti cui facta e' ppollaris, atq; ita
inepta e' sub auditu turpis persone, ut late defendi in dmenta-
rijs illius g. Opinio tm vera e' nam cum pater ipse etrus
turpis n' possit testari, n' e' cur impediatur facere substitu-
tionem filio.

n. 71.

Neg; obstat te in l. fi. g. minoris. C. desent. pat. Vbi
patri turpi n' permittitur administrare bona filij. nam procedit
in administratione inter vivos, seu e' in substitutione
cuius effectus sortitur post mortem patris, Et bene respondit
et explicat Alex. l. n. 24. Ripa. 94.

Ad Bart. n. 24. vsq, ad 27.

n. 72. Proponit Bart. d. requisitum p[ro]llaris, scilicet q[uo]d adita sit hereditas ex m[at]ris patris. Ut in n[um]ero adeo. Suius l. qui ut s[ed] admonui p[re]cedit vbi filius e[st] exheredatus nam si sit m[ul]ti- tute sola existentia sui heredis s[er]uat Tabulas p[ro]llares s. si filius qui patri. s. t. l. p[ro]llus. de adq. hered. explicat pla- ne et erudite Costa in c. si pater. 2. p[ar]te. v[er]o. deferunt. an. 4.

Ad Bart. n. 27. et 28.

n. 73. Explicat Bart. quib[us] v[er]is fiat p[ro]llaris. ex cuius dictis colligit. v[er]o. si heres erit. quib[us] v[er]is s[ed] in forma p[ro]llaris in l. i. s. t. et l. ult. in p[ar]te. v[er]is. de p[ro]llari. n[on] e[st] de p[ro]llant[ur] p[ro]llaris, cum v[er]et etiam exheredato fieri posse cui n[on] potest adaptari v[er]is: si heres erit. q[uo]d e[st] co[ra]m rebus, quam exor- nant et explicat Curc. l. ult. in l. p[ar]te. n. 37. C. de impub. p[ro]v[er]b. de iis. 38. n. 12. quo fit ut quamvis filius abli- neat se hereditate patris, si t[ame]n decedat ante pubertatem ad huc sustineat p[ro]llaris et ex ea succedat substitutus in bonis p[ro]lli, ut s[ed] docet Bart. n. 28. per t[ame]n in l. si p[ro]ll l[ong] 42. s. t. qui t[ame]n t[ame]n n[on] satis p[ro]bat hanc opinionem, quia n[on] stat q[uo]d testator exp[re]sserit illam conditionem. si filius erit heres. sed Bart. opinio v[er]is e[st] Ripa. s. n. 41. et late eam defendunt Casus. in d. l. p[ar]te. n. 122. Cou. in c. Vairuncius. g. 5. n. 4. Paul. leonius. in l. ult. de p[ro]ll. n. 129. Et ipse dicat neminem sui opinionem contrariam movere. Contrariam t[ame]n defendit Poth. in l. ult. de p[ro]ll. n. 11. Sed e[st] e[st] e[st] defendit Soum. s. n. 19. motus ea rat. q[uo]d si v[er]is extendit de vno casu ad alium, ut late dictum e[st] ad

l. 1. §. t. sub. n. 19. Bart. qua solo favore Testatoris fit,
multo magis extendi debet pupillaris, qua Testatoris & filij
fuit introducta ita ut recepta in casum quo filius heres sit,
p. vendat etiam eum quo se abstinat hereditate patris.

Verum Sac. Soani Vat. n. videtur sufficiens, q. in Rub. fit ex-
tensio de uno casu ad alium similem, ut in §. et quid sitantur
l. Gall. at in opposita q. casus n. sunt similes, quare imo dior
vat. videtur qua colligitur ex psumpta voluntate patris qui exp-
sit casum quem eventurum putavit, & idem disposuisset
si existimasset filium n. futurum heredem, atq; ita succedit
pl. fi. in l. tale pactum. §. fi. ff. de pactis. x. quam resolut.
eveniet, ut si filio sit datus substitutus pupillaris sub illa formula
si heres erit. filio se abstinente admittitur statim subs-
titutus ad bona Testatoris, & eo postea decedente intra
pubertatem admittitur ad bona filij impuberis ex pupilla-
ri, ut docet Bart. in l. si adrogator in fi. ff. de adopcion.
Exornari & explicari potest ex his qua tradit Costa in
c. sipater. 3. p. 2. de pupillaris. an. 2.

n. 74.

Ad Bart. num. 29.

Et sequentibus usque
ad Lecturam §. Interdum.

Incipit Bart. explicare effectus pupilla-
ris & de duobus primis abunde a nobis dictum
e' in l. 1. §. t. qualiter excludatur mater,
per pupillarem expressam & tacitam Tractat plenius.

Mens. de presumptionib. lib. 4. presumpt.
38. 39. & 40. et ita finit sic textus.

L. 15. Papiniano. lib. sexto Responsorum.

Centurio filijs si intra quintum & vicēsimū
annum etatis sine liberis vita decesserint, directo substituit.
Intra quatuordecim annos etiam propria bona
filio substitutus iure communi capiet: post eam autem
etatem ex privilegio militum, patris dumtaxat cum
fructibus inuentis in hereditate.

SENTENTIA SUIUS LEONIS HEC EST. Substitutio n. 1.
pendiosa facta à Militē verbis directis intra pubertatem
valet ut p. 6. post eam etatem, ut directā militaris
in solis bonis testatoris & fructibus. p. 6. l. 22. ff.
1. p. 6. & prior pars procedit in regulas iuris absque
ullo militis privilegio. 2. vero nititur iure speciali, ut
ostendunt illa v. ex privilegio militis. nam dictio. ex.
denotat causam immediatam. l. 1. §. incendio. de inen.
& ruin. Huius speciale stat ex eo q. substitutio directā adita
hereditate n. valet post pubertatem. l. verbis civilibus. §. ff.
§. marculo. instit. de p. 6. l. 10. ff. §. p. 6. & in hoc
consistit militis privilegium q. possit directe aliam heredi-
tatem substituere post acquisitam primā hereditatem, ut
enim paganus n. possit facere ut semel heres designat se
heres. l. equi. ff. de hered. instit. atq; ita unus ad
tempus alius ex tempore heres fit. miles tamen id facere potest
l. miles etiam. de mil. ff. q. ita accipiendum est, ut substitutio

Succedat primo heredi, nam abstinere aliquem ut
certum habeat heredem censetur esse d. bonos mores. l.
stipulatio. hoc modo recepta. bi. de verbos. Et si militis
sit exemptus regulis iuris, non potest quicquam d. bonos
mores disponere. l. si a milite. 30. §. edictum. de mil.
ut. Succedit itaque substitutus ipsi militi, quod ex ipso tex.
deducit et dicitur late Costa in c. si pater. 3. p. v. inter
dum. n. 64. Unde directa militaris sic accipi debet,
ut deuenientia eo casu extinguatur ius primi heredis,
ac nunquam fuerit institutus, et incipiat ius secundi,
et ei militis hereditas deferatur quasi nunquam quaesita
primo heredi, ut d. tradit et explicat Gabiulus n. ii.
Cornelius in l. p. i. n. 43. C. de impub. p.

n. 2.

Unde inferbat Cumanus l. n. 14. quod si militis ita
incipiat substitutionem ut substitutus succedat heredi
non valebit. quam opinionem ita interpretatur Costa. Vbi p.
xime. n. 70. Ut ea substitutio non valeat iure directo, sed
flectatur ad fidei commissum. l. p. i. C. de impub. Sed
eo sic resolutus, quod si stat aperte miles velle voluisse
primo heredi heredem, nullo modo valeat substitutio
ex res. l. 1. §. si quis ita. de verbos. §. si de pupillari.
Si tamen de hac voluntate aperte non stat, fit interpretatur
in fauorem substituti eo modo quo in l. si. C. de hered.
instit. et defenditur substitutio iure militari, ut tradit Pe-
rusinus in repetit. c. si pater. n. 100. de ut. in 6.

n. 3.

Illud tamen observandum est quod cum haec directa mi-
litaris ex privilegio militis procedat, et privilegium militum
suis solis cedat qui ut. faciunt in castris et t. decedunt
ut intra annum post missionem. §. illis. §. sed facturus
instit. de mil. ut. Haec directa militaris solum valebit

si fiat à Milita existente in Castris, durabitq; intra an-
num post missionem à militia, ut post Ale. 2.º Ripam
descendit Costa in c. si pator. 3. p. Vr. intendum n. 49.

Deniq; notandum è, privilegia iure Romano militib;
reça habere locum in militib; nri temporis, quamvis in albo
militis n scribantur cum solemnitatib;, qua olim observabatur,
de quib; per gl. in l. per. ff. ex quib; caus. maior. ut observat
Paul. 3. filio. 414. col. 2. Pecius in Rub. C. de tit. mil. n. 5.
Ripa 5. n. 10. petunt atm peditibus & equitib;. l. 2. Vr.
quantos atm. C. de off. pfecti prator. Afr. imo & Magister
navium, qui earum gubernationi & regimini pstant. l. 1.
5. item nauarrest. 1.º de bonor. pott. ex tit. militis & qu-
amvis Ripa 5. n. 11. sic intelligat qdè in classib; decesserunt
2.º principum d. l. 2.º cum tm si milites sint, dicendum
è in illis pcedere decisionem d. 5. sed factenus. observat
Costa in 5. et quid sitantur. 1. p. n. 64. sequitur Meno.
desuaces. orat. 5. 24. n. 14. Tullus. in l. 3. Taur.
1. p. n. 10. Neg; obstat d. l. 1. qd loquitur in eo qui cum
miles n est, qd tm erat in pfectu et loco hostili quo tem-
pore fecit tit. no permittit ei testari iure militari. l. fi.
de tit. militis.

0
n. 4.

Sed d' hanc 2.º interpretat. et assignatam
scilicet qd loquatur in directa militari obstat l. pib;. infi.
C. de impub. Vbi in eadem specie dixit Imperator. Sub-
stitutionem post pubertatem ee fidei commissariam, qua
multum distat à directa, ut ex 1. vicendis apparebit,
qua iura et exponat Acur. 5. Vr. duntaxat. Et in l.
pib;. Vr. fidei missi. Vr. secus. Et in 5. qua rat. indit.
de pellar. d. magna. Respondit in l. pib;. substitut.
post pubertatem obliquari ideo, qd mater ppla vivebat,

0
n. 5.

qua si n' existeret valeret iure directo. qua sentia pla-
cuit antiquioribz secundum Iuslam §. n. 6. l. 1. in l.
Verbis civilibz. n. 2. & §. 5. s. 1. Et e' immo sentia Corne.
in d. l. p'ibz. n. 12. Zafu. de substit. c. 15. n. 11. Hysq.
de p'endicta substit. n. 15. & ap'bat. l. 12. t. 5. p. 6. V.
Si el mozo. Vi Gregor. Vi. la tercera parte. aserit p'bari
inevitabiliter in d. l. p'ibz.

n. 6.

Verum hae recordia, & sentia ex ea deducta
It in praxi seruanda sit in Soc Regno ppter autoritatem
l. partita. iure tm immo Regbatr maior immoiter t'be
Paul. Leon. c. de p'endicta. n. 60. Costa d. Vi. interduum
n. 52. ad finem. qui et nihil aducant p' eam, ruini
tm videri ex eo q' in militari substit. Veniunt sola bona
patris, et in nro tx. & in l. cum filiusfam. 29. j. semil.
tt. circa que bona nihil matris fauor est desiderari, et
in simili notat ol. fi. in l. fi. C. de insti. et Soc argum.
p'altam interpretat. rejicit Ripa §. n. 6. Mc. 43. Couar.
in c. Raimundus. §. 9. n. 6. quoniam a bonis Patris
militis potuit excludi mater. arg. tx. in l. d. filiusfam.
in cuius specie miles per substituit. ^{em} saltam filio existenti
in qui pote excludit auum a bonis qua filio reliquit
& patris excludit matrem ipsius arg. l. nam et si paren-
tibz. de inoff. notat P'ast. §. n. 2. receptz ex Sano. n.
39. Alex. milio. 12. n. 21. lib. 3. Couar. d. §. 9. n. 10. la
quo cauendum e' a ol. in l. in tt. 6. V. Terredibz. C. &
tt. milit. Dum sentit militom in p'udicium matris
n' posse facere substituit. ^{em} filio, qua tm Corder ap'batr Sm
pxime allegat, Unde apparat q' le matr sit in medio
admittri substitutus iure directo ad ipsius militis bona.
Et obseruat Conan. lib. 10. Inuentarioz. c. 18. n. 10. in fi.

Et sequenter nihil videtur eius interesse q. substit. valeat
in vi fidei commissi in quo pariter n. veniunt bona filij sed testa-
toris. l. coheredi. §. cum filij. v. fidei commissi. §. f. t.

n. 7.

Sed excusari forsam poterit superior sententia ex parte
vest matris q. substit. obliquetur ppter quartam quam ex
fidei commissi retinere potest, quamvis hoc quoq. impbet Forca-
tulus Dialogo. 25. Itendens in d. l. p. i. b. g. matrem in test.
hereditatis mariti n. posse quartam retinere.

n. 8.

Quare Undecim hoc virum interpretationes refert
& impbat Costa. in d. c. si pater. v. interdum. an. 46.
vbi n. 59. notam assonat, scilicet, q. nullus te liquat in
milita qui in formam vni substituit. Hecit, ita scilicet,
si filius intra 25. ann. decesserit filius heres esto. quo
casu post pubertatem valet iure directa militaris: Testy
vero in d. l. p. i. b. g. cum in forma p. l. l. a. r. i. s. Et ostendunt
ea v. r. eos habeat heredes quot pater ei instituit. Et tunc
post pubertatem valet iure fidei commissi; v. r. e. q. in escape
v. r. veniunt directe militari & ideo ea videtur facta. in
2. v. r. n. veniunt directe militari perquam n. succe-
dit heredi sed testatori militi. et ut Curiam excludant
ut in hoc casu substituit. ^{em} omnino conuenit, verius ee putat
Costa. iurati in fidei commissariam.

n. 9.

Verum hoc sententia n. videtur probabilis. 1. quoniam
e. cur n. existimemus substituit. ^{em} 2. factam fuisse in forma p. l. l. a. r. i. s.
Et t. exprimit. ol. 2. quam pbat Fulgot. n. ii. §. Bal.
§. 5. in d. l. p. i. b. g. An. Hec. in tit. de tit. §. 2. n. 9.
Præterea cum testatores semper impie & abusive loqu-
antur. l. n. aliter. §. 1. de testat. §. in eor. dispositionibz
n. tam verbecq. p. p. r. i. t. a. s. quam mens attendi debet. l.
quoniam indignum. §. de tit. milit. at p. inde inepta

Expresio dictionis ei n̄ debuit mutare substitutionis naturam
sed p̄ n̄ scripta habet. in simili dicitur in l. si ita scriptum. §.
qui filius. de seum. Tabul. deniq; quia si lex in eo casu volu-
it seruare militis voluntatem potuit debuitq; introducere
directam militarem quam fidei misariam facilius enim
uertitur directa in aliam directam quam in fidei misariam
Et declarando tex nostrum docet S̄ Bart. n. 3.

n. 10.

Quare mihi n̄ omnino improbabili videtur interpretat̄
Fulo. in d. l. p̄ibg. n. ii. quam receptam refert Castillon.
Vt si succedat per directam militarem quemadmodum
in nro tex, ad instar tm̄ et similitudinem fidei misarie
substitutionis, nam eam vim habent ea verba. Velut
ex causa fidei misari. iuncta reg. l. §. nonna. ff. de positi.
Similitudo atq; in hoc consistit, q; quemadmodum per fidei
misariam succedit Testatori, n̄ heredi oruato. T. heredi
41. §. cum filij. j. §. t. ita per militarem. Et q; quem-
admodum fidei misarius petere ab herede oruato et sibi
restituat: ita substitutus necesse habet petere à matre
pp̄li. quam interpretat̄ sequitur latr. in d. l. p̄ibg. n. 9.
et §. n. 20. Ripa. 66. Noluus in pr. inst. de p̄llari. n. 16.
Duarenus. lib. 2. disputat. c. 7. Cou. in d. c. Rainur. §. 9. n. 7.

n. 11.

Neg; obstat huic interpretationi q; substitutus
possit petere bona à Matre pp̄li decedenti ab intestato,
q; ostendit substitut̄ ex fidei misariam, nam si est directa
substitutus pp̄ria autoritate possit capere bona militis, q;
respondeo q; substitutus directo aliquando videtur petitor
l. inter omnes. l. 2. qui satis. coan. q; ita euenit in d. l.
p̄ibg. q; cum bona filij fuerint iuncta cum hereditate
patris, mater succedens ab intestato occupat omnia bona,
qua vacauerunt per mortem filij, et ideo necesse habuit

Substitutus ab ea petere bona patris.

Quod si adhuc displicet hoc interpretat^r ut displicuit N. 12.
plenisq; interpret^r existimantib; v^r illa. Velut ea causa fidei-
missi. n. denotare impietatem, sed verum fidei missum
q; significat, q; ut testator vult fuerit. Verbis directis, in b^o.
minus substitut^r n' valet ut directis, sed ut fidei commissaria
atq; ita impietas n' e' respectu substitutionis, sed forme &
receptionis, maxime q; dictio Valeri. & similes, aliq; expr^r
munt Veritatem. Et in l. 1. notat b^o Horosius. De transact.
poterit responderi, substitut^r. in d. l. p^oib; flecti in fidei mis-
sariam, q; fuit facta sine p^ofit^r cert^r etatis, ut expr^rit Im-
perator b. n. Nig; ad certam etatem. S. vero fuit limitata
Nig; ad certam etatem ut plant illa v^r. Si intra. 25. ann.
quam interpret^r. scribunt Bened. de Plurim. Sanceloz.
& Necius. n. 15. Corra. 55. in d. l. p^oib; & S. Ripa. n. 66.
Alc. & d. idem Aliat. in d. l. Verbis civilib; n. 23. & lib.
10. Parerg. c. 1. Et quamvis n' videatur reddi posse Differen-
tia rat. inter hos casus ut aduertunt Corra in d. verbo.
interdum. n. 57. Mench. de succes. creat. g. 24. n. 61.
q; tamen ea assignari, q; vbi spendiosa fit sine p^ofit^r
etatis noluit lex priuare filium perpetuo pot^r disponen-
di de bonis qua a patre ad ipsum iure legitime peruene-
runt, q; vtiq; vtingeret si substit^r Valeret ut militaris, &
ideo flectitur in fidei commissaria. at vbi substit^r restringit^r
ad certam etatem intra eam valet iure directo, q;
post eam bona relinquunt^r libere dispositioni ipsius filij.

Et s. d. Reducit^r rat^r & explicat^r ad lex norm^r
in illis verbis. Cum fructib; inuentis in hereditate. Nam
cum l. c. loquat^r in directa militari in ea veniant fruc-
tus, ut secus est in fidei commissaria.

N. 13.

Sed de quibus fructibus hoc intelligatur
 n̄ satis stat inter interpretes, & varias interpretationes re-
 fert Cognatus in d. l. p̄b. n. 177. Costa in c. si pater. 3.
 p. 2. obliqua. n. 43. Ca. tra vera e' ut intelligatur de
 fructibus perceptis ab herede filij postquam aduenit dies
 substitutionis nam eos restituit substituto succedenti per
 militarem, et fidei commissario n̄ debent restitui. ad cuius
 sententiam explicat. ^{emo} sciendum e' eueniente casu d' herede mi-
 litaris, bona militis qua erant unita cum bonis filij. x. l.
 sed si plures. g. filio impuberi. j. iuris artificio separari
 a bonis filij, et moriente filio fieri duas hereditates diuer-
 sas, ita ut hereditas militis deferatur substituto, filij vero
 hereditas ipsius hereditibus ex utroque abintestato, quo fit ut si
 heres filij ex bonis militis fructus percipiat etiam bonafide
 uentus petit hereditatis illos restituere tenet militari sub-
 tituto, q̄ percipit eos ex aliena hereditate, atq; ita succedit
 Reg. l. item veniunt. 22. item n̄ solum. Depet. hered. l. 2.
 ad fi. C. eo. q̄ vtiq; n̄ fieret si per fidei commissum vocaretur
 substitutus, nam tunc fructus percepti a prauato herede post
 quam fidei commissum cepit deferri fidei commissario n̄ veniunt
 in restitut. sed eos lucratur heres x. l. in fidei commissari-
 am. 18. in pr. j. ad Trebel. intelligendo debitorem non
 restitui in mora eo solo q̄ veniat dies fidei commissi si modo pe-
 titio iure loco et tempore facta n̄ interueniat. l. mora
 32. de iuris. & interminis p̄bat lex Malier. 22. §. si
 heres. j. ad Trebel. q̄ n̄ solum p̄cedit ubi fidei commissarius
 fuit negligens in petendo fidei commissum, ut ille lex loquitur, sed
 etiam ubi nulla eius negligentia argui potest, veluti si fuerit
 absens & ignoret sibi fidei commissum relictum. Observat
 Crag. Aluericus. & Fulg. in l. iubemus. C. ad Trebel.

Alex. in d. l. infidei misariam. n. 7. Vbi Imola. col. 2. Reg;
ad 4. aserit hanc ee immunem opinionem, et strariam in
hoc teneat Ripa l. n. 10. et Paul. in d. 9. si heres. Hieronim;
Gratus consilio. 232. n. 7. lib. 2. quorū opinionē ad iordiam
reduci possunt ex traditis à Vicentio. in d. l. infidei misariam.
col. 5. ad medium.

Hic ita institutis ad explicat^{em} dicit nostra legis
Reliquum ē ut materiam spendiosę substitutionis explica-
mus, cuius tractatum tribus questionibus declarat Bartolus
quas absoluit an. 9. cum sequentibus.

n. 15.

n. 16.

Quo ad 1.^m opponit Bart. definitionem substitu-
tionis spendiosę, qua est talis. Est secunda institutio
qua sub idit^o mortis vel alia plura complectitur tempora
Quam definitionem immunitate receptam testantur et expli-
cant post ordinarios d. Art. Gom. 2. tom. c. 7. n. 1. Costa
in c. seipater. v. decederet. 1. p. an. 6. Guiller. in c. Vainun.
tit. de spendiosa. n. 2. Sforza in es. tit. post p. iudicia. 1.
particula. Vbi eam defendit a septem doctorum oppositio-
nibus et alias definitiones tradit.

n. 17.

Eodem p. explicat Bart. obseruo 1. illa v. defini-
tionis: sub ditione mortis. sic ee accipienda ut sufficiat
facere indefinite mentionem mortis, quamuis tempus cer-
tum aut incertum n' exprimat, atq; ita si Testator dixerit
post mortem filij substituo Caium. Spendiosa erit substitut.
trahens pollarem intra pubertatem, fidei misariam post pu-
bertatem, Vulgarem quancumq; n' adita hereditate dece-
serit. q. collegit ex mente. ol. in l. ex tit. 6. ol. p. 6. si lu-
cius decederit semperius heres esto. C. de tit. mil. tradunt
Decius consilio. 642. in pr. Curcius. consilio. 172. n. 1. et in
l. p. iud. n. 47. et x hanc sententiam explicandum ē q. docet

idem Bart. in l. Gallus. §. quidam recte. n. 10. q. hac
verborum forma: instituo filium & substituo Titium Titinet
solum Pulchrum, ut n. cedat qd. mentio mortis facta est,
q. tunc vere est ppendiosa Titine fidei commissariam filio dece-
dente post pubertatem, ut docet Bart. §. n. 32. receptus.
Alex. ratio. i. §. n. 7. Volumine. 4.

n. 18.

Rursum notandum est in diffinit. Pr. Vel alia
q. multipliciter explicatur ab Aret. §. n. 6. & 7. Socin. i. §.
Sali. in l. p. i. §. n. 15. ad p. l. for. in solut. 7. oppositionis.
Verum ea est immutis declarat. ut ppendiosa dicatur
quavis mentio mortis facta n. sit sed expressa i. diti habens
relationem in futurum, veluti si navis ex Africa venerit
vel Titius vel factus fuerit. quoniam de verborum recep-
tio aptitudinis plura spectantur tempora, q. sufficit ad hoc
ut ppendiosa dicatur, ut explicant §. 1. ass. n. 22. Decius.
in d. l. p. i. §. n. 16. Vbi dicit receptum Cure. n. 54. Sed
improbatur Costa in c. si pater. l. p. Pr. si decederet. an. 6.
eo q. in p. diti forma n. Titinet fidei commissariam, et pbat ex
eo q. in illa specie. filium instituo & Caicum substituo.
Pulchrum & poplaris Titineti, n. fidei commissariam. et pbat ex
Bart. §. quidam recte. n. 10. Si igitur addatur i. diti.
Si navis ex Africa venerit. n. p. dia introducti fidei commis-
sariam que antea n. Titinebatur in maxime filij orauam.

n. 19.

Sed adhuc sustineri potest p. diti immutis si aduentus
Costa aro. n. pcedere qd. a Testatore adduntur Verba
denotantia tractum Temporis in futurum, ita ut qd-
cumq. id Titineat fiat locus substituti, q. tunc substitutio
redit ppendiosa. ex Bart. §. n. 32. et sequenti Titinet
fidei commissariam. plane i. diti. Si navis ex Africa venerit.
importat tractum Temporis in futurum, ita ut qd. cumq.

id tempus utinam admittat substitutus. q̄ veram esse
agnoscit Costa si p̄dicta conditioni addatur dictio quodcumq̄.
Ergo idem recipiendum ē si indefinite p̄feratur dictio, quoniam
in hac materia habet locum regula l. si pluribus. 45. de leg.
2. Et notat Curr. in ff. de iur. i. 166. n. 2. et x. 2. fac dicendum
ē, q̄ cum p̄p̄ndiosa n̄ potit verificari simul in oibz substituta-
tionibz in ea stentis sed successus in ea cuius dictio extiterit
ex Bart. 5. n. 32. et in l. heredes mei. 57. §. cum ita. in
f. j. ad Trebell. recepto ex Alex. ff. de iur. i. 1. n. 6. lib. 1. Nec
ff. de iur. i. 416. n. 10. Si navis ex Asia venerit eo tempore
quo filius repudiaverit admittetur substitutus ex Vulgari.
Si vero filius decesserit in p̄llari postquam patri heres
extiterit et navis venerit statim admittetur substitutus
ex p̄llari. Quod si p̄llus adhuc vivat expectanda ē eius
mors, quoniam hoc casu p̄llaris sub conditione duplici videtur
fieri, scilicet si intra p̄llarem decesserit, et navis ex Asia
venerit. l. qui liberi. 3. §. t. q̄ si filius heres sit et puber-
tatem exceperit, et venerit navis admittetur et substitutus
ex fidei commissaria. Et tradit S. Soring n. 18. Costa in c. si
pater. 1. p. vi. si decesserit. n. 5.

Deniq; notandum ē id q̄ dicitur in definit. Plura
impletibus tempora. Intelligendum ē de temporibz va-
nantibz speciem substitutionis, quale ē tempus p̄llaris eta-
tis et pubertatis p̄ ut intellexit Socin. ff. n. 18. quos si in
altero ex his temporibz fiat substitutus, quo plures impletibus
substitutiones n̄ sit p̄p̄ndiosa, veluti si pater filio impuberi
ita substituat: Si filius decesserit intra p̄llarem etatem,
vires sit heres. Nam certum ē sub hac reptione, utinam
p̄llarem exp̄sam et Vulgarem, et nihilominus n̄ ē p̄p̄ndio-
sa. tradunt S. Rego n. 60. et in l. 2. §. t. n. 40. Corra.

n. 20.

in l. sicut. C. S. t. Colla in c. se pater. 3. p. V^o. p^ollarij.
Cox. in c. Rainuncius. §. 9. n. i. eadem etn rat^o si filio
iam puberi fiat substit^o sub hac forma: quando cumque
decesserit. n^o dicet^r p^ondista, q^{uod} ut tinet Vulparem & fi-
dei missariam. ex Bart. §. n. 32. recepto in Rigam. n.
146. q^{uod} tm n^o tinet temp^o p^ollarij etatis atq; ita n^o p^ollati-
tr plura Temp^o. n^o erit p^ondista, Et advertit & resolvit
Re. §. n. 57. & post alios Cox. in c. Rainuncius. §. 9. n. i.
Cof. in Pludij. c. se pater. n. 13. quamvis differat §. 111. n.
25. Ruing. §. Cur. in d. l. p^ollarij. n. 46. dicens receptum.

n. 21.

Ad 2^{am}. q^{uod} respondet Bart. n. 10. & 11. Substitu-
tionem hanc d^{icitur} p^ondistam q^{uod}, sub p^ondio Verbor^{um} plures
p^ollati^one substitutiones variatas per Tempora diuora. quo
nomine p^ondist^o utit^r l. p^ollarij. C. de impub. hoc it^o.
Nam sub illa formula. Quando cumq; filius deceaserit sub-
stitutus Ca^um. / tinet^r Vulparij. p^ollarij. & fidei missaria.
c. Rainuncius. de t^{est}. Unde si ita capiatur. Substitutus si
filius in p^ollarij etate deceaserit. V^{el} postea substitutus Ca^um.
p^ondistans eadem substitutione, n^o tm dicet^r aperte p^ondi-
stam Ca^um etatis fuerint distincte, & p^ondistans sub p^ondio
Verborum. notat gl. V^o. fidei missarij. ad fi. in d. l. p^ollarij.
atq; ita apparet p^ondistam distinctam habere formam
a reliquis substitutionib^{us}, ceterum attento effectu n^o est di-
uersam ab illis, Cum resoluat^r in Vulp. pupil. & fidei.
Erit iteo magis adiectio quaedam, qua significat^r p^ollati^one
substitutiones sub p^ondio Verborum p^ondi, Et §. docet
Bart. n. 11. Re. 56. Bologna. 120.

n. 22.

Tertiam. q^{uod} t^{er}ti^o p^ollati^one Bart. n. 12.
et p^o intelligentia eorum que docet p^omitendum est quodam
Verba est directa, quaedam obliqua, quaedam Imunia

Rursus directa, quaedam est Ciuilia, ut sunt. instituta.
 Senes est. de quib^{us} intelligit^{ur} l. Verbis ciuilib^{us}. hoc. t. alia
 sunt directa simpliciter; cuius differentis effectus pponit
 Bart n. 15. & 16. recept^{us} ex Ripa n. 71. Costa bene expli-
 cante in c. sigater. l. p. Ver. moretr. n. 13. Peropino in III.
 de fidei iuris. art. 34 an. 49. Verum haec subdiviso tan-
 quam imentia & nullo iure p^{ro}ata merito rejicit magis
 Imunit^{is} In las l. n. 2. & in d. l. p^{ro}ab. n. 9. Cou. in d. c.
 Rainuncius. §. 9. n. 6. Neq; priorem adhibet opinionem
 d. l. Verbis ciuilib^{us}. quam bene exponit gl. 6. idest directi.
 quam expositionem p^{ro}bant Gouern^{is} §. Cona. lib. 10. men-
 tari^{is} §. c. 3. n. 9. Forcatul^{is}. Dialo^g. 25. n. 6. Cuiac. lib. 2.
 obseruat. c. 25. Alc. lib. 10. parerom. c. 1. qui autores bene
 explicant quare Verba Directa Ciuilia dicant^{ur}, quos om-
 nino Vide ad hoc.

Verba directa distinguunt^{ur} ab obliquis eo q^{od} directa
 Dirigunt^{ur} ad factum Testatoris, veluti. instituta. Vel ad
 factum heredis instituti aut substituti ad suam iudicatum
 veluti. Senes est. ut capiat. Si uero dirigant^{ur} ad heredem
 ad immodum alterius, sunt obliqua. quale est Vr. restituat.
 notat gl. Vr. directis. in l. eam quam. C. de fidei iuris. recepta
 Ultra Md. §. per Bart. Nilio. §. n. 2. in l. p^{ro}. ad quam
 reducenda est Doctrina Bart. §. n. 43. quam exornat
 Tiraque^l in l. si unquam. Vr. reuertat^{ur}. n. 5. Cou. d. §. 9.
 in Vr. Forcat. Dialo^g. 14. n. 3. Communia sunt quae
 directe & oblique substitutioni adaptant^{ur}. ut verbum.
 Succedat. pertineat. perueniat.

n. 23.

n. 24.

Aduertendum tm est hanc traditionem ita temperan-
 dam est, ut ex voluntate Testatoris Vr suanatura obliqua
 directe accipiantur, & e conuerso directa obliquente. Nam

Testuendi. Verbum, q̄ dicitur e obliquum. l. coheredi. §. cum filio. j. §. t. Si ad testatorem referat, fit directum. Valerius si dixerit Testator. mortuo filio restitui tibi hereditatem obveniat Bal. in l. humanitatis. n. 35. C. §. t. Alex. in d. l. Verbis civilibus. n. 7. Alc. 6. Sic Vr̄. Det. q̄ sua natura obliquum e si referat ad factum Testatoris directam inducit dispositionem. Ias. in l. cum filio. n. 7. de legat. 1. Per Straniam a tra Vr̄ directa ad obliquam significatio nem tradunt si dicit Testatorem in illis ministerium heredis exigere. l. ex facto. 17. in pr. ad Trebell. notat Pald. ibidem. & Alex. in d. l. Verbis civilibus. n. 7. et e omnino videndus Esforia in tit. de p̄ndiosa post p̄lludia. particula. 4. Vbi ponit varias Regulas ad cognoscendum que sint Vr̄. directa. obliqua, aut Imunia, & sep̄llatim

Singula Vr̄ percurrit & explicat.

n. 25.

De Compendiosa
Substitutione facta
filio a Pagano verbo
Communi.

His ita premisis disputat' dicitur e quam vim habeat p̄ndiosa substitutio facta filio impuberi a Pagano verbo Imuni. Et gl. fi. §. sentire videtur intra pubertatem valere iure p̄llaris directe, postea vero iure fidei-missi. quam opinionem repetit in §. qua rat. Vr̄. ad exemplum. in fi. instit. de p̄llari. Dicit §. Part. n. 30. receptus ex Ias. n. 25. Cure. in d. l. p̄ib. n. 52. Cost. in c. sipater. Vr̄. obliqua. n. 37. Vbi videtur ex exp̄ssis h̄ Sac opinione, quem ad tollendam hanc dubitat' fuisse viditum testate Aluencio in Rub. Suius. tt. n. 29.

n. 26.

Sed Straniam opin. tenet gl. in d. l. p̄ib. Vr̄. fidei-missi. ad medium. Vr̄. Semper reputo fidei-m. Doans substitutionem in p̄dicto casu omni temp' e fidei-missariam atq; ita filio decedente intra pubertatem substitutus habebit ex fidei-misso bona patris, n̄ filij. x. l. coheredi. §. cum filio

6. nec fidei. misse pprie facultates filij tenebunt. Et ex
bonis patris deducitur filij legitima, à qua onus fidei. misse
ipso iure rejicit. l. quoniam in prioribz. C. de inofficiso.
Eandem opinionem repetit ot. in l. extribz. 26. c. 8. ff.
De inoff. & in Schell's cõtes receptam aserit Baldus.
nil. iam hoc iure. g. ff. ad. l. 1. ad. ff. s. 5. ff. & huius opinio-
nis fundamenta refert Bart. in l. si adrogatr. n. 27. ff.
De adopt. Illud q; sequum e, q cum sublti sit recepta
sub vnica forma verborum, & post pubertatem n' possit valere
iure Directo sed fidei. misse. g. ff. de p'p'ari. Eodem iure
censeri debet omni temp. ne fiat 2. l. iam hoc iure. s. fuit
l. eum qui. g. propterea. ff. de his quibz. Dum pbat n' e'
inducendam diuisionem voluntatis. sed nihilominus n' e'
recedendum à cõi opinione, quam late & Perierem p'p'le-
nit & defendit Holoonet. s. an. 207. & cum multis
quos refert Aquilino in 4. p. repetitionis huius l. n. 157.
qui 3. late ad Strang; partem disputat an. 142.

Negue obstat argumentum itariq; opinionis, cui
varie respondent p'itati auctores, sed vera responsio e, Neg.
d. l. iam hoc iure. n' pcedere qdo dispositio respicit diuersa
Tempora in vna persona, nam secundum Temporum varie-
tatem & ipsa dispositio Variabit. in d. l. p'ibz. & in nro tx
& in d. l. pater Severianam. g. Additionum Verba. de vlt.
& demonst. in l. Titia Seio. 29. g. Juram. de legat. 2.
in l. nil. p'ia v'p. 63. g. ff. ad l. falcid. Explicat Corat.
in d. l. p'ibz. n. 62. Junior. Nilio. 121. n. 25. lib. 1. Neg;
ex hoc dicitur induci diuisio voluntatis cum potius Testator
qui substitutionem fecit v' muni p'p'endere directam
& obliquam subltit. videat' voluisse facere eam subltit.
qua persona & tempori iueniat.

n. 27.

n. 28.

Sed sunt qui predictas opiniones ita ad recordiam reducant ut posterior pcedat si mater ppli n̄ supervivat, si vero mater ppli vivat pcedat Stravia opinio, nam cum v̄r̄ imunia sint ambigua n̄ ē admitenda ea interpretat̄ ut mater excludatur à luctuosa filij hereditate. arg. l. fi. C. de institut. Part. 5. n. 28. Recept. ex Briania Dico. 9. n. 1. Deio. Dico. 572. n. 2. Art. Dico. 154. ad f. Rubio. Dico. 105. Affil. Decis. 367. n. 7. Aquil. 5. n. 158. Et eē magis & veram in puncto iuris testati Galiaul. D. n. 378. Sed et in sui terminis pcedere 2. opinionem, & matrem excludi per directam pplarem qua sub ppendiosa stinet. x̄. res. d. c. Sinator. v̄r̄. cum in substitutionibz. 2. Part. defendunt relati à 10a. Part. 5. n. 79. Et iudicando & pfulendo n̄ eē ab ea recedendum aserit Sanfrancus. h. n. 36. Ripa. ii 8. Et eē magis immanem testat̄ Abb. in c. rairnuncius. 5. 9. n. 17. Costa in c. Sinator. 3. p. v̄r̄. et ma. n. 10. Aquiling. in 4. p. n. 126. qui bene fundat & argumentis Stravijs respondet. Neg; obstat. d. l. fi. C. de institut. q̄ pcedit in pplari omnino tacita, qua n̄ colligitur ex verbis illi. quam lex nollit inducere in p̄udicium matris, sed in q̄ nostra pplaris n̄ ē omnino tacita sed exp̄ta verbis generalibz. ut agnoscat 5. Part. n. 22.

n. 29.

Superiori prima ē sentia eiusdem. q̄. in al. p̄ibz. v̄r̄. fidei miseri. v̄r̄. si vero ita substituit. docentis q̄ si in substituit̄ recepta v̄r̄ imuni exp̄mati idit̄. Si sine liberis substituit̄. or̄ temp̄ erit fidei misaria. q̄ adiecta illa idit̄ credit̄ testator velle substituire post temp̄ pubertatis cum ante liberos habere n̄ possit, post pubertatem atq̄ n̄ possit fieri substit̄ directa. 5. fi. de pplari. atq̄.

ideo Verissimile e Testatorem etiam p tempore anteriori
fidei missi substitutionem facere voluisse, ut in simili pbat. l.
fi. f. qui petant. tutor. em interpretat. ol. b. v. ex alieno.
vs. tu dic. q fuit relicum in casum pubertatis x. quam
pbat ille tx, qe mater n petens tutorem filio suo impube-
ri priuatur eius hereditate. l. sciant. 20. C. de legit. hered.
l. 2. §. si mater. f. ad Tertulian. §. sed quemadmodum
instit. es. l. 12. ff. 16. p. 6. Vbi vtiliter declarat Greg.
J Gem. in l. 14. Iauo. n. 18. Si tm in es q matri relinqui-
tur exprimat. idit. Si sine liberis. n incurritur p dicta
pena. ea rat qua illa idit. Si sine liberis. ostendit in
tempus pubertatis fieri dispositionem, quo temp^o pena
locus n e. l. 3. C. ad Tertul. atq; ita colligit psump-
t. q etm in temp^o pposito nulliut testator p dictam penam
incurri, ut late ex eo tx. deducit Costa in c. si pater. 3.
ff. v. Verbis. n. 5. q similiter videtur dicendum in q
pposita a ol. in d. vs. si vero.

120

n. 30.

Sed in Marium extat immunis et vera sentia
q substit^o etm hoc casu valeat intra pubertatem iure
directe pllaris. arg. tx nri. et ex no. c. si pater. vs. cum
in substitutionibz. perque iura ita resoluit Ripa. f. n.
29. Mc. ii. Corn. in d. l. pibz. n. 26. Iunior. 66. Corra. 69.
Parisius. vltio. 79. n. 25. Vol. 3. Boer. decis. ff. q Marium
pbat d. l. pibz. fin. qui petant. tutor. quia respondet mater
et admitti ad fidei missum n q fuit apposita. idit. Si sine
liberis. sed q n a filio sed ab ipso marito id censetur ha-
bere. l. coheredi. §. Cum filio. f. l. q; pertinet verba
d. l. fi. f. fidei missi peti. qua ex alieno iudicio descen-
dit n e perempta. quo fit vt mater imodo hereditatis filij
perueniente ex substitut^o pllari priuatur. l. 62. C. ad Tertul.

q̄ per eam substituit. ^{en} filio succedit. & sequenter si in casu
D. l. f. fidei commissum cēt p̄llare & terminat l. si filio. 95. §. fi.
de legat. i. loquusq; p̄uauit. Et notat C. l. a. 3. p. c. si pater
v. r. Verbis. n. 9. Rursus n̄ osttat rat̄ s̄ aduclta, q̄ iditio:
Si sine liberis. ex voluntate Testatoris includit omne tem
pus, quo filius sine liberis moriatur, v̄q; decessit antequam
filios habere possit, v̄q; post pubertatem eos n̄ habuit. arg.
l. cum pponat. C. de hered. instit. atq; ita nihil impedit sub
stitutionem intra pubertatem Valere iure directę p̄llaris.

n. 31.

Sed nunc modo de quaeri p̄t de vi substitutionis

Substitutio facta
per Verba obliqua,
semper est fiducom-
missaria, ideoque
non potest esse vt
conueniant Vulgari.
et num. seq.

facta per Verba obliqua, & certum ē omni Tempore
ēē fidei commissariam. D. l. coheredi. §. cum filio. j. l. i. viden
dum. §. si Veromarito. ff. qui pet. tutor. & in hoc iurare
des Doctores format Polognetz §. n. 285. Et p̄cedit et̄
si facta sit à milite. l. neq; enim. 14. §. fi. j. de milit.
per arg. ab speciali tradit §. Bart. n. 12. receptus l. ass.
n. 12. Socino. 21. et 21. Rip. 62. Galiaul. 61. Benedic. in
c. Vainuncius. in materia p̄penditq; n. 42. Cou. 6. §. 9.
n. 14. in eoa m̄trouersia ē an t̄neat Vulgarem ita
vt heredi n̄ aduente admittat̄ substitutz ad bona Testato
ris; & n̄ t̄neri Vulgarem p̄bat l. illē a quo. i. 3. §. i. in
f. j. ad Trebel. Tam aut̄ heredem copi adire ne morien
do decipiat fidei commissarium, qui nihil habituz ē in casu;
atq; ita infirmat n̄ ē locum Vulgari substitutioni, q̄ si ea
locum haberet substitutz n̄ maneret exclusy. quam
Inclusionem ex eo t̄x deducit Bart. §. n. 32. receptus ex
Rip. §. n. 110. Galiaula. n. 325. Juniore. 42. Socin.
116. vtilis. n. 2. lib. 1. Corn. vtil. 199. col. 6. lib. 2.

n. 32.

Sed ab hac sentia discedit Neius in d. l. p̄ibz
n. 16. motus ex eo q̄ v. r. quandoq; q̄; De notat multa

tempora separata, et sic debet spectari tempus aditæ et non aditæ
hereditatis, quo casu vult obliquum propter voluntatem testatoris
habere vim directæ, quemadmodum alias in l. tractabat. i. s.
j. de militari. q. aliquo contingere s. admonui. neg; oblat
ta in l. ille à quo. §. i. q. loquitur qd simpliciter fuit
heredi emunctum fidei commissum non adiecta dicit. qd cumq;
quo dictis cum intencat plura tempora et plures subs-
titutiones immutat naturam verbi obliqui, et facit ut
substit. valeat iure directæ vulgaris.

Sed adhuc non est recedendum à communis opinione,
quoniam vult obliqua non possunt venire vulgaris. is enim
qui non adiit qui non potest alij restituere. l. cogi. i. b. j. ad
Trebel. Nec sufficit vult qd cumq; qd illud non vendit
plura temp. ut substit. fidei commissaria locum habeat
qd cumq; ex his temporibus. id est, p. illius et vulgaris.
cum pubertatis etatis moriatur, non tamen spectatur plures
casus aditæ, scilicet et non aditæ hereditatis, cum vult hoc
non patitur, qd ut contingit in verbis mere obliquis. Neg;
contrarium habet d. l. tractabat. quoniam. b. causa fuit sabo-
rabilis, et testator non potuit providere in illo casu. qui con-
tingit vult obliqua habent vim directæ, qd non contingit in opposita,
q. ut sequitur late Costa in c. separ. 3. p. vult. a. filio. an. i. s.

n. 33.

Vnde fit qd si substit. caperetur vult obliquis simul et
directo ut vult aliquis operentur substitutus admittitur iure di-
recto vulgariter, et oblique per fidei commissum, dabitq; elec-
tio substitutus ex quo capite malit succedere. arg. l. reusa-
re. 6. §. Titius. vult. qd interit sempiternij. ad Trebel. per
quem vult hoc notat Bart. 5. n. 38. recept. ex Alex. n.
95. Ripa. i. 70. ad si. Ale. 203. Cognos. m. d. l. p. i. b. n.
236. Ruino. Nicho. i. 65. n. 10. lib. 1. Et quo deducit idem

n. 34.

Part. q. si Testator ita dixerit. Substitutio Titium Vulgariter
popllaniter, & per fidei commissum. / Substitutio peteret electis, de
qua in d. §. Titius. defendit Alex. §. n. 96. Plc. 104. &
recipitur eiter ex Torino. Milio. 20. n. 20. lib. 1. Inst. Pra.
1. tom. c. 3. n. 34.

n. 35.

Sed ab hac opin. discedit Reyn. §. n. 270. Costa
in 3. p. c. si pater. Vr. obliqua. n. 9. qui mouent. i. q.
in fidei com. stinetur vulgaris. Pupillaris & fidei commissaria
& tm n. datur elect. Substitutio ex qua velit succedere,
sed potius stinente succedere et qualibet suo temp. & apud
locum habeat, ex eo Part. §. n. 32. Ergo ipse n. cen
dum e. Et exprimat id q. alias tacite inst. are. l. 2. de
legat. 1. Versus q. si peteret elect. potet substit. repu
diata popllari substit. fidei commissariam eligere, q. impuonia
ret vtilitatem popll. d. l. Pupillus. §. de adq. hered. Sed
sustinendo immo respondet pt. i. are. q. ex pissionem
tacite aliqds operari, Et in l. nonnunquam. §. de adit. &
demon. atq; ita in opposit. ut aliqds operet censeri datur
electionem. Ad 2. respondet electionem desam videri
quamuis iudicium ex hoc ipso inferat. are. l. fi. C.
de Cod. Vr. Testator dixerit velle valere suam disposit. in
iure ut. & Codicillorum censeri tributa electis, & tm cau
tum e. q. si elocato via Codicillorum impuonatur vtilitay tes
tatoris cuius interest decedere cum ut. & habere heredem
qui Codicillis institui n. pt. §. Codicillis. inst. de Codicil.

n. 36.

Est tm in hoc tractatu substitutionis facta per
Vr. obliqua celebris q. Part. §. n. 21. de Substit. ita
cepta. quando cumq; accesserit filius meus velle bona
mea dente, vt distribuatur inter pauperes. Vt et enim
Sae Vr. e. mere obliqua, atq; ita substit. di. temp. debet valere

Ut fidei commissaria, et sequenter etiam si filius moriatur intra
pubertatem n̄ venient in substit. bona filij, sed patris du-
taxat deducta filij legitima, qua fidei commissi prauari n̄ potuit,
sed nihilominus Part. strarium statuit insto; eo arg. qd̄
p̄dicta Vr̄. sint obliqua quo ad Pauperes, respectu tm̄ exe-
cutoris t̄t̄. sup̄lenda sunt Vr̄. directa quibus censentur
instituti executores cum illo onere restituendi inter paupe-
res x̄ celebrem doctrinam eiusdem Part. in l. alio. n̄. 3
f. de alim. et ob. legat. q̄ qua ē t̄x̄ p̄m̄ interpretationem
in c. cum tibi. de t̄t̄. atq; ita fit in p̄posita specie Vr̄
directa p̄llaris vincatur & filio intra eam statem deca-
dente eius bona vniuersa sint distribuenda inter paupe-
res. qua op̄i omnino recipit ex Lanfranco §. n̄. 39. Alex
78. ed. Alex. vtilio. 12. n̄. ii. lib. 3. Socino. vtilio. 116. n̄.
4. & 9. lib. 1. Puzino vtilio. 103. n̄. ii. lib. 2.

Strariam tm̄ op̄. imo q̄ in p̄dicto casu substit. di.
temp̄. sit fidei commissaria defendit Perusing in d. c. sipatr.
n̄. 78. Costa. in d. 3. v̄. de illis. n̄. 3. Ripa §. n̄. 105. Alex. 75.
Alex. vtilio. 116. n̄. 7. lib. 2. p̄ quibz̄ facit. i. qd̄ in p̄posito
casu executores n̄ vocantur ad succedendum sed ad distribu-
endum, pauperes atm̄ ad succedendum inuitati verbis
obliquis vocantur; ergo substit. di temp̄. debet eē fidei commissaria
quo arg. v̄. Calderinus vtilio. 26. sub Rub. de t̄t̄. 2
inducit q̄ hac parte t̄x̄. in d. c. sipater. ea cuius integra
stat in t̄t̄. de quo t̄. datus fuisse executores, et obseruat
gl. in casus posit. Vr̄. mortuo; & nihilominus t̄x̄ p̄bat tunc
demum induci directam substitut. qd̄ Vr̄. ei veniant.
Ergo si sint obliqua quo n̄ veniant directę substitutioni
aperte significat n̄ valere Vr̄. directam.

Sed quatenus hac op̄i disputando defendi

102

n. 37.

n. 38.

possit, iudicando tm & rursus via audeo recedere a iururi, &
 ad am. i eam aduclta responderi pt, ad l. q. cum Executoris iuris
 interpretat videantur feruere, satis videtur vocati ad succedendum
 & eor respectu supplenda sunt vr. qua inducant substit. nam
 et insit n' solent induci ex iectura. l. mica. j. si tab. l. nulli.
 admitenda sunt iectura, nam fauore jic cause insit fieri pt
 nutu, vt obseruat in d. c. cum nob. & pari rat. ex iectura induci
 late Trag. de priuile. jic cause. priuile. id. n' etm obstat te in d. c.
 si pater. q. quid quid in antiqua decretali stineat satis e' auto-
 ritate pontificam mansisse solum in ea decisione in qua nul-
 la fit ment' Executoris, atq; hae opr' magis sine dubio pcederet
 si testator disposuisset vt bona filij distribuerentur inter pauperes
 optunc censetur p'illariis, quoniam aliterquam per eam n' potuit
 pater de bonis filij disponere, vt obseruat S. Ripa. n. 106. Al. 76.

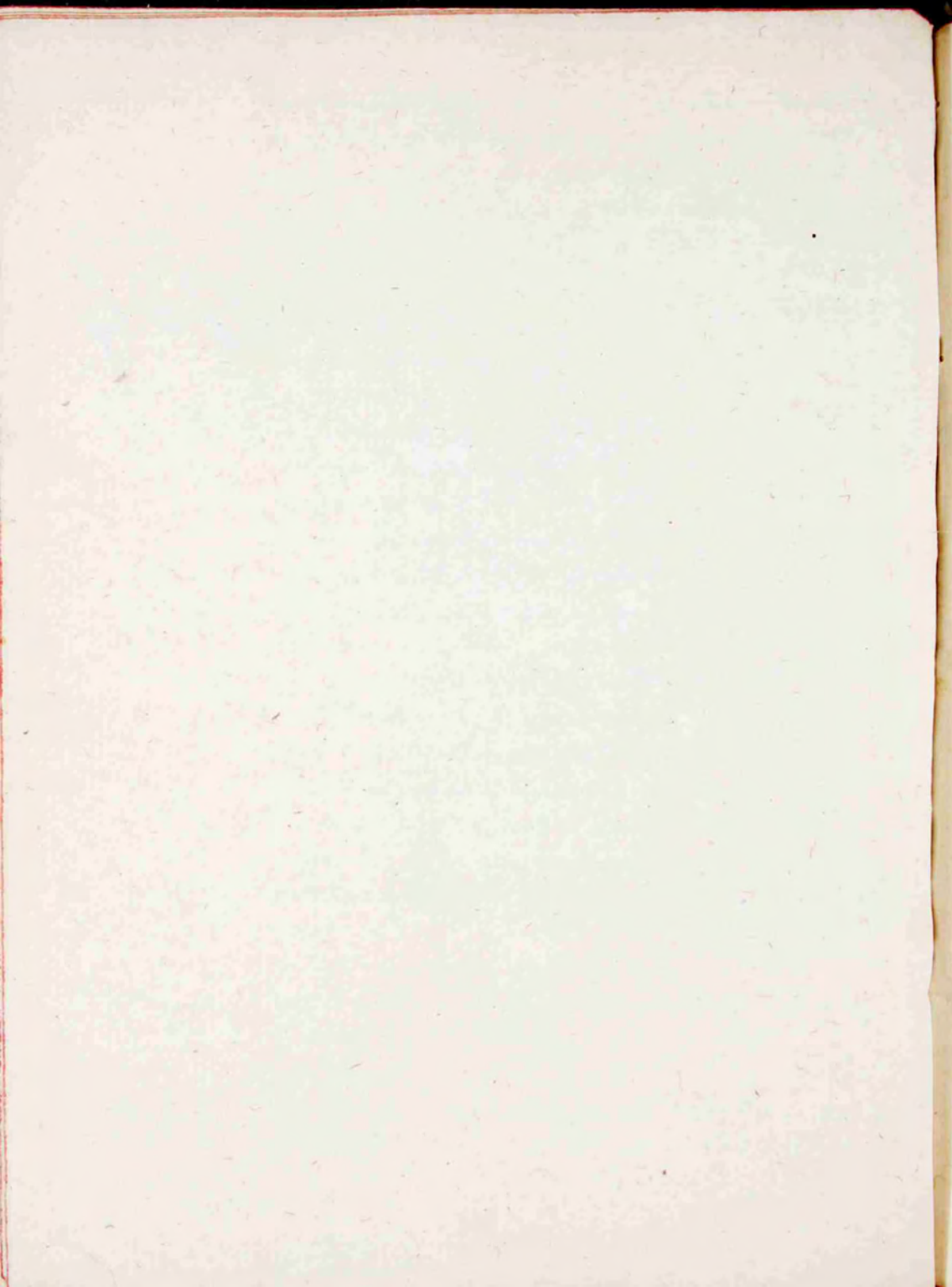
n. 39.

Limitanda tm e' iururi etm quo ad proxim. l. q. t' testator
 n' nominauit executores per quos bona distribuerentur, et tunc
 Episcopy censetur Executor. l. siquis ad declinandam. C. de epis.
 vcler. n' tm censetur heres, sed solum pt petere id. q. relictum e' pau-
 peribus, & cum sit relictum per vr. obliqua succedent ex fidei commisso
 vt notat idem Bart. §. n. 23. receptus ex Ripa. n. 110. 2. q. t'
 executores n' vocantur ad succedendum sed ex pte & nominatiu.
 ad quid aliud, vt in elepanti casu docet Bart. §. n. 25. receptus
 ex Ripa. n. 113. Alex. consilio. 12. n. 29. lib. 3. Capellatos.
 Decis. 26. 3. q. t' testator alieciisset: bona mea. nam
 cum hae vr. n' ueniant p'illari, perquam succedit etm.
 in p'illi bonis. l. sed si plures. §. ad substituutos. §. 5. et.
 ea n' minuetur, vt tenet Salic. in l. p'ibg. n. 26. Alex.
 consilio. 45. lib. 1. n. 9. Ruing. consilio. 103. n. 19. lib. 2. Al.
 §. n. 75. Sed in hac strarium docet S. Bart. n. 24. que
 sequitur Alex. sibi strarium. consilio. 12. n. 16. lib. 1. Scimus

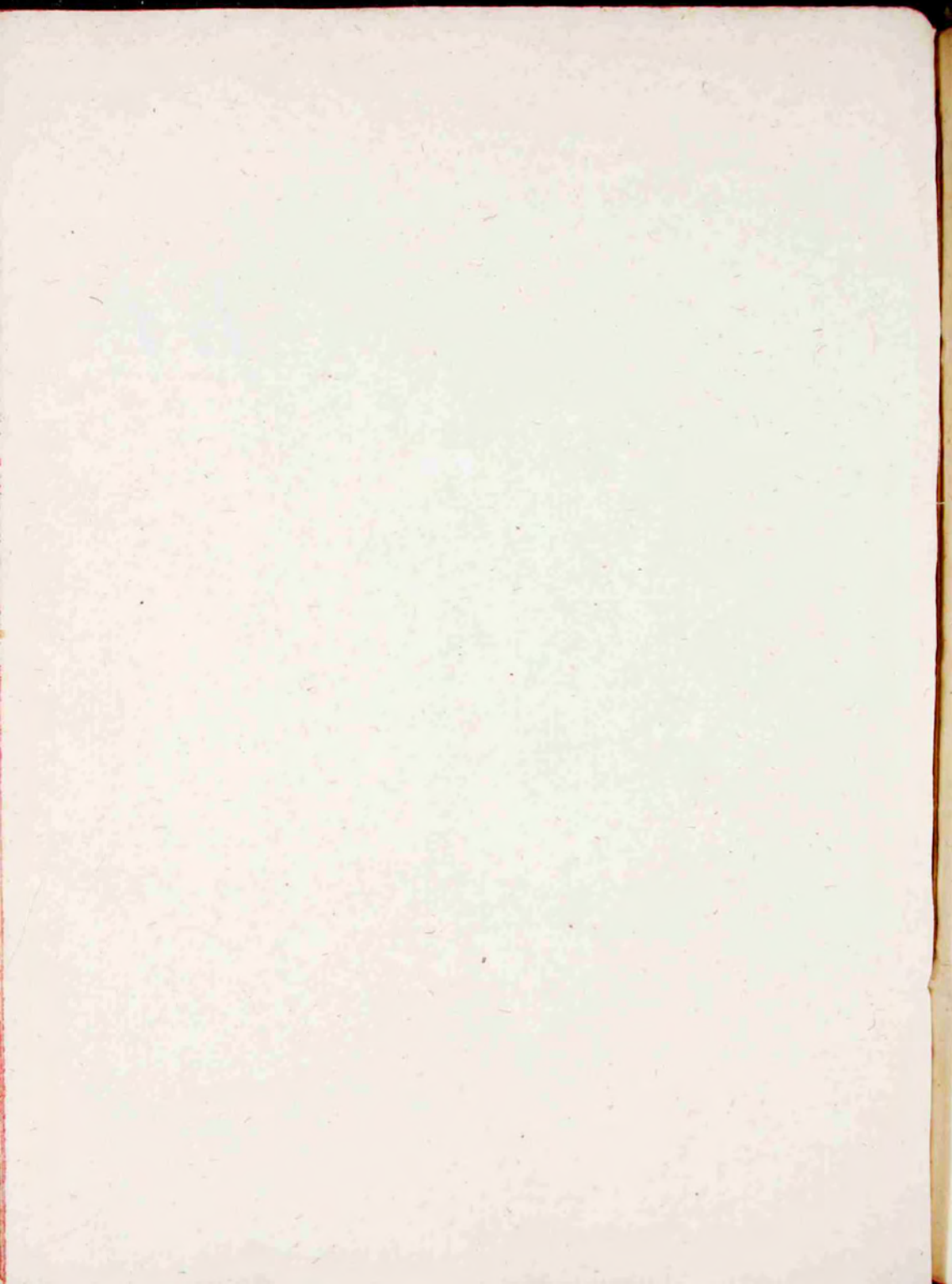
Deil. iib. n. 4. lib. 1. qui mouentur ea rat. q. cum
respectu Executorum supplendum sit Verbum directum
Substitut^o restricta ad bona Testatoris reiecta ea res-
trictione traditur ad vniuersa bona pupilli. Ut in l.
coheredi. g. fi. j. cum late aduclit^r circa illum tx. ad
l. 1. Inst. ff. Et nominatim in hac questione obser-
uat Galliaula. F. n. 342. ad finem.

103

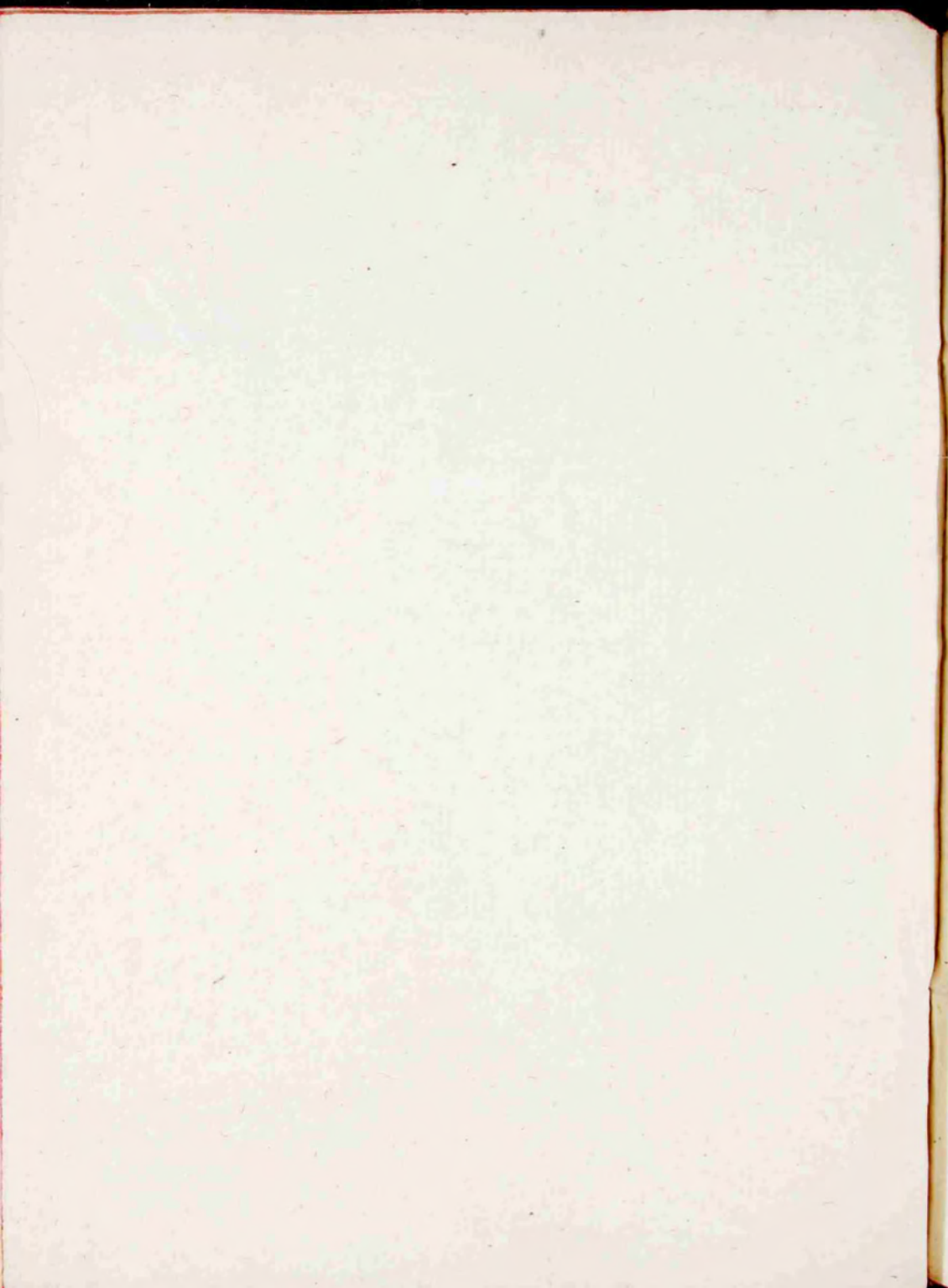
704

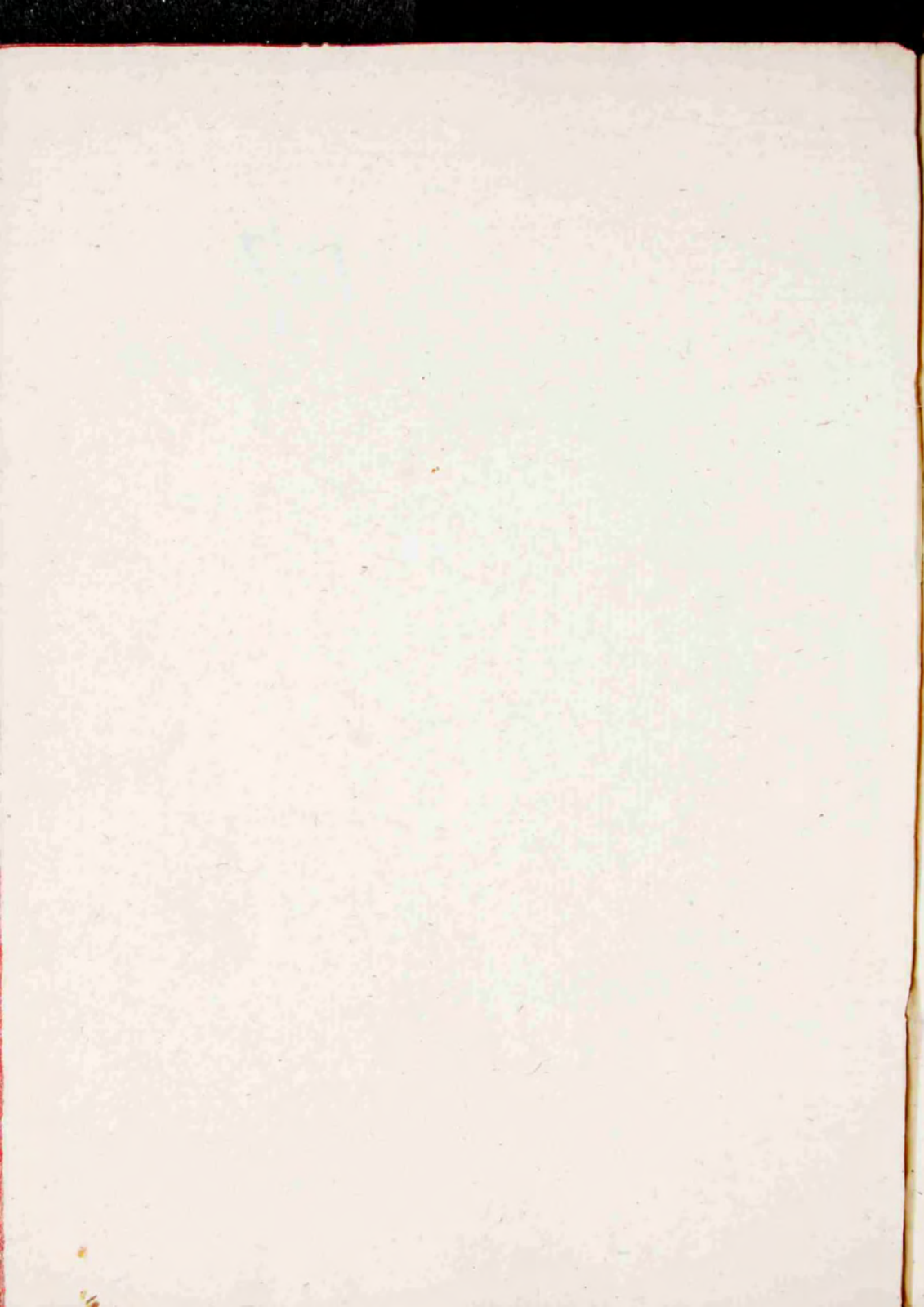
108

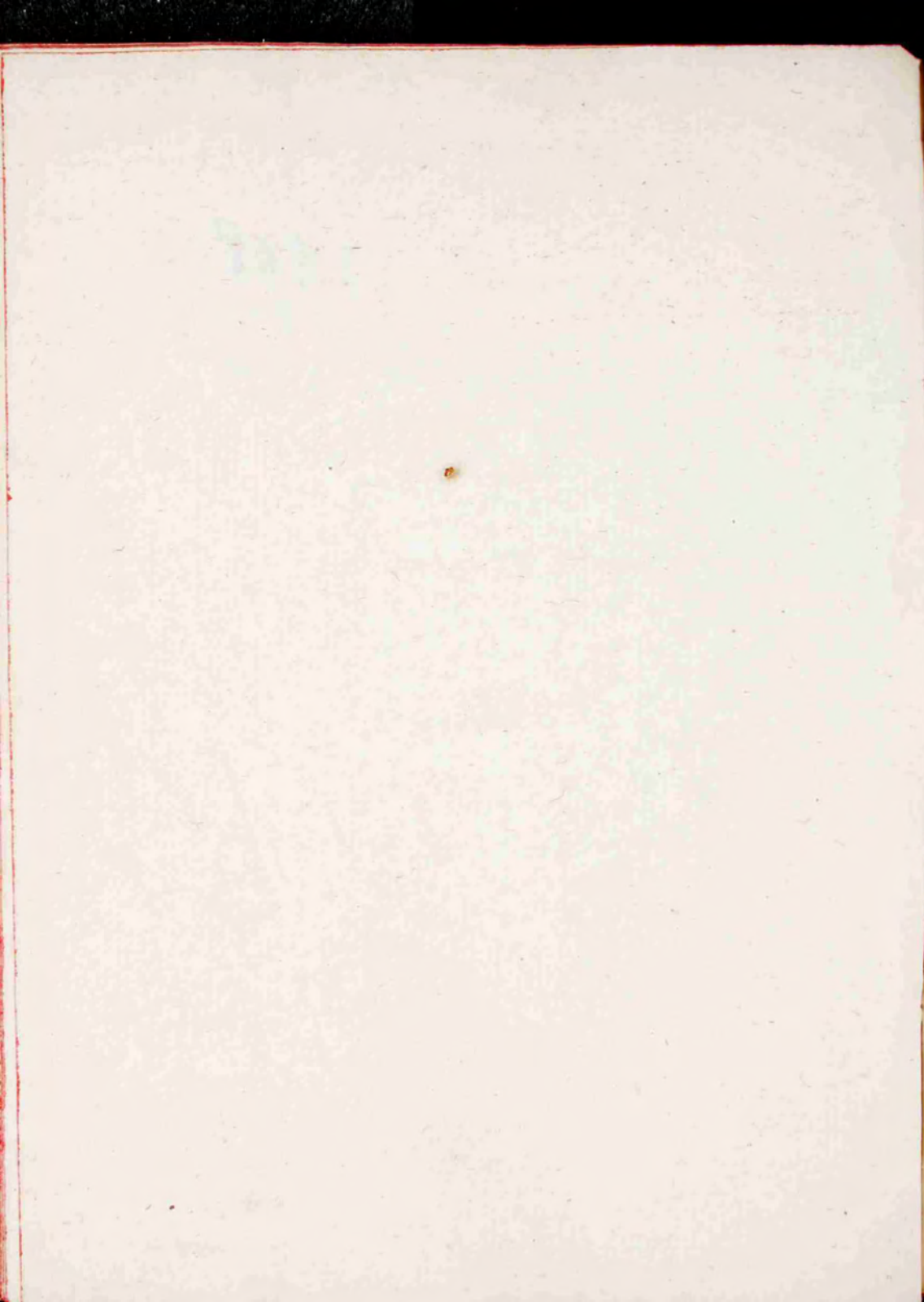
106

107

108

Utilio. 116. n. 4. lib. 1. qui mouenti ea rat. ~~quum respu-~~
~~ne executorum supplendum sit Verbum directum subdit res-~~
~~tricta ad bona delatoris reuicta ea restricte tradit ad mi-~~
~~versa bona pplli, Ut in l. coheredi. 3. ff. de iur. iur. cum late aduectis~~
~~circa illum te ad l. i. ff. de iur. iur. & nominatim in Sac. q. obseruat~~
~~Galianta l. n. 342. ad finem.~~

109

43. Paulus lib. 9. Questionum.

EX facto queritur, qui filium habebat mutum puberem, impetrauit à Principe ut mutus substitueret ei liceret, & substituit Titium. mutus duxit uxorem post mortem patris, & nascitur ei filius, quorsan rumpatur ttt.^m Respondi: Beneficia quidem principalia ipsi Principes solent interpretari. Verum voluntatem principis inspicientibus, potest dici, eatenus id eum tribuere voluisse, quatenus filius eius in eadem valetudine perseverat: & ut quemadmodum iure civili pubertate finitur p[ro]p[ri]etate ttt.^m, ita Princeps impitatus sit ius in eo qui p[ro]pter infirmitatem non potest testari. Nam & si furioso filio substituisset, diceremus desinere Valere ttt.^m cum respiceret: q[uo]d iam posset sibi ttt.^m facere. Ctenim iniquum incipit fieri beneficium principis, si adhuc id Valere dicamus. auferret enim testamenti factionem homini sane mentis. Scit etiam adgnat sui heredis dicendum e[st] rumpi substituit: q[uo]d nihil interest, alium heredem institueret ipse filius postea: an iure habere coepit suum heredem, nec enim aut patrem aut principem de hoc casu cogitasse, verissimile e[st], ut eum qui postea nasceretur exheredaret. Nec interest quemadmodum beneficium principale, intercedat circa ttt.^m factionem, utrum in personam unius, an complurium.

Ad cuius sedis intellectum i. observandum e' n. 1.

Mutum et Surdum simul Soc iure n' potuisse facere ut.
 l. qui in pote. b. g. i. De ut. lms. Osi alterutro Viti. tan-
 tum laboraret. testari n' poterat. l. si mutus. 7. es. quod
 ius magna ex parte immutatum e' per l. discretis. C. qui
 ut. facere. l. 13. et. i. p. 6. poterat tm mutus strabere
 matrimonium. l. mutus. 76. de iur. det. q' pcedit etm
 in mutis et surdis simul a natiuitate per te in c. cum
 apud. de sponsalibz. Vbi id notat Prapostiz n. 5. ex-
 pendendo Vr. Si talis velit strabere sibi. et sequuntur
 Alex. n. 10. Galiaula. 59. in pr. l. i. de Verbo. obli. et
 Ripa 5. n. 1.

110

Sed in Strarium adduci solet q' mutus et sur- n. 2.
 dus ppter rerum experientiam psumunt carere intel-
 lectu agibilem, Vt notat Paulz per tex. b. in d. l. dis-
 cretis. in pr. n. 2. idem Paul. in l. cum pto. 12. g. n. atq'
 de iudicijs. at matrimonium n' pt strabi per intellectu
 carentem. c. dilectus. de spons. atq; ita neq; per mutis.
 quos arg. Same sentiam pbat expse Lass. in d. l. discretis.
 n. 2. ad finem.

Sed huius difficultati solet ita responderi, q' et mutus n. 3.
 psumat carere intellectu. d. l. discretis. si tm dicit illum
 Sabere poterit matrimonium strabere, et reliquos strabus
 facere qui sensu celebrant. l. 1. ff. qui et a quibz. b.
 mutum. surdum ita natum manumitote posse ait.
 l. in quibz. cumq; 47. de alt. et obliat. et ita resoluit
 Claudius. in l. 1. col. fi. de Verbo. Parisius. mil. 63.
 n. 15. lib. 4. qui docent iudicem debere ee nimis cir-
 cuspctum cum psumptio iuris sit mutum intellectu
 carere, aut certe n' posse animi sensus exprimere. Explicat

Decius. in d. l. Humanitatis. n. 1. & in c. pastoralis. n. 3.
De Testibus. & Nil. iiz. n. i. atq; Sine fit De mutus
& Surdus à natura si tm aliquid intelligat possit suc-
cedere in maiusculum cui Dignitas Vel iurisdictio sit one-
ra. Extraditis à Molina lib. 1. de primog. c. 13. n. 65. qui
q. late disputat. an. 40.

n. 4.

Sed et ad praxim & Nus fori Sac Doctrina potit acōmo-
dari, quo ad ius tm Rom. res aliter explicanda e. etonim
tit. factus n' solum animi iudicium et intellectum deside-
rabat, sed etm Vr^m & auditum. nominandus enim erat
Seres per Testatorem, & insuper Vr^m Emptoris familie,
exaudire debebat, & cum Utroq; deficeret in mutis &
Surdis, & alterutrum in eo qui altero Vitio laborabat, n'
potebat habere tit. factorem. Ut colligitur ex V. g. in fragm.
tt. 20. Sed quoniam Sac Rat' solum conuenit tit. quod
fietat per ds et libram, ut uiderat Cuiacius. in d.
l. si is qui in pote. g. fi. Generalior e' que colligitur ex
Paulo. lib. 3. Sentent. tt. 4. Vr. casus suit. g. testator
aiure et rogare debet testes et eos exaudire, que per
mutum & Surdum. At vero matrimonium plim.
consensum desiderat. l. nuptias. 30. De Neg. iur. l. sufficiat
4. Vr. ol. Vr. Habet. De Vitu nupt. & ideo mutus qui
testari n' poterat iure ciuili, matrimonium Habebat.

n. 5.

Iuxta q' plitudinum intelligendus e' tx in Sac l. ex
facto. quatenus asserit Patrem impetrasse a Principe ut
filio mutis iam puberi substituere liceret. id enim iure
ordinario facere n' poterat. sed q' mutus erat, qui ipse
sibi n' poterat facere tit' fuit desum Patris à Principe,
ut pro testaretur ad exemplum p'illariorum, eog; respiciant
illa Vr^m nri. tx. 6. ita Princeps imitatus sit ius in eo qui

119
propter infirmitatem n̄ potest testari. Rursus d̄ quatenus pater
mortuus inquit t̄. filium duxisse uxorem n̄ meminit licen-
tie Principis, quoniam id n̄ erat prohibitum nuptiis. Ex quo factis
nata fuit q̄, de qua in nro t̄. a natiuitate filij Suius nupti
rumperet t̄. a patre factum.

Quo p̄missis ad Suius t̄. explanationem circa eū n̄. 6.
materiam obseruandum ē tractari d̄. de Substitutis, quam
D. D. Vocant Exemplarem. magistrale nomen, et ab
Interp̄tibz sumptum. ex S. qua rat. inst. de p̄llari.
ubi Nicius in principio inquit. n̄ ē satis latinum.
et Quar. lib. 2. disputat. c. 7. testat̄ potius debuisse app̄-
lari quasi p̄llarem. quemadmodum quasi castrensis
peculium. Sed ego Inueni nomine N̄ar, et à definit̄
incipiens obserua Varias Recepit reperiri definitiones Suius
substitutionis apud Mench. de Succes. p̄p̄su. §. 17. n.
1. Veroi. §. n. 103. Sed recte Cou. in c. Vainuncius.
sic definit. t̄. q̄ sit à Parentibz q̄ liberis p̄uberibz
furiosis et alterius morbi perpetui causa testari n̄
valentibz. Cuius definitionis explicat̄ questionum
Suius tractatus explanationem p̄stabit.

Principio iōt̄ n̄. Parentibz. desumptum ē ex n̄. 7.
I. Humanitatis. C. 5. t. p̄lat̄ expr̄m̄. ad p̄bandum exem-
plarem et̄ à Matre fieri, et ab Suis atavis et̄ quibz
Sexus. si enim des parentum appellat̄ n̄m̄. l. app̄ll̄
59. de Verb. sig. Ex quo colligit̄ differentiam inter hanc et
p̄llarem, que a Matre fieri n̄ potest, neq; ab aliis qui n̄ valent
in pote est̄ quibz substituant̄. De Nat. differentiz scribit̄
multa Bart. §. n. 11. Ale. 44. Rip. 64. Berrius. 221.
Iunior. in d. I. Humanitatis. n. 2. Mench. de Succ. p̄p̄s.
§. 17. n. 23. Sed ea videt̄ p̄babilis q̄ p̄llis p̄t̄itor

defectum oib; eius status immunem. furiosus atm spe-
ciallem, et ex infortunio ppter naturam peruenientem.
Et ideo Sicut qui ex infortunio pmititur pinguis succur-
ri debuit. arg. l. mulierem. s. C. de adopt. gl. fi. in fi.
l. antistius. 62. g. fi. de adq. hered. adeo per pplarem
permiti laxiorem potem patri cum possit quem velle sub-
stituire, ideoq; n̄ cuilibet fuit hoc permitendum an in exem-
plari casty personę substitui iubetur, ideoq; plurib; potuit
hac potas videri, vt bene obseruat Corras. in d. l. Sumari-
tatis. n. 14.

92. 8.

Est etiam notabile id q; ex v^o Parentib; de-
ducit ex mente Part. 5. n. 36. et 37. Tam patrem
quam matrem posse diuersam substitut^{em} facere filio
furioso v^o mentecapto. q; oes tenere asserit Beronius
n. 429. quinimo et auum et auiam posse de iure
in facienda substitut^{em} docet idem Part. n. 38. et sequitur
Corn. in d. l. Sumari. n. 47. Sed primum velle implet
Part. in l. 1. post principium. de Senatorib;. docens,
matri n̄ licere facere exemplarem, nisi cum pater eam
n̄ facit. defendit late Claudius 5. col. gen. Ale. n. 42.
Dialius in g. quarat. n. 4. de pllari. Menes. de success.
poresu. g. 17. n. 39. Secundum vero implet Alex.
5. n. 47. Rip. 100. Docentes, Auum et reliquos ascenden-
tes existentib; parentib; primi gradus n̄ posse facere exem-
plarem, q; ea peculiari rat^{em} pbat, q; ex in l. Sumari.
pouponit eum cui fit substitut^{em} debere ee talem cui
legitima debeat, de quo j. latius sum videri. q; locum
habere n̄ pot inposita q; cum respectu v^o exilente,
in medio patre aut matre legitima n̄ debeat furioso.
Deniq; vtraq; opinio vincit cum absurdum sit quem

Decedere cum duob; illis; R. m. tr. in l. querebatr. 20. de
mil. tit.

Neg; obstat l. Humanitatis. qua parentum in plurali
mentionem facit, quoniam hoc n̄ e' ita accipiendum, ut oēs
parentes simul possint decurrere in facienda exemplari, ita
ut suo ordine eis permittat, patri scilicet antequam matri,
et Virg; prius quam Auo, q' aptiss' deducit ex eadem l.
que in p̄r loquitur de facultate faciendi exemplarem, et
Vtrūq' p̄r. parentib;. insinuans eam in haberi oportere
parentib; Vtriusq; Sexus. Sed cum in V. v. filij. et
in V. fi. tractat de forma testandi, et reducendi p̄dictam
potentiam ad alium Vtrūq' verbis singularis numeris
e. qui Vltiq' testat. et f. Testator V. Testatru. sig-
nificans n̄ oēs parentes, sed vnum tantum debere facere
exemplarem, et Vltiq; prius patrem, facto argo. ab ordine
littere. arg. l. quōtias. 40. de Vusu. et p̄ iudicium
masculi firmitus e. i. forum. 10. de Verb. sign. l. in
p̄putandis. C. de nupt. et ideo tamquam dignior p̄feren-
dus. l. 1. de Senator. quo fit ut facta substitut' p̄r patrem
oia bona filij pertineant ad substitutum ab eo datum,
cesante atq' substitut' patris ad substitutum datum à
matre. arg. l. sed si plures. §. ad substitutos. §. quidquid
aliter distinguat Bart. in hoc n̄. 36. receptus ex Cass.
n. 42. Ripa. 97. Bened. in c. Vainuncijs. in tit. de
exemplari. n. 39. Gomezius l. tom. c. 6. n. 13.

n. 9.

112

Adiut in definit. V. liberis p̄uberib;. quo dicitur
dicitur differentia inter hanc et p̄llarem substitut'. que n̄ nisi
filio impuberi pt. l. 2. §. et ides sigillo eidemq; furioso
facta p̄ponat' intra p̄llarem statem, n̄ debet valere ut
exemplaris, sed ut p̄llaris. arg. l. 3. §. qui sciet. de Tutel.

n. 10.

n. 11.

Secundum tm e n quibuslibet liberis sane substit^{em}.
fieri posse, sed his quibus legitima debet, q̄ satis colligitur
ex d. l. Summaritatis. l. legitima portione ei vel eis relicta.
nam cum ablatibus rationem importat. l. a testatore. i. d.
de d. dit. et demons. qua specialiter debet adimpleri a
Pulchre axioma l. qui heredi. l. magis. 54. et. t. u-
tat cum cui fit substit^o exemplaris talom ee debere ut
legitima sit ei relinquenda. Ex quo deducit Bart. 5. n. id.
quem sequuntur plures relati a Bened. in. c. Rainuncius.
v. si atq; liberis. et 2. n. 21. Exemplarem fieri n̄ posse
filio exheredato, sed strarium et verius et receptius e
ut stat ex Decio in d. l. Summaritatis. n. 7. Curcio. i. 3.
Cov. d. c. Rainuncius. 5. 6. n. 2. Mench. quot. illustr. c.
i. 6. n. 1. Nam cum hac substit^o fiat ad exemplum ppl-
laris, qua exheredato fit. l. 2. s. 3. n̄ solum. in. t. d. p. l.
Nag; in hoc reperiatur inter eas substitutiones instituta diffe-
rentia, idem omnino in exemplari q̄ in pplari debet
obseruari.

n. 12.

Nag; strarium placet d. l. Summaritatis. q̄ le requirat lei-
timam relinqui n̄ ideo e ut exemplaris valeat a principio, sed
ne rite facta ea post facto rumpatur si filij nomine intercedat qu-
rela qua moueri potest si filius exheredetur. idq; insinuat
ille ex in vi. quarela nulla. quo fit ut si filius exheredetur
cum ill^m sit solenne. l. inter cetera. 30. de liber. et p. s.
posset ei fieri substitutio exemplaris le subiaceat periculo
ruptura nupto ill^m per quarelam.

n. 13.

Sed hac nouiori iure aliqua ex parte immutata
sunt. 1. q̄ cum exheredat^o n̄ valeat nisi expressa
causa inopratitudinis. aut s. non licet. C. de liber.
prater. et sane n̄ possit committere furiosus. n̄ poterit

119
Exheredari, & sequenter n̄ valebit ut^m quasi n̄ fuerit
exheredatus, nisi forte eam ante furorem amiserit.
que per supervenientem furorem n̄ tollit. l. fi. §.
sed cum antiquitas. C. de curat. furios.

Secundo immutatum ē in eo q̄ quambis exheredat^o n. 14.
valeat eo q̄ sit facta ante furorem nihilominus sustinetur
exemplaris subst^o beneficio autē. ex causa. C. de liber. p̄orit.
Et nominatim notat et p̄bat Polity in tit. de exemp. n. 44.

Præterea deducit ex s. v. observat^o patrem non n. 15.
posse facere hanc substitutionem filio naturali cum ei le-
gitima n̄ debeat. l. 2. C. de nat. lib. l. uxorem. §. 9.
pater naturalis. de legat. 3. et observat^o pl. v. naturalis
in l. 2. §. de 2^a Tabular. et 2° Bart. §. n. 7. resoluit Alex.
n. 23. Lass. n. 20. Rip. §. 7. et dicit in unum Cor. in d.

l. humanitati. 7. Qui t̄m contrarium cum Bartolo
defendit. plana mater et̄m filio naturali potest exempla-
rem facere cum teneat ei legitimam relinquere. l. si sus-
pecta. §. de inofficio. ff. de inofficio. q̄ t̄m Hispano
iure ita demum p̄cedit, si filius legitimus n̄ habeat, aut
si ex damnabili et̄ turibili coitus filius illegitimus n̄ sit
receptus, vel ex religioso, sacerdote de p̄ccaty. Si enim ca-
pitibus mater filio legitimam relinquere n̄ tenet, neq; p̄t,
et sequenter neq; subst^o exemplarem facere.

Cis^o et̄m illud observat^o dionum circa v. liberis n. 16.
puberibz. q̄ cum his fieri possit vulgaris subst^o si facta
p̄ponat^o furioso vel mente capto, sub ea tenet exemplaris
tacita ad exemplum tacite p̄llaris ex dicit^o Imperato-
ris in l. tam hoc iure. s. Et nominatim observat^o Bart.
§. n. 23. receptus Rip. n. 77. Ruin. 103. v. l. n. 7. lib.
2. q̄ tamem declarat idem Bart. cum temp^o facta subst^o

Substitutionis filius erat mentecaptus, alias enim non
stinebitur, qd. verisimile n. e. patrem de tristi illo eventu cogi-
tasse et in eo pui disse. arg. l. inter stipulantem. §. Sacram
de Verb. obligat. Sequitur D. Sarr. n. 58. Claud. libum. 6.
Gorn. 1. tom. Var. c. 6. n. 12. Lephal. 2. sil. 424. n. 74.
lib. 3. Sed hoc quoq; casu Mineri Exemplarem magis pbant
Corn. in d. l. Humanitatis. n. 19. ad fi. Rip. §. 77. Verous
la n. 333. Mench. de succ. p. res. §. 17. n. 64. et e
Nat. p. tacita ista Substit^o n. inducit quasi testator de
ca cooptauerit, sed potius qd. si de ea cooptasset ita disposuisset
atq; ita fit ut Exemplaris tacite indistincte stineatur. Semodo
Substituti p. venant. Si quis d. l. Humanitatis iubet Substitut.
Nag; obstat Bart. arg. qd. tristi eventus cogitari & expec-
tari debet ei h. p. uat. l. generaliter. 24. §. si homini li-
bero. de fideicom. libert.

n. 17.

Adde in definit. Vir furiosus. quo significatur
Exemplarem substitutionem fieri his qui ex accidente iu-
dicio carent, et ipsi sibi ite. facere n. possunt, quales sunt
furiosi. §. item furiosi. inst. quib; n. e. perm. Dicuntur
tam furiosi qui rabie quadam mentis que neminem
lateat acitantur, ad differentiam Mentecapto, qui men-
tis defectum patitur latentem, & nulla furiosis signa
extrinsecus ostendentem. quam differentiam notat
Bald. in l. 2. C. de Curat. furios. et in l. furiosi. C.
de nupt. Corr. in d. l. Humanitatis. n. 1. Sicardus. 2.
Ripa §. licet aliter explicet Alciat. lib. 2. parerion. c.
16. quo fit ut cum tx in d. l. Humanitatis. solum lo-
quatur in mentecapto, qui a furioso difert, n. videatur exten-
denda illius tx decisio ad furiosum, cum exorbitans sit
a iuris regulis. arg. l. p. pimus. C. de appellat. quo arg.

nam op. defendit An. 5. ad ff. alioans etm gea l.
 si furiosi. C. de nupt. Sed Maria sent verior e, scilicet
 exemplarem substat em furioso fieri posse, et ee eodem 2.
 An. testat Sicardus in d. l. Sumanitatis. n. 3. Et q; p
 ea te in l. si. 3. 1. de curat. furios. et facit qz eadem
 Sumanitatis var^o que e in mentecapto militat in furioso, de
 id q; q; regulariter equiparantur authenticis. Et si qui
 obligatus se possent habere res minorum. §. et hoc dixi-
 mus. collat. 6.

n. 18.

¶ Neg; etiam pbat d. l. Sumanitatis, que loquitur
 in mentecapto, qe eo nomine in genere sumpto pbat dicitur
 etm furiosus, de quo nominatim loquitur te noster. V. nam
 et si furiosus. neg; obstat te in d. l. si furiosi. nam mente
 capti nomine in genere sumpti dis qui quomodocumque iudicio
 caret ex accidenti stinet. quomodo hoc normem sumitur in
 d. l. Sumanitatis. V. nullus vero ex. Sapiat. Sumitur
 etm in specie, quemadmodum nomen adeptis. Et in br
 de adoptionib; in genere sumptum. pbat etm furiosum,
 Et in d. l. Sumanitatis. in specie eum quem Latini
 Vocant, qui morbus ex humerati malog; temperamento in capite
 ferenti peruenire solet. Et ex Galieno tradit Hic. lib. 2. parerg.
 c. 16. Unde qz dicitur dicitur dicitur Mari qua de mentecapto
 loquebatur posse videri n' pertinere ad furiosum in specie
 accepto nomine mentecapto extendit ad furiosum in d. l. Si
 furiosi. C. de nupt. et ad vitandam oem ambiguitatem
 in dicitur addecimus. Vel alterius morbi perpetui causa.
 quibus n' solum mentecapto, sed et oes qui testari n' possunt
 ppter defectum iudicij ex accidenti peruenientem stinentur,
 Et docet G. Bart. n. 17. Receptus ex Lass. n. 39. Ruino.
 Dilib. 103. n. 1. lib. 2. Menib. qualt. illustr. c. 37. n. 9.

Plane frenetico fieri n̄ potest hoc substititio, quia caret intellectu
l. obque vitia. 4. in pr. de edil. edicto. et ideo testari n̄ potest.
l. inaduersa. 17. de Testam. cum tamen sic defectus mentis
n̄ sit perpetuus n̄ poterit ei fieri exemplaris. d. l. humanitatis
6. perpetuo sit. / notat Lass. f. n. 40. Rip. 2. Meno. l.
de success. geros. §. 17. n. 108. quamuis contradicat Curcius
in d. l. human. n. 4.

n. 19.

Deniq; obseruandum e, p̄cipuam differentiam inter
p̄p̄llarem et exemplarem substituit. ^{en} in hoc Versari, q̄
in p̄p̄llari potest pater quos velit substituere exclusa matre
et fratribus pupilli; in exemplari vero si is cui fit substitui-
tio liberos habeat, necessario hi sunt substituendi, et sic
deficientibus Matrem. nam si hi existentibus alius substitui-
tuatur, substitutio erit nulla, ut ex d. l. human. colligit et p̄bat
Alex. f. n. 45. ad fi. et post plures alios Molin. de
primog. lib. 2. c. ii. n. 13. Sed q̄ de fratribus substituendis
dicitur, ita accipiendum e, ut si pater faciat substituit. ^{en}
debeat substituere fratres uterinos, n̄ uterinos: Si vero
mater faciat substitutionem uterinos, n̄ uterinos. q̄
ex d. l. human. colligit Part. f. n. 32. receptus ex Rip.
n. 88. Al. 76.

n. 20.

Vnde inferitur. 1. patrem facientem substitutionem
filio qui habet solum fratres uterinos, posse extraneum subs-
tituere, cum uterini n̄ sint eius liberi, ut p̄bat Beronius f.
n. 410. Cuius tamen opinio mihi suspecta e, quoniam lex n̄
solum patrem respexit, sed et filijs et fratribus eius cuius fit
substitutio voluit p̄cipere, ut hereditate patris vel fratris
fruantur.

n. 21.

Inferitur. 2. uterinis et utriq; iunctis existen-
tibus posse patrem quem velit ex his substituere, ut ex codi

resoluit Jolly in l. 27. Tauri. n. 6. Et strarium
§. teneat Papa n. 71. Curius. in d. l. Humanitatis.
n. 19. qui mouentur eo qd fratres substituuntur, qd necessi-
tant succedere ab intestato furiose vel mentecapto. at
in successione ab intestato Vtrinq; iuncti Vxoriniis pra-
feruntur. aut d. itaque. C. Imunia. de success-

Sed n' e' recedendum a priori sententia, qua pater ex n. 22.
generalit' d. l. Humanitatis. iuncta. l. iurisfactus. §. secundus.
de gradibus. Neg. obstat rat' aduclta. in strarium.
q' la n' respicit ad successione ab intestato, alios enim
iuberet matrem substitui cuius potior causa e' in successione
ab intestato. item e' oes fratres quos par causa e' in succes-
sione intestati.

Ex eadem resoluit deducit, matrem facientem
substitutionem posse eligere inter Vxorinos et Vtrinq;
iunctos, q' recte explicat Bart. T. n. 12. Papa 19.
Alc. 77. Et strouerat Corr. in d. l. Human. n. 6. et 7.

n. 23.

n. 24.

Quod vero dictum e' de fratribus n' pertinere
ad fratres patruales, quia simpliciter n' dicuntur fratres,
Bart. in l. Suius. §. quassitum. de legat. 3. Corr.
in d. l. Human. n. 16. l. uni. 18. Sorores atq; sine
dubio continentur Verbis d. l. Human. arg. l. Suius. 90.
§. quassitum. de legat. 3. l. Tres fratres. de pactis. dicit
receptam Papa §. n. 92. Sed an' fratris filius
substitui potest ppter aut d. post fratres. C. de leg. 5. ord.
et Verius e' n' stineri, qd cum tractetur de successione
testamentaria. in ea locum n' habet representat'. l.
cum pater. 79. §. hereditatem. et primogen. de legat. 2.

n. 25.

Ex s. d. deducebat Lass. n. 48. matrem ex-
cludi posse per exemplarem, nam si frater necessarius

substituendum debet, ergo à fortiori mater. sequitur Beronius.
G. n. 338. defendit Cor. in d. l. human. n. 17. et iudi-
cando et sustulendo tanquam veram et aquam aserit Gom.
l. tom. varg. c. 6. n. 7. Sed strariam defendit Bart. G.
n. 30. receptus ex Alex. n. 43. Ripa. 39. Alc. 73.
Dec. in d. l. human. n. 19. Junior. 16. Cou. in c. Rai-
nuncius. g. 6. n. 6. et yconstanti p̄supponit Menesb.
lib. 4. p̄sumptionum. p̄sump. 46. Cum tractat an
per tacitam exemplarem. excludatur mater. & p̄ ista
sentia inducit se in d. l. human. t. querela nulla.
q̄ cor. t̄t. oriatur. / Observandum tm̄ ē n̄ des fratres
ē substituendos, sed sufficere vnum ex his substituere
d. l. humanitatis

n. 26.

Sed an si plures sint filij filij eidem q; nepotes
Testatoris facientis exemplarem des debeant substitui,
an vero sufficiat vnum ex his substituere, dubitari pot
et magis ē ut sufficiat vnum substituere alij pre-
teritis ex d. l. human. t. vnum vel certos. per
quem se h̄c sentia recepta ē, ut post Bart. Pau.
& Fulc. in d. l. human. intendunt Aret. n. 3. las.
g. et Veriorem ē aserit idem las. G. n. 45
Veronius. 395. Noli. in g. qua rat. inst. de p̄p̄lari
n. 7. Polit. de exempl. n. 16. Bened. in c. Rainun.
Vr. in eodem t̄t. el primero. n. 225. Canon. lib. 1.
mentarior. c. 2. n. 9. Sed strariam sentiam
libum teneri substituere des nepotes, salim in aliqua
port. vel ex causa iusta est exheredare, & q̄ alios
preteriti faciant vitari exemplarem, docet ol. fi. in
d. l. human. quam sequitur G. Bart. n. 31. & receptam
aserit Anz. in d. g. qua rat. ad fi. et C. Benetij. n.

n. 20. defendunt Corri. n. 25. Lurior. fi. in d. l. Suman.
Et de Sodia receptionem op. aserit Ripa l. n. 26. Segura
in l. Coteredi. §. cum filij. n. 230. f. 5. t. et de Aquisrom.
pbat Bened. in c. Varrumcius. in tit. de Exemplari. n.
20. Memb. de success. patesus. §. 17. n. 7. et 57. Greg.
in l. II. ut. §. p. 6. in gl. de uentis substitui.

Sed 1. op. Verius e' et pbat aperte in d. l. Suman. n. 27.
l. Num vel certos, vel des substituire. Et ex illis ver-
bis. quarela nulla. / in quibz stat rationem cognitam
in l. papimarus. §. sed neq; impuberis. de inoff. et in
c. sipator. ad fi. de tit. in 6. Et in hac substituit.
locum habere, atq; ita cum Avus precedente filio
nepotis impune pcedat. l. si quis post hunc. §. si filium
exheredauero. de liber. et post. l. si quis filio. & iniust.
rus. dicendum e' x. p'dictam rat. nepotis n' posse p'ce-
dere nullitatem exemplaris quam Avus fecit, prateres
Humanitatis rat^o quam considerat ille t'x in principio,
principaliter respicit personam furiosae, et hac rat.
permittit huc unum tantum substituire, quasi arbi-
tratur ex Humaniore cura habiturum furiosi. De-
nique facit idem t'x in d. l. Sapientes sint. qui a tra-
dio sensu pbat, q' si nepotes fuerint insipientes nullus
eorz necessario e' substituendus, op scilt alterius men-
te capti curam habere n' pt, Et in d. l. Suman. aduertit
Bart. n. 24. et G. Alex. n. 43. ad fi. Rip. 26. et
aserit receptum Percius n. 400. Et ipse tradicat et
Polit. in tit. de Exempl. n. 26. Et considerari potest
illa rat^o, q' si furiosus vel insipiens n' debet necesario
substitui, q' quo videbatur militare maior pietatis rat^o, pla-
ne sequitur posse Patrem unum ex nepotibz eligere,

Reliquis p̄teritis. Satis enim in hac specie visam fuit
usu nepotibz furiosis, vel alias p̄teritis si eis saluum
maneant ius ad petenda alimenta. l. si quis a liberis
§. item rescriptum. de liber. agnst. Et nominatim
obseruat Imol. l. n. 24.

n. 28.

UX qua resolut. deducit Bart l. n. 43.
Magnam dubitandi rat. en̄ ad istam l. ex facto. dum
p̄bat natiuitate filij p̄teriti rumpi exemplarem, nam
si iam natus impune p̄terire potuit X. resolutionem
s. traditam, aequat multo magis sm Bart. potuit
praterire posthumum. Cui difficultati omissa Bart.
solut. qua fundat in op. s. resoluta. et eam sequantur
Clausius. Col. si. Verius. n. 16. Verior videtur solut.
ta nostrum p̄cedere q̄d extraneus fuit subtilit̄, nam
cum tunc nepos qui necessario fuit substituendz inue-
niat̄ p̄terit̄, tunc labit̄ exemplaris quasi ex defectu
formę legis, et obseruat Bald. in d. l. Summitatis
n. 32. Et quinta differentia. at vero et in d. l.
Suman. loquit̄ q̄d Massalim ex filij furioso fuit sub-
stitutus, atq; ita fuit obseruata forma legis, et frequen-
ter alter nepos iam natus, vel qui postea nascitur
n̄ rumpit exemplarem. X. s. tradita.

n. 29.

Utrum hæc solut. n̄ dicit̄ et. nostro, in quo
nulla forma p̄scribit̄ faciendi exemplarem substitu-
endi certas personas, nec potuit hæc lex respicere for-
mam multo post p̄scriptam per d. l. Summitatis. q̄
Verius ē et. nostrum loqui in subtilit̄ facta ex licent.
Principis, in qua n̄ habet locum rat. §. Sed neq; impu-
beris. Sed considerat̄ tamquam merum ut. ipsius filij,
ne aliis plura specialia deurrant d. reg. l. 1. C. de,

117
dotis p̄mis. Et in specie, considerat Socin. in l. cum
avus. n. 24. De dōt. et demonstr. atq; ita cum vide-
retur tanquam merum t̄t. filij, merito aorat posthu-
mi rumpitur. l. Posthumus natus. C. de Contra Tabul.
advenit idem Socin. in l. heredes mei. §. cum ita. n.
18. ad Trebel. Secus vero ē q̄to ex dispositōe legis pater
p̄ filio testatur, q̄ tunc consideratur tanquam t̄t. ipsius
patris, atq; ita militat rat. §. sed neq; impuberis.

Et hoc nostri ex decisione deducit. i. q̄ si pater n. 30.
impuberi filio faciat p̄llarem, et is malitia suprente
statem filium suscipiat rumpet p̄llaris, quemadmodum
exemptaris in casu nostri ex, idq; magis suadetur
in specie. ex v̄o q̄ nihil interest alium heredem
instituerit ipse filius, an iure habere ceperit. / et ex
rat. quam subijcit ex v̄o. neq; enim aut patrem. / quam
op. exp̄te firmat Bart. in l. impuillari. ad fi. §. §. et.
Dec. et Iun. in d. l. human. ad fi. Capisly in l. pro-
hib. n. 92. Mine. in l. si pater. n. 6. C. de fidei omis.
Sed Stravianam sententiam. Soc est, p̄llarem n̄ rumpi nati-
vitate filij p̄teriti defendit Socin. in l. cum avus. n. 24.
De dōt. et demonstr. motus ex rat. d. §. sed neq; imp.
t. q̄ pater ei Soc fecit. iuncta l. si quis posthumus. §.
si filium. de liber. et posth. et his que nuper dicta sunt
circa l. humanitatis.

Qua op. admisa ad hoc nostrum respondere n. 31.
potest loqui in subditōe facta. ex Principis licentia, que
videratur tanquam filij t̄t. atq; ita natiuitate posthu-
mi rumpit, Et §. dixi: sed in p̄llari iure immuni per-
missa habet locum rat. d. §. sed neq;. atq; ita cum
t̄t. patris iudicetur natiuitate nepotis posthumi p̄teriti

ab Av. et a patre praece n' rumpitur. Ut in d. G. si filium
 Rursum n' obstat rat. V. neg; enim. q' respondet substitui-
 tut. In hoc casu n' rumpi per negotii preuentionem quasi as-
 nat sui heredis, sed cesare ppter defectum intentionis
 Testatoris, q' videtur facta sub idit. nisi ille cui fit filius
 legitimus suscipiat. arg. l. cum avus. de d. d. et ad man.
 qua sane rat. militat etiam in p'p'ari, atq; ita x' eam.
 dicendum e', q' et p'p'ari natiuitate filij n' rumpatur,
 cesavit tm ex defectu intentionis patris. Atq; ita ex
 hoc fundamento incidimus in op. Bart. Ut notat So-
 cimus in d. l. cum avus. n. 24. Costa in c. si pater. Vr.
 si utrumq; n. 6. ad fi. n' tm idem recipitur in Exempl.
 si vnus ex filiis mentecapti fuerit substitutus, q' in ipis
 p'udicium n' debet subintelligi p'dicta idit. ex rez. l.
 sed et militat. 10. de excus. Tutor. et facit l. si totas.
 C. de inoff. donat.

n. 32.

Et eadem de iuris et rat. nostri ex inferitur
 q' si filij naturales vel spurij legitimentur, et postea
 filios legitimos suscipiat rescindit legitimat, et non
 succedent filij legitinati cum legitimis. quam
 variationem sententiam ex rationibz nostri ex deducit Rui-
 nus f. et e' recepta secundum Iass. in l. tale pactum
 g. fi. n. 2. et Drosius. n. 5. de Palis. Socing. iun.
 d. silio. 97. n. 38. lib. 2. et defendit f. Vipa an.
 50. et plures relati a. itaq. in l. si inquam.
 Vr. donat. largit. n. 275. cum sequentibz.

n. 33.

Sed contrariam in hoc sententiam defendit f.
 Bart. n. 3. receptus Iass. n. 27. Claudio. est. 2.
 ad fi. et defendit Alua. n. 35. et magis recep-
 tum asserit Dec. d. silio. 303. n. 23. iun. d. sil. 142.

n. 30. Lib. 1. Gom. in l. 9. Taur. n. 68. Memb. de
Success. creat. §. 21. n. 154. p. quibus e' efficax an. in
l. si te parens. C. de iuris et legit. her. 6. vel post. questio.

118

n. 34.

Et hac sententia admisa n' obstat te noster, quod legi-
tur qd' Princeps permittit patri facere substitut. p. filio,
quod substit. n' habet omnimodam perfectionem ante
mortem filij. c. cum marce. de celebrat. missar. 2.
et ideo suscept. p. filij legitimi reuscar. pt. Ceterum legi-
timat' e' actus Principis habens statim omnimodam
perfectionem, atq; ita succedit Reg. l. 2. de itin. actu
que priuatis. c. factum legitima. De Reg. iur. in 6. Pur-
sus in nostro te si substitut' n' irritaret, filius in-
totum maneret exclusus ab hereditate Paterna
q' est iniquum, secus tm in q' opposita, in qua Verus
filius n' excludit, sed pariter admittitur cum legiti-
matis. Sed quamuis hac op' disputando posset de-
fendi, apud nos tm invaria, appanda e' et seruanda
ppter l. 12. Tau. qua n' permittit legitimatos simul
cum legitimis succedere.

n. 35.

Item erit, quocumq; admittenda in legi-
timat' apponita fuerit clausula, que frequenter
apponi solet = non e' intentionis Principis per legiti-
mationem iudicare legitimis heredibus. Que clau-
sula solum intelligit de ascendentibus et descen-
dentibus, qui magis proprie dicuntur legitimi heredes, qd'
ex necessitate legis succedunt, ut patet et explicat
Vbert. Sicardus in fluidij: l. postumo. §. 1. de
tabulas. Qu. de sponsal. 2. §. c. §. 10. n. 1.

n. 36

Illud in hac re obseruandum e', q' cum Pr.
heres. necessarius referatur ad Tempus mortis. l. i. c.

de Crucap. p. herede. Neg. ante id tempus possunt
heredes p[re]ndere p[re]dium ex rat. l. i. §. si impu-
bere. ff. de collat. bonor. Si Temp[or]e mortis reperi-
antur legitimi heredes n[on] admittitur legitimatus p[ro]-
ter p[re]dictam Clausulam. Si atm eo temp[or]e ex legiti-
mis nullus supersit admittitur legitimatus, Ut obser-
uat Tullus in l. 12. Tau. n. 2. Intellige tamen
q[uo]d dictum e[st] legitimis existentib[us] q[uo]d solui legitimat[us],
p[re]cedere q[uo]s ad Successionem bonor[um], n[on] tm q[uo]s ad
statum personae, nam cum ex hoc legitimi heredes
nullum possint p[re]ndere p[re]dium, Durant legitimat[us].
Sortiaturq[ue] effectum, Ut late resoluit Virag. in d. l.
si unquam. Vr[us] suscepit liberos. n. 253.

n. 37.

Deniq[ue] observandum e[st] substitut[us] ^{em} istam fieri
filio redeunti ad sanam mentem, q[uo]d ita declarat Part.
dummodo postea n[on] redeat ad furorem. per tex in d. l.
Suman. §. talis substit[us] cesat. / quo Vr[us] suspensionem ma-
gis quam omnimodam Extinctionem denotant. arg. l.
queres. §. arcam. de solut. l. inter stipulantem. §. Sacram
de Verb. obl. et e[st] Sac sententia cor[por]is Lacio in tit. de
Subst. c. 3. in fi. Bened. in c. Vainum. Vr[us] si absq[ue] liberis
et r. n. 43. Et dicitur Subst. in tit. de Exampl. in fi. et
Corr. in d. l. Suman. n. 28. per tex in §. quarat. inst. de
collari. §. eandem substitut[us] infirmari. / que tm Vr[us] pos-
sunt habere Sane sensum, Ut infirmetur substit[us] durante
sanamente. Sane si temp[or]e sane mentis sibi filius faciat
tit. n[on] dubito in perpetuum cesare substitut[us] ^{em} ante factam
a parente cum fieri permittat eo q[uo]d filius n[on] potest testari,
et quamvis redeat furor n[on] permittitur tit. ^{em} antea factum.
Et Sic absoluitur h[ic] tex ad laudem Da. 3.

SUCIUS Titus legitimum filium, & alterum naturalem heredis instituit, eosq; inuicem substituit. Titianus legitimus filius, quem pater anniculum reliquit, post patris mortem impubes decessit superstiti matre, & fratre naturali, quem etiam coheredem habebat. Quæro, an hereditas eius ad Titium naturalem fratrem, ex causa substitutionis pertineat, an vero ad matrem. Respondi, ad primum casum n' existentium heredum substitutionum de qua queritur, pertinere, n' ad sequentem, si quis eorum postea decessisse intra pubertatem: cum in naturalis filij persona duplex substitutio locum habere n' poterit: et ideo ad matrem legitimi filij hereditas ab intestato pertinet. Aliter si eiusdem ætatis liberi instituti, inuicemq; substituti fuissent: tunc enim altero defuncto intra pubertatem eius successio n' ad matrem, sed ad substitutum eius deducitur.

Paulus respondit, si oes instituti heredes omnibus inuicem substituti essent: eius portionem qui quibusdam defunctis postea portionem suam repudiavit, ad eum solum qui eo tempore supervixit ex substitutione pertinere.

n. 1.

Socius Titius legitimum filium & alterum. ⁶⁰
Explicatu difficilis reputatur hic locus, et merito ingenio
maiorum iuris interpretum exercuerit. Principua difficultas
in eo versatur. q. Paulus. l. C. in principio. filio naturali
factam substitutionem pponit. & docet n. potuisse Valere
iure p'llanis in Vr. Cum in naturalis filij persona
et merito, cum talis filius n. sit in pote, q. ex legitimis
nuptijs n. e. creatus. in principio inst. de patri. pot. atq;
ita deficiat principale requisitum ad faciendam p'llarem
l. 2. s. postea. Vero in Vr. aliter atq; docet q. si si
duo filij quos in principio p'ponit institutus fuissent,
eiusdem status, p'llanis scilicet, in utriusq; persona
Valeret substitutio p'llanis, quamvis alter esset natu-
ralis tantum.

n. 2.

Ad cuius difficultatis solutionem placebat mihi
illud adnotatio Molinei in 3. sect. Polana, quam
defendit Gabriel Paleotus in tit. de notis spurijq;
filij. et utrumq; referens Cal. Perci. in l. si cu-
ratorem. C. de inuentis. Vr. Sine curatore. n. 9.
Et sic tex dum mentionem facit filij legitimi, acci-
piatur de filio adoptiuo qui p'prie legitimus dicitur,
& vox naturalem, n. intelligatur de naturali ex
Concubina, ut Pulgo creditur, sed de naturali ex
matrimonio suscepto, qui e. legitimus et naturalis, ita
ut utrumq; fuerit in potestate.

n. 3.

Est enim hoc in iure frequens, ut cum sit mentio
naturalis ad differentiam adoptiuu intelligatur de
naturalis ex matrimonio. inst. de adoption. et pater
naturalis & filius naturalis ad differentiam adoptiuu

dicitur saepe in iure. *l. si pater naturalis. l. n. potest.*
l. arrogato. de adopt. et in alijs iuribus allegatis à
Perira. s. n. 90. quibus frequens è *ut in D.º.*
aliter. Substitutio reciproca facta duobus filiis: impube-
ribus et in pote substitutis stinat pparentem in utriusq;
persona. *l. iam hoc iure. s. G. R. l. quamvis. C. ubi.*
et altero decedente infra pubertatem alter succedens
ex pparenti pparentia verbis generalibus sub reciproca
excludat matrem pparenti.

Neq; obstat qd in priori te parte reciproca n. sti- n. 4.
neat pparentem, id enim pvenit ex eo qd alter ex
filiis erat iam pubes, unde succedit doctrina d. l. iam
hoc iure, qd substitutio reciproca facta puberi et impu-
beri, pparentit solum eam substitutionem qua utriusque
juenit. Quae interpretatio mere quadrat vs. aliter.
in quo ponitur casus Stranius pcedenti. Distat tamen
Lueritas in hoc, qd in principio filius erat pubes, et
in vs. aliter. Utrinq; impubes.

Sed haec interpretatio rejci solet. 1.º qd videtur divi
nari ad 2.ºm te partem, in qua n. stat alium filium
fuisse maiorem, imo utrumq; fuisse impuberem. ap-
paret ex vs. si quis eor. pot. 2.º qd supponit in
vs. aliter. Hereditatem fratris pmortui ex substitut.
ad fratrem pertinere, quasi remoto substitut. mater
exclusa fratre admittatur. Cuius Stranum eo iure
obseruatur, qd frater matrem excludebat. s. pparent-
tur. vs. frater. inst. de s. c. Tertul. que argum.
vritur Cuiac. lib. 17. obseruat. c. 26. et pcedit etiam
in fratre adoptiuo. l. si quis intestatus. T. ad Trebel.
ex quo cauendum è a Costa in c. si pater. Pr.

n. 5.

si utrumq; n. 7. docente. Matrem n' excludi nisi
per fratrem utrumq; iunctum. 3.º q. 1. C. 5.
tractat de bonis et hereditate p.lli, q. n' pcedit in
distinctione substitut. facta filio adoptiuo, sed cum
distinctione l. sed si plures. g. in arrogato. f.º et l. si
arrogator. de adopt.

n. 6.

Quare aliter sume te accipit gl. 2. 5. ab
alij: ceter recepta. Ut sult te in vi. aliter. mu-
tet casum ppositum in principio, in filijs, quor' alter
erat legitimus, alter naturalis tantum, et sequatur
in filijs eiusdem qualitatis, legitimis scilicet impuberib'g
quib'g uenit p.lliari qua sub recipia p. s'enditur.
D. l. iam Soc iure. Matrem excludit. l. papin.
g. sed neg; impuberis. ff. de inoffic.

n. 7.

Sed aduersus hanc interpretationem facit 2.
rat' aduclta 2.º Mlineum. q. supponit remota
substitut. hereditatem ad matrem pertinere. cuius
utrumq; Soc iure obseruatur, ut 5.º ostendi. 2.
q. 1. C. potius uidetur itinuare casum pcedentem
circa qualitatem filior' quam illum mutare
et ut Versiculus. aliter. uenerit pcedentib'g, de-
bit in es poni casus in quo utrumq; filius n' erat di-
uerse qualitatis, et eet diuerse etatis. quare uen-
ientius diceret l. C. aliter si eiusdem qualitatis
vel Iditionis. Ceter. Nam. questio fuisset
secundum immunem interpretationem. de duob'g filijs
eiusdem etatis, diuerse tm qualitatis, q. alter erat
in pote alter n', recte per dictionem. aliter. subij-
ceretur casus diuersus in filijs eiusdem qualitatis
et Iditionis, Soc e' legitimus. Et n' casus diuersus in

127
filij eiusdem status. quo significatur in toto respon-
so diversitatem in eo consistere qd filij n' erant eiusdem
status

n. 8.

Propterque arg. vix sustineri posse videtur sententia v. aliter.
v. mesito apertisq; adiectus textui existimet; cuius rei fortis-
simum arg. e' qd abest a Pandectis Florentinis, et a pterisq;
pbatis Codicibus, quo admisso cessat ois difficultas. qd si ab hoc
cum v. velleimis retinere, defendi potest altera, ex pceden-
tibus interpretationibus. Et admisa l. n' obstant i' eam aduella
et ad primus respondes, qd in prima p. te n' exprimat al-
terum filium fuisse maiorem, ut tm dicit ex v. aliter atq;
si eiusdem status. In quo cum pronatur casus diversus ut dicit
ex v. aliter. p'ponit in l. p. filios n' fuisse eiusdem sta-
tus. neq; itarium p'bat Verrius. Si quis eorum postea deces-
sisset intra pubertatem. qd hoc n' sunt v. testatoris, sed
formula ordinaria substitutionis p'p'laris facte, dicitur, que
si n' duentur Verri; in neutrum locum habet d. l. iam hoc iure.
Ad 2. respondes sequendo interpret. Cuman' S. in fi. intel-
ligentis v. aliter. n' in filij: primi gradus, sed vbi filius et re-
pos ex altero filio inuicem substituuntur. Hoc enim casu cessante
substitut' mater admittitur cum n' recurrat cum fratre p'mor-
tuo, sed cum patre vel Sobrino. ideoq; in hoc v. n' videtur v'
filij: sed liberis. Ad 3. arg. respondes pcedere in
filio arrogato, et vero nostrum loqui in adoptio p'p'ie sumpto,
cuius bona sine distincte pertinent ad substitutum p'p'larum.

n. 9.

Quod si retinere velis qd interpret. l. arg. i' eam
aductum iam resolutum e'. Ad 2. respondes in v. aliter.
p'poni casum diversum a primo, nam ut duentur cum eo in hoc
qd in utroq; filij erant impuberes, differt tm in eo qd in primo
alter erat legitimus alter naturalis, in 2. v'erg; erat impuber

et legitimus. nam pater filij et liberi simpliciter glari stat p
legitimis et naturalibz. l. filium. de his qui sunt sui. l. soluto
matrimonio. f. replendam liberis Civitatem. qd aliud agens test.
in. s. p. g. et quid sit tantum. n. 75.

^o
n. 10.

Explicito statu nostra legis quasi pt. an vbi substitutus
sit in paribus personis stineatur fidei commissaria cum hac utriusque
veniat. quo arg. Itineri fidei commissariam pot. f. l. s. n. 29. Cov.
in l. 2. n. 15. C. de impub. sed Itinerium docet Bart. f. n. 20.
quem sequitur Alex. n. 13. et 19. Ripa. 41. De. 25 illis.
292. Cou. in c. Vainun. §. 7. n. 3. p quibus facit te. in
d. l. iam hoc iure. f. in vulgarem tantummodo casum. et
f. sola vulgari. et te. in l. 2. C. de impub. Dum ait
vulgarem duntaxat Itineri. que sententia pcedit etiam
si duobz impuberibz sit facta. reipca substitutio, nam hoc
quoq; casu st stineatur vulgari et ppterari, n' tm fidei commissaria.
et notat Bart. in d. l. 2. vbi Cunc. n. 12. Sason
villio. 134. n. 2. lib. 1. idemq; e' et si simpliciter capiatur
substitutio, ita scilicet: filius meus substituo Caum. nam licet
vulgari et ppterari sub hac formula stineatur, n' tm fidei commissaria.
f. Gallus. §. quidam recte. de liber. et post. s. iunctis
exempli glori. f. vbi hoc obseruat Bart. n. 2. receptus
ex Alex. n. 6. Rubes. ii. Dec. 25 illis. 243. n. 1. et 25 illis.
288. n. 3. quidquid post Baldum repugnat Fortunius
in d. §. quidam recte. n. 14. Ale. in 2. lectura. n. 23.

^o
n. 11.

Limitanda tm e' p'dicta op. 1. qto in substitutione
apponuntur aliqua v'r. que tractum Tabent in futurum
veluti si dictum sit: quancumq; filius meus deceferit
substitutus. nam cum his verbis p'pendiosa facta substit
facta videatur ex Bart. in l. Centurio. n. 9. et 10. Cij
naturq; e' vt p'pendat etm fidei commissariam postquam.

122
Hereditas fuerit adita, et p[ro]p[ri]us exceserit pubertatem
l. h[er]ed[is]. C. de impub. c. r[ati]on[is]. De ill[is] ita tradit
Bart. in specie in d. l. Centurio. n. 32. Alex. in d. g.
quidam recte. n. i. et iulio. i. 3. n. 7. lib. 4. Unde si
recipia et p[ro]p[ri]a miscantur ita: quodcumq[ue] sine
liberis decesserint inuicem substituunt. Et in fidei i[n]misario
stinebit, ut expr[ess]e firmat Alex. in l. 2. n. 2. C. de impub.
et l. Decius. n. 4. Cur. iun. i. 6. Alc. in l. Centurio. n.
90. Paris. iulio. 41. n. 35. lib. 2.

Ex quibus deducitur q[uo]d ubi recipia iuncta e[st] cum
p[ro]p[ri]a cum stineat fidei i[n]misario que onus et grau-
mem stinet. l. extr[em]is. C. de inoff. l. coheredi. g. cum
filiis. Ut nec fidei i[n]misario. l. 5. et. etm si facta sit imparibus
personis stinebit etm p[ro]p[ri]am, que respicit filij milit[is].
l. si p[ro]p[ri]us. 42. de acq. hered. Quo arg. d. Ioan. de imol.
in facta stinentiam defendisse se refert Castren. in l.
in ill[is]. n. 4. C. de milit. test. et sequitur relati d. Rip. 3.
n. 17. Mar. Ant. nata. iulio. 126. n. 1. lib. 2. Corr. in l.
2. C. de impub. n. ii. qui expendit t[er]ra in d. l. p[ro]p[ri]as.
et in d. l. Centurio. Ubi p[ro]p[ri]a intra p[ro]p[ri]am etatem
valet iure directe p[ro]p[ri]a.

Sed contrariam in hoc sentiam, hoc e[st], p[ro]p[ri]am sub-
stitutionem n[on] stineri sub recipia facta imparib[us] quamuis
ei iuncta sit p[ro]p[ri]a defendit Bart. 5. n. 6. et in
iulio. 57. et assercit magis receptam Corr. in d. l. 2. C.
de impub. n. 11. et post plures quos refert defendit
Costa in c. se pater. v[er]o personis. n. 3. col. 3. illius rum.
et ultra ipsum Greg. in l. 13. et. 5. p. 6. ol. pen. p[er] qua
facit t[er]ra in d. l. iam hoc iure. v[er]o. sin atm impubes. Ubi
in substitutione facta imparib[us] ita demum pubes potest

n. 12.

n. 13.

Impuberi succedere si id exp̄sum sit a Testatore. Cum
ergo per Compendiosam id n̄ exp̄matr. dicendum ē in ea
p̄llarem n̄ stineri. Deniq; facit t̄x in c. si pater. Vbi ita
demum fit interpretatio, ut in p̄pendiosa stineatur p̄llaris
si Verbis et personis iueniat institutis. atq; ita insinuat
Pontifex p̄llarem substitutionem ea interpretat̄ admiti
n̄ posse si n̄ iueniat personis institutis quamuis iueniat
Vni ex illis.

n. 14.

Neg; obstat aduclta, p̄ op̄ Pauli. nam ad l.
respondeo. ex eo q̄ p̄llaris stineat Virilitatem p̄lli n̄
ēe admitterdam si aliud repugnet; neg; ad rem facit
q̄ fidei iurisaria stineatur, ex eo enim ē, q̄ dicitur Verbis
et personis institutis, q̄ secus ē in p̄llari que n̄ dicitur
vtriq; instituta.

n. 15.

Non ltm obstat. d. l. pubus. et l. Centuris. que
loquunt̄ eo casu quo substitutio Vni facta ē, cui dicitur
p̄llaris, n̄ quatenus Quibus quorū alter pubes ē vel
Extra pubertatem cui p̄llaris n̄ iuenit.

n. 16.

Secundo limitatur p̄cedens sententia q̄do substitutio
recipit̄ fit in Codicillis, nam cum n̄ possit Valere
iure directo. g. codicill. inst. de Codicill. l. 2. C. l.
ut actus valeat traditur ad fidei iurisariam. per l.
Scabala. Vbi q̄ si inuicem. ad Trebel. que Relusio
ceter recipit̄ ex Ripa G. n. 43. Cur. lun. in d. l. p̄s-
cibus. n. 55.

n. 17.

Sed aduersus istam eodem insurgit Cotta in
c. si pater. 3. p̄. Vbi obliqua. n. 11. et 15. stendens,
Substitutio recipiam factam in Codicillis n̄ Valere ut
fidei iurisariam, sed in Vulgarem tantum casum fac-
tam videri, atq; ita interpretatur t̄x in d. Vbi q̄ si inuicem.

Inquis substitutio facta fuit ipsi Sed Heredibus qui per fidei
missum in hereditate p[ro]p[ri]i successerunt. Potest enim subs-
titutio fieri legatarijs & fidei commissarijs. l. de Heredib[us] de
legat. 2. idq; significare voluit I. C. in illis verbis: et
fidei commissum substitutionem valere

n. 18.

Sed ego ex illis adduc coem defendi posse et p[ro]bari
in d. v. q. si inuicem. q[uo]d substitutio directa facta fue-
rit ipsi fidei commissarijs, q[uo]d t[ame]n n[on] potuit valere iure directo
d. g. codicillis. transit ad fidei commissum, idq; suadet casus
mortis & exp[re]ssus qui n[on] ponitur ut magis frequens ut putat
Costa, sed q[uo]d omnino erat necessarius, ne alias in i[n]gru-
um aut inane redderetur fidei commissum ut magno cum
irrogenio considerat Aret. in l. si plures. n. 7. v. & considero
tale arg. Soc. et. Aut enim Heredes inter quos fuit facta
recipere substitutio fuerunt scripti ea disparibus partib[us], &
tunc verisimile n[on] e[st] q[uo]d testator eos voluerit per fidei commissum
inuicem substituere ne videatur eum quem in instit.
magis dilexit plus gravare quam alium, atq; ita sub-
stitutum cui maior pars restituitur plus dilexisse quam
institutum. d. l. Publius Mergius. g. fi. de d[omi]n. & demors.
Aut ex aequis portionibus sunt scripti, & tunc dicendum
n[on] e[st] factam ee fidei commissariam, q[uo]d est illusoria et inanis
cum t[ame]n alter alteri quantum ille sibi restituat. l. ab
omnib[us]. g. si Titio. de legat. 1. atq; ita ut momentum
Sabeat substitutio recipere per fidei commissum necesse fuit
exprimere casum mortis, quod etm viderat Accursus
Sic. n. 47.

Finis Suis Materie.

[Faint, illegible handwritten text in brown ink, possibly a signature or library mark.]

[Faint, illegible handwritten text in brown ink, possibly a date or number.]

1777
1778

1779

1780

1781

1782
1783

